

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அருளிச்செயல் அநுபவம்

முதற் பகுதி

பதிப்பாசிரியர்

ஸ்ரீ. உ. வே. வேளுக்குடி

K. வரதாசாரியார்

1986

அக்ஷய ஆவணித் திருமூலம்

முதற் பதிப்பு : 1986
பிரதிகள் : 1000

புத்தகம் கிடைக்குமிடம் :

ஸ்ரீ K. வரதாசாரியார்
15, தம்புசெட்டித் தெரு,
சென்னை-1.
தொலைபேசி : 5 1 2 6 8 3

அச்சிட்டோர் :

இளங்கோ அச்சுக்கூடம்,
166, R. H. ரோடு,
மயிலாப்பூர்,
சென்னை-600 004.
தொலைபேசி : 7 4 1 2 1

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ.உ.வே. திருநாராயணபுரம் பிள்ளை லோகாசார்யர்
அனந்தாணபிள்ளை-சதாபிஷேகம் கோவிந்த நரஸிம்ஹா
சார்யர் ஸ்வாமி. ஸ்ரீரங்கம்.

மதிப்புரை

நம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்துக்கு, பூர்வபாகமென்றும், உத்தர பாகமென்றும் வகுப்புண்டிருக்கிற ஸம்ஸ்க்ருத வேதமும், த்ராவிடவேதமெனப்படும் ஆழ்வார்கள் பதின்மர்கள் அருளிச்செய்த நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தங்களும் இரண்டு கண்கள் போன்றன.

இவையிரண்டுகளிலும் திராவிட வேதமான நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தங்களை வலது கண்ணாகக் கூறலாம்.

ஸம்ஸ்க்ருத வேதமானது உலகிலுள்ளவர்களின் இச்சைக்குச் சேர பற்பல பலன்களையும் அவைகளுக்கு உபாயங்களையும் கூற வேண்டிய நிர்பந்தம் கொண்டதாகையாலே, பலங்களிலோ, உபாயங்களிலோ அத்தால், ஒருவன் தெளிவைப் பெற முடிவதில்லை

அங்ஙனன்றிக்கே தமிழ் வேதமாகிற நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தங்கள்,ஸ்ரீய:பதியான எம்பெருமானும் அவனடியார்களும் ஆசார்யனும் ஆகிற இம்மூவரும் உகக்கும்படியான கைங்கர்யமே பயன் என்றும் அதற்கு உபாயமும் அந்த எம்பெருமானே என்றும் அப்பயனை அவவுபாயத்தைக் கொண்டு பெறுபவனாகிற ஆத்மா தன்னை எம்பெருமானுக்கும் அடியார்களுக்கும் ஆசார்யனுக்குமே மிகவும் அடிமைப்பட்டவன் நான் என்கிற அறிவுடையவன் என்றும் இவ்வர்த்தங்களை தெள்ளத்தெளிவாக ஸம்ஸ்க்ருத வேதம் கற்க தகுதியற்றவர்களும் அறியும்படியாக காட்டித் தருமவையாம்.

இவ்விதச்சிறபபையுடைய இந்நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தங்களை நமக்கு உபகரித்த ஆழ்வார்கள் பதின்மரானாலும் எல்லோருமே எம்பெருமானடியாகப பெறப்பெற்ற திவ்ய ஜ்ஞானமுடையராகையாலே ஒருவர் பேசினபடியே மற்றவர்களும் பேசிப்போருகிருர்கள் என்பதனை ஒத்திடடுககாட்ட "அருளிச்செயல் அநுபவம்" எனகிற திவ்யக்ரந்தம் ஸ்ரீமத்வேத மார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்யராய் உபய வேதாந்த ப்ரவர்த்தகாசாரியராய் மஹாவித்வானுய எழுந்தருளியிருக்கும் "வாகம்ருதவாஷி" K.வரதாசாரியர் ஸ்வாமியால் தமக்கே உரிததான முறையில தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது,

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்த வ்யாக்யாநங்களை ஆழ்ந்தநுபவிக்கப் பண்ணும் திறமையுடையாரும், ஒரு ஆழ்வாரைப்போல் மற்றவர்களும் உரைத்ததுண்டென்பதை எடுத்துக்காட்ட ச்ரமப்பட வேண்டாதபடி இவ்வருளிச்செயல் அநுபவம் என்கிற க்ரந்தத்தில் இங்கும் அங்கும் என ஆழ்வார்களின் திவ்ய ஸூக்திகளின் சொற்கள் அவைகளுக்கான பூர்வாசார்ய வ்யாக்யாநங்களுடன் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வருளிச்செயல் அநுபவ க்ரந்தத்தை அநுபவிக்க வல்லவர்கள் "அருளிச்செயல் அநுபவம்" என்கிற தலைப்பிலோ, அல்லது "இரண்டாழ்வார்களின் அநுபவம்" என்னும் தலைப்பிலோ அங்குமிங்கும் நாலைந்து விஷயங்களைக் கொண்டு உபந்யஸித்தால் உபந்யாஸமும் களைகட்டும், சாஸ்த்ரார்த்தங்களும் சொல்லிற்றாகத் தேறும்.

ஆகவே நாளுக்கு நாள் இத்தகைய விஷயங்களில் புத்திபலம் குறைந்து வரும் இக்காலத்துக்கு இத்தகைய உபகாரம் சாலச்சிறந்ததாம்.

அனைவரும் இந்த க்ரந்தத்தைப் பெற்று அநுபவித்துப் பயனடைய வேணும். இப்படி ஓர் சிறந்த உபகாரம் செய்தருளின நம் ஸ்வாமி திறத்து க்ருதஜ்ஞதையைத் தெரிவித்து நிற்கிறேன்.

மதுரகவிதாஸன்

தி. அ. ச. கோவிந்த நரஸிம்ஹதாஸன்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம.

மதிப்புரை

ஸ்ரீ. உ. வே. திவயப்ரபந்தரத்நநிதி,வித்யாவிசாரத, திருமால் நெறிநூல் காவலர்

புத்தூர் S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி M.A B L.
Advocate

(Sudarsanar)

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சநம் பத்ராதிபர்

பாரதீய பூர்வசிகா ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸபை தலைவர்

ஸ்ரீரங்கம் உபயவேதாந்த ப்ரசார ஸபை தலைவர்

ஸ்ரீராமாநுஜ மிஷன் உபதலைவா

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத் விஷய ஆசார்யபீடம உபதலைவர்

கோயில் தென்ஞசார்ய ஸம்ப்ரதாய ஸமரக்ஷணஸபை உபதலைவர்

"அருளிச்செயல்அனுபவம்" மதிப்புரை

நம்முடைய ஆழ்வாாகளைபபற்றி "பேசிற்றே பேசும் ஏக கண்டர்" என்று பூர்வாசாாயர்கள் அருளிச்செயவதுண்டு. "பேசிற்றே பேசலலால பெருமையொனறுணரலாகாது" (திரு மாலை22) எனறு தொணடரடிபபொடியாழ்வாரும "பகவத் விஷயத் தில், வேதங்களும் வைதிகாகளும் பேசினதையே திருபபிப்பேசுவது தங்களுடைய க்ருதயம" என்று காட்டினுர் இக்காரணத்தாலேயே ஆழவாாகளுடைய அருளிசசெயலகளில பற்பல இடங்களில சொல தொடர் ஒறறுமையும பொருள் ஒற்றுமையும் காணபபடுகினறன நம்முடைய பூாவாசாாயர்கள் திவய பரபந்த வயாகயானங்களில ஒரு பிரபந்தத்துக்கு உரையிடும் போது மற்ற ஆழ்வார்களின சொற் ருெடாகளைப் பல இடங்களில மேறகோளாக எடுத்துக காடடுவதும இதையே வலியுறுத்துகிறது

இபபடி சொல ஒறறுமையும் பொருள் ஒற்றுமையும உள்ள அருளிசசெயல பகுதிகளை ஒனறுவிடாமல எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்னும திருவுள்ளத்துடன இன்று உபந்யாஸகர்களில் சக்ரவர்த்தி யாய விளங்கும வாகமருதவர்ஷி ஸ்ரீ உ. வே வேளுககுடி வரதா சார்ய ஸ்வாமி இந்நூலை எழுதியிருக்கிறுா. இந்த முதல பாகத்தில்

முதல் இரண்டாயிரங்களிலுள்ள அருளிச்செயல் பகுதிகளுக்கு சொல் லொற்றுமையும், பொருள் ஒற்றுமையும் உடைய அருளிச்செயல் பகுதிகள் வரிசையாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. ஆங்காங்கு பூர்வாசார்ய வ்யாக்யானப் பகுதிகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வண்ணமே மூன்று நான்காமாயிரங்களிலுள்ள அருளிச்செயல் பகுதிகளுக்கு சொற்பொருள் ஒற்றுமையுடைய பகுதிகள் அடுத்த பாகத்தில் காட்டப்படும்.

இத்தகைய அரிய நூலை இயற்றுவதற்கு நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தங்களிலும், அவற்றின் வ்யாக்யானங்களிலும் ஒப்பற்ற புல மையும் உபஸ்த்திதியும் வேண்டும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். அவ்விரண்டும் பரிபூர்ணமாக அமையப்பெற்றவர் இன்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகில் ஸ்ரீ. உ. வே. வேளுக்குடி வரதா சார்ய ஸ்வாமி ஒருவரே என்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகம் முழுவதும் அறிந்ததொன்று. இந்நூல் உபந்யாஸகர்களுக்கும், எழுத்தாளர் களுக்கும் ஓர் அரிய பொக்கிஷமாய் விளங்குகிறது. முயற்சியுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ இளைஞர்கள் இந்நூலை நன்கு பயின்றால் நல்ல உபந் யாஸகர்களாகவும் எழுத்தாளர்களாகவும் உருவாகலாம். இத்த கைய பரமோபகாரகமான நூலை இயற்றிய ஸ்வாமி திறத்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவ உலகம் நன்றி பாராட்டக்கடமைப்பட்டுள்ளது.

இங்ஙனம்,

ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸன்,

ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்.

ஸ்ரீ.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம
ஸ்ரீநிவாஸமஹாகுரவே நம

முன்னுரை

பாது ப்ரணதரக்ஷாயாம விளமபமஸஹந்நிவ |
ஸதா பஞ்சாயுதீம பிப்ரத ஸ ந. ஸ்ரீரங்கநாயக. ||
ஸ்வம் ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேத ஸூக்தை·
பாந்தம் மதுக்தை. மலிநீகரோதி |
ஸ்ரீரங்ககமர: கலபம் க ஏவ
ஸநாத்வாऽபி தூளீரஸிகம் நிஷேத்தா ||

ஸ்ரீவைஷணவர்கள திருவடித தாமரைகளில தணடனிடடு அடியேன செய்யும் விண்ணப்பம்.

பொருளல்லாத என்னைப பொருளாககியடிமை கொண்டார் ஸ்ரீ உ.வே. மஹாவிதவான காரப்பங்காடு வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமி.

பகவத் பாகவத ஆசார்ய கடாக்ஷ விசேஷத்தாலே ஸ்ரீவைஷ ணவ ஸமப்ரதாயத்திலே ஓரளவு ஜஞாநம பெற்று முப்பத்தைந்து ஆணடுகளாக பாரததேசமெங்கும் உபந்யாஸம் நிகழ்த்தி வந்துள் ளேன. பல பெரியோா கடாக்ஷததிற்கும அனபாகள் ஆதரததிற் கும பாததிரமாயும ஆகியுளளேன இத்தனை ஆணடுகளாக நிகழ்த் திய உபந்யாஸங்களின பலமாக அமைந்ததே இநத "அருளிச செயல் அநுபவம" எனனும நூல. ஆழவாாகளின பகவதநுபவ பரீவாஹமான அருளிச்செயலகளின அநுபவ பரீவாஹமாக அமைந்தது இது எனறும சொல்லலாம பூர்வாசாாயாகளின் வயாக்யானஙகளைத் துணை கொணடே தொகுக்கபபடடுள்ளது இந நூல பூர்வாகளின வயாக்யாந வாகயஙகளே இந்நூலில உள்ளவை. அடியேனுடைய வாகயங்களாக ஒனறுமில்லை. தொகுத்துக் கொடுத்த பணியேயடியேனுடையது இந்த ஸங்கலநமும உபந் யாஸ பாகயமாகவமைந்ததே. இப்போது முதற பகுதியாக இப் புத்தகம் வெளியிடப்படுகிறது முதலிரண்டாயிரம பாசுரங்களின அநுபவமாக இஃது அமைந்துளது. மேலிரணடாயிரம பாசுரங் களின அநுபவமான புத்தகம விரைவில வெளியிட வேண்டும். அதற்கு பகவத் பாகவத கடாக்ஷம் அமைய வேணடும.

இப்புததகததை அசசிட்டு வெளியிடுவதற்குத தேவையான த்ரவயத்தைப் பரம பரிபூர்ணமாக அநுக்ரஹித்தவர் பரமோதார ரான ஸ்ரீ உ. வே கந்தாடை அகரம் அம்பத்தூா சடகோபாசார்ய ஸ்வாமி.இவர் "டிவைன் ஸைனஸ் ட்ரஸ்ட்"என்ற தர்மஸ்த்தாபநம் ஒனறமைத்து பலலாண்டுகளாக பாடசாலை நடத்தி வருவதும் சீடர்களை அதிகாரிகளாக ஆககியுள்ளதும், பலவிடங்களில் மற்றை யோர் நடத்தும் பாடசாலைகளுககும உதவித்தொகை வழங்குவதும்,

ஜகத ப்ரஸித்தமானதொனறு, இததனேக்கும காரணம் இவருககு அமைநத ஆசார்ய ஸமபந்தமேயாகும ஸ்ரீ உ. வே. கோயில கந்தாடை முதலியாணடான ஸ்வாமி திருவடி ஸமபந்தியிவா. ஸ்ரீ உ வே பர ப காஞ்சி அணணங்கராசாரியா ஸ்வாமியிடமும, ஸ்ரீ உ வே காரபபங்காடு வேஙகடாசாாய ஸவாமியிடமும் பல்லாணடுகள அடிபணிந்து ஆாதத விசேஷஙகளேக கற்றறிந்தவர் இவா, தாகக தீாததம் பாரதம ஸ்ரீ உ. வே. வி. ரங்காசார்ய ஸ்வாமியிடம ஸமபரதாயார்ததங்களே சிக்ஷிக்கப பெற்றவா. அவரிடம் இவா க்ருதஜஞராய், "ஸ்ரீ உ. வே. வி. ரஙகாசாாய ஸவாமி மெமோரியல எணடோமெனட் டரஸட்" எனவொரு ஸ்ததாபநம நிறுவியுள்ளாா புததக வெளியீட்டுக்காகவே ஏற்படுத்தபபட்ட நிறுவனம் இது இவருடைய பேருதவியால இபபுத்தகம் வெளிவருகிறது. மேல புத்தகங்கள் அனபர்கள் ஆதரவால வெளிவரும என நினேக்கிறேன்.

இப்புத்தகத்தை அசசுப் பிழைகளேத திருத்தி நலல முறையில அச்சிட மஹோபகாரம் புரிந்தருளினுர் ஸ்ரீ உ. வே. திருப்பதி தி.அ. க்ருஷ்ணமாசாாய ஸ்வாமி. இவர் மஹாவித்வான் சாஸ்த்ராத்யாபகர். அடியேனுககு பல்லாணடுகளாக பரம ஸௌஹ்ருத்து. அன்னுர் திருவடிகளில அடியேனுடைய க்ருதஜ்ஞதா ப்ரகாசகமாக தண்டம் ஸமாப்பித்து நிறகிறேன்

இந்நூலேக் கடாக்ஷித்தருளி மஙகளா சாஸநம செயது ஸ்ரீமுகமருளிய ஸ்ரீ உ. வே. T. A சதாபிஷேகம் கோவிந்த நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி திருவடிகளிலும், ஸ்ரீ உ. வே. புததூா S கருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யஙகார் ஸவாமி திருவடிகளிலும அடியேன தலேயலலால கைம்மாறிலேன

இப்புத்தகததில் சோக்கப்பட்டிருககும சிததிரங்களின் பளாககுகளே எனக்குக கொடுததுதவிய ஸ்ரீமான் ஆஸ்திகரத்நம் உபபுட்டூா எம்பெருமானுர் செட்டியாா, ஸ்ரீமான உப்புடடூா ஆநந்தக்ருஷ்ண செட்டியார், ஸ்ரீமான உப்புட்டூா ஸேதுராம செட்டியாா அவர்களுககும் எனனுடைய பரிபூர்ண க்ருத்ஜஞதையைத் தெரிவிக்கிறேன.

இப்புத்தகததை நலல முறையில அச்சிட்டுத் தந்த மயிலே இளங்கோ அச்சுககூடம உரிமையாளர் ஸ்ரீமான் மணியவன் அவர்களுக்கு எனனுடைய நனறியைத் தெரிவிக்கிறேன.

எல்லோருக்கும மங்களா சாஸனம செய்து அமைகிறேன்.

அடியேனுடைய அஜ்ஞாந அசகதிகளாலே இந்நூலில ஏற்பட்டிருக்கும் சப்தார்த்த தோஷங்களே இந்நூலேக கணணுறும் அடியார்கள் தங்கள் ஸஹஜஸௌஹாாத விசேஷததாலே பொறுததருளி அடியேனே கடாக்ஷித்தருளவும் இறைஞ்சி நிறகிறேன்.

சென்னே.
31-8-86

இப்படிக்கு,
பகதஜநவிதேயன்
கி. வரதாசார்யன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

க்ரந்த பரிசயம்

"எமபொழுதும நாள திஙகள ஆணடூழி யூழிதொறும
அப்பொழுதைககபபொழுது எனனுராவமுதமே"

"அருளிசசெயல அநுபவம்" எனனும இநநூலைப்பற்றிச சிறிது
விணணபபிக்கிறேன்

"இங்கும் அங்குமா" எனற தலைபபிலே இந்நூல தொகுககப பட்டுளது. முதலாயிரத்தில திருபபலலாணடு தொடக்கமாக கண்ணிநுண்சிறுத்தாமபு ஈருக உள்ள பத்து திவ்ய பரபந்தங்களை யும், இரண்டாவது ஆயிரததில உளள பெரிய திருமொழி திருக குறுந்தாணடகம திருநெடுநதாணடகம எனற மூனறு திவயப்ரபந் தங்களையும் "இஙகும் அங்குமாக" அநுபவிககும நூலிது—திருப பலலாண்டு எனபதனை அநுபவத்துககு விஷயமாக எடுத்துககொள ளுமிடத்து "இங்கு" எனறு திருப்பலலாணடு பாசுரமும, அதற்குத் தோள் தீண்டியான பாசுரம "அங்கு" என்றும் காட்டபபடும அவற்றின் விளக்கமெல்லாம் அவவவவிடங்களிலேயுள்ள பூர்வா களின வயாகயாநமேயாகும இந்த க்ரமத்தை இந்நூல முழுவ திலும கொணடுளளேன—"இஙகு" எனறு எடுககப்பட்ட ப்ரமாண வாகயத்தை உபமேயமாகவும "அங்கு" என்று எடுககப்படும் ப்ர மாண வாக்யததை உபமாநமாயும கொளக—இநத த்ருஷ்டாந்தம சிலவிடங்களில ஸாதர்மய தருஷ்டாந்தமாயும் சிலவிடங்களில வைதாம்ய த்ருஷடாந்தமாயும் அமையும் 'இங்கு' எனறு எடுககப் பட்ட வாகயஙகள் திருபபலலாண்டு தொடக்கமாக திருநெடுந் தாண்டகம் ஈருக பதின்மூனறு திவய பரபந்தஙகளின அடைவிலே யிருக்கும்—"அஙகு" எனறு எடுககப்பட்ட வசநஙகளில இந்த நியம மிலலை. பெரியாழவார் பாசுரததுககு நமமாழவாா பாசுரமும, திருப பாணுழவார் பாசுரததுக்கு கலியன பாசுரமும், எனறும இபபுடை களிலே அநியதமாக அமையும.

இன்ன இனன பாசுரததுககு இனன இனன பாசுரம த்ருஷ டாந்தமாக எடுககபபடடு விளக்கபபட்டுள்ளது என்பதனை ஒரே யிடத்தில நாம கணடு கொள்ளுமாறு கைவிளக்காக "விஷய வாகய தீபிகா" என்று தொகுததுள்ளேன.

இஙகும் அங்குமாக எடுககபபடட அததனையும் திவயபரபந்தங் களேயாகும்—ஸ்ரீராமாயணமோ கீதையோ மற்றைய எந்த ப்ரமா ணமோ எடுக்கபபடவிலலை. இஃது அருளிச்செயலநுபவமேயாகும

இங்குமஙகுமாக எடுககபபடட வாகயங்களில பொருளில் மட்டு மினறி சொறருெடரிலும ஒற்றுமையுளதாயின அதனையும காட்ட வேணடும என்ற எணணததாலே "சொற்ருெடர் ஒற்றுமை" எனறு

தனியாகத் தொகுததுளளேன. அதுதனனிலே சொறருெடர் ஒற்றுமை பலவிடங்களிலே காணபபடுகிறது. சிலவிடஙகளிலே சறறு பொருளையும் ஆராய வேணடி வருகிறது

பொருளையதிகமாக விவரிகக வேண்டியிராமையால் இவற்றை நூலிலே சேர்ககாமல் ''சொற்றுெடர் ஒற்றுமை'' பாகததிலே சோத்துள்ளேன. உதாஹரணமாக ஓரிடத்தைக காட்டுகிறேன.

வரிசை எண 589—''திரிபுரம மூனறு'' ''எஙகள எமமிறை'' எனறு தொகுக்கப்பட்டுளளது—இவவிடத்திலே சொற்றுெடா ஒற்றுமை ஒனறும இருபபதாகக காணகிறிலோம—ஆயினும இது தனனைச சேர்த்திருககிறேன ஓா அபிப்ராயததாலே—''திரிபுரம்'' எனனுதல ''புரமூனறு'' எனனுதல செயயாதே ''திரிபுரம மூன்று'' எனபது புநருகதமனறே—

''எஙகள் இறை எனனுதல'' ''எமமிறை எனனுதல்'' செய்யாதே ''எங்கள் எம்மிறை'' எனபது புநருகதமனறே என்னில—இவற்றுககு ஸமாதாநம வ்யாகயாநத்திலே கூறப்பட்டுளளது கணடு கொளக இங்கே அவவிரணடு வாகயஙகளையும சொற்றுெடர் ஒற்றுமையிலே தொகுககக காரணம, ஈரிடங்களிலும் புநருக்தி சஙகையுண்டு எனற ஒற்றுமையைப்பற்றி, எனறு கொள்க. இப்புடையிலே பலவிடங்களுள. கணடு கொளக—

ஆழ்வாாகள ஏற்றமும அருளிசசெயல ஏற்றமும் அறிந்திருக்குமடியார்கள் அருளிசசெயல வயாகயாநஙகளிலும பரிச்ரமப்பட்டு அர்த்தத்தையறிந்து அநுபவிதது ஆநந்திகளாக வேணும என்ற ஒரே எண்ணத்தாலேயே இந்நூல தொகுக்கப்படடது.

இந்நூலைபபடித்தவர்கள் நாலாயிரபாசுர வயாக்யானங்களையும் ஸேவிக்கும் அவா அடைவார்கள். ஸேவித்துப பயனடைவர்கள் எனற எண்ணத்தாலேயே இந்நூல வெளியிடப்படுகிறது இந்நூல ஒன்றேயமையும எனறிருக்கவியலாது.

திவய பரபந்த வயாகயாநங்கள் அத்தனையும் ஸேவிக்க இஃது ஒரு உந்துகோலாக அமையும் என்று விச்வஸிக்கிறேன—

அந்தராதமாவான ஸாவேசவரனுடைய ஸஙகலபாதீநமாகத் தோறறின பாசுரங்களை இப்புததகத்தில தொகுத்துள்ளேன, இப்புடையிலேயுள்ள மறறும் பல பாசுரங்களையும வல்லார் வாய கேட்டுணர்க

தாஸன

கி வரதாசார்யன்

''எக்காலத்தெந்தையாய் என்னுள் மன்னில்
மற்றெக்காலத்திலும் யாதொன்றும் வேண்டேன்
மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும் என்
அக்காரக் கனியே உன்னை யானே''

(நம்மாழ்வார்)

இந்நூலைக்
கடிகைத்தடங்குன்றின்மிசையிருந்த
அக்காரக்கனியான அஜனுடைய
திருவடித் தாமரைகளில்
ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

நம்பெருமாள்
திருவரங்கம் பெரிய கோயில்

விஷய ஸூசிகை

பக்கம்

விஷய ஸூசிகை

பக்கம்

பக்கம்

பக்கம்

பக்கம்

திருநெடுந்தாண்டகம்

ஸ்ரீ1

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:

"விஷய வாக்ய தீபிகை"

எண - வரிசை எண்

பெரியாழவாரும பெரியாழ்வாரும

11, 25, 28, 29, 256, 259, 267, 272, 275, 276,

பெரியாழ்வாரும் ஆண்டாளும

16, 17, 18, 31, 60, 68, 117, 124, 129, 132, 143, 254, 262, 266, 283, 287, 289,

பெரியாழ்வாரும தொண்டரடிபபொடியாழ்வாரும்

192, 206, 273, 306

பெரியாழ்வாருப திருப்பாணுழ்வாரும்

3, 4, 212, 219, 280

பெரியாழ்வாரும் திருமங்கையாழ்வாரும

7, 14, 26, 265, 269, 270, 271, 274, 330, 333, 340, 356, 367 374, 378, 384, 407, 413, 469, 483, 542, 584, 597, 608, 621, 621, 628, 652, 664, 668, 672, 705, 718, 723, 729, 736, 741, 741, 742, 742, 743, 747, 751, 755, 759, 771,

பெரியாழ்வாரும் அமுதனுரும

27,

பெரியாழ்வாரும் குலசேகராழ்வாரும

24, 151, 155, 162, 624

பெரியாழவாரும நமமாழவாரும

1, 2, 3, 3, 5, 8, 9, 11, 12, 15 19, 20, 21, 22, 23, 25, 30, 32, 33, 255, 258, 260, 261, 263, 264, 277, 279, 281, 282, 414, 415, 418 420

பெரியாழ்வாரும் திருமழிசைப்பிரானும்

10, 13, 52, 172, 175

பெரியாழ்வாரும் பூதத்தாழ்வாரும்

268, 278

பெரியாழவாரும பொய்கையாழ்வாரும்

257

ஆணடாளும ஆணடாளும்

38 57, 62, 69 to 112, 123, 127

ஆணடாளும தொண்டரடிபபொடியாழவாரும

37, 61, 65, 207, 302, 309, 311

ஆணடாளும திருபபாணாழ்வாரும

43, 213

ஆணடாளும் கலியனும

40, 41, 43, 46, 47, 49, 51, 53, 59, 115, 118, 119, 119, 120, 123, 132, 134, 136, 142, 142, 284, 336, 370, 386, 406, 409, 417, 418, 424, 427, 443, 453, 454, 455, 475, 481, 487, 495, 499, 522, 526, 532, 542, 542, 543, 550, 572, 656, 672, 687, 690, 703, 713, 716, 723, 724, 730, 736. 760, 761, 766, 793 794, 800

ஆணடாளும மதுரகவிகளும

141

ஆண்டாளும் குலசேகரப பெருமாளும

138, 160, 161, 286, 292, 293, 295, 296

ஆணடாளும் நம்மாழவாரும்

34, 35, 36, 38, 39, 42, 44, 45, 46, 48, 50, 54, 55, 56, 58, 63, 64, 66, 67, 114, 116, 120, 121, 125, 126, 128, 130, 131, 132, 133, 135, 136, 137, 139, 140, 144, 145, 285, 288

ஆண்டாளும திருமழிசைபபிரானும்

179,

ஆண்டாளும பேயாழவாரும்

40,

ஆணடாளும பொய்கையாழவாரும்

123,

குலசேகரனும குலசேகரனும

297,

குலசேகரனும தொணடரடிபபொடிகளும்

146, 148, 199,

குலசேகரனும கலியனும

147, 148, 148, 153, 290, 291, 334, 335, 340, 369, 421 450, 463, 539, 556, 655, 701, 709, 711, 712, 750, 758, 773

குலசேகரனும் மதுரகவிகளும

148,

குலசேகரனும நம்மாழ்வாரும

148, 148, 152, 153, 156, 157, 158, 159, 163, 294

குலசேகரனும் பேயாழ்வாரும்

150,

குலசேகரனும பொய்கையாழவாரும்

149, 154,

திருமழிசைப்பிரானும திருமழிசைபபிரானும்,

164, 166, 173, 174, 180, 182. 185, 300.

திருமழிசைப்பிரானும நமமாழ்வாரும்

165, 168, 170, 171, 174, 176, 177, 178, 180, 181, 183, 184, 185, 187, 188, 299

திருமழிசைபபிரானும தொணடரடிப்பொடிகளும

298.

திருமழிசைபபிரானும திருப்பாணுழ்வாரும

220.

திருமழிசைப்பிரானும கலியனும

167, 180, 182, 182, 186, 301, 322, 351, 362, 449, 472, 516, 576, 578, 666, 685, 734, 735, 735, 748

திருமழிசைபபிரானும் மதுரகவிகளும்

169

திருமழிசைபபிரானும் பேயாழவாரும

182

தொணடரடிபபொடிகளும் தொணடரடிபபொடிகளும்

189, 200.

தொணடரடிப்பொடிகளும் திருப்பாணுழவாரும்

196

தொண்டரடிபபொடிகளும் கலியனும

203, 209, 304, 335, 349, 391, 428, 457, 459, 468, 638.

தொண்டரடிப்பொடிகளும் மதுரகவிகளும

189.

தொண்டரடிபபொடிகளும் நமமாழ்வாரும்

190, 190, 191, 193, 194, 195, 197, 198, 201, 202, 204, 205, 208, 210, 303, 305, 307, 308, 310.

திருப்பாணாழ்வாரும் திருப்பாணாழ்வாரும்

211

திருப்பாணாழ்வாரும் கலியனும

211, 216, 221, 312, 313, 355, 361, 467, 494, 510, 637, 682, 792, 801.

திருபபாணாழவாரும் நமமாழவாரும்

211, 215, 217, 218, 221, 222, 223.

திருபபாணாழ்வாரும பூததாழ்வாரும

214,

மதுரகவிகளும நம்மாழவாரும்

224, 225, 226, 228, 229, 230 to 253.

மதுரகவிகளும பேயாழவாரும

226,

மதுரகவிகளும கலியனும

227, 377, 474, 478

கலியனும கலியனும்

314 316, 317, 318, 320, 321, 329, 330, 332, 334, 335, 336, 337, 33[illegible], 342, 344, 345, 350, 352, 354, 357, 359, 363, 364, 371, 372, 37[illegible], 381, 382, 390, 395, 397, 400, 403, 404, 405, 408, 411, 412, 4[illegible]5, 426, 432, 434, 435, 436, 440, 441, 442, 444, 445, 454, 458, [illegible]0, 461, 462, 465, 471, 476, 482, 484, 485, 486, 488, 495, 497, 500, 502, 503, 506, 513, 514, 515, 517, 518, 520, 522, 529, 531, 533, 537 540, 544, 545, 560, 562, 564, 565, 566, 567, 570, 576, 576, 578, 578, 581, 584, 587, 589, 591, 593, 596, 598, 603, 604, 604, 604, 604, 604, 605, 606, 607, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 618, 619, 623, 625, 627, 629, 630, 632, 63[illegible], 634, 635, 635, 635, 636, 639, 639, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 649, 650, 651, 654, 656, 656, 657, 658, 659, 662, 663, 667, 670, 671, 675, 676, 677, 679, 681, 681, 684, 686, 687, 692, 693,

695, 696, 697, 702, 708, 711, 712, 715, 717, 718, 720, 721, 721, 722, 725, 726, 728, 731, 732, 733, 734, 736, 738, 740, 741, 741, 741, 744, 746, 749, 753, 754, 756, 762, 764, 765, 768, 769, 772, 774, 775, 779, 780, 781, 782, 783, 785, 785, 786, 788, 789, 790, 795, 797.

கலியனும அமுதனாரும

331, 653.

கலியனும நம்மாழ்வாரும்

314, 315, 323, 324, 325, 326, 327, 330, 330, 335, 335, 336, 337, 338, 341, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 351, 353, 358, 360, 363, 365, 366, 368, 371, 373, 375, 377, 379, 380, 383, 384, 385, 387, 388, 389, 392, 393, 394, 396, 398, 399, 401 402, 404, 405, 410, 425, 429, 430, 431, 433, 437, 438, 439, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 454, 456, 460, 464, 470, 471, 473, 476, 477, 479, 480, 481, 489, 490, 491, 492, 493, 496, 497, 498, 498, 500, 501, 504, 505, 507, 508, 509, 511, 512, 517, 519, 521, 521, 522, 523, 524, 525, 527, 528, 530, 534, 535, 536, 538, 541, 543, 546, 547, 548, 548, 549, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 561, 568, 569, 571, 573, 575, 577, 579, 580, 583, 583 585, 586, 586, 588, 590, 592, 600, 600, 601, 602, 604, 605, 605, 605, 605, 605, 605, 609, 615, 616, 617, 622, 623, 626, 631, 633, 644, 648, 650, 653, 660, 661, 664, 665, 667, 669, 672, 673, 674, 678, 680, 683, 688 689, 691, 694, 698, 699, 700, 704, 705, 706, 707, 708, 710, 711, 714, 715, 715, 719, 722, 722, 727, 728, 734, 734, 734, 734, 736, 737, 739, 743, 745, 748, 752, 757, 763, 767, 770, 774, 776, 778, 784, 784, 787, 789, 789, 789, 791, 796, 798, 799, 800

கலியனும பேயாழ்வாரும

328, 377, 597, 599

கலியனும் பூதத்தாழவாரும

362, 466, 563, 594, 789

கலியனும பொய்கையாழவாரும

319, 422, 574, 582, 595, 748, 777

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம.

பொதுத்தனியன்கள்

நம்பெருமாள் அருளிச்செய்தது

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் |
யதீந்த்ர ப்ரவணம் வந்தே ரம்ய ஜாமாதரம் முநிம் ||

கூரத்தாழ்வானருளிச் செய்தது

லக்ஷ்மீ நாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் |
அஸ்மதாசாய பாயந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ||

கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது

யோ நித்யமச்யுத பதாம்புஜ யுக்மருக்ம
வயாமோஹத' ததிதராணி த்ருணாய மேநே |
அஸமத்குரோ. பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ||

ஆளவந்தாரருளிச செய்தது

மாதா பிதா யுவதய தநயா விபூதி.
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதே' வகுளாபிராமம
ஸ்ரீமத் ததங்கரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ||

பட்டர் அருளிச்செய்தது

பூதம ஸரஸ்ய மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலசேகர யோகிவாஹாந் |
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிச்ரான்
ஸ்ரீமத் பராஙகுசமுநிம் பரணதோஸ்மி நித்யம் ||

முதலாயிரம்

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அருளிச்செயல் அநுபவம்

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி
தாழ்வாதுமில்குரவர்தாம் வாழி-ஏழ்பாரும்
உய்ய அவர்களுரைத்தவைகள்தாம் வாழி
செய்யமறைதன்னுடனே சேர்ந்து.

இங்கும் அங்கும்

இங்கு - இப்போது லக்ஷ்யமாக எடுக்கப்பட்ட ப்ரமாண வாக்யம்.

அங்கு - இதற்குத் தோள்-தீண்டியாக உதாஹரிக்கப்படுகிற ப்ரமாண வாக்யாந்தரம்.

திருப்பல்லாண்டு

1. இங்கு—"பல்லாண்டு பல்லாண்டு உன்சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு" - தி ப. 1
அங்கு—"வீற்றிருந்து...போற்றி..." நம். 4.5.1.

விளக்கம் — "வீற்றிருந்து" என்ற திருவாய்மொழியில் நம்மாழ்வார் முதற்கண் பகவந் மங்களாசாஸநம் செய்தருளினார். இதனையடியொற்றியே பெரியாழ்வாரும் திருப்பல்லாண்டு முதற் பாட்டில் பகவந் மங்களாசாஸநம் செய்தார்.

2 இ - "அடியோமோடும்... பல்லாண்டு"—தி ப. 2
அ —"பொலிக பொலிக..." நம். 5.2.1

விள—"பொலிக" என்ற பதிகத்தில் பாகவத மங்களாசாஸநம் செய்தார் நம்மாழ்வார். இது பகவந்மங்களாசாஸநத்துக்குப் பிறகு செய்யப்பட்ட பாகவத மங்களாசாஸநம் — இதனையடியொற்றியே பெரியாழ்வாரும் இரண்டாம் பாட்டில் "அடியோமோடும், மங்கையும், ஆழியும், பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டே" என்று பாகவத மங்களாசாஸநம் செய்தார்.

3 இ—அப்பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டே—தி.ப. 1
அ—அப்பெரியவாய கண்கள்—அமலனுதி—8
அ—அது காலனே—நம் 9.5.7
அ—கணமயில் அவை கலந்து—நம். 10.3.1

விள — இவ்விடஙகளிலெலலாம் முகத்தை மாறவைத்துக் கூறு வது.

''உன செவவடி'' ''நினவலமாாவு'' எனறு முனனிலையா யிருகக, அபபாஞசசன்னியம'' எனறு பரோக்ஷநிாதேசம பணணு கிறது. ''தன கணபடிலும் கணணெச்சிலாம'' எனறு பார்க்கக கூசி முகத்தை மாற வைத்துச் சொலலுகிறபடியால எனறபடி.

திருமேனியின் கருமையும் உளகைத்தலத்தின சிவப்பும் சஙகததின வெணமையும் சோந்த பரபாகம கணடால கண ணெசசிலாம எனறபடி.

''அப்பெரியவாயகணகள்'':— போக்யதாதிசயத்தாலே ''அப் பாஞசசனனியம'' என்னுமாபோலே முகத்தைத திரிய வைததுச் சொலலுகிறுர்.

''காட்டேனமின நும்முரு'' என்று வைத்து ''அது'' எனகிறது காண மாட்டாமை முகத்தை மாற வைத்துச் சொலலுகிறுள்.

''கணமயில அவை'' – த்ருஷ்டி விஷம் போலேயிருககையாலே முகத்தை மாற வைத்து ''அவை'' என்கிறுள் கண்கொணடு காணப் போகாமையாலே. ஒரு திரளாக பாதகமாகா நினறதாய்த்து.

முனனிரணடிடங்களிலும் போக்யதாதிசயததைப பற்ற முகத்தை மாற வைத்துச் சொன்னபடி, பினனிரணடிடஙகளிலும பாதகத்வாதிசயததைப் பற்ற முகததை மாற வைத்துச சொனன படி.

4. இ — பல்லாண்டு பல்லாண்டு.. தி. ப. 1
அ — அமலன் விமலன்... — அமலனுதி 1

விள — பலலாணடு பலலாணடு என்ற நான்கு பதங்களுககு நானகாததஙகள் — மநுஷ்ய மாநத்தாலே தேவமாநததாலே ப்ரஹ்ம மாநததாலே பல ப்ரஹ்மாககள் மாநததாலே உன்சேவடி செவவி திருககாப்பு என்றபடி.

ஆக நான்கு பதங்களாலும் மங்களாசாஸந கார்லத்தைப் பெருக்கினபடி.

அமலன் — குற்றமற்றவன் — என்னைத் தனக்காக்கின சுத்தி.

விமலன் — குற்றமற்றவன் — என்னைத் தன்னடியார்க்காட் படுத்திய சுத்தி.

நிமலன — குற்றமற்றவன் — பச்சையிடாதேயிருக்க எனனைத் திருத்திய சுதகி.

நின்மலன் — குற்றமற்றவன் — இவ்வளவும் தன பேருகச் செய்த சுத்தி.

ஆக நானகு பதஙகளாலும் குற்றமிலலாமை கூறப்பட்டது.

5 *இ — வாழாட் பட்டு நின்றீருள்ளீரேல் — தி. ப. 3*
அ — அரக்கர் அசுரர் பிறந்தீருள்ளீரேல் நம் 5. 2. 5

விள — "வாழாட் படடு நின்றீருள்ளீரேல" என்று தேடவேண் டாதே எல்லாரும வாழாடபட்டு, "அரக்கர் அசுரர் பிறந்தீர் உள்ளீரேல" எனறு தேடவேண்டும படியாகிறது "ஒனறும தேவும்" கேட்டு ஸமஸாரம திருந்தினபடி.

இதனுல, நம்மாழ்வார் காலத்திலே உலகின வாழ்ச்சியும, பெரியாழ்வார காலததிலேயே அது மாறிவிட்டமையும அறிய லாகிறது,

6. *இ — பல்லாண்டு கூறுவனே:—தி. ப. 8.*
அ — மங்கையர்...தையல்:—நம். 10. 3. 11.

விள — தையல இத்யாதி:—ஸபை போலே யெலலாரும் திரண்டு வார்ததை சொனனல செவிபபடாது எனறு பார்த்து . . ஒருத்தி, பசு மேய்க்கப போகாமே மீட்கைககாகச சொனனவை, "அடிசசியோம" "தொழுத்தையோம" "ஆழும் எனனுருயிர" என சொறகொள்" எனறு சொனன, பன்மைக்கும ஒருமைககும எலலாம் சேருமிறே.

பல்லாண்டு கூறுவனே:—"பாடுதுமே" "கூறுதுமே" எனறு அநந்ய பரயோஜநரும கைவல்யார்த்திகளும் ஸங்கதராகிற விடத்தில ஸமூஹமாகப பேசினர். இதில் ஐசவர்யாாததியை ஏக வசநததாலே பேசுவான என எனனில.—அவாகள் திரள பரிச் சினனமாய், இவாகள திரள் அபரிசசிந்நமாகையாலே ஒருருக்கு ஒருத்தன வாாததை சொல்லுமாபோலே சொல்லுகிறா எனறபடி.

பெரியாழ்வார் திருமொழி

இங்கும் அங்கும

7. இ — மன்னுகுறுங்குடியாய் ..பெ.தி- 1. 5. 8
அ — தென்னனாய் வடவானாய்... கலி.-தி நெ. 10.

விள — பெரியாழ்வார் "மனனு குறுங்குடியாய்" எனற பாசுரத்தில திருக்குறுஙகுடி, திருவெள்ளறை, திருமாலிருஞசோலை, திருக்கணணபுரம எனற நானகு திவ்ய தேசஙகளை ஒரு சேர வநுபவிததார

"தென்னனாய்" என்ற பாசுரத்தில, கலியன், தென்னனாய் என்று தொடங்கி, திருமாலிருஞ சோலை, திருவேங்கடம், திருவரஙகம், திருக்கண்ணபுரம் எனற நான்கு திவ்ய தேசஙகளையநுபவித்தார்.

"குணபால மதயானை" எனறு - பெரிய முதலியாா பககல் தமக்குணடான ஆதரததாலே மனனனுடைய வடிவழகையும் செருக்கையும நிலையழகையும பறற, உடையவா, "குணபாலமத யானாய்" எனறு மனனனரையருளிச செய்வா காட்டுமனனார் குடியைக குறிககும்.இப்பதம என்றபடி, பரமாசார்யாகளான ஸ்ரீ மந்நாத முநிகளும் ஆளவந்தாரும அவதரித்த திவய தேசமிறே காட்டு மன்னார்குடி எனற வீரநாராயணபுரம

8. இ — ஏலுமறைப் பொருளே — பெ. தி. 1. 5. 9
அ — ஏலுமாடையும் அஃதே — நம். 4. 3. 5.

விள — வேதத்துககும வேத்யனை பகவானுக்கும உள்ள பொருத்ததைப பெரியாழ்வார் "ஏலுமறைப பொருளே" என்று அருளிச் செய்தாா — "வேதை ச ஸாவை அஹமேவ வேத்ய" என்றுனிறே ஸ்ரீ கீதாசாாயன.

நமமாழ்வார் பகவானுடைய திருமேனியில் திருபபீதாம்பரமும் திருவரையும பொருந்தியபடியை "ஏலுமாடை" என்று அநுபவித்தார். "படிச் சோதியாடையொடும பலகலனாய நினபைம பொற கடிச் சோதி கலந்ததுவோ திருமாலே" எனறு (3. 1 1) நமமாழ வார் அழகர்மலையிலும் அநுபவித்தாரிறே

வேதத்துககென்றே ஓர் வேதயனை பகவானும், பகவானுக் கென்றே ஓா வேதமும் அமைவ்தே என்ற-வாச்யவாசக பாவததாலே

வந்த-பொருத்தம். இது தன்னைப் பெரியாழ்வார் அநுபவித்தார். இந்தத் திருவரைக்கென்றே இந்த பீதகவாடையா. இந்த பீதக வாடைகென்றே இந்தத் திருவரையா என்னும்படியான பொருத்தத்தை நம்மாழ்வார் அநுபவித்தார்

9. இ — ஆங்கே வளர்ந்திட்டு — பெ. தி. 1. 6. 9.
அ — அங்கே நின்று...நம். 5. 10. 9.

விள — ஆங்கே வளர்ந்திட்டு — இந்தப் பாசுரம ந்ருஸிம்மாவதாரபரம்—அடித்தவிடமொழிய ஸ்த்தலாந்தரத்திலே தோன்றினும் "இவன இங்கில்லை" யென்ற ப்ரதிஜ்ஞை நிலை நின்றதாமென்று அத்தூணில அவன அடித்தவிடம் தன்னிலே...

அங்கே நின்று — இந்தப் பாசுரம் த்ரிவிக்ரமாவதாரபரம் — கடக்க நாலடி போனுகில "கருத்ரிமம் பண்ணினுன" என்று அவனுக்கு வழக்குப் பேசலாமிறே

10. இ — உளந்தொட்டு — பெ. தி. 1. 6. 9.
அ — உகிர்த்தலத்தை ஊன்றினுய் — தி. ச. வி. 25.

விள — உளம்தொட்டு.— அவனுடைய ஹ்ருதய பரீக்ஷை செய்து இவன நலிவு பரஹலாதனுக்குத் தட்டாமையாலே செருக்கு வாடி அநுகூலிக்கவுமாம் 'இனியாகிலும ஒரு அஞ்ஜலிபண்ணுய' என்று அவன உபதேசிக்கையாலே, கீழ் நாளைய அபராதத்தை நினைத்து அநுதபித்து அநுகூலிக்கவுமாம். "நாஸ்தி" என்றவிடத்தில "அஸ்தி" என்னும்படி தோன்றுகையாலே, அவன வயாப்தியில ஸத்பாவத்தை நினைத்து லஜ்ஜையாலே அநுகூலிக்கவுமாம் "உக்ரம" "வீரம்" என்கிற கொடிய வடிவைக் காண்கையாலே பீதி மூலமாக அநுகூலிக்கவுமாம. தனனுடைய ப்ரதிஜ்ஞா சக்தி குலைந்த பினனும ராவணன் "சசால சாபம ச முமோச வீர." என்று வெறுங்கை வீரனுய்ப் போககுவரத்து செய்தானிறே. அதுவுமில்லாத அசக்தியாலே அநுகூலிக்கவுமாம். "உரத்தினில் கரத்தை வைத்து உகிர்த்தலத்தை ஊன்றினுய்" என்று பாவகரமம தோன்றுகையாலே வயஸந பரம்பரைகளாலேயநுகூலிக்கவுமாம். இன்னமும் இப்புடைகளிலே "இபபோது அநுகூலிக்குமோ" என்று பார்த்ததிறே.

11. இ — துரும்பால் கிளறிய சக்கரக்கையனே - பெ தி. 1 8. 7.
அ — அரவணையாய் ஆயரேறே — பெ. தி. 2. 2. 1.
அ — அன்று திருச்செய்ய நேமியான் பெரிய திருவந்தாதி 63

விள — துரும்பால் கிள்றிய சக்கரகையன் — இதனால் அந்த பவித்ராக்ரமாயப் புகுந்து அவன கணணைக கலககிறறு "கருது மிடம் பொரும் திருவாழி" எனறு தோறறுகிறது.

அரவணையாய் ஆயரேறே - அவன் தான் இதர ஸஜாதீயனும் அவரித்தால, செனருல குடையாம எனகிறபடியே சந்தாநுவர்த்தி யாய் அடிமை செயயக கடவ திருவநந்தாழ்வானும் அவனுடைய அவஸ்த்தாநுகுணமாகப பள்ளி கொள்வதொரு திருப்படுகலை யான வடிவைக கொள்ளக்கூடுமிறே.

"அன்று திருசசெய்யநேமியான"—இந்தப பாசுரம சூர்பணகா நாஸிகாசசேதநத்தைத் தெரிவிககுமது—சூரப்பணகையின நாஸி காதிகளைக கூரார்நத வாளால் அரிந்தாலும ஆஙகேயும சக்ராபசம் உண்டு எனறபடி.

12 இ — பொறையுடை மன்னர் — பெ. தி. 2. 1. 1.

அ —ஆழியங்கையம்மான் — பெரியதிருவந்தாதி-82

விள— பொறையுடைய இத்யாதி.-இதொழிந்த ஸர்வஸ்வமும் க்ருத்ரிமத்தாலே அபஹரித்துக் கொள்ளுமிததனை.

ஆழியங்கையமமான இத்யாதி — கைகேயி வரத்திலகபபடா விடடது பெருமாள்திருககையில அறுகாழியொனறுமேயாகாதே.

13. இ —திண்தேர்மேல் முன்னின்ற செங்கண் அலவலை— பெரி. தி. 2. 1. 2.

அ — புகழ்ந்தாய் சினப்போர்ச் சுவேதனை — நான். தி. 24.

விள — அலவலை இத்யாதி .- "அவாகயநாதர" என்றி ருக்கக் கடவ அவன அதடைய அழிந்து கலககலென ஏத்தா நிற்கு மாயிற்று "புகழந்தாய சினபபோர்ச சுவேதனை" எனகிறபடியே-

14. இ — பணபகர் வில்லிபுத்தூர் — பெ. தி. 2 7. 10.

அ — கலையிலங்கு மொழியாளர் கண்ணபுரம் கலி. 8. 1. 1.

பணபகா - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ளாருடைய உக்தி ப்ரதயுக்தி களும் ஆதர அநாதரரோகதிகளும எலலாம் பணணிலே சேர்ந்து போலே காணுமிருப்பது

கலையிலங்கு மொழி - அவ்வூரில உள்ளார் லோகயாதரைக் குறுபபாக உணண உடுகக எனறு சொல்லும் வார்த்தையிலே "இனனதனைசாஸத்ரம் கற்றூர்கள்" என்று தெரியும்.

15. இ — ஒடியகம் புக்கு — பெ. தி. 2. 10. 1.
அ — கண்கள் நீர்மல்கி...புகுமூர் - நம் 6 7 1

ஒடியகமபுக்கு - தன் ஜீவநத்தில் ஒனறும குறையாதபடி கொணடால, எஙகள் ஜீவநத்தையும் கொண்டு போக வேணுமோ என்று ஆய்ச்சியா திருவுள்ளம். அவனுக்கு ஜீவநம இவர்களுடைய வளைகளும துகிலகளும. இவர்களுக்கு ஜீவநம அவனதன்னுடைய வடிவிறே

கணகள் நீரமலகி . புகுமூா - தன ஜீவநததுககுப போகிறவன எஙகள் ஜீவநத்தைக கொணடு போக வேணுமோ. ஒருவன பகவத் குண விததனாய்க் கணணும கணணீருமாயிருக்க, அவனைக் கணடு கொணடிருககு வாகாதேயடுப்பது "அழுநீா துளும்ப வல்மரு கினறன வாழியரோ" (தி. வி. 2) எனறு சேதனராகில மஙகளா சாஸநம பணணக்கடவது.

16 இ — பார்க்கடல் வண்ணு — பெ தி. 3 3 7.
அ — பார்க்கடல் வணணனுக்கே — நாச். தி. 1. 9

விள — பார்க்கடல் வணணு — பார்க்கடல், பாற்கடல இரு பொருள் படப பாடம.

பார்ககடல் வண்ணனுககே — பார்க்கடல் என்றே பொருள் படப் பாடம்.

17. இ — இலங்காழிக்கை எந்தை யெடுத்த மலை பெ. தி. 3. 5. 3.
அ — குன்று குடையா ...குணம். திருப்பாவை 24.

விள — இலஙகாழிககை இபபோது திருவாழியைத் திருக் கையிலேயுடையனனமை சொனனது - "இந்திரனைத தலையை யறுததுப் பொகடவலல பரிகரமுண்டாயிருகக "உணபது கொண்ட நாம உயிரையும கொள்ள வொணணுது அநுகூலனுக்கு வந்த கலககமாகையாலே தானே தெளிந்து விடுகிறுன" எனறு தன் னுடைய ரக்ஷய வர்ககத்துக்கொரு நலிவு வாராமல மலையை யெடுத்துக கொண்டு நின்ற நீர்மையைச் சொல்லுகைக்காக.

குனறு குடையா—இத்யாதி·- அநுகூலனானவனுககு ப்ராமாதிக மாகப புகுந்ததனரே. அநந்தரததிலே வந்து கோவிந்தாபிஷேகம பணணவனரே புகுகிருன. பெருமபசியாலே வந்த கோபத்தாலே வர்ஷிததானுகில கைநொந்தவாறே விடுகிருன... உணபது கொணடார் உயிர் கொண்டு தலையறுககவோ...என்று தலையழி யாதே மலையையெடுத்து ரக்ஷித்தது ஆந்ருசமஸ்யத்தாலே. அந்த குணததுககுப் போற்றி·-

18. இ — தம்முடைக் குட்டன்களை குதிபயிற்றும்.
பெ. தி. 3. 5. 9.
அ — இட்டமான பசுக்களை இனிது மறித்து நீரூட்டி.
நாச். தி. 14. 1.

விள — தமமுடைய குட்டன்களை குதிபயிற்றும் — தந்தாமு டைய குட்டிகளை முதுகிலே கட்டிக் கொண்டு போய்க் கொமபிலே யேற்றியிருந்து, ஒரு கொம்பில நின்றும் ஒரு கொம்பிலே குதிக்கும படியை, தான் முந்துறக் குதித்துக்காட்டி யப்யஸிப்பியா நிற்கும்.

இனிதுமறிதது நீரூட்டி. — அவற்றுக்குத் தணணீர் பருகுகை யபேக்ஷிதமானல் தான அரைமட்டு நீரிலே யிழிந்து பினனே கையைக் கட்டிக குனிந்து நின்று தண்ணீா பருகக் காட்டுமாயிற்று இவன பினனை அவையும் கூடக்குடிககும தடம பருகுகருமுகில (கலி. 2 5 3) இறே "ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸதத நுவர்த்ததே" காரயித்ருத்வம் இருக்கிறபடி.

19. இ — செங்கண்மால் — பெ.தி 3. 8. 4.
அ — செய்ய...கண்ணன். நம். 4. 5. 2.

விள — செங்கண்மால தான் கொண்டு போனை. — "யதா கப்யாஸம புண்டரீகம" எனகிறபடியே ஸ்வாபாவிகமான சிவபபுககு மேலே "பககமநோககறியாமல இவளைப பாாததுக கொணடி ருககும் வ்யாமோஹத்தாலும் சிவந்த திருக்கணகளையுடையவன. செய்ய கோலததடஙகணணன: — அவளை ஒரு படியே கடாக்ஷிததுக கொண்டிருக்கையாலே அவள் திருமேனியின் சிவப் பூறி இவன் புணடரீகாக்ஷனுயிருககும. செய்யாள திருமார்பினில சேர்திருமாலிறே

20. இ — நங்காய் — பெ. தி. 3. 8. 8.
அ — தொழுதெழு — நம். 1. 1. 1.

விள — நங்காய — இது இப்பதிகத்தில எங்ருத்தைககும் முன்னிலே தொழுதெழு. — "அவன துயரறு சுடரடி தொழுதெழு" எனறவிது பத்துபபாட்டிலும அந்வயமாகக்கடவது (12000).

21. இ — என்னுதன் தேவிக்கு — பெ. தி 3 9. 1.

அ — நமக்கும் பூவின் மிசை நங்கைக்குமின்பனே — நம். 4 5. 8.

விள — எனனுதன்தேவி — நமககும் பூவின்மிசை நங்கைககும் இன்பனே என்னுமாபோலே — நமககும—இன்று ஆசரயித்த நமக்கும் நித்யஸம்ஸாரிகளுககும் இவவருகாயிருக்கும் நமககும, "நீச னேன நிறைவு ஒனறுமிலேன" எனருரிறே. "பூவினமிசை நஙகைக்கும—நித்யஸூரிகளுககும அவவருகாய், ரூபகுணத்தாலும ஆத்ம குணத்தாலும பூர்ணையாயிருககிறவளுக்கும் இனபனே. — இனபனு மிடத்தில, முற்பாடு இங்கேயாயப் பினபாயிறறு அவளுககு ஸ்நேஹிததிருபபது. "த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே கிம காாயம் ஸீதயா மம" இறே

22. இ — பெருந்தேவீ கேட்டருளாய் — பெ. தி. 3 10.4.

அ — என் சிறுத்தேவி போய்...நம். 6. 7. 5.

விள- பெருந்தேவீ -பெருமானுடைய பெருமைக்குத தகுதியான தேவீ. 'துலயசீல வயோ வருத்தாம்' எனனககடவதிறே. அலலது ஒரு சிறுத்தேவியுண்டாய் பெருந்தேவியெனகிறது அனறே. பெருமாள் ஏகதார வ்ரதராகையாலே

சிறுத்தேவி:—"தன் திருமால" எனறு மேலே பெருநதேவியைச் சொலலுகையாலே "சிறுத்தேவி" என்று விசேஷிக்கிருள.

23 இ — அமரர் தம் கோனுர் — பெ. தி. 4. 2 4.

அ —திருவல்லவாழ் உறையும் கோனுர். நம். 5. 9. 1.

விள—அமரர் தம் கோனா — இந்திரன.

திருவலலவாழ் உறையும கோனுர் — ஸ்ரீமந்நாராயணன்.

24 இ — தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல் — பெ. தி 4. 9. 2.

அ — திருமாலே நெடியானே. குல— 4. 9.

விள-தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல' —திருமாலே நெடியானே — அவள தானும எனனுலும பொறுககப போகாது எனற போது, ''எனனடியாா அது செயயாா'' எனறு ஆசரித விஷயததில ஓரம எலலை காணவொணணுதவன.

25. இ — தனனடியார் திறம்—மன்னுடைய விபீடணற் காய்— பெ. தி. 4 9. 2.

அ — ஆமையாய்......சேமமுடை நாரதனுர்—பெ. தி. 4. 9. 5

அ — ஆற்ற நல்ல வகை காட்டும் அம்மான்
எல்லாப் பொருளும் விரித்தான் — நம் 4. 5 5

விள-தனனடியார் விபீஷணாககாய—பூாவாாததததில கூறப் பட்ட அர்த்தத்தை மூதலிககிருா உத்தராாத்ததததில—சிதகுரைக்கும் எனறது மஹாராஜர் கோடி எனனடியாா அது செய்யாா எனறது திருவடி இளையபெருமாள் கோடி இவையித னையும பூாவபக்ஷமாககி, குற்றமுணடு நான கைககொளளககடவேன நனறு செய தார் எனருரிறே சரணயரான பெருமாள்.

ஆமையாய...நாரதனுா ஸ்ரீ ஹரிவமசததிலே நூற்றைமபத் தொனபதாமத்யாயததிலே சொலலபபடட கதையை இபபாடடிலே ஸஙகரஹேண அருளிசசெயகிருா. ஆகையிறே ஆமையெனறு தொடங்கி நாரதன எனறு முற்றிறறு.

''ஆற்ற நல்ல வகை காட்டும் அம்மான'' எனறத்தை மூதலிக் கிருர் ''எலலாப பொருளும விரிததானை'' என்று.

26. இ — செஞ்சொல் மறை — பெ. தி. 4. 10. 7.

அ — இருந் தமிழ் நூற்புலவன். கலி 1. 7 10

விள- செஞ்சொலமறை – ''செஞசொறபரன'' (திருவர்ய்மொழி நூறறநதாதி 97) ''செஞசொலமறைப பொருளாகி நினற தேவாகள நாயகன'' எனகிறபடியே செவவிய சொலலான திருவாயமொழி — ''செவிககினிய செஞ்சொலலே'' எனருரிறே.

இருந்தமிழ நூற்புலவன:- ''எனனெஞ்சத்துள்ளிருந்து இங்கு இருந்தமிழ் நூல் இவைமொழிந்து'' நம் 10 6 4 என்கிறபடியே, இருந்தமிழ் நூல—திருவாய்மொழி. அதிலே புலவன் கலியன்.

27. இ — நாக்கு நின்னையல்லால் அறியாது
நானதஞ்சுவன் என்வசமன்று. பெ தி. 5. 1. 1
அ — என் மனம் ஏத்தியன்றி ஆற்றகில்லாது.
அஞ்சுவனே — இரா. நூ. 89.

விள - எனமனம ஏத்தியனறி ஆற்றகிலலாது ... அஞ்சுவனே - தேவரீருடைய மேன்மையையும எனனுடைய தணமையையும அடைவே பார்த்து அஞ்சா நினறேன "மூர்ககுப் பேசுகினருன இவனென்று முனிவாயேலும என நாவினுக காற்றேன்." (பெ. தி 5 1 1) எனனுமா போலேயிரா நினறது எனனுடைய தசை இதுக்கு தேவரீா ஏது திருவுள்ளம் பற்றுகிறதோ எனறு பீதனுகா நினறேன என்றதாய்த்து.

28. இ — ஏதங்களாயின — பெ. தி. 5 2. 8.
அ — அல்வழக்கு — தி ப. 11.

விள — ஏதஙகளாயின - ஏதம்-குறறம— தேஹாத்மாபிமாநமும் ஸ்வாதந்த்ாயமும, அந்யசேஷதவமும், ஸ்வரக்ஷணமும், ஸவபர யோஜநமும, பூாவாகமும, உத்தராகமும, ப்ராரபதமும எனனவுமாம். நிஷ்கருதியிலலாதவையும நிஷ்கருதியுளளவையும் எனனவுமாம்.

அல்வழக்கு:- வழக்கல்லாதவை அனேகமிறே. தேஹத்தில் ஆத்மபுத்தி பணணுகை வழக்கல்ல. ப்ரக்ருதே· பரமான ஆதம வஸ்துவை ஸவதந்தரமெனறு அநுஸந்திக்கை வழக்கலல தேவதாந்தரஙகளில பரதவபுத்தி பணணுகை வழக்கல்ல பகவத் பஜநத்துககு பலம பரயோஜநாந்தரம எனறிருககை வழககலல அநந்யப்ரயோஜனனுலும உபாயாந்தரஸாத்யம் எனறிருககை வழககலல. பகவதநுபவததை "மமேதம" எனறிருககை வழககலல.

இனி, வழககாவது-சேஷிக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை.

29. இ — நெய்க்குடம் - பெரி. தி 5. 2 1
அ — உறகல உறகல் — பெ. தி 5. 2. 9.

விள — உறகல உறகல் - கீழ்றபாடடுககளில் ஈசவரன இவருககுக் காப்பு. இப்பாட்டில இவா அவனுககுக் காபபு.

30. இ — பரவைத்திரை பல மோத — பெ. தி.
5. 2. 10.
அ — புள்ளைக் கடாகின்ற வாற்றைக் காணீர்—நம்
7. 3. 1.

விள- பரவைத்திரை பல மோத—கடலோசை.

புள்ளைக் கடாகினற...கருடகுரகோஷம்.

31. இ — சக்ரபாணீ சார்ங்கவில் சேவகனே — பெ. தி
5. 4 4
அ பூங்கொள். சங்கொலி . நாணொலி நாச் தி.
9. 9.

விள—சக்ரபாணீ சார்ங்கவில் - ஆழ்வானை ஏவியும் அம்பையே வியுமிறே முடிபபது. தூரஸ்ததரை நெட்டம்பாலேவுருட்டும. கிடட நினறவர்களைக கையில திருவாழியாலே கொலலும. (பரதிகூலாககு இரணடும பாதகம) சங்கொலியும நாணொலியும - இரணடும தாரக மாயதது இவளுககு. சிசுபாலன ஸவயமவராாததமாக வொருப படட ஸமயததிலே, புறச சோலையிலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்ய கோஷ மானது வந்து செவிபபடடு தரிபபிததது ருகமிணிப பிராடடியை. ராவணன மாயாசிரஸஸைக காடடின போது, ஸ்ரீசாாங்கத்தின் ஜ்யாகோஷமானது வந்து செவிபபடடு தரிபபிததது ஸ்ரீஜநக ராஜனதிருமகளை—இரணடவதாரததிலுளளவையும் மடுததொலிகக வேணடுமபடியாயத்து இவள (ஆணடாள்) விடாய. அவாகளள வலல வாய்தது இவளாற்ருமை.

32. இ — அனந்தன்பாலும் ஐதுநொய்தாக — என்மனம்
பெ தி 5 4. 8.
அ — ஈசன் வானவர்க்கு.. எனகண் பாசம. நம்
3. 3. 4.

விள-அனந்தனபாலும்...எனமனம தனனுள்ளே வந்துவைகி - அனந்தனபால ஐதுநொய்தாக வைத்து எனறது, பரதம விவாஹத் துக்குச் செஙகற சீரை கட்டிக் கூபபிடாமைககுச் சோறு வைப் பாரைப போலே த்விதீய விவாஹததிலேயிறே போக்யமுளளது

ஈசன வானவாக்கு ... எனகணபாசம - பராதமயததுககும பழிககும செஙகற்சீரைககும ஜீவநம வைபபாரோபாதி அவாகள பககல. நெஞசும உடம்பும தந்தது எனககு என்கிருா.

33. இ—சாயை போலப் பாட வல்லார்—பெ தி. 5 4. 11
அ — நிச்சலும் விண்ணப்பம் — நம். 1. 9 11.
அ — வைகல்பாட — நம். 5. 7. 1?.

விள-சாயைபோலப பாடவல்லா -பாடவல்லார் தாமும் சாயை போல அணுககர்களே என்று அந்வயம்.

நிசசலும விண்ணபபம் செயய – எமபிராற்கு விண்ணப்பம் செய்ய, நிச்சலும நீளகழல சென்னி பொருமே என்று அநவயம். வைகலபாட - வைகலும் வானோககாராவமுதே என்று அநவயம காலதத்வமுள்ளதனையும நிதயஸூரிகளுக்கு போகய பூதா எனறபடி.

திருப்பாவை

இங்கும் அங்கும்

34. இ — நாராயணனே — திருப்பாவை 1
பாற்கடலுள் பையத் துயின்ற — திருப்பாவை 2.
மன்னு வடமதுரை மைந்தனே — திருப்பாவை 5.
அ — விண்ணோர் தலைவா — கேசவா —
ஆயர்குல முதலே — நம். 1. 5 6.

விளக்கம — திருப்பாவைத் தொடககத்தில "நாராயணனே" எனறும, "பாறகடலுள பையத்துயினற பரமன" என்றும், "வட மதுரைமைந்தன" எனறும பரம வயூஹம விபவம் எனற நிலைகள மூனறும் பேசபபடடன "ஏஷ நாராயண ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவ நிகேதந - நாகபாயங்கம் உதஸ்ருஜ்ய ஹயாகதோ மதுராம் புரீம்" என்ற ஹரிவமச சலோகததையடியொற்றியே ஆணடாள் இந்த க்ரமத்திலேயருளிசசெயதது எனபா நம் பெரியோர். "பரவ்யூஹ விபவாத்மநா தரிவிதம பரஹம இதி பாகவத ஸித்தாந்த" எனறு ஸ்ரீபராசரபட்டா ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யத்திலே அருளிச செயதுள ளார். இந்த அடைவிலே நமமாழவாரும் "வினையேன" (1 5 6) என்ற பாசுரததில "விணணோர் தலைவா" எனறும "கேசவா" எனறும "ஆயாகுலமுதலே" எனறும பர வயூஹ விபவங்களை அநுபவிததுளளார. "கேசவா" எனறு வ்யூஹம கூறபபட்டது.

''க'' என்று பிரமனும் ''ஈச'' என்று சிவனும் கூறப்பட்டார்கள். அவர்களுககு உதபாதகனுய ஆச்ரயணீயனுன க்ஷீராபதிசாயீ கேசவன என்று கூறபபடுவதாகப பெரியோர கூறுவா.

35. இ — நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான் — திருப்பாவை 1.
அ — கண்ணே உன்னைக்காண எண்ணே கொண்ட. நம். 9. 4 2.

விள —''நமக்கே'' எனறு அதிகாரி ஸ்வரூபததையும ''பறை' எனறு பராப்யததையும ''தருவான'' என்று உபாயததையும் சுருங்கக் கூறி, மேலே திருபபாவை தனனில இவறறையே விவரிக்கிருள் ஆணடாள் என்பர் நம பூர்வர்களா. ஆழ்வாரும் ''கணணே'' எனறு உபாயததையும் ''காண'' எனறு ப்ராப்யததையும, எண்ணே கொண்ட'' (9. 4 2) எனறு அதிகாரியையும நிர்தேசித்தருளினர். ப்ராப்ய பராபக அதிகாரீ ஸ்வரூபமிறே சாஸ்தரார்ததமாவது.
ப்ராப்யப்ராபக அதிகாரி ஸங்க்ரஹம்

36. இ — மலரிட்டு நாம் முடியோம் — திருப்பாவை 2.
அ — இனிப்பிறவி யான — வேண்டேன - நம். 10,6 1.

விள — ''முடியோம'' எனற தனனிலையாலே நாம் எனறு தனனடையே வரும ஆயினும நாம எனறு விசேஷிததுக கூறியது அவனதானே வந்து சூடடில செயயலாவதிலலையே'' எனனும் அபிப்பிராயததாலேயாம.

ஆழ்வாரும ''யான வேணடேன'' எனருர். ''என புததியால் விடடேன. அவனிருததில செய்யலாவதிலலை'' எனற ஈடடு திவய ஸூகதி அநுஸந்தேயம.

37. இ — தூயோமாய் — தூயோமாய — திருப்பாவை — 5. 16.
அ — ஆசற்ருர் — மாசற்ருர் — திருமாலை- 22.

விள — ''மாயனே'' எனற பாசுரத்திலும ''நாயகன'' எனற பாசுரததிலும ''தூயோமாய'' எனறு தூயமை கூறப்படடுளளது. ப்ரயோஜநாநதர பரதவமும உபாயாந்தர பரதவமும அசுத்தியிறே, அவையிரணடும இலலை எனறதிறே. ''ஸர்வதாமாநச ஸநதயஜய ஸாவகாமாநச'' எனறு நின்றதிறே.

இது தன்னையே திருமாலையில ஆழ்வார் ஆசற்றார் என்றும் மாசற்றார் என்றும அநுஸந்தித தருளினர் "ஆசு" குற்றம- "மாசு" குறறம. பகவானே உபாய உபேயஙகள் "உபாயோபேயதவே ததிஹ தவ தத்வம நது குணெள" எனறறிந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவன்திருவுள்ளத் தாலே உபாயாந்தர உபேயாந்தர ஸம்பந்தங்கள குறறங்களேயாம். அவையிலலாமை கூறப்பட்டது.

38. இ — நாராயணன் மூர்த்தி கேசவன்—திருப்பாவை7.
அ — கோளரி மாதவன் கோவிந்தன் — நாச். தி. 6. 2.
அ — கோவிந்தனை மதுசூதனைக் கோளரியை — நம். 7 10 3.

விள — "நாராயணன் மூர்த்தி கேசவன" எனறு வாதஸல யமும ஸௌசீலயமும் விரோதிநிரஸந ஸாமர்தத்யமுமாகிற குண த்ரயம கூறபபடடது.

"கோளரி மாதவன் கோவிந்தன்" என்று- தேஜஸ்ஸாம் ராஸிக்யமும எளிமையுமாகிற குணத்ரயம கூறபபடடது.

"கோவிந்தனை மதுசூதனைக கோளரியை" என்று-வாத்ஸல்ய மும விரோதி நிரஸந ஸாமாதயமும அநபிபவநீயதவமும ஆகிற குணத்ரயம கூறபபடடது

39. இ—மாமாயன் மாதவன வைகுந்தன்—திருப்பாவை 9.
அ — தீ வினைககரு நஞ்சை, தேவி மணாளனை—
ஆயனை — தி. வி. 89

"மாமாயன மாதவன வைகுந்தன்" எனறு ஆண்டாள் ஸௌ லப்யத்துக்கும் பரதவத்வத்துககும் மூலகாரணமான ஸ்ரீமத்வததை மாதவன எனறு மத்யததிலே கூறினள்.

ஆழவாரும "தீவினைககு அரு நஞைசை தேவி மணாளனை ஆயனை" எனறு பரதவ ஸௌலபயஙகளுக்கு நிதாநமான சரிய பதித்வத்தை "தேவிமணாளன" எனறு இடையிலே கூறினா. இவவிடஙகளில் மத்யமணிந்யாயம கொளளத்தககது

40 இ — சினத்தினல் — திருப்பாவை. 12.
அ — உகிரால கீண்டான் சினம் — பே — 42.
அ — சீறறம் ஒன்று உண்டு-கலி. 5. 8. 3.

விள — சினத்தினுல - தண்ணீா போலேயிருககிற சகரவர்த்தி திருமகனுககும சினமுண்டோ எனனில, ஆசரித சதருக்கள் இவாக்கும சத்ருககளிறே. ஆகையாலே சினம எனறபடி

உகிரால் கீண்டான் சினம—அருளனறு நமககு உத்தேச்யம். ஆசர்த விரோதிகள பககல அவனுககுணடான சினம் உததேச்யம். அச்சினததைத தெரி—அநுஸந்தியெனறுமாம்.

"சீறறம் ஒனறு உணடு" தரிதரனுனவன தநிகனே அடையுமா போலே சீறறம உணடு எனருயத்து இவா பறறுகிறது ஆச்ரயிப் பாாக குறுபபான குணஙகளிறே ஸௌசீலயாதிகள் விரோதி நிரஸநத்துககுப பரிகரமிறே சீற்றம

41. இ — பொல்லாவரக்கனே—திருப்பாவை 13.
அ — சுரி குழல் . . அரக்கன் — கலி — 5. 7. 7.
அ — முன் பொலாவிராவணன் — கலி. தி. கு. 15.

விள — ஆணடாள், பொலலா அரககனே எனறு, இராவணன பொலலாங்கே வடிவெடுத்தவன எனறு தோன்றச சுருககமாக அருளிச செயததைக் கலியன "பொலா விராவணன" எனறு அப்படியேயருளிச செயது, "சுரிகுழலகனிவாய" இதயாதியால விவரித்தும் அருளிச் செயதாா—பிராடடியைப பிரித்தது பெரிய பொலலாங்கு எனறு.

42. இ — பொல்லா அரக்கன் — திருபபாவை 13.
அ — பொல்லா ஆக்கை — நம். 3. 2. 3

விள பொலலாவரககன—இராவணன "வி பீ ஷ ண ஸ து தர்மாதமா எனறு நலலவரக்கனும் உணடு ஆகையாலே இவனே பொலலா என்று விசேஷிக்கிறது

பொலலாவாககை — துாயோதனன அளவனறு உடமபின பிராதிகூலயம. அவன பரதிகூலனுயத தோறறினுன இது அநுகூலம போலேயிருந்தாயிறறு பராதிகூலயம பணணுவது.

43. இ — கிள்ளிக் களைந்தானே — திருப்பாவை — 13
அ — அவுணனுடல கீண்ட — அமலன-8
அ — கல்லெடுத்துக் கல்மாரி காத்தாய் — கலி.
தி நெ. 13

விள · கிளளிக்களைந்தானை - வீரபத்நியாகையாலே “கல்லெடுத்து” எனனுமா போலே ‘கிள்ளி’ என்கிருர்கள் திருவிளையாடு சூழலில நோவுபட்டவிடஙகளைக கிள்ளிப்பொகடுமா போலே தோஷாமசததை வாஙகிப பொகட்டபடி.

அவுணன உடல் கீண்ட· - உலாந்த தாழைநாரைக கிழித்தாற் போலே கிழிததபடி தன்னதான ஆத்மவஸதுவுக்கு அழிவு வராமல “கிளளிககளைந்தான” என்னுமாபோலே அஹஙகார ஹேதுவான தேஹததைக கிழிததுப் பொகட்டான.

கலலெடுதது. - அவனெடுத்தது சோலை சூழ் குனருயிருக்க “கலலெடுத்து” எனறு ஒரு சிலா மாதரத்தையெடுத்தாற போலே ஓசழககாகச சொலலுகிருள, ஸ்ரீகோவாத்தநததையெடுத்த போதை அநாயாஸததைக் கணடிருநதவளாகையாலே. இந்த சக்தியிறே யிவளுடைய ஹருதயத்தில கிடப்பது. கிட்டுவதும் அநுபவிப்பதும் பெறுவதும ஈசவர சகதியாலே எனறிருககுமவளிறே

44. இ — சங்கொடு.. சக்கர.. பங்கயக் கண்ணன
திருபபாவை. 14.
அ — வெள்ளைச்சுரி... தாமரைக் கண்ணன் — நம்.
7. 3. 1.

சங்கொடு வெள்ளைச் சுரிசங்கு .பங்கயக்கணணன ஆழ்வார்களிலே வந்து அலையெறிகிற கண்கள்.

திருமேனிககு திவயாயுதங்கள் பரகாசகமா யிருககுமாபோலே ஆதம குணங்களுககு நோககு ப்ரகாசகமாயிருககிறபடியும. அக வாயில தணணளியெலலாம கண்வழியேயிறே தோறறுவது பரதிகூலர்ககு திவயாயுதஙகளோடொககத் திருககணகளும் விரோதியாயத தோற்றுமா போலேயிறே, அநுகூலர்ககுத் திருககண்களோபாதி திவயாயுதங்களும அழகுக்கு உடலாயத தோறறும்படி திருககணகளோடே திவயாயுதங்களையும் திவயாயுதஙகளோடு திருககணகளையும சோதது அநுபவிபபாகள் ஆயுதங்களோடே திருககணகளைக கூட்டுகிறது தோறபித்தபடிககு. ‘ஜிதம தே’ எனனபபண்ணுமிறே. கணகளோடு திவயாயுதஙகளைக் கூட்டுகிறது அழகுககு. “செயயகணணு உருவச செஞசுடராழி வலலானே”. (கலி. 7. 7. 1) எனனக் கடவதிறே.

45. இ — நாயகனாய் நின்ற — திருப்பாவை 16.
அ — தெருள் கொள் — நம். 5. 7. 3.

விள 'நாயகனுய' நினற எனபதனே 'நந்தகோபன்' எனற விடத்தும, 'கோயில காப்பான' எனற விடத்தும (ஈரிடஙகளிலும்) அந்வயித்துப் பொருள் கூறலாம்

தெருள் கொள் . இவவடை மொழியை நான மறை, வல்லவா என்ற இரண்டிடங்களிலும அந்வயித்துப பொருள கூறுகினறனா நம பெரியோர் -

46. இ — அம்பரம்... உம்பர் கோமானே — எழுந்திராய் — திருப்பாவை. 17.

அ — நல்கி...பொழிலேழும் வினேயேற்கே...நம். 1 4. 5.

அ அகலிடம் படைத்து...வாரான் — நம் 9. 9. 2.

அ — ஆதியுமானுன் அருள் தந்தவா நமக்கு — கலி. 9 4. 9.

விள : அமபரம . உம்பர் கோமானே -
நலகிததான... நலகத்தான ஆகாதோ
அகலிடம் படைத்து அளிககினற மாயன வாரான.
ஆதியுமானுன அருள் தநதவா நமககு -

இவவிடஙகளில ஆணடாளும, நாயிகாபாவம் அடைந்த ஆழவாாகளும் வருந்தக காரணம ஒனறே - நாட்டுககிடட ந்யாயம் அநதபபுரததுககிலலேயாயிறறேயெனறு ஸாமாந்யததிலே பண்ணும் ரக்ஷணம விசேஷததில இனறிககே யிருப்பதே யென்று.

47. இ — பஞ்ச சயநம் — திருப்பாவை — 19.

அ — அஞ்ச லோதியை — 10 2. 4.

அ — ஐம்பால் ஓதியை — கலி — தி. எ. கூ.

விள : பஞ்ச சயநம - அழகு குளிர்த்தி மாாததவம் பரிமளம் தாவள்யம் என்ற பஞசலக்ஷணஙகளோடு கூடிய சயநம.

அஞ்சலோதி . அஞசு லக்ஷணஙகளோடு கூடிய இருண்ட கூந்தலேயுடைய பெரிய பிராட்டியாா.

ஐமபால ஒதி எனறு கூந்தலுககு மாாததவம் சைத்யம் பரிமளம் கருமை நீட்சி எனற ஐவகை லக்ஷணங்கள் கூறப்படடன.

பஞ்ச சயநம் என்று வைததது மெததெனற என்றது, மார்த்தவம் விசேஷித்திருக்கிற படியால் என்று கொள்க,

அஞ்சு என்ற ஐந்து லக்ஷணங்களிலே கருமை சேர்ந்திருக்க அல் என்று கறுமையைச் சொனனது, அது விசேஷிததிருககிறபடி யால் என்று கொள்வது.

48. இ — கப்பம் தவிர்க்கும் — திருப்பாவை. 20.
அ — இரு கூறு நகந்தாய் — நம். 9. 4. 7.

விள · கப்பம - கமபம எனறபடி, நகந்தாய-நகத்தாய என்ற படி - இவவிடங்களில வலலொற்று மெலலொற்று மாருட்டம் காணக

பனனீராயிரபபடியில, உள்ளபடியே கொண்டும ஓர் விசேஷார்த் தம் காடடபபடடுளளது - நகம - நகததை, தாய் – தாவுமபடி பணணின எனறு.

49. இ - பசுக்கள் ஆறறப் படைத்தான் மகனே —
திருப்பாவை. 21.
அ — அடியோமுக்கே எம்பெருமான. கலி— 4. 9. 5.

விள ' பசுககள ஆற்ற 'மகனே - உனனே நீயுணரவிலலே. உன் பிறவியை புததி பணணி எங்களுககாக உணராய - அடியோ முக்கேயெமபெருமான அலலீரோ எனறபடி – பரம பதத்தில் வந்தோமா, க்ஷீராபதிககு வந்தோமா, எங்களேத் தேடி நீ திருவாய்ப் பாடிககன்றே வந்தாய - இஙகே உறங்கலாமோ என்று ஆண்டாள்.

எஙகளே நாடித திருவிந்தளூா எழுந்தருளிய ஸ்ரீபரிமளரங்க நாதனே உணராய என்று கலியன அருளிச செயதாா.

50. இ — அன்றிவவுலகம்...போற்றி — திருப்பாவை. 24.
அ — அருகலிலாய...நம். 1. 9. 3.

விள : அன்று - அடிபோற்றி, திறல போற்றி, புகழ் போற்றி, கழல போற்றி, குணம போற்றி, வேல போற்றி. இப்படி நாவுக்கு இடவேண்டிய ஷட்ரஸஙகளிருக்கிறபடி.

"அருகலிலாய" இத்யாதி - உபயலிஙகத்வம், நித்யவிபூதி நிர்வாஹகதவம, திவய விகரஹ யோகம, புணடரீகாக்ஷதவம், கருடவாஹநதவம, 'சரிய. பதிதவம எனறு ஷட்ரஸங்களை இபபாட் டில கூறபபடடுள்ளதாக நமபூர்வர்கள அருளிச செயதுள்ளாரகள்.

51. இ — கன்று குணிலா எறிந்தாய் — திருப்பாவை 24.
அ — கன்று கொண்டு விளங்கனி யெறிந்து — கலி.
9. 10. 7.

விள கனறு குணிலா எறிந்தாய் என்ற ஆண்டாள் பாசுரத்தில, விளஙகனிககு எறிந்த விஷயம் அஸ்பஷ்டம. அஃது "கனறு கொணடு விளஙகனியெறிந்து" எனறு கலியன பாசுரததில ஸ்புடமாகிறது.

52. இ — அன்று இவ்வுலகம்...குன்று குடையா —
திருப்பாவை. 24.
அ — கறுத்தெதிர்ந்த காலநேமி குன்றம்...
தி. ச. வி. 106.

விள : அன்று இவ்வுலகம்...குன்று குடையா.. ·-
இதுக்கு முன்பு இந்த்ரனுக்காகச செய்த செயல. இபபோது அவன தான பகையானபடி. அநுகூலனனவனுககு பராமாதிகமாகப் புகுந்ததனரே நாமே யுணபது கொணடால உகிர கொணடு தலையை யறுககவோ எனறு அவனைத் தலையழியாதே மலையை யெடுத்த ஆந்ருசமஸய குணம.

கறுததெதிர்ந்த இந்தராதிகளுககு அஸுரனல வந்த ஆபத்தைப போககினபடி சொலலிறறு கீழ். இந்தரனல பசுக்களுக்கு வந்த ஆபத்தைப் போககினபடி சொலலுகிறது மேல இந்த்ரன ப்ராதிகூலயத்தில வ்யவஸத்திதன அலலாமையாலே, அழியச் செயயும திவயாயுதஙகள உண்டாயிருக்கத் தனனுடைய ரக்ஷயவாககத்தை மலையை யெடுதது நோககின குணம்.

53. இ — கன்று குன்று— திருப்பாவை. 24.
அ — கன்று .ஆநிரைக்கு · மாமழை நினறு காத்து —
கலி. 9 10 7.

விள · கனறு...குனறு.- விரோதிகளுககுக் கனறு எடுதத மாத்ரம் போலே காணும், கனறு நோககுகைககுக குனறு எடுததது கன்று - நினறு காத்து - எனறு கலியனும இவவாதததை இந்த அடைவிலே யருளிச் செயதார.

54. இ — ஒருத்தி மகனாய் திருப்பாவை. 25.
அ — வேண்டித் தேவரிரக்க நம். 6. 4. 5.

விள · "ஒருத்தி மகன்" பாசுரத்திலும், "வேண்டித் தேவர் இரகக" பாசுரததிலும ஆணடாளும் நம்மாழ்வாரும்—கணணன் தேவகீ புத்ரனுகப் பிறந்தவாற்றையும் யசோதா புத்ரனுக வளாந்த வாற்றையும கஞ்சனைக் கொனறவாற்றையும் ஒரே க்ரமததில் அநுபவிததார்கள்.

55. இ — ஒருத்தி மகனுய்ப்பிறந்து வளர —
திருப்பாவை. 25
அ — பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும் நம். 5. 10. 1.

விள · நம்மாழ்வாா "பிறந்தவாறு" என்கிற பாசுரத்தில கண்ணனுடைய பிறந்த வாற்றையும் வளர்ந்த வாறறையும அநு பவிததாற போலே ஆணடாளும "ஒருத்தி" என்கிற பாசுரததில அவற்றை அநுபவிககிருள்.

56. இ — தான் தீங்கு நினைந்த திருப்பாவை. 25.
அ — உன்னைச் சிநதையினுல் இகழ்ந்த—நம் 2 6. 6.

விள . நினைந்த - இதுககு மநஸ்ஸஹகாரம உண்டாவதே. "சிந்தையினுல இகழ்ந்த" எனகிறபடியே உக்தி மாத்ரமான வள வில நலியாதே, நெஞ்சில பொலலாங்கு சோதித்தாலாயததுக கை விடுவது. கைக கொள்ளுமிடத்தில (நன்மை) கழுததுககு மேலும அமையும் கைவிடுமிடத்தில (தீமை) அகவாயிலும உணடு எனற றிந்தாலல்லது விடான்.

சிந்தையினுல இகழந்த – உக்திமாத்ரமனறிக்கே நெஞ்சாலே இகழ்ந்தானுயிற்று இததால - அவன் விடுவது, புத்தி பூர்வம் பராதிகூலயம பணணினுரை - கைக கொளளுகைக்கு மிதர பாவம் அமையும

57 இ — தீங்கு — திருப்பாவை 25.
அ — பொல்லா — திருப்பாவை. 13.

விள · தீங்கு-பொலலா - இனனதென்று சொலல மாட்டாமை யாலே தீங்கு எனகிருர்கள்.

இராவணனபொலலாஙகுககுப் பாசுரமிலலாமையாலே பொலலா எனறு மளவே கூறுகிருர்கள.

இஙகு கமஸனுடைய தீமை - ஆங்கு இராவணனுடைய பொலலாங்கு – இரண்டும வாசாம் அகோசரம் என்றபடி.

58. இ — மாலே — திருப்பாவை. 26.
அ — நெடுமாலே — நம் 5. 8. 1.

விள : மாலே - நெடுமாலே – என்று ஆழ்வாரும ஆண்டாளும் பகவானுடைய ஆச்ரிதவயாமோஹத்தை யநுபவிககிருர்கள். க்ருஷ்ணனுககு பரதாநகுணமாய மஹாபாரதததுககுள்ளீடான ஆசரித வயாமோஹததை மாலே என்று ஸமபுததியாலே வெளியிடு கிருர்கள் இடைப்பெணகள்

எதிரத் தலையில அழிவுகணட பினபிறே இததலையில அழிவு. அவனுடைய வயாமோஹத்தைப பாரககில இதொனறும் போராதபடியாயிருககும் அவனுடைய அழிவு சொலலும போது, இனி இவவடைவில (நீராய அலைந்து கரைய எனகிறவடைவு) வாசக சபதமிட்டுச சொலல வொணணுது – நெடுமால என்னு மித்தனை மால என்று வயாமோஹம, நெடுமால எனறு மிகக வயாமோஹததையுடையனுய இருககை.

59. இ — சூடகமே திருப்பாவை. 27
அ — கைவண்ணம் தி. நெ தா 21.

விள– சூடகமே- எனறு ஆணடாள் ஆபரணங்களையடைவு கெட அருளிச செய்ததும், கைவணணம் தாமரை எனறு கலியன அவயவங்களை யடைவுகெட அருளிச செயததும் ஒா திருவுள்ளத்தாலே யிறே–

அதாவது - ''சூடகமே''யிதயாதி -பிடித்த கைககும, அணைத்த தோளுக்கும், அணைததவிடத்தே யுறுததுமதுககும், ஸபர்சத்துககுத் தோற்று விழும் துறைககும ஆபரணம.

''கைவணணம்தாமரை'' யிதயாதி -அமமி மிதிககிற காலத்தில் என் காலைப பிடிதத கை. ''ஆதிஷடேமம அசமாநம ஆசமேவ த்வம ஸத்திரா பவ'' எனறு அபபோதை மந்தரம சொனன வாய். ''இமாம் ஸமேத பசயத'' எனறு அபபோது காலே பிடிததுக கரிய குழலளவும பாாதத கண பிறகு ஸபதபதீ பரகரணத்தில நடந்த திருவடிகள்.

60 இ — கூடாரை வெல்லும கோவிநதா. திருப்பாவை 27,
அ — பருப்பதத்து பெ. தி. 5. 4. 7.

விள: கூடாரை கோவிந்தா என்று ஆணடாளும, பருப பதத்துக கயல பொறித்த எனறு பெரியாழவரும் அதவேஷ மாதரததைப பறருசாகக கொணடு பகவான அருள புரியும் தனமையை விளககியருளினாகள.

கோவிந்தா - கூடுவோமலலோம எனகிற அபிஸந்தியிலலாத மாதரததிலே ரக்ஷிதத படி பொருநதோம் என்னும் துரபிமாநமு மினறிககே, ரக்ஷித்தாலும் உபகாரஸம்ருதியினறிககே யிருககும் பசுககளோடு பொருந்துமவனே எனறபடி.

''க்ஷாமயஸயஹோ ததபிஸந்தி விராமமாதராத்'' எனறு ஆழ் வானும அருளிச் செயதாரிறே.

பருபபததது - மலைக்குள்ளது விலக்காமையிறே வருவானும் வழியிலுள்ள விரோதியைப போக்குவானும் தன்விஜயத்துக்கு அடை யாளமிடுவானும தானேயிறே இவர்க்கும் ஏதஙகளாயின எலலாம இறங்கலிடுவித்துப பாத விலசசினை வைததான ஸ்ரீவசந பூஷணத் தில பிளளை உலகாரியன ''பலத்துககு வேண்டுவது ஆதமஜஞா நமும அபரதிஷேதமுமே'' எனறருளிச் செயதா. ''ஸவசாஸநாதி வருததி வயவஸாய நிவருததி மாதரேண'' எனறு ரசநாநுபபத் யதிகரண பாஷயத்தில எமபெருமானுரும அருளிச செயதாரிறே. ''ஆத்மஜஞாநமும'' எனகையாலே, இவவிலககாமை ஜ்ஞாந கார்யம் எனற தாயதது இத்தால ''ஸுஷுபதி பரளயாதயவஸதைகளில் விலககாதேயிருககிற ஜீவாகளுககு ாசவரன மோக்ஷப்ரதாநம் பண்ண ப்ரஸங்கிககும'' என்கிற சஙகைக்கு இடமிலலை எனறபடி. ஸுஷுபதி பரளயாதிகளில ஆத்மஜஞாநம = ததேகசேஷத்வ ததேக ரக்ஷயத்வ ஜஞாநமிலலை ஆகையாலே தத் காாயமான விலககாமை யபபோது இலலை யெனறதாயத்து.-

61. இ — குறைவொனறுமில்லாத கோவிந்தா —

திருபபாவை. 28.

அ — நப்பீ — திருமாலை. 25.

விள: ''கோவிந்தா''–''நம்பீ'' என்று ஆணடாளும ஆழவாரும் அவனுடைய குணபூாததியையிறே யநுஸந்திததாாகள ''அறி வொனறுமிலலாத ஆயககுலம'' எனறு தங்கள நைசயததையும் ''குறைவொனறுமிலலாத கோவிந்தா'' எனறு அவனமேன்மை யையும ஆணடாள அருளிச் செய்தாற போலே, ஆழ்வாரும் ''அந்தணமைதனனை ஒளிததிட்டேன'' ''எனகணிலலை'' ''நின்

கணும் பத்தனலலேன்'' எனறு காம ஜஞாந பக்திகளிலலாமையை தனனிடததிலகூறி, அவன் பூாததியை "நமபீ'' எனறு அநுஸநதித் தருளினா

62. இ — நாராயணன் — திருப்பாவை — 1
நாராயணன — ,, — 7
நாராயணன் — ,, — 10
அ — கோவிந்தா — ,, — 27
கோவிந்தா — ,, — 28
கோவிந்தா — ,, — 29

விள ஆணடாள், திருபபாவையில, 'நாராயணன' எனறு மூனறு இடஙகளில - ஸவாமிதவம வாதஸலயம வயாபகதவம எனனும மூனறு குணஙகளேக கணிசிதது அருளிச செயதாள்

ஆண்டாள் திருபபாவையில கோவிந்தன எனறு மூனறு இடஙகளில அருளிசசெயகிருள.

கோவிந்தா - 27 - கூடுவோமலலோம எனனும அபிஸநதி யிலலாத மாத்திரத்தில் ரக்ஷித்தபடி

கோவிந்தா 28 – "மாமேகம'' எனறு அவன பாசுரமனறே கடையாவும கழிகோலும கையிலே பிடிதத கணணிக கயிறும கற்றுத தூளியாலே தூஸரிதமான திருககுழலும மறிததுத திரிகிற போது திருவடிகளிலே கிடந்து ஆரவாரிககிற கழலகளும சதஙகை களும குளிா முததின கோடாலமுமாய நிறகிற உபாய வேஷததை "கோவிந்தா" எனகிருர்கள்.

கோவிந்தா : 29 - பாவஜ்ஞாநமிலலாத ஐந்மமிறே பசுககளின பினனே திரிவார்ககு, பெணகள வார்த்தையின கருததுத தெரியா திறே.

63. இ — கறவைகள்...திருப்பாவை. 28 – த்வய பூர்வ வாகயார்த்தம்
அ — அகலகில்லேன் நம். 6. 10. 10. த்வய பூர்வ வாக்யார்த்தம

ஆண்டாள

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூா

64. இ — சிறறம் திருப்பாவை 29 த்வய உத்தர வாக்யார்த்தம்.

அ — ஒழிவில்காலம் — நம். 3. 3. 1. த்வய உத்தர வாக்யார்த்தம்,

65. இ — கறவை — திருப்பாவை — 28. த்வய பூர்வ வாகயார்த்தம்.

அ — சிறறம் — திருப்பாவை — 29. த்வய உத்தர வாக்யார்த்தம்.

அ — மேம்பொருள் திருமாலை—38. த்வயார்த்தம்.

விள . ஆழவார் உலகமுண்ட பெருவாயா பதிகத்தில் "அகல. கிலலேன" எனகிற பாட்டிலே த்வயமந்தரததின் பூர்வவாக்யார்த் ததததை யநுஸந்திததாா.

இதுதன்னையே ஆணடாள் கறவை பாசுரததில அருளிச் செய்தது.

ஆழவாா ஒழிவில காலமெலலாம் பதிகத்தில தவயத்தின் உததர வாகயார்தததத்தை யருளிச் செய்தாா.

இதுதனனையே ஆணடாள் சிற்றம் பாசுரத்தில அருளிச செய்தாள்.

இப்படி ஆண்டாளும் ஆழ்வாரும் தனித்தனியாக அநுஸந்தித்த த்வயவாகயார்த்தங்கள் இரண்டையும் சேர அநுஸந்தித் தருளினா் திருமாலையில் மேம்பொருள் பாட்டினல் தொண்டரடிப பொடி யாழ்வார்.

பிராட்டி முன்னுகப் பெருமானைச சரணம பற்றுகையும இருவரு மான சோத்தியிலே அவர்கள்முகமலர்ததியே யுறுபபாகப் பண்ணும் கைங்கர்யத்தைப் பிரார்ததிப்பதும் தவயார்த்தமாகும் சரணவரண மும் கைங்காயபரார்த்தனையுமிறே த்வயார்த்தம.

66. இ — வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனை — திருப்பாவை — 30.

அ — மலர் மகள் விரும்பும்...மத்துறு—நம். 1. 3. 1.

விள : "கடல் கடைந்த" என்றவாறே "மாதவனை" என்றாள் ஆண்டாள. பகவான கடல் கடைந்து விண்ணவர்கு அமுதமீந்து, அமுதில் வரும் பெண்ணமுதைத் தான கொணடானிறே.

மலர் மகள் விரும்பும் – என்று ச்ரிய பதித்வத்தைக கூறின ஆழ்வார் கடல கடைந்த சரிதத்துககுத தோள தீணடியான தயிர் கடைகிற சரிததை யநுஸந்திககிறார் "மததுறு" எனறு.

67. இ — மாதவனை திருமாலால்—திருப்பாவை. 30.
அ — மாதவன் என்று என்று —நம். 10. 5. 7.

விள "மாதவனை" எனறும் "திருமாலால்" எனறும் ச்ரிய· பதித்வத்வத்தை இருமுறை யநுஸந்தித்தாள் ஆண்டாள. த்வயத தில வாக்யத்வயத்திலுமிறே ஸ்ரீமதத்வம கூறப்படடுள்ளது. ஆச்ர யண வேளையோடு போகவேளையோடு வாசியற ஒருமிதுநமேயிறே உத்தேச்யம்.

ஆழ்வாரும் "மாதவன் எனறென்று" எனறு மாதவத்வத்தை இரு முறை யநுஸந்தித்தார். "எண்பெருக்கில் எண்ணும திருநாமத்தின சப்தார்த்தங்களைச சுருக்கி மாதவன எனறு த்வய மாககி" எனறு நாயனார் அருளிச செயதார்.

68. இ — தண்தெரியல் — திருப்பாவை. 30.
அ — நளிர்ந்த சீலன் — பெ: தி 4. 4. 8.

விள . தண்தெரியல்: – "தணணந்துழாய அழல் போல்" எனறு வடபெருஙகோயிலுடையானுடைய மாலை யோலே கொதித் துக் கிடவாது, பெரியாழ்வார்கழுத்தில் மாலை. பிரித்தவன்மாலை போலனறே சேர்ப்பார்மாலை.

நளிர்ந்த சீலன்:- குளிர்ந்த சீலத்தையுடைய செல்வநம்பி. ஈசவரனசீலம் கொதித்திருககும். அவன நிரங்குச ஸ்வதந்த்ரனிறே.

திருப்பாவை

அநுபவ விசேஷம்

இங்கும் அங்கும்

கணக்கு:- ஆண்டாளநுபவமிருக்கும்படி:-

69) 1+29=30 என்று கொள்க.

விள- முதற்பாட்டு "நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்" என்று ப்ராப்ய ப்ராபக அதிகாரி ஸங்க்ரஹம். இது தன்னையே மேலிற் பாட்டுக்கள் விவரிக்கின்றன

70) 1—30— என்று கொள்க.- முதற்பாட்டும் முப்பதாம் பாட்டும் என்றபடி. இப்படியே மேலேயும் கொள்க.

விள - முதற்பாட்டில "நாராயணன்" என்று கூறப்பட்ட பர வஸ்துவை, முப்பதாம் பாட்டில் "மாதவன" என்றும் "கேசவன" என்றும் விசேஷிககிருள்.

71) 1—30— எனறு கொள்க.

விள - முதற்பாட்டில் "நாராயணன்" என்ற பதத்தில் கூறப் பட்ட காரணத்வத்தை முப்பதாம பாட்டில் "கேசவனை" என்று ப்ரஹமருத்ரோதபாதகத்வ ரூபமாக ரூதலிக்கிருள்.

72) 1—30— எனறு கொள்க.

விள - முதறபாட்டில கண்ணனை "நந்தகோபன் குமரன்" என்று பித்ருபரதந்த்ரனுகக் கூறிருப்போலே, முப்பதாம்பாட்டில் ஆண்டாள் தனனை "பட்டர் பிரான கோதை" என்று பித்ரு பரதந்த்ரையாகக் கூறுகிருள். திவ்யதம்பதிகளுக்கு பாகவத பார தந்தர்யத்திலேயுள்ள ஈடுபாடு இதனுல் புலனுகிறது.

73) 1—30— எனறு கொள்க.

விள - முதறபாட்டில "செங்கண்" என்று கண்ணனை வர்ணித்த ஆண்டாள் முபபதாம பாட்டிலும் "செஙகண" எனறு கூறுகிருள. கண்ணனுடைய கண்களிலே ஆண்டாளுக்குள்ள ஈடுபாடு இருககுமபடி.

74) 1—7—10— என்று கொள்க.

விள – இப்பாட்டுக்களில உள்ள நாராயண நாமத்ரயம் குண த்ரய ப்ரதிபாதகம். இவ்விஷயம் கீழே (பககம்–24,) கூறபபட்டது.

75) 1—28—29— எனறு கொள்க.

விள – முதற்பாட்டில் "பறை தருவான்" என்று சுருக்கிச் சொலலபபட்ட ப்ராப்ய ப்ராபகங்களை "கறவை" "சிற்றம" எனற இரு பாசுரங்களாலே விவரிக்கிருள். அதுதன்னிலும ஓர் கரம வயதயாஸதையும காண்க – "பறை" எனறு பராபயமும "தருவான" எனறு ப்ராபகமும் சபத த்வயததாலே சுருககபபட்டது. இவ்விடத்திலே புராப்யம் முன்னுக ப்ராபகம பின்னுகக் கூறப் பட்டது. இது தனனை "கறவை" "சிற்றம" எனற காதா தவயத் தாலே விவரிக்குமிடத்து, "கறவை" என்று ப்ராபகம முனனுக "சிற்றம" எனறு ப்ராப்யம பினனுக விவரிககபபடுகிறது வயுத் பத்தி வேளையில் ப்ராபயம் முனனுக பராபகம பினனுக அமையும. அநுட்டான வேளையில் மாருடும என்றபடி

76) 1—29— எனறு கொளக.

விள முதறபாட்டில் பராபயப்ரதிஜஞை-இருபததொனபதாம பாடடில ப்ராப்யததை "கோவிந்தா உனககே நாம ஆடசெயவோம மற்றை நம காமஙகள் மாறறு" எனறு நிஷ்கர்ஷிககிருள முதற பாட்டில "பறை" என்று மறைத்துக கூறினாகள அது இஙகே வ்யக்தமாககப்பட்டது.

77) 1—2— என்று கொள்க.

விள "நாராயணனே" என்று முதறபாடடில ஏகாரததாலே "மூரமேகம்" எனருபபோலே அவதாரணுர்த்தம காட்டபபட்டது இதனுல பலிததது உபாயநைரபேக்ஷயம். நிரபேக்ஷாபாயபூத னிறே பரமாத்மா. இபபடிககூறிய ஆணடாள் இரணடாம் பாட்டில "நம் பாவைக்குச செயயும கிரிசைகள" என்று சில வயா பாரங்களைக் காத்தவயங்களாகக கூறுவது, பகவானுடைய நிரபே க்ஷாபாயத்வ பஞ்ஜகமாக ஆகாதோ எனனில –ஆகாது உபாயத் வேந துரும்பு நறுக்கவும் ப்ராப்தியில்லை கைங்காயருபேண சாஸ்த்ர விஹிதங்கள் காத்தவயஙகளேயெனறபடி

78) 1—26—30 என்று கொள்க
1—29—30 என்றும் கொளக.

விள : முதற்பாட்டில் மூல மந்த்ரார்த்தத்தையும் இருபத்தாரும் பாட்டில சரம சலோகார்த்தத்தையும் முபபதாம் பாட்டில த்வயாாத் தத்தையும் அநுபவிககலாம் இருபத்தொனபதாம பாட்டிலும மூல மந்த்ராாத்தம் வயக்தம்.

79) 2—30 — எனறு கொள்க.

விள : இரண்டாம் பாடடில "துயின்ற" என்று பாற்கடலில் கிடந்தவாறு கூறபபட்டது. முபபதாம் பாடடில "கடைந்த" எனறு கடல கடைந்த சரிததிரம கூறப்படடது. பௌவநீா கிடந்து... கடைந்த பெறறியோய" (என்ற திருமழிசைப பிரானுடைய தி. ச. வி 28) அநுபவம ஆணடாளுக்கும அமைநதபடி.

80) 2—29— எனறு கொள்க.

விள "அடிபாடி" எனறு இரண்டாம் பாடடில் திருப்பாத கமலங்களின அநுபவத்தைத் தொடங்கின ஆணடாள், இருபத தொன்பதாம் பாட்டில் "அடியே போற்றும்" எனறு திருவடிகளின அநுபவத்தை முடிக்கிருள்

81) 2—30— என்று கொள்க.

விள · இரணடாம் பாட்டில் "அடிபாடி" எனறு திருவடிகளை ப்ரஸ்தாவித்து முப்பதாம் பாட்டில "கேசவனை' எனறு திருககுழலநு பவததிலே முடிககிருள். பெரியாழ்வாருககுப் (1-2) போலே ஆணடாளுககும் பாதாதி கேசாந்தாநுபவமிருககிறபடி

82) 2—29— எனறு கொள்க

விள இரண்டாம் பாட்டில் பாகவத சிகாமணிகளை "கேளீரோ" எனருள் இருபத்தொன்பதாம் பாடடில பகவானை "கேளாய" எனகிருள்

83) 3—17—21— எனறு கொள்க.

விள – இமமூனறு பாட்டுககளிலும தரிவிகரமாநுபவம் அவனே த்ரிவிகரமனிறே

84) 4—23— எனறு கொள்க.

விள - நானகாமபாடடில மேகததுக்கு ஆணடாள் நியமநம இனன இனனபடி செயயவேணும் எனறு நியமித்தாள். இருபதது மூன்றும் பாடடில மேக வணணனுக்கே ஆணடாள் நியமநம,

85) 4—16— என்று கொள்க.

விள - வருணதேவனை அழைக்கும் ஆய்ச்சியர் "ஆழிமழைக் கண்ணா" எனறு விளித்தார்கள். இதிறே ஸ்ரீவைஷ்ணவ நாமம். "ஏகாந்தீ வயபதேஷ்டவ்ய' நைவ க்ராமகுலாதிபி'- விஷ்ணுநா வ்யபதேஷ்டவய தஸய ஸர்வம ஸ ஏவ ஹி" எனனக் கடவதிறே - ஆத்மாவுக்கு நிலைநினற பேர் 'அடியான்' எனறிறே இந்த ந்யாயம் பதினாரும் பாட்டில "கோயில காப்பானே" "வாசல் காப்பானே" என்ற விடததும் ஒக்கும்.

86) 5—16—28—29— என்று கொள்க

விள - ஐந்தாம் பாடடிலும் பதினாரும் பாட்டிலும் "தூயோமாய்" "தூயோமாய்" என்று கூறபபட்டதிறே சுததி. அறிவொனறு மில்லாத ஆய்ககுலத்துப பெணகளுக்கு சுத்தியாகச் சொலலப் பட்டது ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வமிறே அதாகிறது அநந்யோபாயத்வமும அநந்யோபேயத்வமுமிறே - பகவானை யொழிந்த உபாயங்களிலே கைவைப்பதும், பகவானையொழிந்த ப்ரயோஜநங்களை யாசைப் படுவதும் ஆத்மயாதா தமயஜஞாநமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவனுககு அசுத்தியிறே அதிலலாமை இவவிரு பாசுரஙகளிலே சுருககப் பட்டது இது தனனை இருபத்தெட்டு இருபதொன்பது எனற இரு பாசுரங்களிலும விஸதரிக்கிருள் ஆணடாள்.

87) 5—21—25— எனறு கொள்க.

விள - பகவதவதாரத்தை, மஹர்ஷிகள் வசநாநு குணமாக ஐந்தாம் பாடடிலும் இருபததோராம பாட்டிலும் "தோனறும", "தோற்றம்" என்று வருணிதத ஆண்டாள், இருபத்தைந்தாம பாட்டில் ஆழ்வாாகள திருவுள்ளப்படி "பிறந்து" எனகிருள-ஸமஸாரி தாய வயிற்றில பத்து மாதங்கள தங்கிப் பிறககிருன அவனபிறவி யறுப்பானன பகவான பனனிருதிங்கள் தாய் வயிற்றில் தங்கிப் பிறந்தான். இதிறே அவனவதார ரஹஸ்யம. "தத. ச த்வாதசே மாஸே" "பனனிரு திஙகள வயிற்றில" என்னககடவதிறே

88) 5—15— என்று கொள்க

விள - இவவிரண்டு பாட்டுககளிலும் "மாயனை" எனனும சொல் உளது. அர்த்த பேதம் காணக.

89) 6—13— எனறு கொள்க.

விள - ஆரும்பாட்டிலும பதினமூனரும்பாட்டிலும் "புள்ளும் சிலம்பின" என்ற சொற்றொடர் ஒன்று போலவமைந்திருப்பினும்

பொருளில் வேற்றுமையுள்ளது கீழேயும் "புளளும் சிலமபின" என்றது. அங்கு, கூட்டில நினறும சிலுமபினபடி சொலலிற்று. இங்கு, கூட வழியே போமிடமெலலாம போய் ஆஹாராரததமாகச் சிதறினபடி சொலலுகிறது. இஃது காலபேதத்தை யநுஸரிததது சிஹ்நபேதம் கூறியபடியாம்.

90) 7—8— என்று கொள்க

விள - ஏழாம்பாட்டில "கேசவன்" என்று சப்தத்தைக கூறி, எட்டாமபாட்டில, "மாவாய் பிளந்தான" எனறு அதன பொருளே ஆணடாள் கூறுகிருள். கேசிஹந்தா கேசவன எனறபடி.

91) 9—10— என்று கொள்க

விள - ஒனபதாம் பாட்டில் "அனந்தல்" எனறும், "பத்தாம் பாட்டில "ஆற்ற அனந்தலுடையாய்" எனறும கூறியதின் மாமததை வயாகயாநம கொணடு தெளிக.

92) 9—20— என்று கொள்க

விள - "மாமாயன் மாதவன வைகுந்தன" எனறு ஒனபதாம் பாட்டில "மாதவன்"என்று, நாமதரயத்தின் மதயத்தில அமைத்துள் ளாள். மதயமணி ந்யாயத்தைக கொணடு அாத்த நிாவாஹம பண்ணப் பாங்காக இது அமைந்துளது - மாதவனுகையாலே மாமாயன் ஸுலபன், மாதவனுகையாலே வைகுந்தன பராத்பரன எனறபடி பகவானுடைய பரத்வஸௌலப்யங்களுக்கு நிதாநம் ஸ்ரீமததவம என்றபடி. இருபதாம் பாட்டிலும இப்படி மத்யமணி ந்யாயததைக கொண்டு வயாக்யாநிககப்பட்டுளளது - உக்கமும் தட்டொளியும் தந்து, உன் மணுளனையும் தந்து என்றதாய்த்து.

93) 10—11— எனறு கொளக.

விள - பத்தாம் பாடடில் "புண்ணியன" என்று பகவானே உபாயபூதன எனறு கூறிப பதினேராம் பாடடில அவனே "முகில வணணன" எனறு கூறியதின் கருத்து இது.- புணணியன-தர்மம எனறபடி. சரேயஸ்ஸாதநமான ஸாக்ஷாத் தர்மம் அவனேயிறே. அந்தப புணணியத்தைத்தரவல்ல உதாரனும அவனே. "பாதமே சரணுகத தந்தொழிந்தாய" "தந்தனன் தன தாள் நிழலே" என்று நினறதிறே. முகில வணணன எனறு மேகம் போலே உதாரன எனறபடி.

94) 10—19—என்று கொள்க.

விள - பத்தாம் பாட்டில் "மாற்றமும் தாராரோ" என்று ஓர் கோபிகையைக் குறித்துக் கூறியது - "சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்!" - கண்ணனுக்கு உடம்பு கொடுத்திருக்குமவளே! - மாற்றமும் தாராரோ - உடம்பு அவனுக்குத் தந்தால் வாய் வார்த்தை எங்களுக்குத் தரலாகாதோ என்றபடி.

பத்தொன்பதாம் பாட்டில் "வாய் திறவாய்" என்று கண்ணனைக் குறித்து ஆய்ச்சியர் கூறியது "நப்பின்னை கொங்கை மேல் வைத்துக் கிடந்த மலர் மார்பா!" நப்பின்னை ஆலிங்கநத்தாலே மலர்ந்த மார்பு படைத்தவனே! வாய் திறவாய் - மார்பை யவளுக்குக் கொடுத்தால் பேச்சை யெங்களுக்குத் தந்தாலாகாதோ என்றபடி. "அநந்யா" என்று ஏகத்ரவ்யம் போலே யிருக்கிறவர்களைப் புறப்படச் சொல்லுவார் ராவணாதிகளோபாதியிறே. ஆகையாலே "எழுந்திராய்" என்கிறிலர்கள். இவ்வர்த்தம் இவ்விரு பாசுரங்களுக்கும் ஒக்கும்.

95) 11—20—என்று கொள்க.

விள - பதினோராம் பாட்டில் "செற்றார்" என்ற பதம் பாகவதர்களுடைய சத்ருக்களைக் குறிக்கிறது - "ஸர்வம் விஷ்ணுமயம்" என்ற கொள்கையுடைய பாகவதர்களுக்கு நேராக சத்ருக்களில்லை. பகவத்விரோதிகளை பாகவதர்கள் தங்கள் விரோதிகளாக நினைக்கிறபடி. "நின்பால் பொறுப்பரியனகள் பேசில்...ஆங்கே தலையை யறுப்பதே கருமம்" என்றுநின்றதிறே.

இருபதாம் பாட்டில் "செற்றார்" என்ற சொல் பகவத் சத்ருக்களைக் குறிக்குமது - தன்னை யொழிந்த ஸகலத்தையும் தனக்கு விபூதியாகக்கொண்டு தான் விபூதிமானாக வுள்ள ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு சத்ருவிருக்க ப்ரஸக்தியில்லை ஆயினும் பாகவதாபசாரப் பட்டவர்களை தன் சத்ருக்களாக அவன் நினைக்கிறான் என்றபடி. "ஈச்வரன் அவதரித்துப் பண்ணின ஆனைத் தொழில்களெல்லாம் பாகவதாபசாரம் பொறாமை என்று ஜீயர் அருளிச் செய்வர்" என்ற ஸ்ரீவசந பூஷண ஸூத்ரம் இங்கே யநுஸந்தேயம்

96) 11—12—என்று கொள்க.

விள - பதினோராம் பாட்டில் கர்மாநுஷ்டாந தத்பரர்களுடைய பெண்ணை யெழுப்புவதாகவும், பன்னிரண்டாம் பாட்டில் ஸ்வதர்மத்தைக் காற்கடைக் கொண்டவனுடைய தங்கையை யெழுப்புவதாகவும் சொற்றொடர் அமைந்துள்ளது. இதுதன்னை விளக்கியுள்ளார்கள்

நம பூாவாசாாயாகள். காமம் உத்தேசயமா த்யாஜ்யமா என்று விசாரம செய்து நிஷ்கர்ஷித்தார்கள இவவிஷயம ஓர் வகையிலே "துலயம து தாசநம" என்ற சாரீரக ஸூத்ரபாஷ்யததிலே வயகதம. இங்கும் வயாகயாநஙகளிலே ஓா வகை காட்டி நிாவஹிககப படடுள்ளது வயாக்யாநம் கணடு தெளிக.

97) 12—21— என்று கொள்க

விள : பன்னிரணடாம பாட்டில எருமை வ்ருத்தாந்தம் கூறப படுகிறது தன கன்றுககு பால கொடுகக முடியாத நிலையில எருமை கனைககிற விது, பகவத்சரிதர ஸ்மாரகமானபடி ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ் வானை ரக்ஷிககப பெருத காலததில் பகவான குமுறின குமுறலுககு ஸ்மாரகம என்றவாறு

இருபததோராம் பாட்டில 'வள்ளல பெரும் பசுக்கள' என்று, ஔதார்யம படைத்த பசுககளைப் பற்றிய ப்ரஸ்தாவம் உள்ளது. இது பாகவத ஸ்மாரகமாகிறது. ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளான பாகவதா கள் தாங்கள் அறிந்த பகவத் விஷயததை வாரி வாரி வழஙகுகிற வள்ளலகளல்லவா என்றபடி "தவ கதாம்ருதம் . க்ருணநதி யே பூரிதா ஜநா" என்றிறே கோபிகாகீதம். ஆழவாரும் தனனைப பதிகம் தோறும்" வண்குருகூாச்சடகோபன" எனருரிறே. அதிதி சபத வாசயரிறே பாகவதர்கள அதிதிகள் திதி பார்தது வருவ தில்லை பாகவதாகளும திதி பாாத்து வருவதிலலை அவாகள வந்து நம்மிடம பெற்றுப போகிருர்கள். இவர்கள் வந்து தம முடைய பகவத் ஜ்ஞானத்தை வழங்குகிருாகள். இதுவே வாசி.

98) 13—22— என்று கொளக.

விள பதினமூனரும பாட்டில "போதரிககணணினாய" என்று ஓா பக்த சிகாமணியின கணணழகு கூறப்பட்டது. இருபத் திரண்டாம் பாட்டில "அங்கணிரணடு" என்று பகவானுடைய கணணழகு கூறப்படடது.

99) 14 -23— என்று கொளக.

விள · பதினனகாம பாடடில 'தங்கள திருககோயில' எனறும இருபத்து மூனரும பாட்டில "உன கோயில" எனறும கூறப்பட்டி ருபபது வயாகயாநம கொண்டு அநுபாவயம

100) 15—29— எனறு கொளக.

விள · இவவிரண்டு பாசுரங்களும் திருபபாவை ஸாரம் எனன லாம். "திருபபாவையாகிறது இபபாடடு" எனறு பதினைந்தாம

பாடடு வ்யாக்யாநத்திலே கூறி விவரிககுமிடத்து "பகவத் விஷயத் திலிருககுமபடியெலலாம சிற்றம சிறு காலேயில சொலலுகிறது பாகவத விஷயததிலிருக்கும் படியெல்லாம் இபபாட்டிலே சொலலு கிறது" எனறருளிச் செய்துள்ளார் அழகிய மணவாளப பெருமாள் நாயனூா.

101) 15—23— என்று கொள்க

விள பதினைந்தாம் பாட்டில "நீ போதாய" எனறு பகத சிகாமணியின நடையழகு காண ஆசைபபடடபடி, இருபதது மூனரும பாட்டில "போநதருளி" எனறு பகவானுடைய நடையழகு காணவாசைபபடுகிறபடி.

102) 16—23— எனறு கொள்க.-

விள - பதினூரும்பாட்டில் "நந்த கோபனுடைய கோயில" எனறது - இருபத்து மூனரும பாடடில "உன கோயில" எனறது. இவவிரணடுககும முரணபாடிலலே வாஸபூமியொனருய், அது இருவாககும் பொதுவாயாயததிருபபது இவன வாததிககும் கோயிலுககு சேஷ சேஷிகளுடைய ப்ராதாந்யம கொளளக கடவ திறே பரணவம போலவும ஹ்ருதயகமலம போலவும. "திரு வரஙகம நமமூர்" எனனக கடவதிறே.

103) 17—24— எனறு கொள்க

விள - பதினேழாம பாட்டில "கழல" எனறு பாகவத ஸ்ரீபாத ஸம்பந்தம பெறற வீரக்கழல அநுபவிககப்பட்டது. இருபதது நானகாம பாடடில "கழல் போறறி" எனறு பகவத் ஸ்ரீபாத ஸம் பந்தம பெற்ற வீரககழலுககுப பலலாண்டு பாடப்படுகிறது.

104) 18—29— என்று கொள்க.

விள – பதினெட்டாம் பாசுரத்தில் "நந்த கோபாலன் மரு மகளே" எனறும, "இருபததொனபதாம பாட்டில" பெற்றம் மேயததுணணும் குலத்திற் பிறந்த—கோவிந்தா" எனறும் உள்ள சொற்றொடரால் "பெருமானும பிராட்டியுமான இருவரும ஆய்க் குலததையும் ஆயர்ஸம்பநதத்தையும விருமபுகிருாகள்" எனறு அறியலாகிறது.

105) 19—29— எனறு கொள்க

விள – பத்தொன்பதாம் பாட்டில, நப்பினனைதிருமேனிஸம் ச்லேஷததால விளேந்த கண்ணனுடைய திருமேனியின விகாஸத்தை

''மலர் மார்பா'' என்று கூறினார்கள் கோபிகைகள். முப்பதாம் பாட்டில் திருப்பாவையைக் கேட்ட காலத்தில் கண்ணனுடைய திருமேனியின் விகாஸத்தை''ஈரிரண்டு மாலவரைத் தோள'' என்று ஆண்டாள கூறுகிறாள்.

106) 22—23—என்று கொள்க.

விள - இருபத்திரணடாம பாட்டில ''வந்து தலைப்பெய்தோம்'' என்று அவனுககும் தஙகளுககுமுள்ள ப்ராப்தியான ஸமபந் தத்தைச சொனனபடி இருபத்துமூனறும பாட்டில பராப்திபலமான வற்றை ப்ரார்த்திககிறாாகள அவனுடைய நடையழகு காணவிறே கண் படைத்தது நமமாழ்வாரும ''கொணட பெணடிா'' (9-1) பதிகததில பராப்தியைச சொல்லி, ''பண்டை நாளாலே'' (9-2) பதிகததில பராப்திபலத்தை வேணடினாா் எனறிறே நமபிளளை யருளிச் செய்துள்ளார்

107) 19—23—என்று கொள்க.

விள - பததொன்பதாம் பாட்டில் ''கிடந்த'' என்று அவன் கிடந்ததோர் கிடையழகு அநுபவிக்கப்பட்டது. இருபத்துமூனறும பாட்டில் ''இங்ஙனே போந்தருளி'' என்று அவன் நடந்தவாற்றை யும் நினறவாற்றையும இருந்தவாற்றையும் காண ஆசைப படுகிறாள

''திருப்புளிஙகுடிக் கிடந்தானே'' என்று அவன் கிடந்த வாற்றைக் கண்ட ஆழ்வார். ''உன தாமரைக கணகளால நோக்காய்'' ''பாத பங்கயமே தலைக் கணியாய்'' ''மூவுலகும தொழவிருந்தருளாய'' ''காண வாராயே'' ''நினறருளாய'' ''இருந்திடாய'' என்று நடந்தவாற்றையும் நினறவாற்றையும இருந்தவாற்றையும பரார்த்திததாப் போலே ஆணடாளும பரார்த்திக்கிறபடி

108) 26—27— என்று கொள்க.

விள - இருபததாறும் பாட்டில நோனபுககு உபகரணம வேணடின ஆயாசிறுமியா, இருபத்தேழாம பாசுரததில் நோனபு முடிவுறற பிறகு பெற வேண்டிய ஸமமாநத்தைப் பிரார்த்திககிறாா கள்

109) 2—26— எனறு கொள்க

விள - இரணடாம பாடடில் ''செயயாதன செயயோம்'' எனறு பூாவர்கள செயயாத காரியங்களைச் செயவதிலலை எனறு பரதிஜஞை செயதார்கள். தததுகுணமான அநுஷ்டாநததைக

கூறுகிறது இருபத்தாரும் பாட்டு "மேலையார் செய்வனகள்" என்று தங்களுடைய நோன்பு சிஷ்டாசாரஸித்தம. ஆகையாலே நாங்கள செய்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள்.

110) 27—28—29— என்று கொள்க.

விள - இம்மூன்று பாசுரங்களிலும கோவிந்த நாமம் காணப் படுகிறது கோவிந்தநாம த்ரயாததம (பக்கம 21) முன்னமே கூறப்பட்டது

111) 28—29— என்று கொள்க.

விள - "கறவை" என்ற இருபத்தெட்டாம பாசுரத்தில "உன்றன்னோடுறவேல நமக்கிங்கொழிக்க வொழியாது" என்று ப்ராபதியைச் சொலலி, "சிற்றம்" என்ற இருபத்தொன்பதாம பாட்டிலே "உனக்கே நாம ஆட்செய்வோம"என்று ப்ராபதிபலமான கைங்கரியத்தைப் பிரார்த்தித்தபடி.

112) 1—30— என்று கொள்க.

விள - "மார்கழி" என்று தொடங்கி "இன்புறுவர்" என்று முடித்திருக்கும அழகு அநுபவரஸிகர்களுக்கு பெருவிருந்து

திருப்பாவையில்

113) பகவந்நாமங்கள்

1) நாராயணன, 2) பரமன, 3) உத்தமன், 4) பற்ப நாபன, 5) மாயன், 6) தாமோதரன, 7) புள்ளரையன்கோ, 8) கேசவன, 9) தேவாதிதேவன், 10) மாமாயன, 11) மாதவன, 12) வைகுந்தன, 13) புண்ணியன, 14) மனத்துக் கினியான, 15) புள்ளின்வாய் கீண்டான, 16) பங்கயக்கண்ணன, 17) மாற்றாரை மாற்றழிக்க வல்லான, 18) மணிவண்ணன, 19) உம்பர் கோமான், 20) கலி, 21) விமலன், 22) மகன, 23) ஊற்றமுடையான், 24) பெரியான, 25) சுடர், 26) பூவைப்பூவண்ணன், 27) நெடுமால, 28) கோவிந்தன, 29) மாதவன, 30) கேசவன், 31) திருமால.

முதற் பாசுரத்தில் கூறப்பட்ட நாராயண நாமத்தை மேற் பாட்டுக்களில கூறப்படும் பகவந்நாமங்களோடு ஸமாநாதிகரண மாக்கிப் பொருள் கூறுவது சால்பு பொருந்தும்,

அதாவது நாராயணனே பரமன், நாராயணனே உத்தமன், நாராயணனே பற்பநாபன், நாராயணனே மாயன், நாராயணனே தாமோதரன, நாராயணனே மாதவன, நாராயணனே கேசவன, நாராயணனே திருமால் என்று கொள்க.

நாராயணனே பரமன் . "பரோ மா யஸ்மாத் ஸ பரம" என்று வயுத்பத்தி இவனில் மேம்பட்டவன் இலலே எனறபடி நாராயணனே ஸாவஸமாதபரன எனறு பொருள் படும்

நாராயணனே தாமோதரன நாராயண சபதம பகவானு டைய மேனமையைக காட்டும தாமோதர சபதம அவனுடைய எளிமையைக காடடும இவவிரணடினுலும கிடைதத பொருள பரத்வஸெளலபயஙகளுககு எலலே நிலம அவனே" எனறு.

நாராயணனே மகன் நாராயண பதம "அவன் ஜகத் காரணம" எனற பொருளேக் காட்டும். நாரபதம "ஜகதது நர ஜாதம்" எனறு கூறுகிறது இதனுல தேறியது நரனுன பகவான ஜகத்காரணம எனபது. ஆக நாராயண பதததாலே பகவானுடைய ஜகத் காரணத்வம தேறும. அவனே மகன எனறது விசிதரமாகும் "பிதா புத்ரேண பிதருமான யோநியோநெள" எனற சருத யாத்தம வெளியாகிறது ஜகத்பிதாவான பகவான தன புததிரா களுள் ஒருவனேத தன பிதாவாக அபிமாநிததுப பிறககிருன இதிறே பிறந்து படைதத ஐச்வர்யம். அவதரிதது ஏறறம படைத தவன அவனே

நாராயணனே திருமால . அவன் பரஹமசாரி நாராயணன அல்லன. ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்றபடி இததால தேவதாந்தர வயாவருத்தி கிடைக்கும் இவன் பரமனுயும மறறையோா அபர மாகளாயும இருக்கக காரணம் இதுவே மற்றையோாககு ரமா ஸமபந்தம் அபகதமிறே. இவனே சரிய பதியெனறபடி

நாச்சியார் திருமொழி

இஙகும அங்கும்

114 இ — பேச்சும் செய்கையும் — நாச். தி. 2 4.
அ — கண்ணன் கள்வம் — நம். 9 9 7.

விள : உன்றன பேசசும் செய்கையும எங்களை மையலேறறி மயகக உன் முகம் மாய மந்திரம் தான கொலோ — இவாகள் தன வடிவிலே தோற்று ஈடுபட்டமை தோற்ற வார்த்தை சொன்னவாறே அதுவே அவகாசமாக, ''அடியேன குடியேன்'' எனருப்போலே சில தாழ்வுகள் சொலலுவது, விரல கவ்வுவதாய்க கொணடு சிலவறறைச செய்யப புக்கான் அதிலே துவக்குணடு அறிவு கெடடு ஆயசசியா சொல்லும் வார்த்தையிது.

கண்ணன் கள்வம் ஸமச்லேஷ தசையில தாழ்ந்த பேச்சுக் களும் செயலகளும. ''பேச்சும செயகையும'' எனனக கடவதிறே அவற்ருலே யபஹ்ருதமாய அத்விதீயமான எனனெஞ்சானது அவன பக்கலது. இப்படி ஆண்டாளும ஆழ்வாரும ஆய்சசியர்பாவனை யிலே ஸ்ரீ கருஷ்ணவதாராநுபவத்திலே மண்டினபடி.

115. இ — காலை...... ..கோலங்கரியபிரானே குருந திடைக்கூறை பணியாய்: நாச். தி. 3.5
அ — ஆயர்மடமக்களை .பின்னேசென்று... துகில வாரி ..வந்து கொண்மின் என்று மரம் ஏறியிருந்தாய் போலும். கலி. 10.7.11.

விள : ஆய்சசியாதுகில்களை வாரிக்கொண்டு மரமேறி வீறறி ருந்த கணணன், அரையிலே யொனறைச் சாத்துவது, தலையிலே யொன்றைக் கட்டுவது, உத்தரீயமாக ஒன்றையிடுவதாக, இபபடித் தன் திருமேனிக்குப் பரபாகமாமபடி நாநாவர்ணமானவறறைக கொணடு அலஙகரிதது, சேஷிததவற்றைக குருந்திலேயிடடு வைத்து, ''கண்டிகோளே நமக்குத தகுதியாயிருந்தபடி; இததைக கண்ட வுங்களுக்கு வேண்டியிருந்ததோ'' எனருன. அழகிதா யிருந்தது. நாங்கள் அவற்றை வேணடுகிருேம அல்லோம். குருந் தில் கிடந்தவற்றைத தா'' எனறு ஆயச்சியரும் கண்ணனும் பரி மாறின பரிமாற்றத்தை ஆண்டாள் அநுபவித்தபடி.

கொண்மின என்று "வேணுமாகில் இங்கேயே நிக கொள்ளுங் கள" என்றிருந்தாய் எனறு கூறுவதாகக கலியனநுபவம்

116 இ — தெள்ளியார் பலா — நாச் தி. 4 1.
அ — பன்னலார் பயிலும் பரனே - நம் 2 3 7.

விள – தெளளியாா - நிதயாநுபவம் பண்ணுகிற நித்ய ஸூரி கள் பகவலலாபத்தோடேயிருந்து போதுபோக்குமவாகளுமசிலரே. பிரியில, ஸாவதா கூடலிழைககவேணுமெனறறிந்து, பிரியாதே. நிதயாநுபவம பணணும, அததனை அளவுடையவாகளாய்த்து.

பனனலாா பயிலும - "தெளளியார் பலர்" எனகிறபடியே தாங்கள் பலராய, பகவத குணங்களுக்கு தேசிகராயிருந்துள்ள நிதயஸூரிகள ஸதாதர்சநம பணணு நினருலும, அநுபூதாம்சம் அளவுபட்டு அநுபாவயாமசமே பெருததிருக்கை

117. இ — பள்ளி கொள்ளுமிடம்:- நாச். தி 4.1.
அ — பள்ளியறை - பெரியாழ்வார். 5. 2. 9.

விள - பள்ளி கொளளுமிடம் கோயிலாய்த்து. "பளளி கொள் ளுமிடமாகிறது கோயில" எனறு படடர் அருளிச செயய நான் கேட்டேன" எனறு பிள்ளையழகிய மணவாளா அரையர் பணிபபர்.

பள்ளியறை - "பள்ளியறை"யென்கிறது தம திருமேனியை தம் திருமேனி, பெரியாழவாாதிருமேனி தம் திருமேனி திருப்பள்ளி யறையானபடியை ஆழ்வார் மேல்பாட்டில் வயக்தமாக வருளிச் செய்கிறாா. "அரவத்தமளியினோடும் அழகிய பாற்கடலோடும் அரவிந்தப பாவையும் தானும் அகமபடி வந்து புகுந்து" என் கிறாரிறே ஓர் ஸ்ரீவைஷ்ணவன்திருவுள்ளத்திலே குடியிருபபை ஆசைபபடடிறே பகவான ஓரோ திவய தேசங்களிலே எழுந்தருளி யிருபபது "அங்குத்தை வாஸம ஸாதநம் இங்குத்தை வாஸம் ஸாதயம்" எனனுநினறதிறே. "ஹ்ருதயம் தத் விஜாநீயாத் விசவஸ்யாயதநம மஹத", "நெஞசமே நீணகராக விருந்த" என்றிறே உபய வேதாந்த கோஷமுமிருப்பது கோயில் ஸததாவர ஸ்ரீவிமாநம்.இது (ஆழ்வாா திருவுள்ளம) ஜங்கம ஸ்ரீவிமாநமிறே. உறங்காதீரகள் இதனைக் குறிக கொண்மின எனகிறாா் பெரியாழவாா

118 இ — வேங்கடம் கண்ணபுரநகர். நாச். தி. 4. 2
அ — வடவரை ..கணபுரம் - கலி 8 2 5.

விள - ஆணடாளும கலியனும திருககணணபுரத்துககு மூல ஸ்தநாநம திருவேஙகடம் எனறருளிச செயதது அநுபவரஸிகர் களுககுப பெருவிருந்தாகும

119. இ — பூத்தநீள் கடம்பேறி. நாச் தி 4. 4
அ — பல்லவம் திகழ் பூங்கடம்பேறி. கலி- 4. 2. 2.
அ — பச்சிலைப் பூங்கடம்பேறி — கலி - 10 7. 12.

விள - காளியனபொய்கையிலே யுள்ள காளியன்தலையிலே குதிபபான வேண்டி, நீரககரை நினற கதம்ப மரத்தில மேலேறிக் குதிததான எனறு சரிதரம. விஷதுஷ்டமான கரையிலே அத்தனை மரஙகளும படடுக கிடகக இவன ஏறியமரம பூததிருக்கக் காரணம் என எனனில்'-

''பூத்த நீள் கடம்பு - விஷதக்தமான கடமபு, திருவடிகள் படட வாறே பூத்தது கலலுப பெணணுலை கடம்பு பூககச சொலல வேணுமோ.

பலலவம் திகழ் பூங கடம்பு - காளியனுடைய விஷத்தாலே தக்தமாய்க கிடந்து, திருவடிகளின ஸபாசததாலே தளிரும் பூவு மாய்த் தழைத்ததாயதது

பசசிலை ... திருவடிகளோடுண்டான ஸபர்சத்தாலே தழைத்தது எனறு நம் பூர்வர்கள் நிர்வஹிததார்கள்.

''அமருதம் ஆஹரதா கருத்மதா ஆக்ராந்தத்வாத் ஸ கதம்ப விஷஜலேஞபி ந சுஷ்க. இத்யாஹு.'' என்று வடமொழி வலலுநாவயாக்யாநம க்லிஷ்டம். நம் பூாவர்வயாகயாநமே சாலச் சிறந்தது.

120. இ — நீடுநின்ற நிறைபுகழாசசியர் - நாச். தி. 4. 11.
அ — நாமம் பலவுமுடை நாரண நம்பீ-கலி 10. 8. 4.
அ — வாழுதொல்புகழாா - நம். 5. 8. 6.

விள – 'நிறை புகழாயச்சியா' என்கிறதுக்கு எம்பார் - ''இவா களுககு நிறைபுகழாவது - கருஷ்ணனை இனனுள நாலுபடடினி கொணடாள், பத்துப படடினி கொணடாள இனனுள் எனனும புகழ் காண'' என்று அருளிச் செய்வர். ஆயச்சிகளுடைய புகழுக்கு இப்படி நிறைவு கூறுவது ரஸகனமான உரையாகும.

நாய [illegible] சேஷ பூதனா [illegible] என்று [illegible] எனறபடி [illegible] குணமா[illegible] பரம பரியமாவது [illegible] பிடுகது [illegible]

[illegible] பூயசசீ [illegible]

[illegible] பெருமை [illegible] யெம்பெருமா[illegible] [illegible] வந்திருந்து வாழப் பெருமையால் வந்த [illegible] புகழை யுடையவர்கள் என்றபடி.

141 வில்லிபுத்தூர் உறைவா[illegible] [illegible] கண்ணிணை துஞ்சா - நாச். தி. 5-5.

அ — [illegible] வேங்கடம் [illegible] [illegible] தொழுவார்களே - நம். 9. 3. 8.

[illegible] - 'வில்லிபுத்தூர்' இத்யாதி - 'வைகுந்தனென்பதோர் தோணி பெருது உழலுகின்றேனே'' என்னுமே [illegible]. அது [illegible] [illegible]யாலே தனக்காக வந்து நிற்கிற இடத்திலே காணப் பெருதே நோவுபட்டுக் கண்ணுறங்காதே கிடந்தாள் என்றுல இது சேருமபடி [illegible]னே'' என்று நான் ஜீயரைக் கேட்டேன்; 'உன்[illegible] [illegible] நம்மைப் போலே [illegible] [illegible] ஸ்ரீபராங்குசனைப் போலே மோஹிப்பாளொருத்தி [illegible]யத்து. [illegible] கொடுமையில், அந்த சீலகுணத்தைக் கண்ட [illegible] இவள் மோஹித்துக் கிடக்கும்'' என்றருளிச் செய்தார் [illegible] செயவர்.

'[illegible] வேங்கடம்' இத்யாதி [illegible] சீலாது [illegible] [illegible] அவ[illegible] [illegible] அவ[illegible] என்று [illegible] சிலரே யென்றபடி. திரு வேங்கடம் பூமியிலுள்ளது [illegible] [illegible] [illegible] திருவேங்கடம் ஆழ்வாருக்கு எட்டா நிலம். ஆண்டாளுக்கு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரே எட்டா நிலம் என்று தாயத்து. சீலகுணாநுபவத்தாலே வந்த பல்ஹானியிறே [illegible] கூறப்பட்டது. ஆழ்வாரைக் காட்டிலும் ஆண்டாளுக்கு [illegible] [illegible] கூறப்பட்டது [illegible]

அ.6

122. இ — கிண்ணிப் புனிதன் — நாச். தி. 6.4.
அ — வேதம் விரித்துரைத்த புனிதன் —கலி. 2.2.8

விள ஆண்டாள திருக்கல்யாணத்தைக் கூறுமிடம் இது. புனிதன்: - விவாஹ ஸமயத்தில், அவள்பேரொப்பனே போலன றிககே, ஒரு தனிமாலேயை இட்டு ஸ்நாநம பண்ணி, கையும் பவித்ர முமாய், தீணடிஞருணடாகில முகத்தைப் பொல்லாதாகப் பண்ணி, குந்தி நடந்து, புடவையையொதுக்கி, விநீத வேஷத்தோடே வந்த படி. பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளேயை ஆசாரவைகல்யமுணடாளுல் கொடார்களிறே. இது க்ல்யாண காலத்தில ஆசாரம.

வேதம் விரித்துரைத்த புனிதன· வேதார்த்தத்தையெலலாருமறி யும்படி கீதோபநிஷதாசார்யஞய் வெளியிடட ஹேயப்ரதயநீகன். வேதாந்த விவரணமிறே கீதை ஸவப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாகப் பரஹிதமே சொலலுகையால் வந்த சுத்தி. இது உபதேச காலத்தில சுத்தி.

123. இ—கருப்பூரம் நாறுமோ — நாச். தி. 7. சங்கப் பதிகம்.
இ — விண்ணீலமேலாப்பு — நாச. தி. 8. மேகப் பதிகம்.
அ — கார்க்கோடு—பொ. 27. சங்கம் பறறியமேகம்.

விள - ஆண்டாள் ஏழாவது பதிகத்தில சங்கத்தின் பெருமை யைக்கூறி அடுத்த பதிகத்தில மேகததைத் தூதுவிடுகிருள். சஙகத் துக்கும் மேகத்துக்கும் இங்ஙனேயொரு சேர்த்தியுணடு - பொய்கை யாழவாா பகவானுடைய திருமேனியை மேகமாக வர்ணித்து அதிலே சங்கமுள்ளமையை "கார்க்கோடு பற்றியான கை" என்று அருளிச் செய்தார். இப்பாசுரத்தையுதாஹரித்து பெரியவாசசான்பிள்ளே "விண்ணீலமேலாப்பு"ப் பதிகத்துகக அவதாரிகை யருளிச் செய்வது அத்யத்புதம்.

124. இ — அன்னம் போல் சங்கு — நாச். தி. 7. 7.
அ — சங்கம் போல் மடவன்னங்கள் — பெரியாழ்வார் 4.4.4.

விள - ஆண்டாள் பெருமான்கையில் சங்கத்துக்கு அன்னத்தை த்ருஷ்டாந்தமாக்கிஞள் - ஆழ்வார் திருக்கோட்டியூர் அனனங்களுக்கு பகவத்பாஞ்சசனனியத்தை த்ருஷ்டாந்தமாக்கிஞர். ஆழ்வார்க்கும் ஆண்டாளுக்கும் இங்ஙனேயொருவாசி.

125 இ — திருமாலும் போந்தானே — நாச். தி. 8. 1.
அ — திருமாலால் நெஞ்சம்கோட்பட்டாயே — நம்.
2. 1. 1.

விள-இவ்விரண்டு இடங்களிலும் ஏகாரம் வினாவிலே வந்ததாகக் கொள்ள வேண்டும். போந்தானா, கோட்பட்டாயா என்றபடி.

126 இ — இதுதமக்கோர் பெருமையே — நாச் தி. 8. 1.
அ — சுடர்ச்சோதி மறையாதே - நம். 3. 1. 9.

விள இவவிரண்டிடங்களிலும் ஏகாரம் பிரிநிலையிலே வந்த தாகக் கொள்ள வேணடும்.

பெருமையே - பெருமையனறு என்றபடி.

மறையாதே - மறையும் என்றபடி.

தமக்கோர் பெருமையே - "ச்ரிய: பதித்வத்தால் வந்த உத்கர் ஷத்தையுடையராயிருககிற தமக்கு, அவளோடு அநந்யராய இருப்பார் நோவுபட முகம கொடுத்திலர்" என்றால், அத்தால வரும வதயம் தம்மதன்றோ-இதுதனைத் தானே பரிஹரிக்க வேண்டுமே என்றபடி.

சுடர்ச் சோதி மறையாதே -ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வான் 'காரணமே' என்றழைக்க ஓடி வந்து ரக்ஷித்தான் நாரணன். இது புராண வரலாறு. இது தனனிலே ஓர் பரிஷ்காரம் செயகிறார் ஆழ்வார். எப்போதும கைகழலாநேமியான் முதலையையழிக்கத தான நேராக எழுந்தருளாதே திருவாழியை ப்ரயோகிதது விரோதியை யழித் திருபபாரானால் "நாராயணபரோ ஜயோதி " என்று வேதாந்தம கொண்டாடிய அவன ஜயோதிஸ்ஸு நிறம் பெறுமா? பெறாதே. ஆனைக்காகி முதலை மேல சீறி வந்தான. அப்போதே ஜயோ திஸஸு காககப்பட்டது என்றபடி - ஆனை யிடர்ப்படட மடுவின் கரையிலே யரை குலையத தலை குலைய உணர்ததியற்று வந்து விழுந் தான. அன்றாகில "சோதி மறையாதே" என்கிறார் ஆழ்வார். மறையாதே' எனற விதுககு "மறையும் மறையும்" என்று சிற்றாள் கொண்டான வாாதததை.

127. இ — பெணணீர்மையீடழிக்குமிது — நாச். தி. 8. 1.
அ — ஓர் பெண் கொடியை வதை செய்தான் — நாச்.
தி. 8, 9.

(விள — இப்பதிகத்தில முதற்பாசுரத்தில் 'இது' என்று அஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்தவாததத்தை ஒன்பதாம் பாட்டில "பெணகொடியை வதை செய்தான" என்று ஸ்பஷ்டமாக அருளிச செய்தாள்.

128. இ — மதயானை போல் எழுந்த மாமுகில்காள். — நாச். தி 8. 9.

அ — திணரார் மேகமெனக்களிறு. — நம் 6. 10. 5

விள மேகங்களோடே ஸாவதா ஸாமயமுண்டாகையாலே மேகங்களைக் கண்ட போது ஆனையெனனலாய ஆனைகளைக் கணட போது மேகமெனனலாயிருககும - ஸமாந தர்மத்தால வந்த ஸம சயம் தவிநிஷ்டமிறே.

ஆனை போல் மேகம் என ஆண்டாளும், மேகம் போலே களிறு என்று ஆழ்வாரும் அநுபவித்தபடி.

"அன்னம் போல சங்கு" (நாச் தி 7. 7) எனறு ஆண்டாளும் 'சங்கம போல் அன்னம" (4.4.4.) எனறு பெரியாழ்வாரும சங்க ஹம்ஸங்களை யநுபவித்தாப்போலேயுள்ளது.

"தன்கைச் சாரங்கமதுவே போல" என்று ஆணடாளும, கருபபுச சிலை கொல்...புருவம் (நம (7. 7 4) எனறு ஆழவாரும விற்புருவங் களையநுபவிததாப போலேயிருபபதொனறிறே இது. "கருப்புசசிலை கொல" எனறவிடத்தில "கொல" எனறு ஸம்சயார்த்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. கோடித்வயம் இல்லாமல ஸமசயமில்லை.

129. இ — விண்ணீலமேலாப்பு — நாச். தி 8. வடக்குத் திருமலை

சிந்துரச் செம்பொடி — நாச் தி. 9. தெற்குத் திருமலை.

அ — துக்கச்சுழலை — பெரியாழ்வார் ௨. ३. தெற்குத் திருமலை.

சென்னியோங்கு — பெரியாழ்வார். 5. 4. வடக்குத்திருமலை

விள ஆழ்வாரும் ஆண்டாளும இரு திருமலைகளையும மாறி மாறியநுபவித்துள்ளமை ரஸ்யம. "தென்னனுயர் பொருப்பும

தெய்வ வடமலையும் என்னுமிவையே முலையா வடிவமைந்த அனாக நடைய வணங்கு'' (பெரிய திருமடல) என்கிறபடியே பூமிபிராட்டிக்கு இவ்விருமலைகளும முலைகளிறே. இவ்விரு திவ்ய தேசங்களிலும பகவானுக்கு விசேஷாதரமிறே. நம்மாழ்வாரும திருவாய மொழியிலே இவ்விரு திவ்ய தேசங்களுக்கே இரண்டிரண்டு பதிகங்களருளிச் செய்தது.

130. இ — கொல்லையரக்கியை மூக்கரிந்திட்ட குமரனார் நாச். தி 10 4

அ — அரக்கியை மூக்கரிந்தானை — நம். 2. 3 8

விள - இளைய பெருமாள் சூர்ப்பணகா நாசிகாச்சேதத்தைச் செய்திருக்கப பெருமாள செயததாக ஆழவார அருளிச் செய்தார. இங்கே நமபிள்ளையருளிச செய்த சங்காஸமாதானங்களிருககுமபடி - ஆனால இவனோ பின்னை மூக்கரிந்தான் என்னில், ஆம். கையாலே யறுக்க வேணுமே. ''ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹு'' எனனக்கடவதிறே. பெருமானுக்கு இளைய பெருமாள் வலககையெனறபடி.

ஒருவன தன் வலககையாலே செயத செயலை அவன் செயததாகக் கூறுவதியலபே. அதுபோல இதுவும எனறபடி. இவவாழ்வார் திருவாக்கையடியொற்றி ஆண்டாளும் ''கொலலையரககியை மூககரிந்திட்ட குமரன'' எனறு அருளிச செய்தாள் ''குமரனா'' என்று அவன பருவததையும மறவாமல் அருளிச செய்தாள ஆண்டாள். ''தருணௌ'' எனறு சூர்பபணகை பெருமாளுடைய பருவத்திலே யீடுபட்டுக் கூறினாள் என்றாரிறே ஸ்ரீவால்மீகி பகவானும். அவளுககு வைரூபயம் பிறந்ததித்தனை போககி வைராககியம் பிறந்ததில்லையே.

131. இ — நானும் பிறந்தமை பொய்யன்றே — நாச். தி. 10. 4.

அ — அறிவொன்றும் சங்கிப்பன் — நம். 8. 1 1. 7

விள - பகவலலாபத்துககு ஹேதுவாக ஆண்டாள ... வாகயத்தையும் பாகவத ஸம்பந்தத்தையும நினைத்தார் ... நாளும் பொயக்காத பகவத் வாக்யம் பொயயானாலும் பெரியாழ வார்மகளாகப பிறந்தமையாகிய (பாகவத ஸம்பந்தம்) பொயக்காதே. அதுவும் பொயயாயிற்றே என்று ஆண்டாள் ... பொய்யன்றே - பொய்யாமிறே என்றபடி இப்படி பெரியாழவாருடைய ஸம்பந்தமும பொய்த்ததே யென்று ஆணடாள அதிமாத்ர க்லேசததை யநுபவிதது கூறினாள

அறிவொன்றும் சங்கிப்பன் - "உன்னை யார்சரிதர் இட்ட வழக் காககிவைப்புதி" எனனும அறிவு ஒன்ருலுமே தரிததிருககிற நான, அதுவும பொய்யோ வெனறு சஙகியா நினறேன" எனகிருா ஆழ்வார். பகவானுடைய அாசசாஸெளலபயததிலும் ஆழ்வாரு டைய அதிசங்கை. இது நான்காம பாட்டின ஸாரம். இபபதிகத் திலேயே ஏழாம் பாட்டில, ஆழ்வாா 'ஸகலபதாாததஙகளும உனக்கு பரகாரதயா சேஷமாய, நீ பரகாரியாய, நீயே யவறறுககு நிர்வாஹகன எனனும அறிவொன்றும கொண்டு தரிததிருககிற நான, எனபாபத்தாலே யதிலும் அதிசங்கை பணணு நினறேன" எனகிருா இது ஆழ்வாருடைய அதிசஙகை.

132 இ — வேங்கடநாடர் — ஆடும் கருளக் கொடி - நாச் தி. 10. 5.
அ — திருவேங்கடமுடையாய் — பறவையேறு - பெ. தி. 5. 4. 1, 2.
அ — கொடிப்புள்திரித்தாய் — திருவேங்கடம்மேய - கலி. 1 10 2
அ — பறவையின் பாகன்...வேங்கடவாணன் — நம் 8. 2 1.

விள - இப்பாட்டுக்களில, திருவேங்கடமுடையானுககுப் பெரிய திருவடி ஸமபந்தம கூறப்பட்டமை வயக்தம்.

வேங்கடநாடர் ....- "கருளக்கொடியுடையாா" எனறு மேலே பரமபதநாதனைச் சொல்லுகையாலே, அவன ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரிலே வந்து தனனேடே கலக்கைக்குத் திருமலையில நிலை சினையாறு ஸ்ததாநம இது ஆண்டாளநுபவம்.

திருவேங்கட முடையாய. பறவையேறு – திருவேங்கட முடை யான் பெரிய திருவடி மேலேயெழுந்தருளி வந்து, இவரைப பரம பதத்துககுக் கொடு போகையிலே தவரிக்கிறபடி. இது ஆழவாா அநுபவம

மற்றையிரண்டிடஙகளில கூறபபடட கருடஸமபந்தம் அர்த் தாந்தராநு குணம்

133. இ — கருளக்கொடியுடையார் — நாச். தி. 10. 5.
அ — பூம்பிணைய தண் துழாய்ப் பொன்முடி — நம். 2. 5. 7,

விள - ஆணடாள் "கருளக் கொடியுடையார்" என்று இப் பாட்டிலே பரவாஸுதேவனைக கூறினுப் போலே - ஆழ்வாரும், "பூமபிணைய தண்துழாயப பொனமுடி" என்று பரவாஸுதேவனைக் கூறுகிரு- இது நமபிளளையருளிச் செயத ஈட்டில வ்யக்தம்.

134 இ — மெய்ம்மைப் பெரு வார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர். நாச். தி. 11. 10.

அ — புல்லாணி யெம்பெருமான்பொய் கேட்டிருந் தேனே — கலி. 9. 4. 5.

விள - மெயம்மைப பெருவார்த்தை - கீதாசரமச்லோகமிறே. அவ்வாரத்தையைக கேட்ட பினபு, உபாயத்வேந விலங்கின துருமபு நறுககியறியார். பராப்யதவேந வேண்டிற்றெல்லாம் செயவா அாஜுநவயாஜத்தாலே திருத்தேர்த்தட்டிலே நின்று அருளிச செயத, யதார்ததமுமாய்ச் சீரியதுமாய ஸுலபமுமான 'மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ' எனகிற வார்த்தையைப் பெரியாழ்வார் கேட்டு, தந்நிஷ்டராயிருப்பர் என்றபடி. கேட்டிருப்பர் - கேட்டு இருப்பா என்றவாறு. இது மெய்யான வார்த்தையைக கேட்டு இருந்தபடி.

புல்லாணி யெமபெருமானபொய் கேட்டிருந்தேனே:-நாட்டில் பொய்மெயகள் கொணடு கார்யமுண்டோ - அவன் பொய்யாகை யாலேயனறே எனககு ஆகர்ஷகமாயிருக்கிறது. ரக்ஷணத்தில் தீக்ஷிததிருக்கிறவனுடைய பொயயே. அவனுடைய பொய்யைக் கேட்டு அததாலே தரிந்திருந்தேன். இது பொய்யான வார்த் தையைக் கேட்டு தரிந்திருந்தபடி-

பகவானுடைய பொய்யோடு மெய்யோடு வாசியில்லை ஆச்ரிதர் தரிகக என்றவாறு.

135 இ—ஊமையரோடு செவிடர் வார்த்தை — நாச். தி. 12. 1.

அ — தலையினோடு ஆதனம் தட்ட — நம். 3. 5. 3.

விள - ஊமையரோடு - செவிடரோடு ஊமையர் வார்த்தை எனறபடி. என தசையை யறியாத வுங்களுக்குத் தோற்றினபடி சொலலப் பரிகாமிலலை. எனக்குக் கேட்கைக்குப் பரிகரமில்லை, ஊமைக்கு வ்யவஹார யோக்யதையில்லை. செவிடர்க்குக் கேட் கைககு யோக்யதையிலலை.

தலையினேடு - ஆதனதனோடு தலைதட்டயென்றபடி. தலை தரையிலே தட்டுமபடி - இபபடி பஜனை பண்ணுவார பஜனை பண்ணும முறையை ஆழவார கூறினபடி.

136 இ — பண்டு பண்டாக்க — நாச். தி. 12. 2.
அ — பண்டு பண்டுபோல் — [illegible]
அ — மூன் செய் [illegible] — [illegible]

[illegible] பண்டாக்க [illegible] முன்புதிலைக [illegible] என [illegible] பாரா [illegible]

பண்டு பண்டு போலாக்கும - அறபபண்டு போலேயாம. [illegible] பிரிவுக்கு அங்குரமிறே கலந்து பிரிந்து லாபா [illegible] பூர்ணையாயிருந்த போதை நிறம் போலேயாம.

முன் செய்ய மாமை நிறம் - [illegible] வைப்பதற்கு முன்னே-பிறந்த போதே உண்டான நிறம் என்றபடி

இப்பாசுரங்கள் ஆண்டாளாலும் ஆழவார்களாலும பகவத் [illegible]லேஷ காலத்தில பாடப்பட்டவை. விசலேஷகாலத்தில் உடமபு வெளுக்கும வாய் வெளுக்கும-இது வைவர்ணயம எனப்படும். இது திரபெறுவது எபபோதோ என்று இவர்கள ஆத்தி-பகவத் ஸமச்லேஷத்தில இவர்களுக்குணடான ஆசையினகளம். ஸம்சலேஷம் உணடாகும் போது வரகூடிய உடம்பின நிறத்தைத தெரிவிக்கும் பாசுரங்கள் இவை. பண்டு எனறு ஒரு சொலலே யமைந்திருக்க பணடு பண்டு என்றது பழைய பழைய என்றபடி-இபபோது விச்லேஷ காலம், இதற்குப் பண்டானகாலம் பகவானேடு கூடியகாலம. அதற்கும் பண்டானகாலம் - பகவத் விஷயமே யறியாத காலம். அப்போதைய நிறம் மிகவும் ஆகர்ஷகமிறே. பகவத் விஷயமறியாத [illegible]ாத்திகா உடம்புநிறம் மிகவும் நன்ருகவிராநின்றது. அப்படிப் பட்ட நல்ல நிறம் எனக்கும் வரவேண்டிற்ருகில இப்படியெலலாம் செயய வேண்டும் என்கிறது.

137. இ — [illegible]ருமறிநதொழிந்தார் — நாச். தி. 12. 2.
அ — ஞாலமறியப் பழி சுமந்தேன் — நம். 8. 2. 3.

[illegible] - இதுதான் பிரறறியாமைக்கே தான் பரிஹரிககப் பார்க்கிறது இதறியாதார் சிலர் உண்டாய், பரிஹரிக்க வேணுமே. [illegible]ார்களும் அறிந்தார்[illegible]

ஞாலமறிய நாணிததானென - ஜகத பரஸிததமாய விடட தாகில இனி லஜஜிதது என்ன பரயோஜநமுண்டு.

138. இ — மதுரை தொடக்கமாக வண்துவராபதி தன் னளவும — நாச். தி 12. 10
அ — மகனுய்த் தோன்றிற்றது முதலா, தன்னுலகம் புக்கதீரு —குல - 10. 11

விள – "மதுரைபபுறதது" எனறு தொடஙகி, "துவராபதிககெனனையுயததிடுமின" எனகிருளிறே ஆண்டாள் அவதரித்த விடத்துககு அணித்தானவிடம் முதலாக அவன குடியேறிய துவரையமபதி யீருக அநுபவிததாளிறே இப்பதிகததில, ஆண்டாள்.

மகனுய - குலசேகரப பெருமாளும் பெருமாளும் புநாவஸு நக்ஷதரஜாதர்கள க்ஷததிரியாகள பெருமாளை ஸமகாலததிலே ஸ்ரீவாலமீகி பகவான அநுபவித்தாப போலே, பிற்காலததில குலசேகரப்பெருமாள ஸமக லத்திற் போலே, பெருமாளை அவதாரம் தொடங்கி அவதார ஸமாபதி வரை யநுபவிககிருர் இபபதிகததில.

139. இ — கருந்தெய்வம் — நாச். தி. 13. 1.
அ — கொந்தார் காயாவின...நிறத்த-நம். 3.2 5.

விள - கருந்தெய்வம - ஸவரூபம மாருடினுல் ஸவபாவமும் மாருடினுலாகாதோ. இந்நிறம எபபோதும் படுகுலையடிக்குமது தவிருகிறதிலலை. கருஷண சபதாாததம மெய்யாய விட்டது. ஸவரூபம் - காருண்யம - ஸ்வபாவம – கருமை

கொந்தாாகாயா... - நீ உதவாத போது ஆறியிருக்கலாயோ உன் வடிவு இருககிறது...உதவாதொழியப பாாதத நீ உன் வடிவைக காட்டிறறு ஏன!

140. இ — முகம் நோக்கி விடைதான தருமேல் மிக நனறே — நாச் தி. 13. 9.
அ — பாவி நீயென்று ஒன்று சொலலாய பாவியேன காணவநதே — நம. 4. 7. 3.

விள - நேர்கொடு நேர் முகம பார்த்து, "எனககு உனபககல் ஆதரம இலலை உனனையுபேக்ஷிததேன நீபோ' எனறு நம் போகவை யநுமதி பண்ணுமாகில அது மிகவுமநனறு. "பாவி நீயெனறு ஒன்று சொலலாய பாவியேன காணவநதே" எனறுரிறே ஆழ்வாரும,

141. இ — நம்பி விட்டுசித்தன் — நாச். தி. 13. 10.
அ — தென்குருகூர்நம்பி — க. நு சி. 1

விள - ஆணடாளும் மதுரகவிகளும் தமதாம ஆசாரியனே நமபி என்றார்கள். நம்பி - பூர்ணன எனறபடி பகவத விஷயததின பூர்த்தியளவன்று ஆசார்ய விஷயததின பூாததி. பகவானைப் பற்றினல ஆழ்வாரளவு வரவேணும, ஆசாாயனைப பற்றினல் அவ்வருகு கந்தவ்ய பூமியிலலே, "ஆசாாயர்களே நமபியெனனக கற்பிததார் ஸ்ரீமதுரகவிகளிறே" எனறு ஜீயரருளிச செயவர்.

142. இ — இனிது மறித்து நீருட்டி – நாச். தி.14. 1.
அ — தடம் பருகு கருமுகிலே — கலி. 2. 5. 3.
அ — கன்று மேய்த்து இனிதுகந்த - கலி. தி நெ 16.

விள : இவ்விஷயம் முன்னமே (பக்கம் 8) விவரிக்கப்பட்டது.

143. இ பலதேவற்கோர் கீழ்க் கன்றாய்—நாச். தி. 14 1.
அ — தன்னம்பியோடப பின் கூடச்செல்வான் —
பெ. தி. 1. 7. 5.

விள : பெண்களளவிலே தீமபு செய்து திரியுமவன், இவனள விலே பவ்யனயிருக்கும. தனககு அபிமதமான விஷயங்களிலே சேர விடுகைக்குக கடகனகையாலே, அவனநினைவின படியே யாய்த்துத் திரியும்படி. க்ருஷ்ணனதீமபாலே ஏறுண்ட பெணகள் நெஞ்சில் மறததைத் தன இன்சொல்லாலே பரிஹரிதது, "ராமேண ஆச்வாஸிதா கோப்ய·" எனகிறபடியே, அவாகளே ஆச்வஸிப்பித்துப் பொருந்த விடுகையாலே இவனளவில பவ்யனயாயத்திருப்பது. "தன்னம்பியோடப் பின்கூடச் செல்வான்" என்னக்கடவதிறே. இவன்தான் ஓரடி பிறபடவிறே பாமபின் வாயிலே விழுந்தது.

144. இ — குணுங்கு நாறி — நாச். தி 14. 2.
அ — கறையினார் துவருடுக்கை — நம். 4. 8. 4.

விள : ஆழ்வாரும் ஆணடாளும் கணணனுடைய முடை நாற்றத்தை யாசைபபட்டார்களிறே. பெருமாளுடைய தீக்ஷித வேஷத்தை யாசைப்பட்ட ஸீதாபிராட்டியைப போலேயன்றிறே இவர்கள்,

145. இ—கமலக்கண்ணென்னும் நெடுங்கயிறு—நாச். தி 14. 4.

அ — வாசுதேவன் வலையுளே•அகப்பட்டேன்•நம். 5.3.6.

விள ' கமலக்கண்' - திருக்கண்களாகிற பாசத்திலே யகப் படுத்தி. நெடுங்கயிறு - போனவிடமெங்கும் போய்த் தப்பாத படி அகப்படுத்தவற்றுயாய்ததிருபபது. தப்பாதபடிவளேதது்க் குளிர நோக்கி, எனனை யநந்யார்ஹையாககினவன.

வாசுதேவன் வலையுள் அகப்பட்டேன்: - அவன் என்னைக் குறித்து நோக்கின நோக்கிலன்ஞே நான் அகப்பட்டது.

ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாள் அரையர் வலையாக அபிநயித் துப் பாடாநிற்க, திருக்கண்களைக் காட்டியருளிஞர் எம்பெருமானர். "கமலக் கணணென்னும நெடுங்கயிறு" என்னக்கடவதிறே. சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும் ... யாவும் தெரிந்தவரிறே எம் மிராமாநுசன் சொல் நிரப்பததையுடைத்தாய், அத்விதீயமாய், இயல இசை நாடக ஸம்பந்தத்தாலே மூனறு வகைப்பட்டிருந்துள்ள தமிழ் – சொலலார் தமிழொரு மூனறு எனறபடி.

எம்பெருமானுரும எமபாரும அருளிச் செயல்களின் நாடி யறிந்து அபிநயம பிடிப்பது பற்றி, அருளிச் செயல் வ்யாக் யாநங்களிலே பல விடஙகளில் குறிப்புகளைக் காணலாம்.

அநுகூலம போலேயிருந்து தப்பாதபடி அகப்படுததிக் கொள்ளும் நோககிலே யகப்பட்டேன என்றபடி.

பெருமாள் திருமொழி

இங்கும் அங்கும்

146. இ — தெண்ணீர்ப் பொன்னி – குல 1. 1.
அ — தெளிவிலாக் கலங்கல் நீர் — தொ. திருமாலை.
37

விள-காவிரியாற்று நீர தெளிந்ததாகக் குலசேகரப் பெருமாளும், கலங்கியதாகத் தொணடரடிப்பொடி யாழ்வாரும் பாடியுள்ள மைக்குக் கருத்து முனனோர்களால கூறபபட்டுள்ளது. அது பின் வருமாறு'- காவிரி நீர தெளிந்ததேயாயினும் காவிரி நாச்சியாரின் உள்ளக் கலக்கததைக கூறுகிறபடி.

ஊற்றுமாறித் தெளிகைக்கு அவகாசமிலலாதபடி மேன்மேலும் பெருகுகையாலே கலககம் மாருதாயதது இவரைப் போலே யாய்த்து ஆறும. பராபதிககு முன்பு சோகததாலே கலங்கியிருப்பர் கிட்டினால பரேமததாலே கலங்கியிருப்பா ஆறும் கோயிலுககு மேற்கே பெரிய பெருமாளைக் காணப்புகா நினருேம என்னும் ஹாஷத்தாலே கலங்கி வரும கோயிலுககுக் கிழக்குப பட்டால் பிரிந்து போகிற சோகததாலே கலங்கிப போம. வழிபோவாரில சேதநாசேதந விபாகமிலலை போலே காணும் கலக்கத்துக்கு. ''துக்தாப்தி '' இத்யாதி - (ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம். 1-21). ''ரத்நா கரமான க்ஷீராப்தி தகபபனா நான இவவிடத்தில் ஜநநீ ஸாக்ஷாலலக்ஷ்மீ பெண். மணவாளப பிள்ளை ஸர்வலோகோத தாரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் இதுககு ஸத்ருசமாக அங்கமணி செய்யலாவது ஏது'' என்று விசாரித்துக் கொணடு வரு கிருப் போலேயாய்த்து ஆறும பெருகி, மத்தகஜம் போலே பிசுகிப் பிற்காலித்து வருகிறபடி.

147. இ — அந்தமிழினின்பப் பாவினை — குல. 1. 4
அ — செந்திறத்த தமிழோசை — கலி தி. நெ 4.

விள - அந்தமிழ...இருளிரியச சுடர்மணிகளிமைககும் நெற்றி போலே இனியவனை. இததால ஆழவாருடைய தமிழப பாசுரத் தின போகயதையும, அந்த போகயதையைப பெரிய பெருமாள் போகயதைககு தருஷ்டாந்தமாககும பாங்குப தெளிவாகிறது.

இத்தால், தமிழ்க் கடவுளைக் காட்டிலும் தமிழுக்குண்டான ஏற்றமும் அறியலாகிறது உபமேயத்திற் காட்டில் உபமாநத்துக்கு ஏற்றம் ப்ரஸித்தமிறே.

செந்திறத்த... இது (தமிழ்மறை) ஸர்வாதிகார மாகையாலும், ஸ்வார்த்தத்தைச் செவ்வே ப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவதா யிருக்கை யாலும், தம பாழியாகையாலும். இனனமும் அத்தோபாதி (வட மொழிமறை போல) இதுவும ப்ரமாணம் என்கைக்காக முற்பட வருளிசசெயகிறா வேதங்கள் போலேயும், இதிஹாஸபுராணங் கள் போலேயும அனறிறே ஆழ்வார்கள்வார்த்தை அநுஷ்டாதா வின் வாாத்ஸ தயிறே யிது ஐசவர்ய கைவலயங்கள் த்யாஜ்யதயா புகுருமித்தனையிறே இவர்கள் பக்கல.

செந்திறத்த தமிழோசை.- திறம் - கூறுபாடும் ப்ரகாரமும். ஸ்வார்த்தத்தைச செவ்விதாக ப்ரகாசிப்பிக்கையே கூறுன த்ராமிட சப்தம். உபப்ரும்ஹணாபேக்ஷயற்றிருககை. வேதஙகளுக்கு உபப்ரும்ஹணாபேக்ஷயுணடிறே.

148. இ — தேட்டரும்...குல. 2.
அ — கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு — மதுரகவிகள்.
அ — நண்ணாதவாளவுணர் — கலி. 2 6.
அ — கண்சோர...கலி.7. 4.
அ — பயிலும் சுடரொளி — நம். 3. 7.
அ — நெடுமாற்கடிமை...நம். 8. 10.
அ — அடிமையில குடிமையில்லா: - திருமாலை-39.

விள - இபபாசுரஙகளில ஆழ்வார்களுக்குளள பாகவதசேஷத வம வயகதமாகிறது.

149 இ — மாலையுற்ற கடல்: - குல. 2. 8.
அ — மாலுங் கருங்கடலே. பொ. 19.

விள - பகவத் ஸமபந்ததாலே கடலுக்குணடான களிப்பை ஆழவாாகள் அநுபவிததபடி.

150. இ — துழாய மாலையுற்ற வரைய பெருந்திருமார்பு— குல. 2 8.
அ — மைபோல் நெடுவரை வாயத் தாழுமருவி போல தார் — பே. 59.

விள - திருமார்வுக்கும் திருத்துழாய் மாலைக்கும் உள்ள சேர்த்தியை இவ்விருவரும அநுபவியா நினறாரகளாயினும பேயாழ்வாா அதனை ''நெடுவரைவாயத் தாழும அருவிபோல தாா'' எனறு உவமையும காட்டி விளககியுளளாா ''தேநோபமீயேத தமாலநீலம . வக்ஷ.'' எனறு மாககவியும பாடினான். பகவா னுடைய திருமார்பிலே தவழும முத்து மாலைககு அவன உவமை கூறினான எனறு வாசியுணடு.

151, இ — அந்தாம ராப் பேதை மாமணவாளன். குல— 3 5

அ — பெருந்தேவீ — பெரியாழ்வார் - 3 10, 4

விள : ''பெருந்தேவீ'' என்று பெரிய பிராட்டியைக் கூறப் பல ஹேதுககளுள ''பெருமானுடைய பெருமைககுத தக்க தேவி'' பெருந்தேவி எனறும கூறலாம. பெருமானுடைய பெருமையே பிராட்டி ஸமபந்தததாலேயாம எனறும கூறலாம முந்திய நிர்வா ஹத்தைப பெரியாழவாா திருவுளளம பறறியதாகப பூாவாகள வ்யாகயாநம-பிந்திய நிாவாஹததைத திருவுளளம பறறிக குல சேகரப பெருமாள ''பேதை மா மணவாளன'' எனறருளிச செய்தாா ''அபரமேயமஹி ததேஜ யஸய ஸா ஜநகாத்மஜா'' இவனுககு வல்லபனைகையாலே வநத பெருமையையுடையவன எனறபடி.

152, இ — திருமாலே நெடியானே — குல. 4. 9.

அ — நினைமின் நெடியானே — நம். — 10. 5. 10.

விள - ''திருமால்'' எனறு பிராட்டி ஸம்பந்தம கூறிய பிறகு ''நெடியானே'' எனறது - புருஷகார கருதயம பணணி ஜீவபரர் களைச் சோதது வைத்த பிராட்டியே, குறறம் கூறி யகறறப பார்த் தாலும ஸமஸாரியிடம பகவானுககுளள பக்ஷபாதததின நீடசி கூறபபடட படியாம பகவானுடைய நினைவு ஒருபடிபபடடு மாறாத நிலை.

நினைமின, நெடியானே.-நினைமின — சிந்திப்பே யமையும், உங் களுக்குப பாஙகான ஸமயததிலே ஒரு கால நினையுஙகோள ''ஸ்மாத்தா'' எனகிறபடியே நெடியானே— நீஙகள ஒருகால நினைத்து விடடால், பினனை அவனதானே ''அஹம ஸ்மராமி'' எனறு உங்களை நினைத்தபடியே யிருக்கும ஒரு கால நினைதது இவனைப போல கலஙக வேணடுவதிலலையிறே யவனுக்கு. ஸாவ குணஸமபந்நனுமாய அகர்மவசயனுமாகையாலே உருவ நினைதத படியே யிருக்குமிறே அவன,

153. இ — தருதுயரம் தடாயேல் — குல. 5. 1.
அ — மாற்றாளை ஆகிலும் சொல்லுவன் — கலி 11. 8. 1.
அ — என்னைப் போர வைத்தாய் புறமே — நம் — 5. 1. 5.

விள — தருதுயரம்:— நீயே தருகிற துக்கத்தை நீயே மாற்றுயாகில்:- தன்னாலே தனக்கு விரோதி வந்ததென்றும் தானே ஸாதநாநுஷ்டாநத்தாலே அது போக்கிக் கொள்வான் என்றும் சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லிக் கிடக்கச் செய்தே, இவர் 'அவனே துயரம் தந்தான்' என்பான் என்னென்னில்:- ப்ராப்தாப்ராப்த விவேகம் பண்ணியிருப்பாரொருவர் ஆகையாலே சொல்லுகிறார். தானே கர்மம் பண்ணினவன் தானே ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணித் தவிர்த்துக் கொள்ளுகிறான் என்று நம்மைப் பழியிட்டுத் தள்ளநினைத்தானாகிலும் நானும் தன்னைக் குறித்துப் பரதந்த்ரன், நான் செய்த கர்மமும் பரதந்த்ரம். நான் பண்ணும் ஸாதநாநுஷ்டாநத்துக்குப் பலப்ரதன் தானாகையாலே அதுவும் தன்னைக்குறித்துப் பரதந்த்ரமாகையாலே (தரு துயரம்) என்கிறார்.

"மம மாயா துரத்யயா, மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயா மேதாம் தரந்தி தே" நம்முடைய மாயை யொருவரால் கடக்க வொண்ணாது காண் என்றும், இது கடக்க வேண்டி யிருந்தவன் நம்மைப் பற்றிக் கழித்துக் கொள்வான் என்றும் நீயே சொல்லி வைக்கையாலே நீயே துயர் தந்தாய் என்னும்படி தோற்றப் படுகிறதிறே. இங்கே "ப்ரஜை தெருவிலேயிடறித் தாய் முதுகிலே குத்துமா போலே, நிருபாதிக பந்துவாய் சக்தனாயிருக்கிறவன் விலக்காதொழிந்தால் அப்படி (மக்கள் தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய் கொல் என்று)ச் சொல்லலாமிறே. ப்ரஜையைக் கிணற்றின் கரையினின்றும் வாங்காதொழிந்தால் தாயே தள்ளினாள் என்னக் கடவதிறே" இத்யாதி ஸ்ரீவசந பூஷண ஸூத்ரங்கள் அநுஸந்தேயங்கள்

துக்கத்தை விளைப்பானொருவனும் போக்குவான் ஒருவனுமாய் அன்றிறேயிருப்பது. பண்ணினவன்தானே போக்குமித்தனையிறே. "ஒரு குருவி பிணைத்த பிணையல் ஒருவரால் அவிழ்க்க வொண்கிறதில்லை. ஒரு ஸர்வசக்தி பிணைத்த பிணையை எலியெலும்பனை இவன் அவிழ்க்க என்று ஒரு கார்யமில்லையிறே. அவன்தன்னையே கால் கட்டிப் போக்குமித்தனையிறே" என்று பிள்ளை திருநறையூர் அரையர் அருளிச் செய்தாரிறே.

மாற்றமுள - அடியிலே வாதி பரதிவாதிகளாயாயிறறு இழி கிறது. இவா தாம ஒருவாாதததை சொனனுலிறே அவனுககு மறு மாறறமுளளது இவர் சொன்ன வாாததை ஏதெனருல - இவ வாதம வஸதுவானது அங்குத்தைககு ஸ்ரீகௌஸதுபத்தோபாதியும நாசசியாாதிருமுலேத் தடததோபாதியும ஸபருஹாவிஷயமுமாய போகயமுமாயிருந்தது. அநாதி காலம இழந்து அத பதிகக வேண்டுவான என? எனறு கேட்டால, சொலலலாவன சில வார்த்தையுள அவைதான எவை எனருல - நம பககலிலே விமுகனுய, சபதாதிகளிலே பரவணனுய் நமபககல் அத்வேஷ முமினறிககே போருகையாலே ஸமஸரிததுப போந்தான. எனறு இதொரு வாாத்தை.

நம் பக்கல் நிரபேக்ஷனுய கர்மஸாபேக்ஷையைப பணணிப போநத அநாதி காலவாஸிதமான புண்ய பாபரூபமான கர்ம பரமபரையானது ஜந்ம பரம்பரைகளிலே மூட்ட, அவ்வழிகளாலே ஸமஸரித்துப் போந்தான இதொரு வாாததை

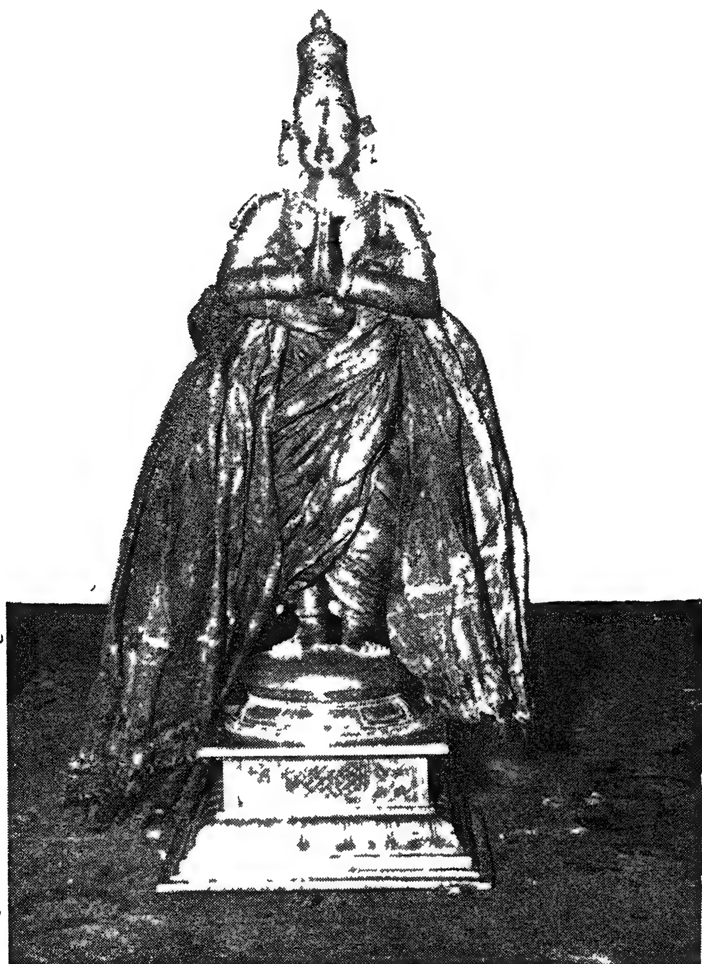
''சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோகதரி'' எனறு சொலலுகிறபடியே காதருதவ போகதருத்வங்கள் சைதந்ய கருதயமா யாயிற்றிருபபது அதிலலாமையாலே ஸம்ஸரித்துப போந்தான. இதொருவாாததை. இபபடி மாறறமுள - இபபடி நீ சொலலலாம எனறபடி.

ஆகிலும் சொலலுவன - இவை உனககு வார்த்தையலல இவை பக்நமாமபடி இவறறுககு மேலே நான் உத்தரம் சொலலு வேன எனறபடி.

ருசியிலலேயே யெனறு முதல் வார்த்தை - ருசயருசிகளுககு அடி மனம அது நீயிட்ட வழககன்ருே ருசிஜநகன நீயான பினபு, ருசியிலலே என்று சொனனவிடம வாாததையலல

காம மடியாக ஸம்ஸரித்தான எனறு இரண்டாம வாாத்தை - காமம் கரியாரூபம. அது அபபோதே நசிககும. கரியாவான மறககும அவை நிகரஹாநுக்ரஹரூபமாய உன திருவுள்ளததே கிடககும உனககு நிவாரகரிலலாமையாலே அத்தை க்ஷமிக்கத் தீருமே ஆகையாலே அதுவும வார்ததையலல.

இனி பலபோக்தாவான நீ சாஸ்த்ரார்த்த கர்த்தாவாக வேணடாவோ? அது சைதந்ய க்ருத்யமனறே எனனும வாாததையும வாாத்தையனறு - உனககு இவவாத்மவஸது சரீரதயா பரதந்தர மாகையாலே ஸவதந்தரகருதயமான கர்த்ருதவம பரதநதரனுக் கிலலே. சரீரரக்ஷணம சரீரியனறே பண்ணுவான் எனறபடி.

குலசேகராழ்வார்

இருவரும என நினைத்துச சொனஞாகளெனனில - அவன காமததைப்பறறி நினறு வாாததை சொனஞன் - இவர் பரஹ மததைபபற்றி நினறு அததையழிததாா அவன வேததததைபபற்றி நினறு வாாததை சொனஞன இவா வேதாந்த தாத்பாயததைப் பறறியழிததாா அவன ஸவரூபததைபபற்றி வாாததை சொன ஞன இவா ஸவரூபயாதாதமயத்தைபபறறி நினறு அழித்தாா. அவன பாரதநதாயததைப பற்றி நினறு ஸாத்யோபாயத்தைப பறறி வாாததை சொனஞன இவா பாரதந்தர்யகாஷ்டையைப் பறறி நினறு, ஸிததோபாயத்தைபபற்றி அவன வாாத்தையை யழிததாா. இது காணும உபாஸகரில் காட்டில பரபந்நனுக கேறறம ''மககள தோற்றககுழி'' தொடஙகி மேலபாடடுக் குறையும இவற்றைச சொனனபடி

எனனைப் போரவைததாய புறமே - உன குணஙகள நடை யாடாத ஸமஸாரததிலே வைத்தாய ''போரவைததாய'' என்று அவன செய்தாஞகச சொலலுகிருரிறே, தமமுடைய ஸ்வரூபத தோபாதி ''காமமும அவனைக குறிததுப பரதந்தரம'' எனறிருககும் பரமவைதிகராகையாலே.

154 இ — மீன நோக்கும் நீள வயல — குல. 5. 3.
அ — ஏர் நிரை வயலுள வாளைகள்...பொய்கை
சென றணை — கலி. 4. 10. 5.

விள - மதஸய மெனறு போ பெறறவையடையக கடாக்ஷிககும தேசமாயதது கடலில மதஸயம ''கடலவற்றினுல நமககுப் புகலிடம'' எனறு நினைத்திருககும தேசமாயதது திருவிததுவக கோடு எனறபடி.

ஏா நிரை - ஏரினுடைய நிரையையுடைததான வயலிலுண டான வாளைகளஞ்சி, எபபோதும மாருதே உழபபுககவாறே ''இப்படி ஸாபாயமான விடம நமககு வாஸஸததாநம அலல'' எனறு எணணி நிரபாயமாக வாதத்ககலாமபடியான தேசததில போயப புகுவோம எனறு, சீாமலி பொயகை சென றணையும ஏாகள விட்டுக கொடுபோய்ப் பொய்கைகளிலுழுவாரிலலையே. ''ஸம்ஸாரம அநித்யம் துக்கம'' எனறு அததை விடடு விரஜையைச் சென்று பறறுவாரைப் போல.

இபபடி குலசேகரப பெருமாளும கலியனும திருவிததுவக கோடு திருவெளளியஙகுடி எனனும திவயதேசங்களின ஸமருத் தியை யநுபவிததபடி.

155. இ — வாசுதேவா உன்வரவு பார்த்தே — குல. 6. 1.
அ — வாழவல்ல வாசுதேவா—பெரியாழ்வார். 2. 2. 3.

விள - வாசுதேவா உன் வரவு பார்த்தே - நீ நிறகிறதென எனனில, உனனை விசவஸித்தனறு உன பிதாவை விசவஸித்து. ஒரு வாாதததையலலதறியாத ஸ்ரீவசுதேவா பிளளையெனனுமத்தை விசவஸிதது நினறேன.

வாழவலல வாசுதேவா.- ஒரு சற்றும இளைப்பினறிககே பரியப் பட்டு இதுவே போகமாக இருககவலல வாசுதேவா வஸுதே புதரனனவனே - பசுவின வயிறறிலே புலியாயிருந்தாயீ

நாயிகா பாவததை யடைந்த குலசேகரப் பெருமாள் ஊடலிலே பாடின பாசுரததிலே "வாசுதேவா" எனறு அவனை ஏசுகிறா. "மெயயன வயிறறில பொய்யன பிறந்தாயீ" எனறு.

பெரியாழவாா தம திருவுள்ளத்திலே பகவான எழுந்தருளி யிருககும் இருபபையும, அது அவனுககு போகமாயுள்ளமையையும, அவவிடந்தனனிலே ஒரு சறறும இளைபபினறிககே யிருககிற இருப பையும அநுஸநதிதது இனியராய்ப் பாடிய பாசுரததில "வாசு தேவா" எனறு அவனைக் கொணடாடுகிறுர் பசுவின வயிற்றிலே புலியாயிருநதாயீ எனறு இதனை, "மனககடலில வாழவலல" (5 4 9) எனற விடத்திய வயாக்யாநம் கண்டு தெளிக

156. இ—எற்றுக்குநீ என மருங்கில் வந்தாய்.. :-குல. 6. 6.
அ — போகுநம்பீ — நம். 6. 2. 2

விள - எறறுக்கு – ஆரைத் தீணடி வந்தாய் எனறு தெரியாது. எனனைத் தீணடாதே கடக்க நிலலு

போகுநபபீ - (6. 2 2) = போகுநமபீ (6. 2. 1) எனறு முனபே சொலலச் செயதே, திரியவும சொலலும் போது, ஒனறிரண்டடி வரவிடடுக் கிட்ட நினருனக வேணுமிறே. வாரீர! எத்தனை பேரைத் தீணடிவந்தீரெனறு தெரியாது புடைவை படாமே கடகக நில்லு மெனருள் "போ" என்ன, வரநிற்கக் கடவன. "தீணடாதே கொளளும்" எனருல் எனபடுமோ

ஸ்ரீ குலசேகரப பெருமாளும நமமாழவாரும் நாயிகா பாவத் துடன ஊடியபோது பாடின பாசுரஙகளில அபிபராயங்களை, நம் பூாவாசார்யாகள நாடியறிந்து வயாகயானிககும் அழகு தமிழுலகே போறறும்படி யமைந்துளது.

157. இ — பையரவினணைப் பள்ளியினய்! பண்டையோ மல்லோம் — குல 6 7.

அ — மன்னுடையிலங்கை யரண்காய்ந்த மாயவனே- நம். 6. 2 1.

விள - பையரவு'- நீயெனக்கு நல்லையல்லையாகிலும் நான் உனக்கு நல்லேன் "ஆசைப்பட்டார்க்கு உடம்பு கொடுக்குமவன. எதிர்த்தலையினுடைய ரக்ஷண சிந்தை பண்ணுமவன் நான்" என்று அவன் சொல்ல, "பையரவினணைப் பள்ளியினய" என்கிருள் (பண்டையோம் அல்லோம் நாம)- அகப்படுத்துகைக்காக நீ முனபு செய்யும் செயலகள் அறிந்தவர்களாகையாலே பழையவர்களல் லோம் காண் நாங்கள். "நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண் நமக்கு" என்றிருக்கும் நிலை தவிர்ந்தோம் காண் நாங்கள்.

மன்னுடை - "உண்ணுத றங்காது" என்று ஏகதாரவரதனுய்க் கொண்டு நான் பட்டசெலலாம் பொயயோ" என்ருன். "அது தான் நீ செய்ய வேண்டிச செய்தாயோ? ஒரு துறையிலே ஒரு மெய் பரிமாருவிடில் நமக்கு மேலுள்ளதெல்லாம் ஒரு தொகையில அகப படாது என்று செய்தாயத்தையன்றே, அபலைகளை யகப்படுததிக கொள்ள இட்ட வழியன்றே"

இப்படி ஆழ்வார்கள் பகவத் ப்ராவண்யாதிரேகத்தாலே ஈச் வரனை ஏசும் பாசுரங்களும பலபல.

158. இ — காணுமாறினி உண்டெனில் அருளே — குல. 7. 9.

அ — ஆலிலை பன்னவசம் செய்யும் அண்ணலார் தாளிணை — துழாய் — நம். 4. 2. 1.

விள - காணுமாறு - "நீ நினைததால செயயவொண்ணுத திலலை நானிவை காணுமபடியருளவேணும" எனறு ஸ்ரீகுலசேகரப பெருமாள் தேவகிப் பிராட்டி பாவனையில காலாதீதமான அநுபவங களை ஆசைபபட்டபடி.

ஆலிலை - வடதளசாயியினுடைய திருவடிகளில சாத்தின திருத்துழாயை ஸ்ரீபரஙகுச நாயகி ஆசைபபடுகிருள இவன சகதி மான எனறு அறிநத படியாலும, தனசாபலாதிசயததாலும, அவா வின மிகுதியாலும பூதகாலததிலுளளவறறையும இபபோதே பெறவேணு ம எனறு ஆசைப்படாநினருள் எனகிருள திருததாயார்,

159. இ — வன்தாளினிணை — குல. 9. 1.
அ — திண்கழல் — நம் — 1. 2. 10.

விள · வன்தாள் — 'வண்புகழ நாரணன திண்கழல' என்னு மாபோலே ஆசரிதரை எலலாவவஸ்தையிலும விடேன எனனும திருவடிகள. பெருமான விட்டாலும பிராட்டி விடாள். பிராட்டி விடிலும பெருமான விடான. இருவரும விட்டாலும இவை விடாமல் திணகழலாயிருக்கும்.

160. இ — காகுத்தா கரியகோவே — குல. 9. 3.
அ — தத்துவம் அன்று தகவு — திருபபாவை. 19.

விள · காகுத்தா — இது தயரதன புலமபல. எனனைப் பிரிந்து என மனமுருக்கும வகையே கற்ருய இது உம்முடைய குடிப்பிறப்புககுச சேராது எனபதனை ''காகுத்தா'' எனற சொலலாலும, இது உமமுடைய வடிவழகுககுச சேராது என்பதனை ''கரிய கோவே'' எனற சொலலாலும கூறுவதாக அமைந்துளது இப பாசுரம.

தத்துவம் இது கோபிமார் நப்பின்னையை ஏசும பாசுரம் கணணன ஆயசசியர்கு மறுமாற்றம சொலலபபுக, அவள, ஆாத்த விஷயத்தில நமமில முற்பாடனுகவொணணுதெனறு கணணுலே ''வாய வாய'' என்று வாயை நெரிததாள அபபோது அவனை இவாகள் ''மைத்தடங்கண்ணினுய'' எனறு விளித்து, இது உன னுடைய ஸ்வரூபததுககும போருமதனறு, ஸவபாவததுககும போருமதனறு புருஷகாரமாய நினறு சோபபாருடைய ஸவரூபத துககும ஸவபாவத்துககும சேருமதோ இது எனகிருாகள ''அகில ஜகநமாதரம'' என்கிறதுககும சேராது ''அசரணய சரண்யாம'' எனகிறதுககும் சேராது. ''தேவதேவ திவய மஹிஷீ'' எனறு கட்டின பட்டததுககுச் சேருமிததனை

161. இ — நெடுந்தோள் வேந்தே — குல 9 9
அ — பாழியந்தோளுடை : — திருப்பாவை 4

விள நெடுந்தோள் — ரக்ஷ்யவர்ககததினளவலலாத காவல துடிபபுடைய தோளையுடையவனே எனறபடி

பாழியம தோள — ஆள சுருஙகி நிழல பெருததிருககை. உபய விபூதியும ஒதுஙகினலும் ரக்ஷயவா ககம அளவு படடு ரக்ஷகனுடையு காவல துடிபபே மிககிருககை.

162. இ — தவமுடைத்துத் தரணிதானே — குல. 10 5.
அ — பருகு நீரும் உடுக்கும் கூறையும் பாவம்
செய்தன—பெரியாழ்வார் 4 4 4

விள - தவமுடைத்து.- ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸஞ்சாரத்துகது விஷயமாகையாலே பூமியானது பாக்யமுடையது எனறவாறு

பருகுநீர்... நாமரூபவிசிஷ்டமான ஸகலவஸ்துக்களிலும் ஓரோ ஜீவாதிஷ்டாநம் உண்டென்று கொள்ளவேணும் கடபடாதிகளாயிருந்துள்ள பதாாததங்களில் ஜீவாதிஷ்டாநம உணடென்று தோற்ருதிருககிறது ஜஞாநஸங்கோசாதிசயத்தாலே அங்கேயும ஜீவாதிஷ்டாநம் உண்டு. ஆகையாலே பாபிகள் பருகு நீருக்கும் உடுக்கும் கூறைக்கும் ஆத்மாதிஷ்டானமுண்டு அவைகளை பண்ணின பாபமிறே இப்பாபிகளுக்கு நீராகவும கூறையாகவும வந்தமைந்தது - குடிக்கிற தண்ணீருககும உடுக்கும கூறைக்கும் சாஸத்ர வச்யதையுண்டாகிலன்ருே பாபம் வருவது-ஆக இஙகே கூறப்படும் பாபம், நீர் உடை இவற்றுக்கு அபிமாநியான ஜீவாகளுக்கு என்கை யுசிதம்

''ஊனேறு'' இத்யாதிகளில் பகவத பாகவத ஸ்பர்சமுள்ளவை ஜஞாநாதிகாககும் பகதி பரவசர்ககும உத்தேச்யமாகா நினருல, இதர ஸ்பர்சமுள்ளவை ஸத்துக்களுக்கு நிஷித்தங்கள என்றதாய்த்து

163. இ — அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றி —
குல 10. 10
அ — நாட்டையளித்துய்யச் செய்து நடந்தமை —
நம் 7 5. 2.

விள – ''நடத்தமை'' எனறு நமமாழவாா அஸபஷ்டமாக வருளிச செயத வர்தததததை குலசேகரபபெருமாள் ''சராசரஙகளை வைகுந்தத தேறறி'' எனறு ஸபஷ்டமாக வருளிச செயதாரிறே ''கலஙகாப பெரு நகரம காட்டுவான இலஙகா புர மெரிததான'' எனறு நினறதிறே

திருச் சந்தவிருத்தம்

இங்கும அங்கும்

164. இ — பூநிலாய ஐந்துமாய .- தி. ச. வி. 1.
அ — தன்னுளே தி. ச. வி. 10.

விள – முதற்பாட்டிற் சொன்ன உபாதாந காரணத்வத்தைப் பத்தாம்பாட்டிலே த்ருஷ்டாந்த ஸஹிதமாகச சொல்லி முடித்தாராய் விட்டது.

பகவான ஸ்வேதரஸமஸதவஸது விலக்ஷணனும் அதிரிகத தத்வமாயும உள்ளவன- அவனை "ஐந்துமாய" எனறு பஞ்ச பூதங்களெனறும, தத்தத்கத குணஙகளெனறும ஒருமைப் படுத்திக் கூறுவது எஙஙனே பொருந்தும் எனனில:-

பூமி முதலான தத்வங்கள போலே தத்கதகுணஙகளும் பகவததீநமாயிருககையாலே அவற்றை ஈசவரனோடு ஸமாநாதிகரித்தது. பூமி முதலான தததவங்களோடு ஸாமாநாதிகரணயம சரீராத்ம பாவஸ்மபந்தத்தாலே, குணங்களோடு ஸாமாநாதிகரணயம் அவற்றினுடைய ஸததாதிகள் ஸ்வாதீநமா யிருககையாலே என்று விபஜித்துக கொள்ள வேணும்.

இபபடி பகவானுக்கும் ஜகத்துககுமுளள ஸமபந்தத்தை ஆர் நினைக்கவலலா. பரமாணுககளே உபாதாநகாரணம் எனனும வைசேஷிகர் நினைககவோ? ப்ரதானமே உபாதாநகாரணம் எனனும ஸாஙகயா நினைககவோ? நிமிததோபாதாநஙகளுக்கு பேதம சொலலும சைவா நினைககவோ? சிதசிதீச்வரதததவத்ரயமும் ப்ரஹ்மபரிணமம எனனும பேதாபேதவாதிகள நினைககவோ? நிர்விசேஷ சிந்மாதரம ப்ரஹ்மம, தத்வயதிரிகதஙகள் அபரமார்த தங்கள் என்னும மாயாவாதிகள் நினைககவோ? வேதாந்த ப்ரமேயம கைபபடடாா ஒழிய ஆர் நினைகக வலலா? இவ்வாததம வேதாந்த ப்ரமேயம கைபபடாத பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால நினைகக வொண்ணது எனகிறா.

165. இ — ஊரெருடோசை — தி. ச. வி. 2
அ — உண்ணும சோறு பருகு நீர் . நம். 6. 7. 1.
அ சேலேய் கண்ணியரும் நம் 5. 1. 8.

விள - "ஊரெருடோசை" என்று சப்தாதிகளைந்துககும உப லக்ஷணம. "உணணும சோறு" "சேலேய் கணணியரும" எனனக கடவதிறே.

166. இ — ஆதியாய — தி. ச. வி. 5.
அ — நிறகினறதெல்லாம் நெடுமால்: — நான். தி 54.

விள - ஆதியாய் - ப்ரதீதிவயவஹாரங்களிலே வந்தால பரதாநனனவனே ஸாக்ஷாதகரிககும போது "நிற்கினறதெல்லாம் நெடுமால" எனகிறபடியே விசேஷயமான தேவரீா பரதாநராய, சேதநாசேதநஙகள விசேஷண மாதரமாயிருககையும், வ்யவஹாரத் தில வந்தால "வசஸாம வாசயமுத்தமம" எனகிறபடியே சபத வாச்யஙகளில பரதாநனய நிற்கையும.

நிற்கினற - ஸ்வவயதிரிகத ஸமஸ்த வஸ்துககளிலும சேதந தவாரா ப்ரவேசிதது, அவற்றுககு வஸதுத்வ நாமபாகதவ முணடாமபடி நிறகிற நிலே எனறவாறு

167. இ — ஒன்று இரணடு மூர்த்தியாய் — தி. ச. வி. 7.
அ — மூவுருவும் கண்டபோது ஒன்றும் சோதி — கலி
தி. மொ. 2

விள — ஒன்று - ப்ரதாநமான் ஒரு மூாததியும், அப்ரதாநமான இரண்டு மூாத்தியுமாய் பரஹ்ம ருதராதிகளேச் சரீரமாகக் கொண்டு அவாகளுககு நிாவாஹகனனவன் ஸ்ரீமந் நாராயணன எனறபடி.

ஒனறும சோதி - ஒனறேயாம சோதி. உதபாதகமாயும் சரீரி யாயும் சேஷியாயுமிருககும தேஜஸ்ஸு ஒனறே - மற்றவை யிரணடும் உதபாதயமாயும சரீரமாயும சேஷமாயுமிருக்கும எங்கே கணடோம் எனனில - "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத" எனறு ஜகத் காரண வஸ்துவைச் சொலலி, "ந ப்ரஹ்மா நேசாந. நேமே த்யாவாப்ருதிவீ" எனறு அசேதநமான ப்ருதிவயாதிகளோ பாதி ப்ரஹம ருதராதிகளேயும ஸமஹாரத்திலே கா்மீபவிக்கச் சொல்லுகையாலும, "ஸ ப்ரஹமா ஸ சிவ·" இத்யாதிகளாலே

இவாகளுடைய க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வ சேஷதவததைச சொலலுகை யாலும் ''ஏஷ ஸாவபூதாந்தராத்மா'' என்று ஸாவ சபததாலே க்ரோட க்ருதமான வயாப்ய பதாாததங்களிலே அந்யதமராகையா லும, கார்யதவமும க்ஷேதரஜஞத்வமும சேஷத்வமும சரீரத்வமும ஸம்பரதிபந்நமெனகை.

168 இ — ஆதியான வானவர்கடும்— தி ச. வி. 8
அ — ஏழுலகின முதலாய வானோர் — நம 1 5 1

விள – ஆதியான - அஸத்ரபூஷணுதயாயகரமததாலே நிதய ஸூரிகளை ஜகத்துக்குக காரண பூதராகச சொலலககடவதிறே

ஏழுலகு - அஸ்த்ரபூஷணுத்யாயத்திலே ஸ்ரீகௌஸதுபத்தாலே ஜீவஸமஷ்டியை தரிககுமென்றும், ஸ்ரீவதஸத்தாலே பரகருதி ப்ராகருதங்களை தரிக்கு மெனறும் சொலலா நினறதிறே.

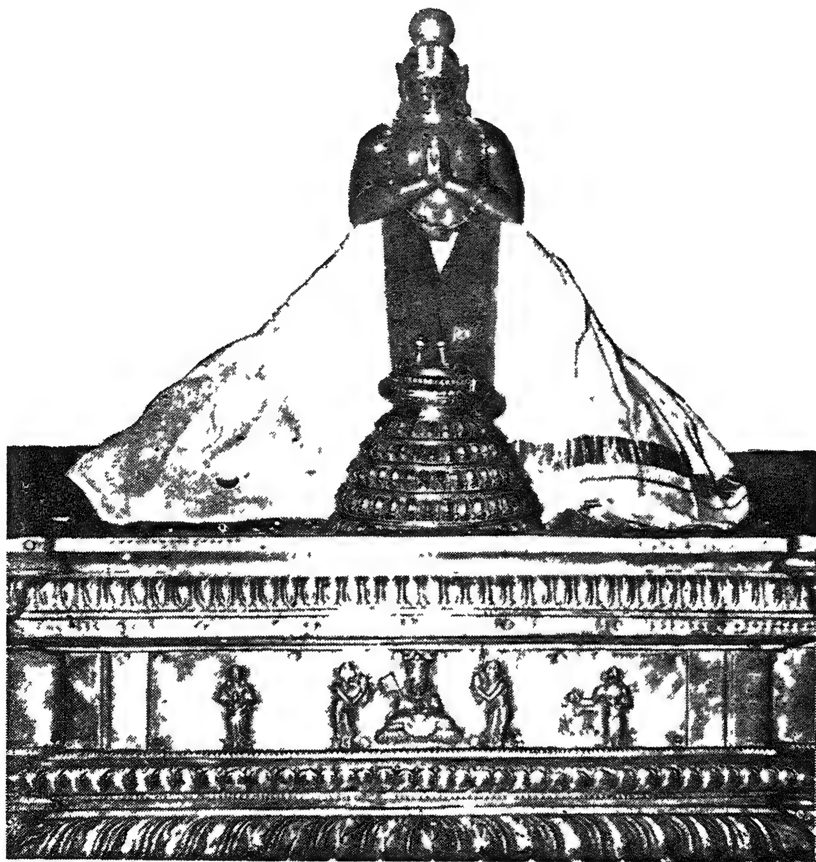
169 இ — நிலாய சீர்வேதவாணர்— தி. ச. வி. 9.
அ — மிக்கவேதியர் — க. நு. சி 9.

விள - நிலாயசீர:- வர்த்திககிற குணங்கள். அமாநிதவாத யாதம குணங்களாலும, உபாஸநாஙகமான சமதமாதி குணங களாலும ஸமபந்நராயிருக்கை – அங்ஙனனறியே, ''நிலாயசீர வேதம'' என்று வேதவிசேஷணமாய, நிதயதவ அபௌருஷேயதவ நிரததோஷத்வஙகளாலே காரணதோஷ பாதகபரயயாதி தோஷ ரஹித கல்யாண குணங்களைச் சொலலிற்றுகவுமாம்.

மிக்க – ''மிககார் வேதவிமலா'' என்று ஆழவார்பாடே கேட கையாலே மிககவேதியா என்கிறுர் பகவதபராப்தியே புருஷாாதத மெனறும சரணுகதியே பரமஸாதநமெனறும் வேதாந்த விஜஞாநத தாலே ஸுநிச்சிதராயிக்குமவாகள. அன்றிக்கே ''மிககவேதியர் வேதம்'' என்று வேதத்துக்கு விசேஷணமாகவுமாம் ''சுடாமிகு சுருதி'' என்கிறபடியே ப்ரதயக்ஷாதி பரமாணங்களில அதிகமான வேதபரமாணம எனறபடியே.

170. இ — சொல்லினுற்படைக்க நீ படைக்க—தி. ச வி. 11.
அ — எப்பொருளும் படைக்க, . நான்முகனைப் படைத்த — நம் 2 2 4.

விள – லோக ஸ்ரஷ்டாவான பிரமனும நாரணனுலே படைககப பட்டவன் என்பதனை ''யோ பரஹமாணம் விததாதி பூர்வம'' எனற ச்ருதிச்சாயையிலே இவவிரு ஆழ்வார்களும அநுபவிததபடி.

திருமழிசைப்பிரான்
திருமழிசை

171. இ — உலகுதன்னை நீ படைத்தி — உலகுதன்னுளே பிறத்தி— தி. ச வி. 12.
அ — இருவர் அவர் முதலும்தானே இணைவனும் — நம். 2. 8. 1.

விள - உலகு - ஸகல பதார்த்தங்களுககும் ஜநகனான நீ உனனாலே ஸருஜயனாயிருப்பானொரு க்ஷேத்ரஜ்ஞனை ஜநகனுககிக கொணடு ஜநிபபதே எனறு ஆழவார் விஸமிதராகிறார்.

இருவர் - இருவரான ப்ரஹ்ம ருத்ராகளுககும உத்பாதகன நாரணனே எனறு, கூறி, "இணைவனும்" என்று ப்ரஹ்மருத்ரர் களுக்கும இடையில அவர்களோடு ஸமமாகவெணணலாமபடி விஷ்ணுவாய் அவதரிதத அவதார ஸெளலப்யததைக் கூறி வியக் கிறார் ஆழ்வார்.

ஆக பகவானுடைய பரத்வஸெளலப்யங்களை ஆழ்வார்கள் அநுபவித்தபடி

காரணத்வததாலே வந்த பரத்வமும் கார்யதவத்தாலே வந்த அவரத்வமான நீர்மையுமிறே பராவர சப்தார்த்தம - "தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே" எனறு பகவானை வேதாந்தம் பராவரன எனறிறே கூறுவது

172 இ — பணத்தலை — தி. ச. வி. 15.
அ — பைந்நாகணை — தி. ப. 9.

விள - பகவானுடைய திருமேனி ஸ்பர்சத்தாலே விகஸிதமான பணங்களுடையவர் திருவநந்தாழ்வான் - பணததலை என்றவிடத் திலே இவவிஷயம அஸ்புடம். அது திருப்பலலாண்டிலே படுத்த பைந்நாகணை" என்று பெரியாழவாா திருவாககிலே அதிஸபுட மாகிறது

173. இ — செங்கண் நாகணை — தி ச. வி 15.
அ — அழலுமிழும் பூங்காரரவு — நான. தி. 10.

விள - திருவநந்தாழ்வான திருககண்களுக்குணடான சிவபபு நிறத்துக்குக காரணங்கள் பல பகவதநுபவத்தால வந்த களிபபின மிகுதியால கண சிவந்திருக்கும என்பதனைத திருச்சந்தவிருததததி லருளிசசெய்தாா ஆழ்வாா. பரமபதததில் ஏற்பட்ட ஸாமகாந கோஷத்தைக் கேட்டு அஸ்த்தாநே பயசங்கை ஏற்பட்டு அழலுமிழ் கிறாா கையாலே கோபத்தாலே கண் சிவந்திருககும என்று கூற

லாம் ஆங்கு என்றது பரமபதத்தை நினைத்திறே எனறு (1 10 1) ஈட்டில வயகதம.

174 இ — ஏகமூர்த்தி — தி. ச. வி. 17.
அ — குனறிலநினறு — தி. ச. வி 48.
அ — விண்மீதிருப்பாய் — நம் 6. 9. 5.

விள - ராமாநுஜமதம இருககுமபடி - பரமாதமஸவரூபம ஒனருயிருநதாலும, அவன பரிகரஹிததுளள திருமேனிகள ஐநதாகும எனபது. பரரூபம, வயூஹரூபம, விபவரூபம, ஹாாததரூபம, அாச்சாரூபம் எனறு அவை கூறபபடுகினறன பகவான சோதி வாய திறந்து அருளிச செயத சாஸ்தரம பாஞ்சராத்ரம்-''பஞ்சராத ரஸ்ய கருத்ஸ்நஸய வகதா நாராயண. ஸவயம'' எனஞுநின்ற திறே. பகவசசாஸத்ரமான பாஞ்சராத்ரத்திலே ''ஏவம் பஞசபரகாரோ ஹம'' எனறு அவனே யருளிசசெயதான இவவிகரஹங களையே ஆழவாாகளும பல விடஙகளிலே யநுபவிததுளளாாகள். ஏகமூாததி, குனறில நினறு, விணமீதிருபபாய எனற பாசுரங் களிலே பஞசபரகாரஙகள் கூறபபட்ட பரகாரததை வியாகயாநம கணடு தெளியலாம

''பகலோலக்கமிருந்து கறுப்புடுத்துச் சோதித்துக கார்யம மந்த் ரிதது வேடடையாடி ஆராமங்களிலே விளையாடும ராஜநீதி...விண மீது, எனகிற ஐநதிலும காணலாம'' எனற ஆசாாய ஹருதய வாகயமும இஙகேயநுஸநதேயம.

175 இ — புளளின்மெய்ப்பகை — தி. ச. வி 19
அ — நாகப்பகைக் கொடியான் — தி. ப. 8.

விள - புளளின மெய்பபகை – ஸாமாந்யத்ருஷ்டியால் பார்த தால் திருவடிககு ஸஹஜசத்ரு வெனனலாயிருககிற திருவநந் தாழவான மேலே திருபபாறகடலிலே இருவரும கூட விருமபி அடிமை செய்யுமபடி கண வளாந்தருளுகிற விது என் கொலோ!

ஸஹஜசதருத்வபுத்தியிருககும் ஸமஸாரத்திலே, இருவரையும் ஏககணடராககி யடிமைகொணட விது, தேவரீருடைய ஸாவசக்தித் வததைப் பிரகாசிபபிககைககாகவோ எனறு கருத்து.

அநாதியாய் அஹங்காரத்தை விரும்பிப் போந்த சேதநனை சேஷதைகரஸரான நிதய ஸூரிகளோடே ஒரு கோவையாக்குவது இச் சக்தியிறே. இதுதன்னையே கீதாசாாயன் சரமச்லோகத்தில ''அஹம'' எனருளிறே.

பெரியாழ்வாரும் ''நாகப்பகைககொடி'' என்றருளிச் செய்தார்.

176. இ— ஆமையான கேசவா. தி. ச. வி. 20.
அ — கேழல் ஒன்ருகியிடந்த கேசவன்—நம். 1. 9. 2.

விள – ஆமை:- கேசவா என்றது, ப்ரஹ்மாதிகள் சரணம் புகுர, தத்ரக்ஷணர்த்தமாகக் கூர்ம ஸஜாதீயனைகயாலே அவ்வளவிலும் ப்ரஹமருத்ரர்களுக்கு உத்பாதகனை மேன்மை அழியாதிருககிற படி "க இதி பரஹ்மணோ நாம ஈசோ஽ஹம ஸாவதேஹிநாம், ஆவாம தவாங்கே ஸம்பூதௌ தஸ்மாத கேசவ நாமவாந்" எனனு நினறதிறே.

கேழல் . கேசவன'– ப்ரசஸதகேசன. அப்போதைததிரு மேனியும் உளைமயிருமாய் நினற நிலை

இப்படி ஆழ்வார்கள் கூாம வராஹாதி விபவாவதாரததை யநுபவித்துப பாடுங்கால் அவனை அஜஹதஸ்வஸ்வபாவனுகவே கூறுகிருாகள் இதிறே யவனுடைய அவதார ரஹஸயம "அஜோ஽பிஸந் அவயயாதமா பூதாநாமீசவரோ஽பி ஸந்" என ருளிறே கீதாசார்யன.

177. இ — பண்டும் இன்றும் மேலும் — தி. ச. வி. 22.
அ — மனனகமலமற — நம். 1 1. 2

விள - இப்பாட்டுக்களிலே க்ரியாபதம இலலை சேஷபூரணம் செய்து கொள்ள வேணும்.

பண்டும் – பூமி நாதனே, "இப்படிப்பட்ட தேவரீருககு ஆச்ரித வதஸலர் எனனுமிது ஓா ஏற்றமோ" எனறு வாக்ய சேஷம் கொளள வேணும் அன்றிககே பகவான் ஆழ்வார்க்கு வடதள சயநத்வததைக் காட்டிக் கொடுகக அதிலே விததராய வாய்பபேசசு அற்றுப போனுர் என்னவுமாம.

மனனகமலமற – இனன எனதுயிா எனறும கொள்ளலாம— அனறிககே, எனனுயிாதுயரறு சுடரடி தொழுதெழு எனமனனே எனறு கீழபபாடடோடே யந்வயமாகவும கொளளலாம

178. இ — வரத்தினில் சிரத்தை மிக்க தி ச. வி. 25.
அ — மதிளிலங்கைக் கோ நம். 4 3 1

விள – வரததினில – பரஹமா தனககுத தந்த வரததிலே அத்யாதரததைப பணணி வரபரதனைபரஹ்மாவுககு உதபாதகனு னவனேடே விரோதிததது. அவனுலே உதபந்நனை பரஹமா

தனக்குத் தந்த வரத்திலேயிறே மிக்க ச்ரத்தையைப் பண்ணிற்று. "கோऽயம் விஷ்ணு:" என்றுனிறே. "தன வரததுக்குப் புறமபான வடிவு கொள்ள வலலே" என்று உன்னேயறியாதே வரத்தையே விச்வஸித்திருந்தவன்.

மதிளிலங்கை: – "இம்மதிளும் ஊரும் உண்டே நமக்கு" என்று சக்ரவர்த்திதிருமகனே எதிரிடடாளுயிற்று ஸர்வரக்ஷக ரான பெருமாளே விட்டு மதிளே ரக்ஷகம எனறிருந்தாளுயிற்று. இதிறே தான தனக்குப் பண்ணிகெகொளளும் ரக்ஷை.

ஆக அஸுரராக்ஷஸர்கள் ரக்ஷகரான பெருமாளே விடடிட்டு அரக்ஷகத்தை ரக்ஷகமாக ப்ரமித்தபடி. இத்தனமையுடையார் எலலோரும் அஸுரராக்ஷஸர்களே.

179. இ — பௌவ நீர்...கிடந்து கடைந்த. தி ச வி 28.
அ — பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற —கடைந்த —
திருப்பாவை. 2, 30

விள - ஆழ்வாரும ஆண்டாளும் ஸமுத்ர சயநமததநங்களே யநு பவித்தபடி. திருமழிசைப்பிரான் ஒரே பாசுரத்தில் அநுபவித்த இவ விஷயத்தை ஆண்டாள் திருப்பாவை ஆத்யந்தங்களில் அநுபவித்த படி.

180. இ — கூனகம் புகத்தெறித்த — தி. ச. வி. 30
இ — கொண்டை கொண்ட. கூன்...அரங்க ஓட்டி —
தி. ச. வி. 49
அ — கூனே சிதைய உண்டை வில் நிறத்தில் தெறித்
தாய் — நம். 1 5 5
அ — ஒருகால் நின்று உண்டை கொண்டு ..கலி
10 6 2

விள - உள்ளஙகை நெலலிககனியாக ஸ்ரீராம சரித்ரததை ஸாக்ஷாத்கரித்த ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும அறியாத ஸ்ரீராம வருத தாந்தத்தையறிந்த ஆழ்வாகள் அநுபவமிருககுமபடி. ஸவப்ரயத் நத்தாலும் தேவதாந்தர ப்ரஸாதத்தாலும் ஜ்ஞாநம் பெற்றவர்கள் மஹர்ஷிகள். தேவதாஸார்வபௌமனை ஸ்ரீ ம ந் நா ரா ய ண னுடைய நிர்ஹேதுக ப்ரஸாதத்தாலே மதிநலம பெறறவாகள் ஆழ வாாகள் மஹர்ஷிகள் ஜ்ஞாநம் பரிசசிந்நம். ஆழ்வாாகள ஜ்ஞாநம் அபரிசசிந்நம். "உனனுடைய விககிரமம ஒனறொழியாமல எல்லாம எனனுடைய நெஞ்சகம்பால சுவர்வழி எழுதிக கொண்

டேன்'' என்றாரிறே பெரியாழ்வார். ஸ்ரீராமாயணத்தில் காணப் பெறாத சரிதம் இது-கூனி கூன நிமிர்தத ஸ்ரீராமலீலா விசேஷம். மயாவற மதிநலம அருளப பெறற திருமழிசைபபிரானும நம்மாழ் வாரும கலியனும அநுபவிதத சரிதரமாகும் இது.

கூனி கூன நிமிர்த்தவர் பெருமாள் அஹங்கரிககும் ஜீவ னுடைய அஹங்காரத்தையழிததுக குனிய வைககிறார் திருவரங் கம பெரிய பெருமாள எனபது திருமழிசைபபிரான அநுபவம்.

181. *இ — ஆதி ஆதி ஆதி நீ — தி. ச. வி. 34*
அ — வேர் முதலாய் வித்தாய் — நம். 2. 8. 10.

விள - ஆதி. - ''ஸதேவ ஸோம்ய இதம் அக்ர ஆஸீத் ஏகமே வாத்விதீயம'' என்கிறபடியே த்ரிவித காரணமும நீ எனறவாறு.

வேர்...தரிவித காரணமும் தானேயாய என்றபடி. வேர் - ஸஹகாரி காரணம. முதல-நிமிதத காரணம, வித்து-உபாதாந காரணம என்றதாயிறறு - அபினனநிமிததோபா ாநம பரஹமம் எனபது பரமவைதிக ஸித்தாந்தம்.

182 *இ — பாலினீர்மை...தி ச. வி. 44.*
அ — நிறம் வெளிது செய்து — பே. 56
அ — நிகழ்ந்தாய் பால் பொன் — நான் தி 24.
அ — முன்னை வண்ணம் பாலின் வண்ணம் — கலி 4. 9. 8.
அ — திருவடிவில கருநெடுமால் சேயன — கலி — தி. நெ. 3.

விள - பகவானுடைய திருமேனி நிறம் யுகாநுகுணமாக மாறு கிறபடி கருதாதி யுகஙகளில சேதநர் ஸத்த்வாதி குணாநுகூலமாக ச்வேதாதி வாணஙகளை விருமபுகையாலே அந்தக் காளமேகநிபச் யாமமான நிறததையழியமாறி அவாகள உகககும் வாணங்களைக் கொண்டு அவவவ காலஙகளிலே முகஙகாட்டுகிறான் என்றபடி. கலி காலததில தன பககல அபிமுகராய ஓா வாண விசேஷததிலே ருசி பணணுவாரிலலாமையாலே ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதனனைக் கொணடிருககும அதாவது கருநீல வண்ணனாயிருககும எனற படி ''கலெள ஜகதபதிம விஷ்ணும ஸாவ ஸரஷ்டாரம ஈசவரம், நாாசசயிஷயநதி மைதரேய பாஷணடோபஹதா ஜநா'' எனறு நினறதிறே தனனையழிய மாறியும காரயம செய்வான ஈசவரன். அவவளவிலும இவன அவனை மறநதே திரிவான. இதெனனு

ஆச்சரியம். ''வையகம் மறைத்த தென்ன நீர்மையே'' என்று ஆழ்வார் விஸமிதராகிருா.

183. இ — எழுந்திருந்து பேசு — தி. ச வி. 61.
அ — வகையருளாய் வந்தே — நம. 3. 2. 4.

விள - எழுந்திருந்து - இதுககு ஹேதுவை, கண் வளாந்தருளாநிறக அருளிசசெயய வொணணுது என பயஙகெட எழுந்திருந்து அருளிச செய்ய வேணும எழுந்திருககும போதை சேஷ்டிததததாலும, அருளிச செயயும போதை ஸவரததாலும எனககு பயஙகெட வேணும எனகிருா திருமழிசைபபிரான வகையருளாய் வந்தே. - சேரும வகையருள வேணும அது செயயுமிடத்து முகம் தோறருத அநதாயாமிதவத்தால ஒணணுது வந்து அவதரித்து உன குண சேஷடிதஙகளாலே புறமபு போகாதபடி பண்ணிச சோத்தருளவேணும

184. இ — எம்மாதி — தி. ச வி. 69.
அ — முந்நீர் ஞாலம் படைத்த எம்முகில்வண்ணனே. நம். 3 2 1.

விள - எம்மாதி என்பான என்னெனனில், ஈச்வரன் ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகிறது முமுக்ஷுஸிஸருக்ஷையாலே யாகையாலே, அந்த ஸருஷ்டி பலிததது அநந்யப்ரயோஜநா பககலிலே யெனறு ''எமமாதி'' எனறு விசேஷிககிருா்

எம முகில வண்ணனே - ஸருஷ்டி ஸாவஸாதாரணமாகிலும் இவா தமக்காக எனறிருக்கிருா் எஙகுமொகக வாஷித்தாலும் அது கொணடு விளைததுக கொணடவன ''எனக்காக'' எனறு இருககுமாபோலே, எலலாருக்கும ஒகக அவன செயதாலும க்ருதஜ்ஞன் ''எனககாக'' எனறிருக்குமிறே ''ஸருஷ்ட்யவதாராதிகளைப் போலே ஸவாாததமாக எனறிறே ஜஞாநாதிகா அநுஸந்திப்பது'' என்ற ஸ்ரீவசந பூஷணஸூத்ரமும ஒருபுடையிலே யிங்கே யநுஸந்தேயம்

185. இ — நடநத கால்கள் நொந்தவோ — தி ச. வி. 61.
அ — தாளால் உலகமளந்தவசைவே கொல் — நான். தி. 35.
அ அடியாரல்லல் தவிர்த்தவசைவோ — நம். 8. 3. 5.

விள – அர்ச்சாதிவ்ய தேசங்களில அர்ச்சாவதாரமான பகவான் அர்ச்சாஸமாதியிலே உள்ளன அதாவது– அர்ச்சகபராதீநஸ்வ வ்யாபாரங்களையுடையனுகை – தான குளிர நோக்குதல வினவுதல் திருமேனியசைதல எழுந்து உலாவுதல இனறிக்கேயிருக்கை– இந்த நிலையில ஆழவாரகள வயிறுபிடிக்கிறாகள - அவனுடைய அர்ச்சாஸமாதி யிது என்று தெளியாதே கலங்கி, பகவானுக்கு என வந்ததோ, அசையாமல வாய திறவாமல கிடக்கிறனே-அவன் திரு மேனியசைந்து காட்டவேணும, வாய்திறந்து பேசிககாட்ட வேணும என்றிப்படி பலவாறு அபேக்ஷிக்கிறார்கள ஆழவாரகள திருக் குடந்தையிலும திருவலலிக்கேணியிலும திருககோளூரிலும திருப் புளிங்குடியிலும எழுந்தருளியுள்ள பெருமானை இங்ஙனமே வேண்டியபடி

186. இ — எங்கள் செங்கண்மாலை -- தி ச. வி. 75.
அ — உள்ளமாக் கொளளோமே — கவி. 11. 7. 6.

விள - எஙகள் - எங்கள என்று மற்றுள்ள ஆழவாரகளையும் கூட்டிக் கொள்ளுகிறா.

கொளளோமே - நாஙகள பதினமரும என்று தமமையொழிநத ஆழவாரகளையும கூட்டிச சொலலுகிறா (1 6. 1 ஈடு)

187. இ — வேங்கடமடைந்த மாலபாதமேயடைநது
நாளும் உய்ம்மினோ — தி ச. வி. 81.
அ — கணணன் கழலிணை ... நம். 10 5 1.

விள - இவவிடங்களில திருமழிசைப பிரானும் நமமாழவாரும் பரோபதேசததைத் தலைககட்டுகிறார்கள

188. இ — என்னுவிதான் ... இன்பவீடு பெற்றதே.
தி. ச வி. 120.
அ — வீடு பெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன — நம். 10.
10 11

விள - யாவதாத்மபாவி விச்சேதமிலலாத நிரதிசயாநந்தமான கைங்கர்யரூப மோக்ஷததை என்னுவி பெறறது என்று ஆழ்வார கள் தஙகள் ப்ரபந்தஙகளைத தலைககட்டினபடி.

திருமாலை

இஙகும அஙகும

189 இ — காவலில் புலனை வைத்து — திருமாலை. 1
இ — இச்சுவை.... ...திருமாலை 2.
அ — நம்பியெனறக்கால் அண்ணிகசும — க.நு சி. 1.
அ — பணடைவலவினை பாறறியருளினுன் க.நு.சி. 7.

விள - பகவநநாமஙகள பாவனஙகள எனபதனை "காவலில" பாசுரத்திலும், பகவந்நாமங்கள போகயஙகள் எனபதனை "இச சுவை" எனறவிடததிலும தொணடரடிபபொடியாழவாா அருளிச செய்தார்.

மதுரகவியாழவாா தனனுசாரியரான நமமாழ்வாா பரம போகயா எனபதனை "நமபியெனறககால அணணிககும" எனறும, பரமபாவநா எனபதனை "வலவினை பாற்றியருளினுன" எனறும அருளிச செயதாா.

தொணடரடிப பொடிகள பரதமபாவமான பகவத விஷயததில அநுபவிதத பாவநதவ போகயதவஙகளை மதுரகவிகள சரமபாவ மான ஆழவாா விஷயத்தில அநுஸந்திததருளினுா எனறபடி.

190 இ — நாடடினுன் தெயவமெங்கும்...காட்டினுன
திருவரங்கம் — திருமாலை. 10
அ — ஆறற நல்ல வகை காடடுமமமான — நம.
4 5. 5.
அ — நிறுத்தினுன் தெய்வங்களாக அத்தெயவ
நாயகன் —நம். 5. 2 8.

விள - நாட்டினுன.- ஸததவபரசுரராயத் தனனைப பறறுமள வுடையவரன்றிககேயிருக்கும் ரஜஸ்தம. ப்ரசுராககும் தேவதைகளை நாட்டினுன. உபகநததைப பெருத கொடிபோலேயாயதது ஈசவ னுடைய ஆதமபாவததை யொழியில தேவதைகளுடைய ஸததாதி களிருப்பது. சுள்ளிக்கால் நாட்டினுபபோலே யிருககிறதாயதது. "நிறுத்தினுன தெய்வங்களாக" என்னக கடவதிறே.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்
திருமண்டங்குடி

முதல தனனிலே இவற்றை முமுக்ஷுஸிஸ்ருக்ஷயா ஸருஷ்டித்துப பினனை வேதசக்ஷுஸ்ஸையும் கொடுத்து விட்டால குணநுகூலமாக தேவதையை ஆச்ரயித்து, அவற்றினுடைய ஸ்வபாவங்களையும தனவாசியையு மறிந்து நம் பககலிலே வருகிறன வெனறுயதது தேவதைகளை ஸருஷ்டிததது. இது அவனருளின காாயம். திருவரங்கத்தைக் காட்டியது நல்லதோா அருள் தனனலே என்கிருா ஆழ்வாா தேவதாந்தரமுகமாக தச்சரீரியை ஆராதிககையும உஜ்ஜீவநப்ரகாரமானலும் அது அதிகருதாதிகாரம் கோயிலை வநது ஆசரயிககை ஸர்வாதிகாரம. இப்படி எவவுயிர்க்கும் தாயிருக்கும வணணமான பகவான் செய்யும் க்ஷேம கருஷிபரம்பரை. "அருள் முடிய நிறுத்தி அடையநின்றதும் நலலதோா அருள் தன்னலே நன்று மெளியனகிறதும் விஷயம்" என்ற ஆசாாய ஹருதயவாகயம இங்கே யநுஸந்தேயம்

ஆற்ற நலல வகைகாட்டும் அமமான் –

ஆறற – அமைய - பொறுக்கப பொறுகக-குளப்படியிலே கடலைமடுததாற போலேயன்றிககே, ஸாதமிக்க ஸாதமிககவாயிற்று தனகலயாண குணங்களை அநுபவிபபித்தது. "மாதா நாராயண" இறே

191. *இ — மிண்டர் பாய்ந்துண்ணும் சோறு — திருமாலை. 14.*

அ — வினைகளை வேரறப் பாய்ந்து — நம் 3 2. 1.

விள - மிணடா - திருவரஙகம எனனுத மூாக்கர் அவாகள் பாயந்துணகிருாகள் அவாகள ஜீவீபபது வழியலலா வழியேயபஹரித்து என்பது தோனற, 'பாயந்து' எனகிருா ஆழ்வாா.

வினைகளை . பாயந்து - ஸாவசகதனை பகவான ஸமஸாரியுடைய வினைகளைப் போக்கும் போது பாயந்து போககுகிருன. பாயந்து எனறு சினம தோற்றுகிறது.

192. *இ — சோற்றை விலக்கி நாய்க்கிடுமினீரே — திருமாலை. 14.*

அ — சோற்றினை வாங்கிப் புல்லைத் திணிமினே — பெரியாழ்வார். 4. 4. 5.

விள - சோற்றை விலக்கி நாயக்கு இடுமினீரே'- தங்களையுததேசித்து வந்து கண் வளர்ந்தருளுகிற அந்தவுபகாரத்தை யறியாத

கருதக்நர் ஜீவிககிற ஜீவநத்தை விலககி, ஒருநாள் ஒருபிடி சோறிட்டவனவாசலைப பற்றிக கிடக்கும் அத்தனை க்ருதஜஞுமான நாய்க கிடுஙகோள். "யஃ அஸாதுபய அர்ததமாதாய ஸாதுபய ஸமபரயச சதி" எனறுநினறதிறே.

புலலைத் திணிமினே – மநுஷ்யயோநியிலே பிறந்துவைததே அறிவிலிகளாஈ கயாலே, அந்த ஜந்மபலமிலலாத உஙகளுக்கு மநுஷ்யர் ஜீவிககிற ஜீவநம ஏதுக்கு? எனறு பறித்து, அறிவிலலாத பசுக்கள் தினகிற ஜீவநமான புலலைக கொணடு வந்து திணியுங்கோள. ஆஹார நித்ராதி சதுஷ்டயமும் பசுககளுக்கும மநுஷ்யாகளுககும் ஸமாநமாயிகக, ஜஞாநமிறே பசுககளிற் காட்டில இவாகளுககு அதிகமான விஷயம அந்த ஜ்ஞாநமிலலாதாா பசுஸமரிறே. அத்தைப பறற மநுஷ்யர் ஜீவிககிற சோற்றைத் தினறுதபடி வாஙகிப பசுககள் புஜிககிற புலலைத் திணியுங்கோள் என்கிருர்.

இப்படி தொண்டரடிப் பொடிகளும பெரியாழ்வாரும் அருளிசசெய்கிறது, "இதுதனனைக கேட்டாகிலும லஜஜா பயங்களுணடாய பகவத விஷயததிலே நெஞ்சு புரிவர்களோ" எனறும நசையாலேயிறே

193. இ — சூதனயக் கள்வனுகி — திருமாலை. 16
அ — களவும் சூதும் — நம். 2. 10. 10.

விள - சூதனய.- சூதாவது - பச்யதோஹரத்வம களவாவது-பரதரவயததை யெனனதென றிருக்கை ப்ரமாண விஷயமான ஆததததை யிலலையென்கை.

களவும் - களவாகிறது- ஈச்வர சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை எனனதென்றிருக்கை சூதாவது -பச்யதோஹரதவம். அதாவது-ஸதவருததனுயிருபபான ஒருவன "பரசேஷமாய்க் கொண்டு ஆதம ஸவரூபம உணடு, சேஷியான ஈசவரனுமுண்டு, தாமாதாமஙகளுமுணடு" எனறிருநதால, இவையெலலாம் பொய்காண எனறு அவனை விப்ரலம்பித்து தன்படியாக்கிக் கொள்ளுகை.

194 இ — பாதம் நீட்டி — திருமாலை. 19.
அ — நீள் கழல் — நம். 1.9.11.

விள - பாதம நீடடி என்றது எனனளவும வர நீட்டின திருவடிகள் எனறபடி திருமுடிபபககம குடதிசை மேறகு. திருவடிப் பக்கம் குணதிசை கிழக்கு - தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் அவதரித்த திவ்யதேசமாம் திருமண்டஙகுடி கோயிலுக்குக் கிழககேயிறே

யுள்ளது. துர்யோதனஸ்த்தாநம் வாழ்ந்து போனல் அர்ஜுநனிருப்பு வாழச் சொல்ல வேண்டாவிறே. "ஆளவந்தார் திருவடி தொழ எழுந்தருளினுல் 'துர்யோதநஸ்த்தாநம்' எனறு திருமுடிப பக்கத்தில ஒருநாளும எழுந்தருளியிருந்தறியார். திருவாசலுக்குக் கிழக்கு எழுந்தருளியிராத ப்ரதேசமில்லை" என்று பட்டர் அருளிச செய்வர்.

நீள்கழல:- ஆசாலேச முடையார் இருந்த விடத்திலே செலல வளர்ந்த திருவடி.

இப்படி ஆழ்வார்கள்—அடியாரளவும் வளாந்து வரும் திருவடிகளை யநுபவித்தபடி.

195. இ — கடல் நிறக்கடவுள் எந்தை — திருமாலை. 19.
அ — ஈசன்வானவர்க்கு...என்கண்பாசம் — நம்.
3. 3. 4.

விள - கடவுள் எந்தை - நித்ய ஸூரிகளுக்கு நித்யாகாங்க்ஷித மான வடிவையுடைய பரதேவதை கிடீர், ஒரு ஸமஸாரியைக குறித்து ஸாபேக்ஷமாயக கிடக்கிறது பழங்கிணறு கணவாருகிறதென பரகருதிவச்யனுய் தாழவுக கெல்லையான என்னளவும வரவனறே வெளளம கோததது. "எனகண பாசம வைத்த" எனனக் கடவதிறே

என கண் பாசம்:- நித்யஸூரிகளுக்கு ஈசனுயிருந்தான். என பககலிலே ஸங்கத்தைப் பணணினுன் அவர்கள் ஸத்தையுணடாகைக்காகஅவர்களோடே கலந்தான தன் ஸததை பெறுகைககாக எனனேடே வந்து கலந்தான. பராதம்யத்துககும பழிககும செங்கற் சீரைககும் ஜீவநம் வைபபாரோபதி அவர்கள் பககல். நெஞ்சும உடமபும் தந்தது எனககு எனகிறுர் இவவிஷயம முனனமேயும (பக்கம 12) கூறப்பட்டது.

196. இ — பள்ளி கொண்ட மாயனுர் — திருமாலை 20
அ — அரவினணைமிசைமேய மாயனுர் — அமலனுதி
7.

விள - பள்ளி கொண்ட மாயன - கண வளர்ந்தருளும போதை யழகு ஆச்சாயமாயாயத்திருப்பது

அரவினணைமிசை மேய மாயனா - எல்லார்க்கும் ஒன்றிலே சாயந்த வாறே பொலலாங்குகள் தெரியும். இங்கு பழையவழகும்

திறம் பெறும் இன்று நாமும் சென்றநுபவிக்கப் பார்த்தாலும் ஒருக் கடித்தென்ன வொண்ணாதே மலலாந்தெனன வொண்ணாதே யிருக்கிற வாசசர்யம.

197. இ — மனமதொன்றி — திருமாலை. 21.
அ — பூசும் சாந்து என்னெஞ்சமே — நம். 4.3.1.

விள - மனம் — இஙகு மனஸ்ஸெனகிறது மனோவ்ருத்தியை என்பர் நம் பெரியோர.

எனனெஞ்சமே - நெஞ்சு என்று நெஞ்சின கார்யமான ஸமரு தியைச் சொனனபடி மடநெஞ்சால குறைவிலமே (4. 8 2) என் கிறவிடத்தில "நாயகன வரவு தாழத்தான் எனறு அவனமுனனே சாந்தைப் பரணியோடே உடைப்பாரைப போலே எனனெஞ்சு எனககு வேணடா எனகிறார்" என்ற ஈடடையும், "நெஞ்சு, சாந்துப் பரணியாகவும அதிலுண்டான ஸமருதி சாந்தாகவும் விவக்ஷிதம" என்ற அருமபதவுரையையும காண்பார்க்கு இது விளங்கும

"பூசும் சாந்து எனனெஞ்சமே" (4 3 2) எனற பாசுர அவதாரி கையான ஈட்டிலும "கரண கார்யமான ஸ்மருதி" எனறு உள்ளது ஆக இவவாழ்வாரகளிருவரும மநோவருததியை மனம் எனறு அருளிச் செய்தபடி

198. இ — உள்ளுவாருள்ளிறறெல்லாம் உடனிருந்தறிதி- திருமாலை. 34
அ — சிந்தையினால செய்வ தானறியாதன இல்லை— நம் 7. 10. 10.

விள – உளளுவார - நினைவுககு வாயததலையைப பறறியிருக் கையாலே, அநுஸந்திபபார அநுஸந்திககுமதெலலாவறறையும் கூடவிருந்து அறிதி என்கிறார்

சிந்தையினால - அவன நினைத்தால இவன அநந்தரம நினைகக வேணடும்படியிருக்க அவன அறியாததுணடோ என்றபடி.

199 இ — செஙகண்மாலே — திருமாலை 35.
அ — உன்பவளவாய் — பெருமாள் திருமொழி 4 9

விள - செங்கணமாலே – இது ஸ்பாவகதநமனறு. தாத் காலீந விசேஷணம இவா "சிகநெஞ" எனறவாறே, திருவுளளம்

இவர்பக்கலிலே ப்ரஸந்நமாய், இவர்பக்கல் வ்யாமோஹம் உள் ளடங்காமையாலே கணவழியே புறப்பட்டு ப்ரகாசிக்கிறபடி.

வ்யாமோஹததாலே குதறிச் சிவந்த கண்களையுடையவனே எனறபடி.

உன் பவள வாய் -ஆழ்வார "படியாயககிடந்து" என்று அசித் வத பாரதந்த்ர்யததையாசைப்பட்டுக் கூறியவாறே, திருவேங்கட முடையான் திருவுள்ளம ப்ரஸந்நமாய் சோதி வாய் திறந்து சிரித் தான். அது தோனற "உன பவளவாய்" எனகிறுர்.

ஆழ்வார்கள்விஷயததில பகவானுககுள்ள வயாமோஹமும் ததநுகுணமான கடாக்ஷமும் புனனகையும அமைந்திருக்கிறபடி கூறியதாயிற்று.

200. இ — மழைக்கு அன்று வரை முனேந்தும் மைந்தனே
— திருமாலை. 36.
அ — ஆனைக்கு அன்று அருளை ஈந்த — திருமாலை. 44.

விள - இவவிடங்களில் "மழை" "ஆனை" என்று பொதுவாகக கூறப்பட்டாலும, கோவர்த்தநோததரணத்தையும கஜேந்த்ர மோக்ஷத்தையும திருவுள்ளம பற்றியே ஆழவார் அருளிச் செயத தாகப் பூர்வர்கள் வயாக்யாநமிருப்பது

"மழையென்றுலும ஆனையென்றுலும வயவஸ்த்திதமா யாயத்து இவாகள்கோஷ்டி யிருப்பது" எனறருளிச செயதுள்ளார் வயாகயாந சகரவர்த்தியான பெரியவாசசான் பிள்ளை.

201. இ — வரை முன் ஏந்தும் — திருமாலை. 36.
அ — சூ' டு நன்மாலைகள் தூயனவேந்தி —
திருவிருத்தம். 21.

விள - ஏழு திருநக்ஷததிரததிலே மலையையெடுத்தவிடத்தில் ஒரு பூமபந்தை யெடுததாபபோலே வருததமற்றிருந்தபடி சேஷ பூதா சூடடு நனமாலைகள் ஏந்திஞபபோலேயாயத்து சேஷி மலை யேந்தினபடி.

202 இ — உழைக்கன்றே போல நோக்கமுடையவர் வலை
— திருமாலை. 36
அ — அகப்பட்டேன் மணிவணணன் வாசுதேவன்
வலையுளே — நம். 5, 3, 6.

விள - அப்ராப்த விஷயமான ஸ்தரீகள்கண்வலையுள் அநாதி காலமாக வசப்பட்டு ஸம்ஸரிதத சேதநன, ப்ராப்த விஷயமான வாஸுதேவனகண்வலையில அகபபட்டு உஜஜீவிககபபெற்றமை யைக் கூறியபடி.

203. இ — அம்ம ஓ கொடியவாறே — திருமாலை. 37.

அ — சிறுதொண்டர் கொடியவாறே — கலி.

11. 6. 3.

விள - பகவான சேதநனைக கடாக்ஷியாதிருபபது கொடுமை யென்று தொண்டரடிபபொடி யாழ்வாரும, ஸமஸாரிகள பகவத் குணநுஸந்தாநம் பண்ணுமை கொடுமையெனறு கலியனும அருளிச் செய்தபடி.

204. இ — ஆம்பரிசு — திருமாலை. 38.

அ — உறுவது இது என்று — நம். 9. 4. 4.

விள - ஆம்பரிசு-கைங்கரியம் உறுவதிது-சீரியது இது. கைங் கரியம்.

205. இ — பெண்ணுலாம் சடையினானும்... திருமாலை. 44.

அ — திருமால் என்னையாளுமால... சிவனும்... காணுது.

நம். 10. 7. 6.

விள - திருமால் ப்ரஹ்மருதராதிகளுககும அரியன்-ஆனை ஆழ் வார் இவாகளுக்கும் எளியன என்றபடி.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

இங்கும அங்கும

206. இ — இறையவர் பதிஞெரு விடையருமிவரோ — தி. ப. எ. 6.
அ — வெள்ளேறன் நான்முகன்...புள்ளூர்திகழல் பணிந்து — நம். 2. 2. 10.

விள - வெள்ளேறன் - ராஜஸேவை பண்ணுவார் தந்தாமடையாளங்களோடே சட்டையும பிரமபுமாய ஸேவிககுமா போலே, இவர்களும் தந்தாமடையாளங்களோடேயாயிற்று வந்து ஸேவிப்பது இரவியர் மணி நெடுந்தேரொடும் இவரோ, இறையவர் பதிஞெரு விடையரும் இவரோ'' – இதயாதி:.

இததால ராஜாதிராஜனை ஸாவேசவரன தேவதாந்தரஙகளே உண்டாக்கினமையும, அவாகளுக்கு அதிகாரமும அடையாளமும் தந்தமையும, அவாகளும தங்கள் அடையாளங்களோடே வந்து பகவானே ஸேவிததமையும் கூறபபடுகிறது. ஆக ஸ்ரீமந் நாராயணன ராஜாதிராஜன எனற வேதாந்தார்த்தம் விசதமாகிறது

207. இ — இலங்கையர் குலத்தை வாட்டிய வரிசிலே — தி ப. எ. 4.
அ — அரக்கனைக கிள்ளிக் களைந்தானே:-திருப்பாவை. 13.

விள - வாட்டிய - வாட்டுகையாவது – நிச்சேஷமாக முடிக்கை; கரியாககுகை. ''வாட்டிய'' என்ருல கரியாககுகையாகுமோ வெனனில, வீரபத்நியாகையாலே ''கிள்ளிக களைந்தானே'' எனனுமாபோலே சொல்லுகிருர்.

208. இ — அந்தரத்தமரர்... - தி ப. எ. 7.
அ — கேசவன் தமர் — நம். 2 7 1.

விள - அந்தரதது - அந்தரமெனறும அணடமெனறும் ஆகாச மெனறும் தேவலோகததுககுப் பேர் அந்தரததமரா - அவாகள் வர்த்திககும தேசத்தையிட்டுச் சொலலுமித்தனையிறே தேவாகளை. "கேசவனதமர்" எனகிறதல்லவே ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளை விஷ்ணுவை யிட்டே சொலலுமிததனை யென்றபடி "ஏகாந்தீ வயபதேஷடவய: நைவ க்ராமகுலாதிபி – விஷ்ணுநா வயபதேஷ்டவ்ய" இறே

209. இ — துளவமும் கூடையும் பொலிந்து தோன்றிய தோள்: - தி. ப. எ. 10:

அ — ஆழியும் சங்குமுடைய நங்கள் அடிகள்:—
கலி 11. 2, 6.

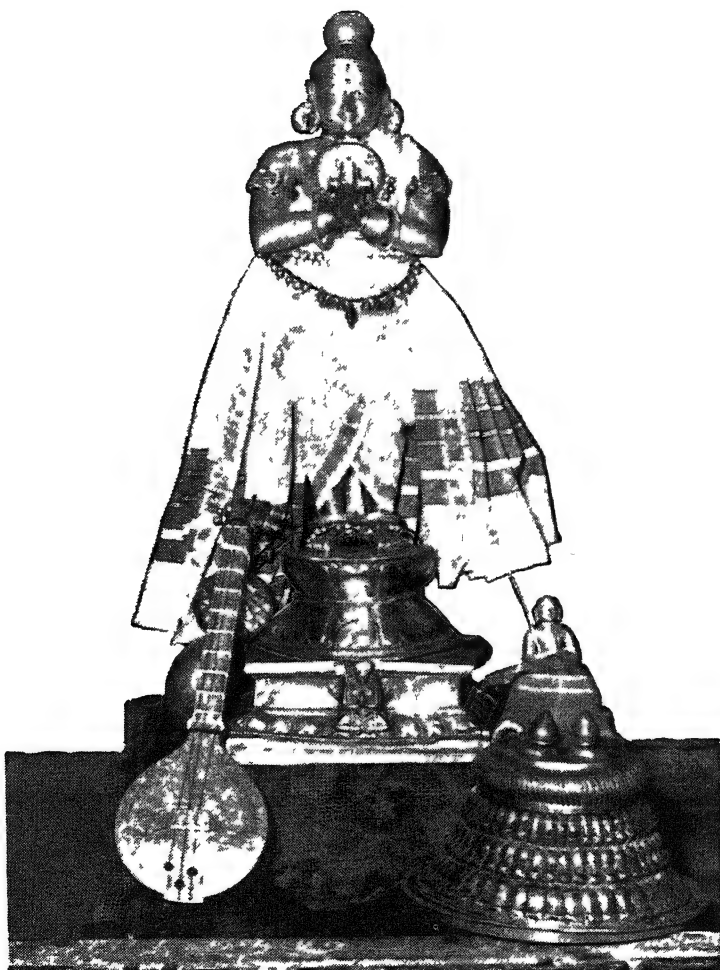
விள - ஆழியும இதயாதி.- அவனுககு அவை சேஷிதவஸூசக மிறே. "மஹாத்மந சங்க சக்ராஸி பாணே" எனனுமா போலே யிறே சேஷ பூதனுககும திருபபடலிகை ஸூசகமாயிருககிறபடி. "கநித்ரபிடகாதர." இதயாதி. இத்தால சேஷசேஷிகளின் அடையாளம் கூறப்பபடடதாயிற்று

210. இ — தொண்டரடிப்பொடி — தி. ப. எ. 10

அ — அடியார் அடியார்...அடியோங்களே — நம்.
3 7. 10:

விள - பகவான சேஷித்வத்தின எல்லையிலே உளன் - ஆழவார் கள் சேஷத்வததின் எலலையிலேயுளர். "ய ஸபதபர்வவயவதாந துங்காம சேஷத்வகாஷடாம் அபஜத் முராரே" என்று நினறதிறே.

திருப்பாணாழ்வார்
உறையூர்

அமலனுதிபிரான்

இங்கும அஙகும

211. இ — திருக்கமலபாதம் வந்து — அமலன். 1
இ - ஆடையின மேல சென்றதாம் என்சிந்தனையே— அமலன். 2.
அ — நின பாதமே சரணுகத்தந்தொழிந்தாய் — நம். 5. 7. 10.
அ — கழல்களவையே சரணுகக்கொண்ட — நம். 5 8 11.
அ — வந்துனதடியேன் மனம் புகுந்தாய்
அ — புகுந்ததறபின வணஙகும என் சிந்தனைக்கினி யாய் — கலி. 3. 5. 1.

விள - ஈன்று அணிததான நாகு, தன கனறுக்கு வாஸனை யிலலாமையாலே முதலில தானே தன முலையை அதின வாயிலே கொடுககும; பினபு சுவடறிநதால் கனறுதானே இது காற் கடைக் கொள்ளிலும மேல விழுமிறே. அபபடியே திருவடிகள் தாமே வநது போக்யமானபடியைச் சொனனா திருப்பாணுழ்வார் முதற்பாடடில. தம்முடைய நெஞசு சுவடறிநது மேல விழுந்தபடியை இரணடாம பாட்டில கூறினா அவா இவவிஷயம "வந்து" எனறும் "சென றதாம எனசிந்தனை" என றும் கூறியவாற்ருல அறியலாகும்.

நம்மாழ்வாரும "தந்து" எனறும "கொண்ட" என றும அருளிச் செயதார் கலியனும் "வந்து புகுந்தாய "எனறும, "புகுநததற பின என சிநதனைககினியாய" எனறும அருளிச செயதாரிறே.

இததால, சேதநன அடையும க்ஷேமங்களெலலாவறறுக்கும முதல கருஷி பகவானுடையது எனகிற ஸதஸம்பரதாய ஸாராாத தம சொலலியபடி "ஈசவரஸய ச ஸௌஹாாததம" எனனக கடவதிறே

212. இ — அடியார்க்கு என்னை ஆட்படுத்த விமலன —அமலன். 1.
அ —அமரர்தமகோனுாகவொழியக் கோவர்த்த நத்துச் செய்தான். பெ. தி. 4. 2. 4.

விள - அடியார்கது - தான சேஷிதவத்தினுடைய எலலேயிலே நின்ருபபோலே சேஷதவததின எலலேயிலே என்னே வைததான. தனககடிமைபபடடவனே பகவான தனனடியாாக்காடபடுததும ப்ரகாரமிது தசசேஷதவம நிலே நிறகுமபடி ததிய சேஷதவத்திலே என்னே வைததான எனறபடி

அமராதமகோனுர்ககொழிய - தனனபிமாநததிலே யொதுங்கின இடையாகளே ஸ்ரீகருஷணன அநயசேஷமாகாதபடி நோக்கி, திருமலேயாழவாாககுச சேஷமாககினுன

இபபடி பகவான செயயும சேமததைககூறி ஆநந்திககிருாகள ஆழவாாகள்.

213. இ — விண்ணவர்கோன்...வேங்கடவன்...அரங்கத் தம்மான் — அமலன். 1.

அ — ஆடும் கருளக்கொடியுடையார் — நல் வேங்கடநாடா - வந்து — நாச். தி. 10 5.

விள - விணணவா..."குசஸததலே நிவஸதி" எனனுமாபோலே பரமபதததில நின்றும கோயிலேறவருகைககெனறு தஙகுகிற தேசம திருமலே

ஆடும - பரமபதம கலவிருககையாயிருகக, அததைவிட்டுத் திருமலேயிலே வந்து முகஙகாடடினுா ஸ்ரீவிலலிபுததூரிலே போலேயிருநதது பயணம

214. இ — உலகமளந்து ..நீண்முடி — அமலன் — 2

அ — நீண்ட தோள் சென்றளந்தது-பூ 61.

விள - நீணமுடி - "ஒருகாலும...எணமதியும கடநது" எனறு திருவடிகளுககு வளாததி சொலல பராபதமாயிருககத திருமுடிக்கு வளாததி சொலலுகிறது—இத்திருவடிகள அபராபதமான திருவடிகளனறு, பராப்தமான திருவடிகள் எனறு தோறறுகைக்காக 'நீணட தோள" எனருரிறே பூததத்தாழ்வாா

215. இ — அன்று நேர்ந்த நிசாசரர். அமலன் - 2

அ — திகைத்த அரக்கர் — நாம. 8 6. 2.

விள - அனறு.- "ராமோ ராமோ ராம இதி பரஜாநாமபவந்நதா, ராமபூதம ஜகதபூத் ராமே ராஜயம பரசாஸதி" எனறும, 'ஸத்ரியோ வ்ருத்தா: தருண்ய. ச ராமஸயாாததே" எனறும்,

அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமற இவனைக் கண்டவர் மங்களா சாஸநம் பண்ணுவார், அடைவுகெட வாய்புலததுவாராகிற காலததிலே, இவாகள் (அரககா) இங்ஙனே சிலா எதிாத்து நசித்துப போவதே யெனறு வெறுக்கிறார் ஆழ்வாா.

திகைத்த'- சகரவர்த்திதிருமகனை வெலலலாம் எனறு நினைத்த மதிகேடரான ராக்ஷஸர்.

216. இ — நீண் முடியன் — அமலன். 2
அ — மலர் புரையும் திருவடி — தி. நெ. தா. 5.

விள - திரிவிககிரமனுடைய திருமுடியின் விகாஸத்தையும் திருவடியின விகாஸத்தையும் ஆழ்வாாகள் அநுபவித்தபடி.

217. இ —வேங்கட மாமலை..அரவினணையான்-அமலன் 3.
அ — பைத்த பாம்பணையான் திருவேங்கடம்
நம் 3. 3. 0

விள - திருவேங்கடத்தான அரவினணையான் எனறும், அரவினணையான திருவேஙகடததான எனறும ஆழ்வாாகள பகவானை அநுபவித்தபடி.

218. இ — எழிலுந்தி: — அமலன் - 3
அ — சாமனைப், பயந்த காளை — நம். 10. 2. 8.

விள - எழிலுந்தி - இளகிப பதிககை. "பரஸவாந்தம ச யௌவநம" எனகிறபடி யனறிககே யிருககை லோகததில் உத பாதகருடைய அழகு பரஸவாந்தமாயிருககும. இவனை (பிரமனை) யுணடாககின பினபு ஒளியும அழகும மிககதிததனை. "யோ பரஹமாணம விததாதி தம ஹ தேவம ' எனகிறபடியே - இவனை ஸருஷடிதத பினபிறே தயோதமாநனுயிறறு தேவன - விளஙகு மவன எனறபடி ஆழவாரும "காமனைப பயநத காளை" எனருரிறே "பயநத" எனறு பரஸவததைச் சொலலி "காளை" எனறு யௌவ நதஅதக கூறினாரிறே

219. இ — அநதிபோல நிறத்து:- அமலன் - 3.
அ — அந்தியம் போதில அரியுருவாகி — தி. ப. 6.

விள - அ ந் தி போ ல் - அரங்கனுடைய திருப்பரியட்டத்தின் நிறத்தைக் கூறுகிறார். "அந்தி போல நிறத்து ஆடை" என்று. இவ்விடத்தில் "அந்தி-ஸந்த்யை — பராத ஸந்தயை, ஸாயம் ஸந்த்யை என்று தேசிகன முநிவாஹநபோகத்தில அருளிசசெய் துளளார. ஆச்ரிதருடைய அஜஞாநாநதகாரத்தைக கழிககவலல ஸமயகஜஞாந ஸூர்யோதயததுககுப பூாவஸந்தயை போலவும, அவாகளுடைய தாபதரயங்களைக கழிககைககுப பசசிமஸந்தயை போலவும புகாதத நிறததையுடைததான செவவரததவுடையாடை.

அந்தியம போது - தேவாசளுககு பலம க்ஷீணமாய அசுராககு பலம் வாததிககுப ஸமயம-ஸாயஙகாலம இது நரஸிமஹாவதார காலம.

ஆக "அந்தி" என்னும பதத்தை ஆழ்வார்கள ப்ரயோகித்த இடமறிந்து பூாவாகள வ்யாக்யாநிககுமழகு அநுபவிககத்தக்கது

220. இ —மந்திபாய் வடவேஙகடம். அரஙகத்தரவினணை யான — அமலன. 3.

அ — செழுஙகொழும்...வேங்கடததுள
முடநதை தி. ச. வி 60.

விள -திருபபாணாழவார்-பகவான திருவேஙகடததிலே நினறான, திருவரங்கத்திலே கிடந்தான எனறநுபவிககிறாா. திருவேஙகட முடையான வடககு வாசலாலே வநது புகுந்து கோயிலிலே படுக கையிலே சாய்ந்தவனாயிருந்தான எனறபடி

திருமழிசைப்பிரான-"நிலையார நினறான" எனறு நிலையழகிலே துவக்குண்பாாக்குத் திருமலையில நினறருளியும, "கிடந்ததோர் கிடக்கை" என்னுமபடி கிடையழகிலே துவககுணபாாககுத திருக குடந்தையிலே கணவளாநதருளியும உளளன பகவான எனறு அநு பவிக்கிறார் திருவேஙகடததான திருமலையிலே நினறு திருககுடந் தையிலே வந்து சயநிததான எனறபடி

221. இ — முற்றுமுணட கண்டம் அமலன் 6
அ — நீடுலகுண்ட திறங்கிளர்வாய — நம். 6. 6 3.
அ — எஞ்சாமல வயிறறடககி — கலி. 2 10. 1.

விள-உணட கணடம - சேஷபூதனுககுக கைஙகர்யம தாரகமா யிருக்குமா போலே, இவற்றினுடைய ரக்ஷணம தனககு தாரகமா யிருககிறபடி. "அத்தா சராசர க்ரஹணாத", "யஸ்ய ப்ரஹம ச க்ஷத்ரம ச உபே பவத ஓதந," எனனககடவதிறே.

உலகுண்ட திறங்கிளர்வாய் - ரக்ஷகத்வ ப்ரகாசகமான திரு வதரம். "வையமேழும் கண்டாள் பிள்ளைவாயுளே" என்னக்கடவ திறே

வயிறறடக்கி - ப்ரளயாபத்திலே உலகத்தை வாயாலே உட் கொண்டு கண்டத்தின் வழியாகத் திருவயிற்றிலே வைத்து நோக்கினை என்றபடி.

இப்படி பகவானுடைய ப்ரளயாபத்ஸக்ஷத்வத்தை - நிரபேக்ஷ ரக்ஷகத்வத்தை ஆழ்வார்கள் அநுபவித்தபடி

222. இ — ஆதிப்பிரான் — அமலன் 8

அ — ஆதி மூர்த்தியை — நம். 5. 3. 1.

விள - ஆதிப்பிரான் - தான் முற்கோலி உபகரிக்குமவன் ப்ரஹ்லாதனுடைய விரோதியை, முற்பாடனாய்ச் சென்று போக்கின உபகாரத்தை நினைத்துச் சொல்லுகிறார்

ஆதிமூர்த்தி - "பூர்வஜ" என்கிறபடியே, நம்மோடடைக்கலவிக்கு அவன் முற்பாடனாகச் செய்தே, பிரிவில் ஆற்றாமைக்கு நான் பிற்பாடையாகவோ? ஆழ்வாருடைய ஆத்மக்ஷேமத்துக்கு அவன் முற்பட்டமை "ஆதி" என்று கூறப்பட்டது

223. இ — கோவலனாய் வெண்ணெய் உண்டவாயன்

கொண்டல் வண்ணனாய் என்னுள்ளம் கவர்ந்தான் —

அமலன். 10.

ஏனமாய் நிலம் கீண்ட

என்னப்பனே கண்ணா — நம். 5 7. 6.

விள - கொண்டல - கோவலனாய வெண்ணெய உண்டாற் போலே கொண்டல் வண்ணனாய என்னுள்ளம் கவர்ந்தவனை. யசோதைப்பிராட்டி வெண்ணெயிலே பண்ணின சரதத்தையை என் நெஞ்சிலே பண்ணியநுபவித்தவனை வைத்ததுறி யழியாதிருக்க வெண்ணெய் குடிபோனபபோலே பாத்திரம் இவருடம்பிருக்க அகவாய குடிபோனபடி வெண்ணெய விழுங்கி வெறுங்கல மாக்கினாப போல உள்ளம் கவாந்து வெறும உடம்பாக்கினான் என்றபடி

ஏனமாய - மஹாவராஹமாய ப்ரளயம் கொண்ட பூமியை யெடுத்தாய, ஸ்ரீகருஷ்ணனாய ஸம்ஸாரப்ரளயம் கொண்ட என்னை யெடுத்தாய

திருப்பாணாழ்வார் திருவுள்ளத்தைக் கண்ணன் அரங்கன் கவர்ந்தான். இதுதனக்கு தருஷ்டாந்தம் ஸ்ரீக்ருஷ்ண நவநீத சௌர்யம் ஆழ்வார் ஸம்ஸாரார்ணவமக்னர் - அவரை பகவான் உத்தரணம் செய்தான் இதுதனக்கு த்ருஷ்டாந்தம் ஸ்ரீவராஹ பூம்யுத்தரணம் என்றதாயிற்று

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு

இங்கும அங்கும்

224. இ — திருவுருக்காணபன் நான — க. நு சி. 3.
அ — கோவிந்தனை கைதொழுதனறி அவனுறையும்
திருவாறனவிளை தொழ...நம. 7. 10. 3.

விள - திருவுரு'- தமக்கு ஆசாாயரான நமமாழ்வாரிடத்தில் ஈடுபடட மதுர கவிகள, அவா வணஙகும தெயவமான கணணனைக கணடாரிறே

கோவிந்தனை - பகவான பெரிய திருவடிமேலே ஏறி எழுந் தருளக கணடாலும, அவனைத தவிாததுத திருவாறன விளையைத தொழககூடவறறே எனகிறாா நமமாழவாா

இவவிருவரும ஒரோ வகையிலே தமககு வகுத்த விஷயத்தை விடடு மறறொனறிலே யீடுபடடமை இவவிரு பாசுரஙகளிலும் தோறறுகிறது.

225. இ — நன்மையால மிகக நான்மறையாளர்கள —
க. நு. சி. 4.
அ — நலங்கொள் நானமறை வாணாகள் — நா.
10 1. 2.

விள - ''நனமையால மிகக'' எனற விசேஷணததையும ''நலஙகொள'' எனற விசேஷணததையும நானமறையாளா எனறும நானமறைவாணா எனறும கூறபபடட வைதிகாகளிடததும அநவயபபடுததிப பொருள கூறலாம நானமறை எனனும வேதத திலும அநவயபபடுததிப பொருள கூறலாம இவவாறு இவ விருவரநுபவம

226 இ — சதிாததேன இனறே — க. நு சி 5.
அ — திருககண்டேன்...பொனனாழி வணணனபால
இன்று — பே. 1.
அ — வரவாறொன்றிலலை — வாழ்வினிதால்.
நம். பெ. தி. 56.

விள - இனறே சதிர்ததேன - அன்று அப்பபடியானேன இனறு இபபடியானேன, அனறு மடவாரை நமபினேன இனறு திருககுருகூா நமபிககனபனேன நடுவில், இதுககு ஏனகையில கிடபபதொரு ஹேதுவைக கணடிலேன இதுகக வரவாறு ஒனறினறிககேயிருகக வாழவினிதாமபடி விழுநதது எனறு விஸமித ராகிறா

திருககணடேன இனறு - இனறு — அவன காட்டக கணட வினறு இனறு - நிாஹேதுகமாக எனனவுமாம

இபபடி ஆழவாாகள பரதமபாவததிலும சரமபாவததிலும பரகத ஸவீகாரவைபவததை அருளிச செயதபடி மறறையாழவாா கள பரதமபாவநிஷடரெனறும மதுரகவியாழவாா சரமபாவநிஷட ரெனறும பரஸிததமிறே. பரதமபாவம- பகவத விஷயம, சரம பாவம- ஆசாரய விஷயம எனறபடி.

227. இ — ஆயிரம இனதமிழ் — க. நு சி 8.
அ — கோவையின தமிழ — கலி. 9. 10. 9

விள - கலியனுலே "இனதமிழ" எனறு திருமொழியும், மதுர கவிகளாலே "இனதமிழ" எனறு திருவாய்மொழியும கூறப பட்டிருபபதைக காணக

228 இ — இவ்வுலகினில மிககதே — க நு சி 8.
அ — திவத்திலும பசுநிரைமேய்ப்புவ ாநு 10 3 10.

விள - 'இவவுலகினில" "திவததிலும" - இவவிரணடிடங களிலுமுளள "இல" எனற வேறறுமையுருபினை ஏழாம வேறறுமை யெனறும ஐநதாம வேறறுமையெனறும கொணடு பொருள கூறுவா நம பெரியோா

229 இ — அருள்கணடூர் இவ்வுலகினில மிக்கதே —
க. நு. சி. 8
அ — அதனில பெரிய எனனவா — நம 10 10. 10.

விள — ஆழவாருடைய அருள தததுவதரயததையும கபளீ கரிககும எனறா மதுரகவிகள-

நமமாழவாா தமமுடைய அவா (பகவதபகதி) தததுவதரயததை யும கபளீகரிககும எனறா.

இபபடியிறே நமமாழவாருடைய பகதிகாருணயஙகள இருககுமபடி.

மதுரகவிகளும் நம்மாழ்வாரும்

இங்கும் அங்கும்

பரமபாலமான பகவத் விஷயத்திலே நம்மாழ்வார் பண்ணும் அநுஸந்தானபரகாரத்தை, மதுரகவிகள் சரமபர்வமான ஸ்வாசார்ய விஷயத்தில் பண்ணுகிறார்.

பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாரே ஸாக்ஷாத் பகவான் என்றும் அவர் திருவடிகளே உபாயமென்றும், அவர் திருவடிகளில் பண்ணும் கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், அவருடைய முகோல்லாஸமே பரமப்ரயோஜநமாகவும், அவரெழுந்தருளியிருக்கிறவிடமே ப்ராப்ய பூமியாகவும், அவருடைய விக்ரஹாத்யநுபவமே உண்ணும் சோறு இல படியே தாரகாதிகளாகவும் ப்ரதிபத்தி பண்ணி விசுவஸித்திருக்கும் சரமாதிகாரி சேகரராயத்து ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார்

230 இ அண்ணிக்கும் அமுதூறும் —க. நு. சி. 1
அ அப்பெருமுதைக்கபபொழுது என்னாராவமுதமே
—நம். 2. 5. 4

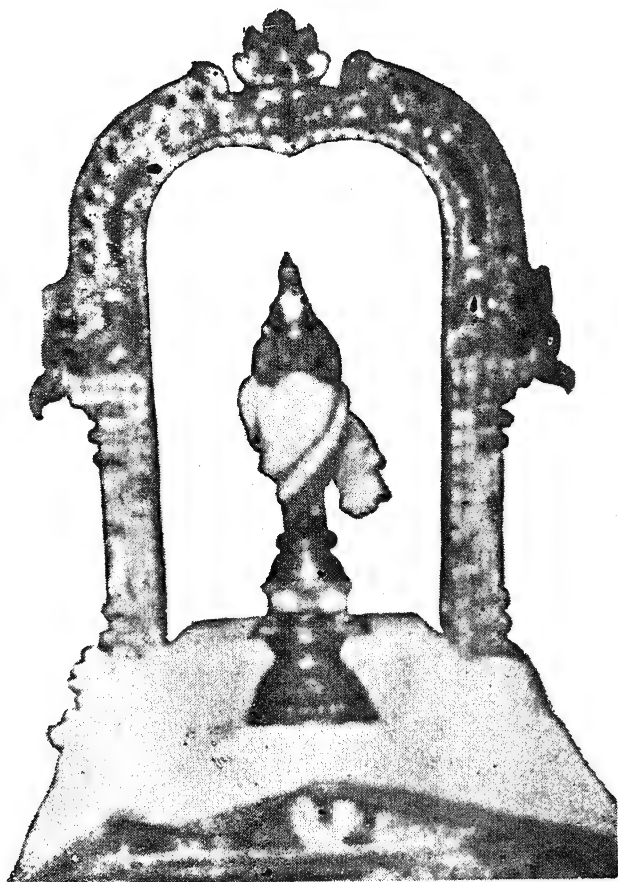
231 இ நாவினால் நவிற்றின்பம் எய்தினேன்:—க. நு. சி. 2
அ மலக்கு நாவுடையேற்கு மாறுளதோ —
நம். 6. 4. 9

232 இ மேவினேன் அவன் பொன்னடி —க. நு சி. 2
அ அடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேனே —6. 10. 10

233 இ தேவுமற்றறியேன் —க நு. 2
அ கண்ணனல்லால் தெய்வமில்லை —நம் 5. 2. 7

234 இ பாடித்திரிவனே - க நு சி. 2
அ பாடி இளைப்பிலம் —நம. 1. 7. 10

235 இ நடபிக்கு ஆள் உரியன —க நு சி. 3
அ உரிய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன்
சடகோபன் —நம. 6. 9. 11

மதுரகவிகள்
திருக்கோளூர்

236. இ திரிதந்தாகிலும் —க. நு. சி. 3
அ இஙகே திரிந்தேற்கு —நம். 8. 10. 4

237. இ அடியேன் —க. நு. சி. 3
அ அடியேன் —நம். 6. 1. 3

238. இ அன்னையாய் அத்தனுய் —க. நு. சி. 4
அ தாயாய்த் தந்தையாய —நம் 7. 8. 1

239. இ என்னையாண்டிடும் தன்மையான்- க. நு. 4
அ ஆள்கின்ருன் ஆழியான் -நம் 10. 4. 3

240. இ தக்கசீர்ச்சடகோபன் —க. நு சி. 9
அ கடியனுய்க் கஞ்சனைக்கொன்ற —நம். 9. 6. 11

241 இ நம்பினேன் பிறர் நன் பொருள தன்னையும்
க. நு. சி. 5
அ யானே என தனதே - நம். 2. 9. 9

242. இ இன்று தொட்டும எழுமையும் எம்பிரான்
க. நு. சி. 6
அ எமர் கீழ்மேல் எழுபிறப்பும் —நம் 2. 8. 1

243 இ நின்று தன் புகழ் ஏத்த —க நு சி. 6
அ என்னுல தன்னை இன்தமிழ்பாடிய ஈசன் —நம்.
7. 9. 1

244. இ என்றுமென்னை இகழ்விலன் —க நு. சி. 6
அ ஒட்டுமோ இனி என்னை நெகிழ்க்க —நம்.
1. 7. 7

245. இ சடகோபன் அருளையே —க நு. சி. 7
அ மயர்வற மதிநலம் அருளினன் — நம் 1. 1. 1

246. இ அருள் கண்டீா இவ்வுலகினில் —க. நு. சி. 8
அ அருள் உடையவன் —நம். 2. 10. 11

247. இ நிறகப்பாடி என நெஞ்சுள நிறுத்தினுன்—
க நு. சி. 9
அ பேரேனெனறு என் நெஞ்சு நிறைய —நம்
10 8. 2

248. இ ஆடபுக்க காதல் அடிமைப்பயன் —க. நு. சி. 9
அ வழுவிலா அடிமை செயய வேண்டும —நம். 3.3. 1

249. இ ஆட்புக்க காதல் —க. நு. சி 9
அ ஆராத காதல் —நம் 2. 1. 11.

250. இ பயனன்ருகிலும் … பணிகொள்வான்— க. நு. சி. 10
அ பொருளல்லாதஎன்னை… அடிமைகொண்டாய் — நம். 5. 7. 3

251. இ தெனகுருகூர்நகர் நம்பிக்கு அன்பனுய்
—க. நு. சி. 11
அ மலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என் அன்பே
நம். 10. 10. 7

252 இ மதுரகவி —க. நு. கி. 11
அ படைத்தான் கவி —நம் 3. 9. 10

253. இ நம்புவார்பதி வைகுந்தம் —க நு. சி. 11
அ வைகுந்தமாகும் தம்மூரெல்லாம் —நம் 5. 3. 11

இபபடி ஆழ்வாரும மதுரகவிகளும பகவத் விஷயதனதயும் ஆசாரய விஷயததையும் அநுபவிததபடி.

சொற்றொடர் ஒற்றுமை

இங்கும் அங்கும்

பெரியாழ்வார் திருமொழி

254. இ குடங்களெடுத்தேற விட்டு —பெ. தி. 1. 6. 7
அ குடத்தை எடுத்தேற விட்டு —நாச். தி. 4. 6

255. இ இண்டைச் சடைமுடியீசன் —பெ. தி. 1. 8. 9
அ இண்டைச் சடைமுடியீசன் —நம். 7. 5. 7

256 இ இத்தனையும் பெறறறியேன் —பெ. தி. 2. 2. 2
அ பிறந்ததுவே முதலாகப் பெற்றறியேன்
—பெ தி. 2. 4 7

257. இ இருவரங்கமெரி செய்தாய் —பெ. தி. 2. 2 8
அ இருவரங்கத்தால் .. பொ. 98

258. இ பன்னிரு நாமப்பாட்டு அந்தாதி —பெரியாழ்வார்

அ பன்னிரு நாமப்பாட்டு அந்தாதி—நம்மாழ்வார்

259. இ உண்ணக்கனிகள் தருவன் —பெ. தி. 2. 3. 11
அ உண்ணக்கனிகள் தருவன் —பெ. தி. 2. 4. 6

260. இ நீலக்கடல் ... பெ. தி. 2. 6 6
அ நீலக்கடல் ... நம். 10. 10. 7

261. இ ஆமாறு அறியும் பிரானே —பெ. தி. 2. 7. 8
அ ஆமாறென்றறியேன நான் —நம். 4 9. 2

262. இ புண்ணில புளிப்பெய்தா லொக்கும் —பெ. தி. 2. 9
அ புண்ணில் புளிப்பெய்தாற் போல —நாச். தி. 13. 1

263. இ தானத்தேவைத்தான் —பெ. தி. 2. 10. 1
அ மண்ணும் தானத்தவே —நம். 7. 4. 3

264. இ கொங்கையின்னம் குவிந்தெழுந்தில—
பெ தி. 3. 7. 3
அ முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில—நம். தி.வி. 60

265 இ ஞாலமுற்றுமுண்டு —பெ. தி. 3. 7. 11
அ ஞாலமுற்றுமுண்டு —கலி. 4. 8. 6

266 இ ஒன்றுமறிவொன்றில்லாத —பெ. தி. 3. 8. 2
அ அறிவொன்றுமில்லாத —திருப்பாவை. 28

267 இ உருப்பிணி நங்கை —பெ. தி. 3. 9. 3
அ உருப்பிணி நங்கை —பெ தி 4 3. 1

268 இ ஈற்றுத்தாய அழ —பெ. தி 3 9. 4
அ பின்னின்றுதாயிரப்ப —பூ 79

269 இ கானமரும் கலலதர்போய்க் காடுறைந்த—
பெ. தி. 3. 10. 5
அ கானமரும் கல்லதர்போயக் காடுறைந்த—
கலி. 11. 5. 1

270 இ வெள்ளைப்புரவி —பெ தி. 4. 1. 7
அ வெளளைப்புரவி —கலி 6. 5. 8

271 இ சிலம்பாறு பாயும் —பெ தி 4. 2 1
அ சிலம்பியலாறுடைய —கலி 9 9 9

272 இ மூலமாகிய ஒற்றையெழுத்தை — பெ. தி 4. 5 4
அ மூன்றெழுத்ததனை மூன்றெழுத்ததனால் —
பெ. தி. 4 7. 10

273 இ அவபிரதம் குடைந்தாட —பெ. தி. 4. 7. 6
அ அவபிரதம் ஆட்டிய — தி. ப. எ. 4.

274 இ தேவுடைய மீனமாய் —பெ. தி. 4. 9. 9
அ மீனோடாமை —கலி. 8 8, 10

275 இ சங்கொடு சக்கரமேந்தினானே — பெ. தி. 4. 10. 2
அ நேமியும் சங்கமும் ஏந்தினானே —பெ. தி. 4. 10. 3

276 இ என் சென்னித்திடரில் பாதவிலச்சினை—
பெ. தி. 5 2. 8
அ சேவடி .சென்னியில் மேல் —பெ. தி. 5. 4. 7

277 இ அழகிய பாற்கடலோடும்...அகம்படி வந்து
புகுந்து —பெ தி 5. 2. 10
அ திரைமோது தண்பாற்கடலுளால...எனதுள்ள
கத்து — நம் 8 7. 10

278 இ பள்ளி கொள்கின்ற பிரானை...விட்டுசித்தன்
பெ. தி. 5. 2 10
அ குடமாடி...என்னெஞ்சம் இடமாக — பூ 98

279 இ நின் திருவாணை கணடாய —பெ. தி 5 3 2
அ திருவாணை நின்னாணை கண்டாய் —நம். 10. 10. 2

280 இ சேவடி என் சென்னியில் மேல் —பெ தி. 5. 4 7
அ திருக்கமல பாதம வந்து என் கண்ணிலுள்ளன—
அமலனாதி. 1

281 இ தனிக்கடலே...என்னை உனக்குரித்தாக்கினையே —
பெ. தி. 5. 4. 9
அ முற்றும் எம்மாயற்கே ஆனவிடத்தும்
என்னெஞ்சும் —நம் 8. 6 8

282 இ துவராபதியும் இடவகைகள் இகழ்ந்திட்டு என
பால் —பெ தி. 5.4 10
அ கோயில கொண்டான் அதனோடும் என்னெஞ்சகம்
—நம். தி 8 6 5

நாச்சியார் திருமொழி

இங்கும் அங்கும்

283 இ மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்
நாச். தி 1. 5
அ மற்றொருவர்க்கெனனைப் பேசலொட்டேன்—
பெ. தி. 3. 4. 5

284 இ முற்றத்தூடு புகுந்து —நாச் தி. 2. 9.
அ முற்றம் புகுந்து —கலி. 10 8 5

285 இ சிற்றிலோடு எங்கள் சிந்தையும் —நாச் தி. 2. 9.
அ எங்கள் சிற்றிலும் —நம். 6. 2. 9

286. இ எவ்வாறு வந்தாய் – நாச். தி 3. 2
அ எவ்வாறு நடந்தனை —பெருமாள் திருமொழி 9. 2

287. இ நன்மக்கள் —நாச். தி. 6. 11
அ மணிவண்ணன் தாள் பணியும் மக்கள். பெ. தி.
1. 8 11

288. இ உண்ணு துறங்காது —நாச், தி. 11. 7
அ உண்ணு துறங்காது —திருவிருத்தம் 66

289. இ பிரானடிக்கீழ்ப் பிரியாது —நாச். தி. 14. 10
அ சாயைபோல அணுக்கர்களே — பெ. தி. 5.4.11

பெருமாள் திருமொழி

இங்கும் அங்கும

390. இ கொல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன் —குல. 2. 10
அ தென்னுடன் குடகொங்கன் சோழன் — கலி. 6. 6. 6

391. இ பேயரே எனக்கு யாவரும் யானுமோர் பேயனே —குல. 3. 8
அ அத்தா...என்று உன்னையழைக்கப் பித்தாவென்று —கலி. 7. 1. 8

392. இ சங்கடமிடத்தான்தன் வேங்கடத்து —குல. 4. 1
அ ஊனிடையாழி சங்குத்தமர்க்கு – நாச். தி. 1. 5

393. இ மின்வட்டச் சுடராழி வேங்கடக்கோன் — குல. 4. 3
அ வெய்யதோர் தழலுமிழ் சக்கரக்கை — நாச். தி. 1. 1

394. இ போகுநம்பீ —குல. 6. 7
அ போகுநம்பீ —நம். 6. 2. 1

395. இ ஏழ் பிறப்பும் —குல. 9. 9
அ ஏழேழ் பிறவிக்கும் —திருப்பாவை 29

396. இ அணி மணியாசனம் —குல. 10. 2
அ சீரிய சிங்காசனம் — திருபபாவை 23

397. இ நலந்திகழ் நாரணனடிக் கீழ் —குல 10. 11
அ நலந்திகழ நாரணனடிக் கீழ்—குல. 1. 11

திருச்சந்த விருத்தம்

இங்கும் அங்கும்

398. இ அங்கமாறும் வேதநான்கும் —தி. ச. வி 15
அ அமரவோர் அங்கமாறும் வேதமோர் நான்கும்—
திருமாலை 43

399. இ மற்றவன் —தி ச வி. 25
அ மாறுளன் —நம். 4. 8. 1

300. இ படைத் தடைத்ததிற் கிடந்து —தி. ச. வி. 28
அ படை த் தடைத்ததிற கிடந்து —தி. ச. வி 92

301. இ ஏழை நெஞ்சமே —தி ச. வி. 115
அ ஏழை நெஞ்சே —கலி. 8 9 7

திருமாலை

இங்கும் அங்கும்

302 இ சிலையினால் இலங்கைசெற்ற தேவனே தேவன்—
திருமாலை. 7.
அ காகுத்தனலலால ஒரு தெயவம் யானிலேன்—
நாச். தி. 53

303 இ மற்றுமோர் தெயவமுண்டே —திருமாலை. 9
அ தெய்வம் மறறிலலை பேசுமின் —நம். 4. 10. 3

304 இ சுரும்பமா சோலை சூழ்ந்த அரங்கம்—திருமாலை. 17
அ சுரும்பமர் சோலை சூழந்த அரஙகம் —தி.கு. தா 13

305 இ குளிதது என்கணிலலை —திருமாலை. 25
அ நோற்ற நோன்பிலேன் —நம். 5. 7. 1

306 இ குரங்குகள் மலையை நூக்க —திருமாலை 27
அ தலையால் குரக்கினம் தாங்கி —பெ. தி. 4. 1. 3

307 இ தாவியன்று —திருமாலை. 35
அ திசைகளெல்லாம் திருவடியால் தாயோன்—
நம். 1. 5. 3

308 இ சிக்கெனச் செங்கண் மாலே —திருமாலை —35
அ சிக்கெனப்பிடித்தேன் —நம். 2. 6. 1

309 இ வளவெழுந்தவளமாட மதுரை —நாச். தி. 45.
அ மாடமாளிகைசூழ் மதுரை —நாச். தி. 4-5

310 இ கவள மால் யானை —திருமாலை. 45
அ கவளக்கடாக்களிறு —நம். 4. 6. 5

திருப்பள்ளியெழுச்சி

இஙகும அஙகும

311 இ மேட்டிள மேதிகளதளை விடுமாயர்கள்—
தி. ப. எ. 4
அ எறுமை சிறு வீடு மேய்வான் பரந்தன—
திருப்பாவை. 8

அமலனுதிபிரான்

இங்கும அஙகும

312 இ மதுரமாவண்டு பாட மாமயிலாடு —அமலன். 4
அ வணடு பலவிசைபாட மயிலாலு —கலி 3. 9. 3
அ மயில் நடமாட வண்டுதான் இசைபாடிடும்—
கலி. 4. 2. 3

313 இ கோவலனாய் வெண்ணெய் உண்ட —அமலன். 10
அ நெய் பருக நந்தன் பெற்ற — கலி. 5. 5. 3

திவ்யஸூரிவைபவம்

பெரியாழ்வார்

மிதுநே ஸ்வாதிஜம், விஷ்ணோ ரதாம்சம் தந்விந புரே ।
ப்ரபத்யே, ச்வசுரம் விஷ்ணோ', விஷ்ணுசித்தம் புரச்சிகம் ॥

ஆனி மாதம் ஸ்வாதீ நக்ஷத்திரத்தில, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில், விஷ்ணுவின் வாஹநமான கருடனின் அம்சமாய், பூர்வசிக ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ப்ராஹ்மண குலத்தில் அவதரித்தவர் ஸ்ரீரங்க நாதனுக்கு ஆண்டாளைக் கந்யகா பரதாநம் செய்து அதனுல அவனுக்கு மாமனுரான ஸ்ரீவிஷ்ணு சித்தராம் பெரியாழ்வார். இவரே மெய்ந்நாவன்.

இவரருளிச் செய்தவை, திருப்பலலாண்டு 12 பாட்டுககளும் பெரியாழ்வார் திருமொழி 461 பாட்டுக்களுமாகும். இவரால் மங்களாசாஸநம செய்யபபட்ட திவய தேசஙகள். 1. திருவரங்கம் 2. திருவெள்ளறை 3. திருப்பேர்நகர் 4 திருககுடந்தை 5 திருக் கண்ணபுரம் 6. திருமாலிருஞ் சோலைமலை 7. திருககோட்டியூர் 8. ஸ்ரீவிலலிபுத்தூர் 9. திருக்குறுஙகுடி 10. திருவேஙகடம் 11. திருவயோதயை 12 சாளக்கிராமம் 13 பதரிகாச்ரமம் 14. திருக்கண்டமென்னும் கடிநகா 15. த்வாரகை 16 வடமதுரை 17. திருவாய்ப்பாடி 18 திருப்பாறகடல 19. பரமபதம்.

இனறைப் பெருமை யறிந்திலையோ ஏழை நெஞசே!
இன்றைக கெனனேற்றமெனிலுரைக்கேன — நன்றிபுனை
பலலாண்டு பாடிய நம் பட்டபிரான வந்துதித்த
நலலானியிற்சோதி நாள். (உபதேச ரத்தினமாலை)

மாநிலததில முன நம் பெரியாழவாா வந்துதித்த
ஆனி தன்னில சோதியெனருல ஆதரிக்கும் — ஞானியாக்கு
ஒபபோரிலலை யிவவுலகுதனில என்று நெஞ்சே!
எப்போதும் சிந்திததிரு (உபதேச ரத்தினமாலை)

மஙகளாசாசநததில மறறுள்ள வாழவாாகள்
தங்களார்வத்தளவு தானனறிப் — பொங்குமப
பரிவாலே வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டர் பிரான பெற்றுன
பெரியாழ்வார் என்னும் பெயர். (உபதேச ரத்தினமாலை)

கோதிலவரமாழ்வார்கள் கூறுகலைக்கெல்லாம்
ஆதி திருப்பல்லாண்டானதுவும் — வேதத்துக்கு
ஓமென்னு மதுபோல் உள்ளதுக் கெல்லாம் சுருக்காய்த்
தான் மங்கலமாதலால், (உபதேச ரத்தினமாலை)

உண்டோ திருப்பல்லாண்டுக் கொப்பதோர் கலைதான்
உண்டோ பெரியாழ்வார்க் கொப்பொருவர் — தண்டமிழ் நூல்
செயதருளும் ஆழ்வார்கள்தம்மில அவர் செய்கலையில
பைதல நெஞ்சே நீயுணாந்து பாா. (உபதேச ரத்தினமாலை)

சோராத காதல் பெருஞ்சுழிப்பால தொலலைமாலை யொன்றும் பாராது
அவனைப் பல்லாண்டெனறு காப்பிடும் பான்மையன்—(இரா.நூ.15)

குருமுக மநதீத்ய ப்ராஹ வேதாநசேஷாந்
நரபதி பரிக்லுபதம சுல்கமாதாதுகாம· |
ச்வசுர மமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜ குல திலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி. (நாதமுநிகள்)

மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூர் என்றொருகால்
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம் — முனனாள்
கிழியறுததான் என்றுரைத்தோம்— கீழ்மையினிற் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே வந்து. (பாண்டியபட்டர்)

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர் பிரான் வந்தானென்று
ஈண்டிய சஙகமெடுத்தோத – வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று. (பாண்டியபட்டர்)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆண்டாள்

கர்க்கடே பூர்வபல்குந்யாம் துளஸீ காநநோத்பவாம் ।
பாண்ட்யே விச்வம்பராம் கோதாம் வந்தே ஸ்ரீரங்கநாயகீம் ॥

பாண்ட்ய தேசத்தில ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பெரியாழ்வாருடைய துளஸித் தோட்டத்தில தோனறியவள், பூமிதேவியின் அவதார மாதத் திருவாடிப் பூரத்தில் அவதரித்தவள் — ஸ்ரீரஙகநாதனின் தர்ம பத்னியாம் கோதை ஆண்டாள் —

இவரருளிச் செய்தவை திருப்பாவை 30 பாட்டுககளும நாச்சியார் திருமொழி 143 பாசுரங்களுமாகும்.

அன்னவயல புதுவை யாண்டாள், அரங்கற்குப் பாமாலை பாடிக் கொடுத்தவளாகையால் பாட வலல நாச்சியார் என்றும், பூமாலை சூடிக கொடுத்தவளாகையால் சூடிக கொடுத்த நாச்சியார் என்றும் குலாவப்படுமவர்

இவரால் மஙகளாசாஸநம் செய்யப்பட்ட திவய தேசங்கள் -

1. திருவரங்கம் 2. திருக்குடந்தை 3. திருக்கணணபுரம 4 திருமாலிஞ்சோலைமலை 5 ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் 6 திருவேங்கடம 7. த்வாரகை 8 வடமதுரை 9 திருவாய்ப்பாடி 10. திருபபாற கடல் 11 பரமபதம்.

இனறோ திருவாடிப்பூரம எமக்காக
வன்றோ இங்காண்டாளவதரித்தாள் — குன்றாத
வாழ்வான வைகுந்த வான் போகந்தன்னை யிகழந்து
ஆழ்வார் திருமகளாராய். (உபதேச ரத்தினமாலை)

பெரியாழ்வார் பெண் பிள்ளையாய் ஆண்டாள் பிறந்த
திருவாடிப் பூரத்தின சீர்மை - ஒரு நாளைக்கு
உண்டோ மனமே! உணர்ந்துபார், ஆண்டாளுககு
உண்டாகில் ஒபபிதற்கு முண்டு (உபதேச ரத்தினமாலை)

அஞ்சுக்குடிக கொரு சந்ததியாய ஆழ்வார்கள்
தஞ்செயலை விஞ்சிநிற்கும் தனமையளாயப - பிஞ்சாயப
பழுத்தாளை யாண்டாளைப் பத்தியுடன் நாளும்
வழுத்தாய் மனமே! மகிழ்ந்து (உபதேச ரத்தினமாலை)

"அரங்கா மௌலி சூழ்கினற மாலையைச் சூடிக்கொடுத்தவள்"
(இரா. நூ 16)

நீளாதுங்க ஸதநகிரிதட ஸுப்தமுதபோத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்த்யம் ஸ்வம் ச்ருதிசதசிரஸ்ஸித்த மத்யாபயந்தீ |
ஸ்வோசசிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்யபுங்க்தே
கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூயஏவாஸ்து பூய ||
(பராசரபட்டர்)

அன்னவயல் புதுவையாண்டாள் அரங்கற்குப்
பன்னு திருப்பாவைப் பலப்தியம் — இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை — பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தாளைச சொல். (உயயக்கொண்டார்)

சூடிக கொடுத்த சுடர்ககொடியே! தொல்பாவை
பாடியருளவலல பலவளையாய — நாடி நீ
வேங்கடவறகெனளை விதியெனற இமமாற்றம
நாம் கடவா வணணமே நலகு (உய்யக கொண்டார)

அலலி நாள் தாமரை மேல் ஆரணஙகின இன்துணைவி
மலலி நாடாண்ட மடமயில — மெல்லியலாள
ஆயர் குலவேந்தனுகததாள் — தெனபுதுவை
வேயர் பயநத விளககு (திருக்கணணமங்கையாண்டான)

கோலச் சுரி சங்கை மாயன் செவவாயின் குணம் வினவும்
சீலத்தனள் தெனதிருமலலிநாடி — செழும் குழல்மேல்
மாலைத தொடை தென்னரங்கருககீயும மதிபபுடைய
சோலைககிளி— அவள தூயநற்பாதம துணை நமககே
(வானமாமலை ஸ்வாமி)

ஆணடாள திருவடிகளே சரணம்.

குலசேகராழ்வார்

கும்பே புநர்வஸெள ஜாதம் கேரளே சோளபத்தநே ।
கௌஸ்துபாம்சம் தராதீசம் குலசேகர மாச்ரயே ॥

கேரள தேசத்தில் கொல்லிநகர் (வஞ்சிக்களம) என்னும் தலை நகரில மாசிப் புநாவஸு நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீகௌஸ்துபாம்சமாய் அவதரித்தவர் குலசேகரப் பெருமாள்.

இவரருளிச செயதவை பெருமாள் திருமொழி 105 பாசுரங களாகும்

இவரால மங்களா சாஸநம் செய்யப்பட்ட திவ்ய தேசங்கள் —

1 திருவரங்கம 2. திருவேங்கடம் 3 திருவித்துவககோடு 4 திருககணணபுரம் 5. திருசசிததிரகூடம் (தில்லை நகா) 6. திருவாலி 7 திருவயோதயை 8. வடமதுரை 9. திருபபாற்கடல 10 பரமபதம,

மாசிப் புனர்பூசம் காண்மினின்று மண்ணுலகீர்!
தேசித்திவசத்துக்கேதென்னில - பேசுகினறேனை
கொல்லி நகர்க்கோன் குலசேகரன பிறபபால
நல்லவர்கள் கொண்டாடும் நாள். (உபதேசரத்தினமாலை)

"கொல்லி காவலன் சொலபதிகரும் கலைக் கவிபாடும் பெரியவா" (இ ரா நூ. 14)

இன்னமுதமூட்டுகேன இங்கேவா பைங்கிளியே!
தென்னரங்கம பாடவல்ல சீர்ப்பெருமான - பொன்னஞ்
சிலைசேர் நுதலியர் வேள் சேரலர் கோன் - எங்கள்
குலசேகரன எனறே கூறு. (உடையவர்)

ஆரம் கெடப் பரனனபர் கொளளாரென்று, அவர்களுக்கே
வாரங் கொடு குடம்பாமபிற் கையிடடவன் — மாற்றலரை
வீரங் கெடுத்த செங்கோற் கொல்லி காவலன் விலலவர்கோன்
சேரன் குலசேகரன் முடிவேந்தா சிகாமணியே.
(மணககால் நம்பி)

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

திருமழிசைப்பிரான்:

மகாயாம் மகரே மாஸே சக்ராம்சம் பார்க்கவோத்பவம்।
ம்ஹீஸாரபுராதீசம் பக்திஸாரமஹம் பஜே ॥

தையில் மகத்தனறு சககரத் தாழ்வானின அமசமாக பார்க்கவ மஹர்ஷிக்குப் புதிதிரனுய்த் திருமழிசையில அவதரித்தவர் திருமழிசைப் பிரான். திருக்குடந்தை யெமபெருமானிடத்து மிகவும் ஈடுபட்டவர் அதன விளைவாக அவன்திருநாமமான பிரான் என்ற விது இவர்க்கும், இவாதிருநாமமான ஆழவார் என்றவிது அவனுக்கு மாக ஆயிற்று. அவன ஆராவமுதாழ்வாரானுன்-இவர் திருமழிசைப் பிரானுனர். இவரே உறையில் இடாதவர்-ஸ்ரீமந்நாராயணபரதவ ஸ்த்தாபநபரர். இவரருளிச் செய்தவை நான்முகன் திருவந்தாதி 96 பாட்டுக்களும் திருசசந்த விருத்தம் 120 பாடடுக்களுமாகும்.

முந்தியது இயற்பாவிலும பிந்தியது முதலாயிரத்திலும் சேர்ந்தவை. இவரால் மங்களாசாஸநம் செய்யப்படட திவ்ய தேசங்கள்:-

1. திருவரங்கம் 2 அன்பில. 3 திருப்பேர்நகர். 4. திருக்குடந்தை. 5 கவித்தலம. 6 திருககோட்டியூர். 7. திருக்குறுங்குடி 8. திருவூரகம். 9 திருபபாடகம். 10. திருவெஃகா. 11. திருவெவ்வுளூர் 12. திருவலலிக்கேணி 13. திருவேங்கடம். 14. த்வாரகை. 15. திருப்பாற்கடல 16 பரமபதம்.

தையில் மகமினறு தாரணியீர்! ஏறறம் இந்தத்
தையில மகத்துக்குச் சாற்றுகின்றேன — துய்யமதி
பெற்ற மழிசைப் பிரான பிறந்தநாளென்று
நற்றவர்கள் கொண்டாடும நாள். (உபதேசரத்தினமாலை)

"இடங்கொணட கீர்ததிமழிசைக்கிறைவன" (இரா. நூ. 12)

தருச்சந்தப் பொழிலதழுவு தாரணியின் துயர்தீரத்
திருச்சந்த விருத்தம் செய திருமழிசைப் பரன் வருமூர்
கருச சந்தும காரகிலும கமழ் கோங்கும் மணநாறும்
திருச் சந்தத்துடன மருவு திருமழிசை வளம்பதியே.
(திருக்கச்சி நம்பி)

உலகும மழிசையுமுள்ளுணர்ந்து — தமமில்
புலவர் புகழக்கோலால தூக்க — உலகுதன்னை
வைத்தெடுதத பககத்தும — மாநீர் மழிசையே
வைத்தெடுதத பக்கம் வலிது. (திருககச்சி நமபி)

திருமழிசைபபிரான திருவடிகளே சரணம்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்

கோ தண்டே ஜ்யேஷ்ட்ட நக்ஷத்ரே மண்டங்குடி
புரோத்பவம் ।
சோளோர்வயாம் வநமாலாம்சம் பக்த பத் ரேணு
மாச்ரயே ॥

கேரள தேசத்தில மணடஙகுடி எனனும நகரில மார்கழியில் கேட்டையில "வைஜயந்தீ" வநமாலையின அமசமாய அவதரித்தவர் தொணடரடிப்பொடியாழவார்.

இவரருளிச் செயதவை — திருமாலை 45 பாட்டுககளும் திருப்பள்ளியெழுச்சி 10 பாசுரஙகளுமாகும்.

இவரால மஙகளாசாஸநம செயயபபடட திவயதேசஙகள.
1. திருவரஙகம் 2 திருபபாற்கடல 3 பரமபதம்

மனனியசீர் மாாகழியில கேட்டையினறு மாநிலத்தீா!
எனனிதனுககேற்றம் எனில உரைககேன — துனனுபுகழ
மாமறையோன தொணடரடிப் பொடியாழவார் பிறபபால
நான்மறையோா கொணடாடும நாள -(உபதேசரத்தினமாலை)

செய்யும் பசுந்துளவததொழில மாலையும செந்தமிழில பெயயும் மறைத் தமிழ் மாலையும் பேராதசீா அரஙகததய்யன கழற்கணியும் பரன — (இரா நூ 13)

மற்ருென்றும வேண்டா மனமே — மதிளரஙகர்
கற்றினம மேய்த்த கழலிணைககீழ — உற்ற
திருமாலைபாடும சீாததொண்டரடிபபொடி யெம
பெருமானை எபபொழுதும பேசு
(திருவரஙகப பெருமாள் அரையர்)

தமேவ மத்வா பரவாஸுதேவம ரஙகேசயம ராஜவதாஹ ணீயம |
பராபோதிகீம் யோ஽கருத ஸூகதிமாலாம பகதாஙகரிரேணும பகவநதமீடே ||
(திருமாலையாணடான்)

மணடஙகுடியெனபா மாமறையோா — மனனியசீாத்
தொணடரடிப் பொடி தொனனகரம் — வணடு
திணர்தத வயல தெனனரங்கத்தமமானைப பள்ளி
யுணர்த்தும் பிரான் உதித்த ஊர்
(திருவரஙகப பெருமாளரையா)

தொண்டரடிப பொடிகள் திருவடிகளே சரணம.

திருப்பாணாழ்வார்

வ்ருச்சிகே ரோஹிணீ ஜாதம் ஸ்ரீபாணிம நிசுளாபுரே ।
ஸ்ரீவத்ஸாம்சம் காயகேந்த்ரம் முநிவாஹநமாச்ரயே ॥

காாததிகை மாதம் ரோஹிணீ நக்ஷததிரத்தில நிசுளாபுரீ யெனனும் உறையூரில ஸ்ரீவத்ஸாமசமாய அவதரித்தவர் திருப் பாணாழ்வார் —

புஷப மண்டபமான திருவேங்கடத்தில் பணிப்பூவும கையுமான குறுமபறுதத நம்பி திருவேங்கடமுடையானுக்கு அந்தரங்கர். த்யாக மணடபமான காஞ்சீபுரமாம் பெருமாள் கோயிலில ஆல வட்டமும் கையுமான திருககச்சி நம்பி தேவப்பெருமாளுககு அந்த ரஙகா அவவோபாதி, போகமண்டபமான திருவரங்கம் பெரிய கோயிலிலே வீணையும் கையுமான திருப்பாணாழ்வார் பெரிய பெருமா ளுக்குஅந்தரஙகா பகவான கருடவாஹநன் - இவர் முநிவாஹனர்-

இவரருளிச செயதவை — அமலனாதிபிரான் 10 பாட்டுககளே யாகும்

இவரால மஙகளசாஸநம செயயப்பட்ட திவ்யதேசஙகள்:-
1. திருவரங்கம 2. திருவேஙகடம 3. பரமபதம

காாததிகை யுரோகிணிநாள் காணமினின்று காசினியீர்!
வாயத்த புகழப்பாணா வந்துதிப்பால — ஆத்தியர்கள
அனபுடனே தான அமலனாதிபிரான் கற்றதற்பின்
நனகுடனே கொணடாடும நாள். (உபதேசரததினமாலை)

சீரிய நான்மறைச் செமபொருள் செந்தமிழாலளித்த பாரியலும புகழ்பபாண பெருமாள் — (இரா. நூ. 11)

ஆபாதசூடம அநுபூய ஹரிம் சயாநம
மதயே கவேரதுஹிது முதிதாந்தராாதமா |
அதரஷ்ட்ருதாம நயநயோ விஷயாந்தராணாம்
யோ நிசசிகாய மநவை முநிவாஹநம தம் || (பெரியநம்பி)

காடடவே கண்ட பாதகமலம் நல்லாடை யுந்தி
தேட்டருமுதர பந்தம திருமார்பு கண்டம் செவவாய்
வாடடமில் கண்கள மேனி முனியேறித் தனிபுகுந்து
பாட்டினுற கண்டு வாழும பாணர்தாள் பரவினோமே.
(திருமலை நமபி)

திருபபாணாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மதுரகவியாழ்வார்

மேஷே சித்ராஸமுத்பூதம் பாண்ட்யதேசே கணும்சகம்
ஸ்ரீபராங்குச ஸத்பக்தம். மதுரம் கவிமாச்ரயே ||

சித்திரையில சிததிரை நக்ஷத்ரத்தில் குமுதன் எனனும் நித்ய ஸூரி கணுதிபருடைய அமசமாயப் பாணடய தேசத்தில திருககோளூர் என்னும் திவயதேசததில அவதரித்தார் மதுரகவியாழ்வாா.

ப்ரதமபர்வமான பகவத்விஷயத்தை தாரக போஷக போக்ய மாகக் கொண்டார் நமமாழவாா நமமாழ்வாரான ஆசாாயனேயே தாரக போஷக போகய வஸ்துவாகக கொணடவர் மதுரகவி ஆழ்வார் அவாகவி - இவா மதுரகவி

இவரருளி செயதவை "கண்ணிநுணசிறுததாமபு" 11 பாசுரங் களா. இவரால மஙகளாசாஸநம செய்யபபட்ட திவயதேசஙகள் 1. திருக்குருகூர். 2 பரமபதம்.

ஏரார் மதுரகவி யிவவுலகில வந்துதித்த
சீராரும சிததிரையில சித்திரைநாள- பாருலகில
மறறுள்ள வாழ்வாாகள வந்துதிதத நாளகளினும்
உற்றதெமககு எனறு நெஞசே யோா. (உபதேசரத்தினமாலை)

வாய்த்த திருமந்திரததின மததிமமாம பதமபோல
சீாதத மதுரகவி செயகலையை — ஆாதத புகழ
ஆரியர்கள் தாஙகள் அருளிச் செயல நடுவே
சோவிததாா தாற்பரியம தோந்து (உபதேசரததினமாலை)

எய்தறகரிய மறைகளை ஆயிரமினதமிழால
செயதற குலகில வரும் சடகோபனைச் சிந்தையுள்ளே
பெயதற்கிசையும பெரியவர்— (இரா. நூ 18)

அவிதித விஷயாந்தர சடாரே. உபநிஷதாம உபகாநமாத்ர போக |
அபிச குணவசாத் ததேகசேஷீ மதுரகவி ஹருதயே மமாவிரஸ்து || (நாதமுநிகள்)

வேறொனறும நானறியேன் வேதம் தமிழசெயத
மாறன சடகோபன் வணகுருகூரேறு — எஙகள்
வாழவாம எனறேததும் மதுரகவியாா எம்மை
ஆளவாா அவரே யரண. (நாதமுனிகள்)

மதுரகவிகள திருவடிகளே சரணம.

முதலாயிரம் முற்றிறறு

இரண்டாமாயிரம்

திருமங்கையாழ்வார்
திருவாலி திருநகரி

ஸ்ரீ

பெரிய திருமொழி

இங்கும் அங்கும்

314 இ உய்வதோர் பொருளால் —கலி. 1. 1. 1
அ ஆழியானருளே — கலி. 1. 1 4
அ மயர்வற மதிநலமருளினன —நம். 1. 1. 1

விளக்கம்:- உய்வதோர் பொருளால,- உஜ்ஜீவநோபாயமா யிருப்பதொரு நலல அர்த்தத்தாலே. நல்ல அர்த்தமெனகிறது- பகவத் கருபையை கௌரவத்தாலே உய்வதோர் பொருள என்று மறைத்துச் சொல்லுகிருர் நாலாம்பாட்டிலே "ஆழியானருளே" என்று அதுதனைத் தெரியவருளிச் செய்வர் நமமாழவார் அவவளவு போகப் பொருமை நடுவே "மயாவற மதிநல மருளினன' எனருரிறே

315 இ வாடினேன் —கலி. 1. 1.1
அ பொய்ந் நின்ற ஞானமும்...இந்நின்ற நீர்மை —
திருவிருத்தம். 1

விள- வாடினேன - பகவத்விஷயீகாரம் பிறந்த பினபும், தாம் கீழில பிரிவையெல்லா மநுஸந்தித்து "வாடினேன்" என்கிருர். நம்மாழவார் ஸர்வேசவரனை ஸாக்ஷாத்கரித்து அநந்தரம் பெற்ற பேறறியாதே "இந்நின்ற நீர்மையினி யாமுருமை" என்று கீழ நின்ற நிலையை அநுஸந்தித்தாப்போலே யிதுவும் என்றபடி.

316 இ நாராயணு கலி. 1. 1 1
அ மணியே மணிமாணிக்கமே மதுசூதா —கலி.
11. 8. 8

விள-நாராயணேபநிஷதது "அத புருஷோ ஹவை நாராயண' என்று தொடங்கி ஜகத் ஸ்ருஷ்டயாதிகளைக் கூறுமிடத்து "பரஹ் மண்யோ மதுஸூதநோம, ஸர்வபூதஸ்த்தமேகம நாராயணம். காரணருபமகாரம் பரப்ரஹ்மோம்" எனறு நாராயணன் மது சூதநன் எனறு கூறுகிறது. மதுசூதனன் ஸ்ரீஹயக்ரீவண எனபது

நிர்விவாதம். "ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேத் மதுஸூதந" என்று ஸகலவித்யா ப்ரவர்த்தகனான ஸ்ரீ ஹயகரீவனுடைய கடாக்ஷம் ஜாயமாந கால கடாக்ஷம் என்றும் இதுவே ஸத்த்வகாரணம் என்றும் இதனாலேயே ஜ்ஞாநஸம்பத்தி என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது ஹயகரீவன் மதுகைடபாரி என்னும் விஷயம் ஸகல ப்ரமாண ஸம்ப்ரதிபன்னம். மஹாபாரதத்தில் மோக்ஷதாம நாராயணீயத்தில் இவ்விஷயம் பரமஸ்புடம்

ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்தில் "தீர்த்தகர" (691) என்னும் திருநாமத்துக்கு ஸ்ரீசங்கராசார்யா "ஹயக்ரீவரூபத்தை தரித்து மதுகைடபாகளையழித்து ப்ரஹ்மாவுக்கு வேதங்களை உபதேசித்தவன்" என்று பாஷ்யமிட்டார் "குருதம" (210) திருநாம பாஷ்யத்திலும் இஃது ஒருவாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீமந்நாத முனிகளைத் துதிக்கும் பரமாசார்யரான ஆளவந்தாரும் ஸ்தோத்ராரம்பத்தில் "தஸ்மை நம மது ஜிதங்க்ரி ஸரோஜ தத்த்வஜ்ஞாந" என்று தொடங்கிக் கூறுகிறார் மதுகைடபாரியான நாரணன் பரமஸத்த்வஸமாச்ரயன் வித்யாப்ரவர்த்தகன் என்பது நிர்விவாதம்.

ஆழ்வாரும் தனக்கு மயர்வறமதிநலம் அருளிய பகவானை, திருமொழி ஆரம்பத்தில் நாராயண சப்தத்தாலும் திருமொழி முடிவில் மதுசூதந சப்தத்தாலும் அநுஸந்தித்திருப்பது யுக்தம் என்று தெளிவாகிறது

317 இ அவரவர் பணைமுலைதுணையா —கலி. 1. 1 2
அ தானுகந்த ஊரெல்லாம் தி. நெ. தா. 6

விள - ஊரெல்லாம் — ஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்கு முன்பு "அவரவர் பணைமுலைதுணையா" என்று ஜாதிநியதியின்றியிலே வரையாதே உத்தேச்யமானப் போலே, ஜ்ஞாநம் பிறந்த பின்பு திருப்பதிகளெல்லாம் உத்தேச்யமாயிருக்கிறபடி.

318 இ சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுது —கலி 1 1. 2
அ தண்குடந்தைக் கிடந்தமாலை— கலி. தி நெ 29

விள - திருமங்கை மன்னனுக்குத் திருக்குடந்தையில் அதிகமான ஈடுபாடு உண்டு என்பர் பெரியோர் பெரிய திருமொழியில் பற்பல திவ்யதேசங்களுக்குப் பதிகம் பாடியருளிய கலியன் திருக்குடந்தைக்கு ஒரு பதிகமும் பாடவில்லையென்னெனனில் - ஆங்கே உண்டான ப்ரீதி விசேஷத்தாலே அடிக்கடி திருக்குடந்தையை யநுபவிக்கிறார் என்பர் பெரியோர் கலியனருளிச் செய்த ஆறு ப்ரபந்தங்களிலும் திருக்குடந்தை மங்களாசாஸனம் உண்டு - முதல் ப்ரபந்தமான

பெரியதிருமொழியிலும் நான்காம் பத்து ஒன்ருெழிய மற்றைப் பத்துக்கள் அனைத்திலும் திருக்குடந்தை மங்களாசாசனம் உளது. ஆகத் திருமங்கை மன்னன தமக்குத் திருககுடந்தையில உளள ஈடுபாடு தோற்றத் தம் திவ்யப்ரபந்தங்களில் ஆதிமத்யாவஸாநங் களில திருக்குடந்தையை யநுபவித்தார். "குடந்தைக் கிடந்தமால் இங்கே போதுங்கொலோ" என்றருளிச் செயதாரிறே.

319 இ ஊமனுர் கண்டகனவிலும் பழுதாய் ஒழிந்தன நாள்கள், கலி 1. 1 3

அ பழுதே பலபகலும் போயின பொ 16

விள- ஊமனுர் - ஊமைகள் ஊமை கணட கனு வாயவிட மாடடானித்தனை, நினைததிருக்கும் அங்ஙனுமன்றியே, நெடுநாள் அநுபவித்துப போந்த விஷயங்களில போயிருந்து அநந்தரம் நினைத்திருககைக்கும ஒனறுமின்றிககேயிருக்கை அஙஙனனறியே, ஊமை கணடகனு வாய்விட மாடடிறறிலனுகிலும நினைத்திருக கலாம் இவை நினைக்கில் பயாவஹமாகையாலே நினைக்கவு மொண்ணுதெனகை ஸமருதி விஷயமாவ தொனறிலலை, ஸமருதி விஷயமாயத்ததுண்டாகில பயாவஹமாயிருககும்.

பழுதே - போன காலம அனுதி வருங்காலம் அநந்தம இத் தோடொத்த காலமிறே போயிற்று என்று அழுதேன இழவுககு அழுதாராகில அச்சமாவதென? வருமத்தைக குறிததன்றே அநு சிற்று என்னில, அதிகாரி நானுகில போன காலம் போலேயா கிறதோ வருகிற காலமும என்கிருர் - காலேஷ்வபி ச ஸர்வேஷு திக்ஷு ஸாவாஸு சாசயுத! சரீரே ச கதௌ சாபி வாததேதே மே மஹத் பயம் ॥ (ஜிதந்தே. 1 9) என்னக கடவதிறே

320 இ நஞ்சுதான் கண்டீர் நாராயணுவென்னும் நாமம் கலி. 1 1. 10

அ நஞ்சுதான் அரக்கர்குடிக்கு . கலி. 10. 2. 4

விள– நஞ்சு - "எனககெனறும தேனும பாலுமமுதுமாய திரு மால திருநாமம" எனறு நமககு இனிய திருநாமமே பாபததுககு நஞ்சு இப்பாட்டிலே பாபங்களை நசிபபிககும் நஞ்சு திருநாமம் என்று கூறபபடடது

நஞ்சு - "எங்கள் கண முகபபே ராவணன காலிலே விழுந்து, கலயாண குணங்களால பூர்ணையாயிருக்கிற சீதையை "ராக்ஷஸ

குலத்துக்கு நஞ்சு கிடாய்'' என்று ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் சொன்னான் என்று அரக்கர் கூறுவதாக அமைந்துளது இப்பாசுரம்.

ஆக பகவந்நாமம் நஞ்சு-பாபநாசகம்
சீதை நஞ்சு-ராக்ஷஸ நாசகம் என்றபடி

அமுதமான பகவந் நாமமும் ஒருவிதத்தில் நஞ்சாகிறது சீதக் கடல் உள்ளமுதான பிராட்டியும் ஒருவிதத்தில் நஞ்சு ஆகிறாள் என்றதாயிற்று.

321 இ வேழம் பிடியினோடு ...துயிலகொளும் — கலி.
1. 2. 3

அ குழாவரிவண்டிசை தீங்கரும்பு கண்வளரும்—
கலி. 2 10. 4

விள - வேழம - வணடித்யாதி -சில ராஜபுதரா, தொடை குத்த விட்டு உறங்குமாப் போலே, விரோதியான ரிஷபங்களைப் போக்கி நப்பின்னைப பிராட்டியோடே பரம ரஸிகன வாததிக்கிற தேசமாகை யாலே அங்குத்தைத திர்யககுககளும ச்ருங்கார ரஸப்ரதாநமாயிருக கும். இவை போகத்திலே அந்வயிதது பலாநுபவம் பணணி வாத்தியா நிறகுமாய்த்து வணடுகள் இசைபாட, அப்பாட்டுத் துடை குத்தாகத துயிலும் பிடியினொடு வேழம என்றபடி - இப்படிப்பட்ட திவ்யதேசம திருபபிரிதி -

குழா வரிவணடிசை — வண்டுகளிசைபாடும பாடல கேட்டுத் தீங்கருமபு கணவளரும்—கண ஏறிவரும என்றபடி. இப்படிபபட்ட திவ்யதேசம் திருக்கோவலூா.

திருப்பிரிதியில வண்டுளினிசைகேட்டுப பிடியினோடு வேழம் கள்ள நிததிரை கொள்கிறது. திருக்கோவலூரில வணடிசை கேட்டுத தீங்கரும்பு பணைக்கிறது — தீங்கருமபு - திருககோவலூா ஆயன் - குழாவரிவண்டு - அனபு கூருமடியவரான முதலாழவாா கள் எனபது ஆசாாய ஹ்ருதயஸாரம

322 இ பெரியமாசுணம் ...கலி —1. 2 10
அ யானைவெருவிஅரவொடுங்கும் வெறபு — நான்.
தி. 39

விள — பெரியமாசுணம - மலைபபாமபுகளானவை ஆனைகளுக கஞ்சி மலைபோலே போந்து போய்ப புற்றிலே புகா நிறகும என றருளிச் செயவர் ஜீயர். "இதுவோ இதுக்கருளிச செய்யுமபடி'' என று

பிள்ளை கேட்டருள "நீரிபபடிக கேட்கும் போது ஒனறை நினைத தலலது கேளீர அதனைச சொலலும" என்ன, "பெயருகையா கிறது தான் – போக்குவரத்து இரணடுக்கும ஸாதாரணமாயாயத் திருபபது இனித்தான் மலைகருச் சிறப்புச சொல்லுமவாகள மலைப் பாம்புகள் ஆனையை விழுங்கும் எனனககடவர்கள். ஆகையாலே கரியமாமுகிற படலங்கள கிடந்து முழுஙகுகிறவற்றைப் பெரிய மாசுணமானது ஆனையாக புத்திபண்ணி ஆமிஷார்த்தமாக மலை பேர்ந்தாப போலே காலவாங்கி வந்து கிட்டாநிற்குமாய்த்து என்றுமே" எனன, அதுவேயிறே பொருள் எனறு போரக கொண் டாடியருளினா எனறருளிச் செயவா ஆகையிறே பெரியமாசுணம் எனறது — ஆனையை விழுஙகுமபடியாயத்து இதினுடைய பெருமை யிருப்பது "யானைவெருவி அரவொடுஙகும்" எனருரிறே திரு மழிசைபபிரானும். "இடிகொள்வேழத்தை எயிற்றொடும எடுத்து உடன விழுஙகும கடியமாசுணம" எனறு கமபரும பாடினர்.

323 இ பெரிய மாசுணம் —கலி 1. 2 10
அ மாமழை மொககுளின் —நம். 4. 1. 6

விள - பெரிய – பெரியமாசுணம் எனறருளிச செய்த தாத்பர் யததைக கீழே யநுபவிததோம்.

மாமழை - பெருமழைக குமிழிபோலே, மாமழை எனகிறது, அநந்தரம் விழுந்த துளியோடே நசிக்கு மென்கைககாக.

கலியன் மாசுணம் எனறதே பெரிய மாசுணம என்றருளிச செயதது ஒரு தாத்பாயத்தாலே - நமமாழ்வாரும மழை என்றதே மாமழை என்றருளிச செயதது ஒரு தாத்பர்யத்தாலே யெனறபடி.

324 இ முன்னடி நோக்கிவளைந்து.—கலி. 1. 3.1
அ வல்வினைமோத மலைந்தே —நம். 3. 5. 2

விள - முனனடி - முன்பு இறுமாபபாலே தறை பாராதேயிறே திரிவது. "த்விதா பஜயேயம் ந நமேயம்" எனபது இயறறியுண் டான நாளிறே-செயல அற்றல செயயலாதவதில்லையிறே முதுமை யில உடலம் தன்னடையேவளையுமிறே.

வலவினைமோத - பகவத குணநுபவம் பண்ணும் அத்தனை போதுமிறே அவர்கள "நாம அவிகருதராகயிருகக வேணும்" எனறு குறிககொண்டு இறுககு வாதம பற்றினப போலே யிருப்பது. சாதுாததிகம வந்து எடுத்தெடுத்து எறறப்புக்கால இவனல் செயய லாவதிலலை-விகாரத்தையடைநதேயாக வேணும் எனறபடி. இத னில் "பகவானை நாமேவணங்கவமையும்-பகவத் குணநுபவத்தாலே நாமே விக்ருதராகவமையும எனறிறே ஆழ்வார்கள் திருவுள்ளம்.

325 இ பாவீ ...மொழிவதற்கஞ்சி —கலி 1. 6. 4
அ பாவி நீயென்று சொல்லாய் —நம். 4. 7. 3

விள – பாவீ: - அவாகள் (ஸ்த்ரீகள்) ஒழிசசினவனருகிலும அநுதாபம பிறந்து உகந்தருளிற்றெரு திருவாசலிலே யொதுங்கிறு யாகில இனறெங்களுக்குக கை சலியாதொழியலாயதது எனபா களாயத்து (யமபடாகள) மொழிவதறகஞசி - அவர்கள பண்ணும நலிவைப பொறுககலாமாகாதே கரூரமான பேச்சாயத்துப பொறுககப போகாதது- யமபடன "பாவீ" எனனுமது அஸஹய மெனறபடி.

பாவிநீ - நான் நிராசனுய தரிககும் படியாக, "இந்த்ரனுக்கு உதவினேம. யசோதாதிகளுக்கு உதவினேம எனறத்தை நினைத்து நசைபண்ணுகிறதென அவன் ஸத்த்வ நிஷ்டன, அவள் தாய், நீ பாவி", எனறு ஒரு வாாத்தை சொன்னுலாகாதோ

ஒனறு சொலலாய் - நீ பாகயவான எனனவுமாம. பாவியெனன வுமாம அதிலாத்தம கொண்டு கார்யமிலலை. உன மிடற்றேசை கேடகுமித்தனையே யெனககு வேணடுவது. பகவான "பாவீ" என்னுமதுவும உத்தேசய மென்றபடி.

326 இ நாம் தொழுதும் —கலி. 1. 7. 9
அ தொழுதெழு —நம. 1. 1. 1

விள-நமமாழவார் முதற் திருவாயமொழியில அருளிய 'தொழு தெழு' என்ற கரியாபதம் அப்பதிகமெஙகும் அந்வயிக்குமாபோலே கலியன் அருளிய "நாம தொழுதும" என்ற கரியாபதமஇத்திரு மொழி முழுமையிலும் அந்வயிக்கும். "இது இத்திருமொழியிற பாட்டுககெலலாம் க்ரியாபதம" என்றருளிச செய்தாா வயாக்யாதா.

327 இ அல்லிமாதர் புல்கநின்ற ஆயிரந்தோளன் - கலி— 1. 7. 9
அ தோள்களாயிரத்தாய:—நம. 8. 1. 10

விள- அல்லி மாதா - பெரிய பிராடடியார் அணைத்தால அவளைக் கட்டிக் கொள்ள ஆயிரம் தோளுணடாமாயத்து. 'தோள களாயிரத்தாய' எனகிறபடியே அனேகமாயிரம திருககைகளை உடையவன.

இது பெரிய பிராட்டியார்ஆலிஙகனததாலே பெருமாள் திரு மேனி விகாஸத்தைச சொனன பாசுரம்.

தோள்களாயிரத்தாய்'- முன்பு இழவாலே கூப்பிட்டவர் தரித்து ப்ரத்யுபகாரத்திலே யிழிந்த படியைக் கண்டு, அத்தாலே, அவனுக்குப் பிறந்த பௌஷ்கல்யத்தைப பேசுகிருர் உபகார ஸ்ம்ருதியாலே இவருடைய ஆத்மவஸ்து தாளும் தோளுமாய்த் தளிரத்தாப போலே, ஸதைகரூபமான வடிவும் சதசாகமாயிற்று. ஒரு ஸம்ஸாரியை லபித்து, அவாப்த ஸமஸத காமனை இவன் இப்படி ஹ்ருஷ்டனுனென்கிற இது கூடுமோ? எனனில்; ஸார்வ பௌமனை க்ஷத்ரியனுக்கு ஓருயர்ததியுணடெனறு, அபிமதை யான மஹிஷிபக்கலிலே சாபலமினறிககே யொழியுமோ? அவாபத ஸமஸ்த காமத்வமும் பரமாண ஸிததமாய் ஆசரித வாத்ஸலயமும் ப்ரமாண பரஸித்தமானல் அப்படியே கொள்ளுமித்தனையனரே? இத்தால ஒரு ஸம்ஸாரிஜீவனைப பெற்று பகவான திருமேனி விக ஸிததபடி சொலலிற்று.

ஆக பகவானுக்கு, ஸ்ரீதேவீ பரிரம்பணத்தால் பிறக்கும் விகாஸம் ஸம்ஸாரி சேதநலாபத்தாலும் பிறககும எனற ஸாரார்த்தம் ப்ரகாசிதமாய்த்து.

328 இ பேசுமின் திருநாமமெட்டெழுத்தும் —கலி 1 8. 9
அ வெறபென்று வேங்கடம் பாடும் —பே. 69

விள- இவ்விரு பாசுர வ்யாக்யாநஙகளிலும் நிரவாஹத்வயம் கூறப்பட்டுளது.

பேசுமின:- பேசுமின்...இடம் — "பேசுவார் தம்மையுய்ய வாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிரானிடம் - பேசுமின் திருநாம மெட்டெ ழுத்தும் சொல்லி நின்று" என்று இத்தனையும் பரோபதேசமாய் வாசமாமலா என்று மேலித்தனையும் ஸ்வகதமாக வருளிசசெயகிருர் என்றுமாம். அன்றிக்கே, திருவுள்ளத்தைக் குறிதது அருளிச் செய்கிருராகவுமாம். பேசுமின் என்னுமது க்ரியாபதத்வேந ப்ரஸித்த மாகையைப் பற்ற முதல் நிர்வாஹம். ப்ரகரண ஸ்வாரஸ்யாநு குணமாக "பேசும் இன்" என்று-பேசப்படுமதாய இனிதாயிருக்கிற திருநாமம் என்று கொண்டு ஸ்வகதமாக வருளிச செய்வதாக இரண்டாவது நிர்வாஹமாம். இங்ஙனே நிர்வாஹத்வயம்.

வெற்பென்று- ஆழ்வாரான அவஸத்தை போய் ஒரு பிராட்டி அவஸ்த்தையை பஜித்து (இருக்கும) அவளுடைய (ஆழ்வா ருடைய) தசையைத் தாயார் சொலலுவதாக அமைந்துள்ளது இப்பாட்டு எனறபடி பாடும - பாடுகிருள் - சூடும - சூடுகிருள ளென்றபடி.

இப்ரகரணததில் கீழும மேலும் அந்யாபதேசம் இன்றிக்கே யிருக்க, இபபாட்டு ஒனறும இப்படிக் கொள்ளுகிறதென் என்று இத்தனையும பரோபதேசமாக நிர்வஹிப்பர்கள் - பாடும் - பாடுங் கோள் - சூடும - சூடுங்கோள் எனறபடி. இபபடியிங்கேயும் நிர்வா ஹத்வயம்.

329 இ வெண்ணெய் உண்டான். என்றேச நின்ற— கலி 2. 2. 1

அ இன்னார் தூதனென நின்றான் — கலி. 2.2 3

விள - வெண்ணெய - கோபிகளுடைய ஸ்பர்சமுள்ளதொரு த்ரவ்யத்தாலல்லது செலலாமையையுடையனாய், அவர்களுடைய வெண்ணெயைக் களவு கண்டு அமுது செயது, அத்தைச் சொல்லி யேசுமபடி நிறகிற ஸாவேசவரன்.

இன்னார் தூதனென நின்றான் - பாணடவர்கள்தூத னென்ற வத்தாலே தரித்து நினறுணையத்து "இனனுன் சோற்றாலே தரித் தான் சுவா மணணாலே நினறது" எனனுமாபோலே, ஆச்ரித பாரதந்தாயததையிட்டுச சொலலுவாரைப பெறில் உணணாதே திடிக்குமாய்தது இததால் ஈசவரனுககு ஆச்ரித பாரதந்த்ரயமே ஸ்வரூபநிரூபகம எனறதாய்தது

330 இ மூர்த்திமூவராகி — கலி 2 2 8

அ கழல் சூடி —கலி. 11. 7. 10

அ நல்வேய் ஊதி —பெரியாழ்வார். 2. 1. 1

அ உலகமாக்கி —நம். 1. 9. 9

அ அரனுக்கு நீக்கியை —திருவிருத்தம். 86

விள - இவவிடஙகளிலே மூவராகி, சூடி, ஊதி, ஆககி எனபவை லயபந்தமனறு - ஸ்வபந்த மென்றபடி. மூவரானவன், சூடியவன், ஊதியவன, ஆக்கினவன் என்றபடி - சோருக்கி யென்றுப் போலே யென்பா பெரியோர். "அரனுக்கு நீக்கியை" எனறு நம்மாழ்வார் திருவிருத்தத்தில இவ்விஷயத்தை ஸ்பஷ்டமாக்கியருளினார்.

331 இ விற்பெருவிழவும்...செற்றவன் —கலி 2. 3. 1

அ தற்கச்சமணரும் ... மாண்டனர் —இரா. நூ. 99

விள - "ராமாநுஜௌ யமுநதீர்த்த ஸேவாபரௌ உதீதௌ நரகம் நிரோத்தும்! தயோ புராண பரணிநாய கீதாம் தஸ்யா நவீநஸ்து ததாந டீகாம்" ॥ என்கிறபடியே கீதாசார்யனை பகவான்

சேஷிராமாநுசன். கீதா ப்ரஷ்யகாரான எம்பெருமானுர் சேஷ ராமாநுசன். இருவருக்கும் பெயர் ஒன்றே — விற்பெருவிழவும் கஞ்சனும் மல்லும் வேழமும் பாகனும் வீழச செறறவன் சேஷிராமா நுசன். தற்கசசமணரும் சாக்கியப் பேயகளும் தாழ்சடையோன சொற்கற்ற சோம்பரும் சூனியவாதரும் நானமறையும் நிற்கக் குறும்புச் செய் நீசரும் மாண்டனா இராமாநுசமுனி போந்த பின்னே. இது சேஷராமாநுசனபடி

இப்படியிறே சேஷசேஷிராமாநுஜ க்ருத்யமிருககும்படி.

332 இ தாயுருவாகி வந்த பேய் —கலி 2. 3 3
அ பெண்ணுருவாகி யஞ்சுவையமுதமன் றளித்தான்.
கலி. 2. 3. 3

விள - பேய்க்குச் சேராத தாயுருவும், புருஷோததமனுக்குச் சேராத பெண்ணுருவும், இபபாசுரத்தில கூறப்பட்டுளளது

ஆக, தன்னுருவையழித்து வேற்றுருக் கொண்டாகிலும் விஷமிட்டு உலகங்கட்கெல்லாம் ஒருயிரை நலியவந்தவளை நலிந்து, தனனையழியமாறியாகிலும் அநுகூலர்கசு அமுதமீந்து உயிர்களை தரிப்பித்தான் பகவான் எனறபடி. அழிககைக்கும் அளிககைககும தங்களையழியமாறிஞர்கள் பூதனையும பகவானும எனறபடி,

333 இ பெண்ணுகி—கலி —2. 6. 1
அ அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி—தி. ப. 5

விள— பெண்ணுகி:- புருஷ சப்தத்தாலும் புருஷோத்தம சப்தத் தாலும் சொலலப்படுமவனிறே. தனபடிக்குச் சேராத ஸ்த்ரீ வேஷத்தைக் கொண்டான் என்றவாறு. ஆசரிதார்ததமாக அவன் தன்னையழித்துக் கொண்டபடி-

அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி: – உபய விபூதி நாயகத்வம் பகவானுக்கு நைஸர்கிகம் - அவனை ஐச்வர்யார்த்தி பரஹ்மாண் டாதிபதியாக உபாஸிக்கிருன். அவ்வளவேயனறு அவனபடி- ஆயினும் இவனுக்காக இவன அநுஸந்தித்தவளவிலேயாயிருககை.

ஆக, புருஷோத்தமஞன அவன் பெண்ணனது ஆச்ரிதரக்ஷணை தீந ஸவஸங்கலபாதீநம். உபய விபூதி நாதனை அவன அண்டாதி பதியானது ஐச்வர்யார்த்தி பாவாநு குணமாக என்றபடி. ஆக பரனுடைய நிருபாதிக ஸோபாதிகங்களிருக்கும்படி நிருபிதம்,

334 இ நண்ணாத...எண்ணாதேயிருப்பாரை... எண்ணோமே
கலி 2. 6. 1
இ பார் ...எண்ணும் நெஞ்சுடையார் ... எம்மையாள்
வாரே கலி 2. 6 2

அ இருளிரிய ...குல. 1
அ தேட்டரும்... குல. 2
அ மெய்யில் வாழ்க்கை —குல. 3

விள- "ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம்" என்று சரணாகத ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்களை சாஸ்தரம் கூறுகிறது. ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் பகவத் விஷயத்தி லும் பாகவத விஷயத்திலுமாகும்.

குலசேகரப பெருமாள தம்முடைய திருமொழியில முதற்பதிகத் தில் பகவதாநுகூலய ஸங்கலபத்தையும் இரணடாம பதிகததில பாகவதாநுகூலய ஸங்கலபததையும் கூறிய பிறகு மூன்ரும் திரு மொழியில பராதிகூலய வர்ஜநததைக் கூறினர்.

கலியன பாகவத விஷயகமான "நண்ணாத" பதிகத்தில் முதற் பாட்டிலே "தலசயநத்துறைவாரை யெணணாதே யிருப்பாரை யிறைபபொழுதும் எண்ணோமே" எனறு ப்ராதிகூலய வாஜநததை முந்துற அருளிச் செயத பிறகு "தலசயநம் ஆரெணணும் நெஞ்சு டையார் அவா எமமையாள்வாரே" எனறு ஆநுகூலய ஸஙகல பத்தைக் கூறியருளினர். எப்படிக கூறப்பட்டாலும இவவிரணடும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம் என்பது நிர்விவாதம்

335 இ நண்ணாத வாளவுணர் —கலி —2. 6
அ கண்சோர வெங்குருதி —கலி —7. 4
அ பயிலும் சுடரொளி —நம் —3. 7
அ நெடுமாறகடிமை —நம் —8. 10
அ தேட்டரும் திறல் தேனினை —குல —2
அ அடிமையில் குடிமையில்லா —திருமாலை —39

விள:- இப்பதிகங்களில் ஆழ்வார்கள் "ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களே சேஷிகள் சரண்யர்கள் ப்ராப்யபூதர்கள்" எனறு விளககியருளுகிருர் கள் வயாகயானம ஸேவிததுத் தெளிக.

336 இ நல்லரன் நானமுகன் நாரணன் —கலி—2. 9. 1
அ நல்ல வேதியர் —கலி —1. 7. 8

அ நல்வேதம் —கலி —9. 2. 1
அ நல்மறை —நாச். தி, 6. 7
அ நல்வீடு —திருவாசிரியம் —2
அ நன்நெறியில் நாரணன் —நம் —1. 3. 7
அ நல்லுலகம் —நம் —1. 3. 9
அ நல்வார்த்தை —நம் —7. 5. 9
அ நல்லவருள் —நம் —8. 6 .1
அ நல்லபதம் —நம் —8. 10. 11
அ நல்லமரர் —நம் —10 1. 10

விள.- இவ்விடங்களில் கூறப்பட்ட நன்மையானது என் என்னில்:—

நல்லரன். – தம்தாம் கர்மத்தாலே க்லேசபபடுகிற ப்ராணிகளே, தீம்பிலே கை வளர்ந்த ப்ரஜையைக் காலிலும கழுததிலும் விலங் கிட்டு வைக்கும் பித்ராதிகளைப் போலே, இவற்றுக்கு ஹிதரூபமாக உபஸம்ஹாரத்தைப் பண்ணும் ருத்ரன். தீம்பு செய்யும் சரீரத்தை உண்டாக்கித் தந்த பிரமனிலும், அதனை ரக்ஷிக்கும நாரணனிலும் அரனுககு இதிறே நன்மை தீம்பு செய்யும் சரீரத்தை ஸமஹரிக் கிறுனிறே ருத்ரன். இவ்வாறு ஒரு விதமாக நன்மையுள்ளமையைப் பற்றி நல்லரன என்கிருர். இராவண வதத்திற்குப் பிறகு ஸ்ரீராமனை இவவுலகத்தில தங்க வைத்த நன்மையைப் பற்றி ''ஷடாத்த நயந: ஸ்ரீமாந்'' என்று சிவன் ஸ்ரீமானுகக் கூறப்பட்டானிறே. அலலாத போது பிக்ஷார்த்தியை ஸ்ரீமான் என்று கூறுவாரில்லையே. அவவோ பாதி அரனுக்கு இஃதொரு நன்மை.

நலல வேதியர் – ஆசார ப்ரதானரான ப்ராஹ்மணர் வேதரக் யாக்ஷரராசி க்ரஹணம் அத்யயநம்—ஸாங்கவேதாத்யயநம் செய் தவனுக்கு வேத பாகத்தில் ஆபாத ப்ரதீதி விளையும அந்த ஜ்ஞாநத்தை நிச்சய ரூபமாக ஆக்கிக்கொள்ள அவனே ராகத்தாலே விசாரததிலேயிழிந்து அர்த்த நிர்ணயம் கொள்கிருன இபபடிப் பட்ட ஜஞாநபலம் ஸதாசாரமிறே ஆகையால் ஆசார பரதார ரான பராஹமணரே நல்ல வேதியர் எனறபடி. அதீதிபோதா சரணபரசாரணே '' என்ருளிறே ஸ்ரீ ஹர்ஷகவியும்

நல் வேதம். – ஸாம வேதம் – 'வேதாநாம் ஸாம வேதோஸமி' எனருளிறே கீதாசார்யன். நம்மாழ்வாரும் ''நல்வேதம்'' (5.4.3) என்றருளிச் செய்தாரிறே.

நல்ல மறை. - ஆராதந விஷயமாகப் பரந்தவையன்றிக்கே ஆராத்யனுடைய ஸ்வரூபத்திலே பரந்தவற்றைச் சொல்லுகிறது. அவை ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகள். 'ப்ரஹ்மணி உபநிஷண்ணு இத்யுப நிஷத் என்றருளிச்செயதார் ச்ருத ப்ரகாசிகாபட்டர். "உபநிஷண் ணத்வாதவா உபநிஷத்" என்ற வாக்யமும், "கஹநேஹி இயம் வித்யா ஸந்நிவிஷடா" என்ற த்ரமிடபாஷ்யமும், "கஹநே ப்ரஹ மணி உபநிஷண்ணு" என்ற வாமநடீகையும் ஆங்கே ப்ரமாண மாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. ஆராத்யமான பரப்ரஹ்மத்தை பரதி பாதிககும் பாகம் நலல மறை என்றபடி.

நலவீடு – நலவீடு என்று உத்தம புருஷார்த்தத்தைச் சொலலு கையாலே, நடுவில கைவல்ய புருஷார்தத்தைச் சொல்லிற்றுய்த்து. எம்பெருமானா தரிசனத்தில் தத்வத்ரயவாதமாகையாலே தத்வத்ர யாநுகுணமாகப் புருஷார்த்தமும் மூன்றுயிருக்கும். அசித்தத்வாநு பவம ஐச்வரியம என்றும், ஜீவதத்வாநுபவம் கைவல்யம் என்றும் பகவத்தத்வாநுபவம் பரமமோக்ஷம என்றும் கூறப்படும். ஐசவர் யத்தை போகமென்றும் மற்றைய இரண்டையும் மோக்ஷமென்றும் கூறுவா பரமோக்ஷம் பகவதநுபவம், அவரமோக்ஷம் ஸ்வாத்மாநு பவம் என்றபடி. பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தி "போகாபவாக" என்று அவ்விடத்திய வ்யாக்யாநத்தில பெரிய வாசசானபிள்ளை இவவாறு அருளிச செய்துள்ளார். இவவாறு மோக்ஷதவைவித்யம் திருவுள்ளம பற்றியே ஆழவாரும் "நலவீடு" என்று வயாவ்ருத்தி தோற்ற அருளிச்செய்தார்.

நன்றெழில் நாரணன்:- எழிலென்று "அபஹதபாப்மா திவய தேவ ஏக நாராயண:" என்கிற புகரை நினைக்கிறது நன்றெழில்.- ரூபச்ரியைப பார்த்தவாறே "கண்டவாற்றால் தனதே யுலகென நின்றான்" என்கிற படியே ஸர்வரக்ஷகன் இவனே யென்னலாம். நாரணன்–திருநாமத்தைப பார்த்தவாறே தன்னையொழிந்ததடைய ப்ரகாரமாயக் கொணடு தான் ப்ரகாரியாயிருப்பான் ஒருவன என்று தோற்றியிருக்கும். "கிமேகம் தைவதம்" என்கிற படியே அத்விதீய தத்வம நாராயண பதவாச்யம் பரமப்ரஹ்ம என்றபடி.

நலலுலகம் - ஈசவரன் விரும்பி வந்து அவதரிக்கையாலே நல்லுலகம் என்கிறது.

நல்வார்த்தை - மஹாபாரதம் என்றபடி.

நல்லவருள – என் குற்றமாதல தன் ஸார்வஜ்ஞ்யமாதல் பாராதே தன பேறாகப பண்ணினவருள். நிர்ஹேதுக ப்ரஸாதம் என்றபடி.

நலல்பதம'-நல்ல பதமாகிறது பாகவத சேஷதவமிறே. இதிறே மூலமந்த்ர ஸாரார்ததம - "மற்றெல்லாம் பேசிலும் நினதிருவெட் டெழுத்தும் கற்று நான உறறதும உன்னடியாாககடிமை" எனபது திருமங்கை மன்னன் திருவாக்கு - திருக்கண்ணபுரத்தெமபெருமா னிடம திருமந்த்ரார்த்தம் கேட்ட ஆழ்வார் நிஷ்கர்ஷமிது. திரு வேங்கடமுடையானிடம் திருமந்த்ரார்த்தம் கேடட தொணடமான் சக்ரவாத்தி குறும்பறுத்த நமபியை யநுவர்ததநம பண்ணினுனிறே. ச்ரவணுநுஷ்டாநங்களிருககும்படி. இபபடியேயிறே நல்லபதமான பாகவதசேஷத்வம்

நலலமரர்;- (ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகள்) தங்கள் ஆபததுக்கு இவனே உபாயமெனறு அறிகையாலே நல்லமரர் என்கிருர் அசுரர் களிற் காட்டில் வயாவருத்தியிததனையுமிறே. "மந்திபாய" (அமனுதி. 3) பாசுர வயாகயாநத்தில தேசிகன அருளிச் செயதுள் ளார் - "ஜீவர்கள் மூன்று வகைப்படுவர். சேஷத்வஜஞாநமிலலா தவர்—சேஷத்வ ஜ்ஞாநமெப்போதும் உடையவர் — காதாசித்க சேஷத்வ ஜஞாநமுடையவா என்று. சேஷத்வ ஜஞாநமிலலாத சேதநர்கள் ஸம்ஸாரிகள் நித்யமாகவே சேஷத்வ ஜஞாநமுடைய வர்கள நிதய ஸூரிகள். ஆபத்து வந்தவாறே அடியேன எனறும, ஆபத்து நீங்கினவாறே ஈசவரோ஽ஹம் என்றிருககும ப்ரஹ்மாதிகள் சேஷதவஜ்ஞாநம் காதாசித்கமாக உடையவர் எனறபடி — இந்த வாசியை ஆழ்வாா "மந்தி" என்றும, "வானவா" எனறும், "அயன்" எனறும காட்டியருளுகிருர் இவையித்தனையும மகாராாத் தமிறே - ஆக, "எனறேனும் நாரணனே நமக்கு ரக்ஷகன" எனற றிகைமாத்ரம் கொண்டு பரஹ்மாதிகளை நலலமரர் எனகிறது எனற தாய்த்து

337 இ நெய்யிலங்கு சுடராழிப்படையானை கையிலங்கு
வேல் கலியன் —கலி. 3. 6. 10

அ உறைகொள் புகராழி...உடையானை கறை வளரும்
வேல் வல்ல கலியன் —கலி. 5. 10. 10

அ அவுணன் உடல் கீண்டுகந்த சக்கரச்செல்வன்
—நம். 7. 6. 11

விள - நெய:- தையிலங்கு - பட்டர் - ஸர்வேச்வரன் திருமஙகை யாழ்வார்க்குப் பக்கக் குதிரையேறிப் பேர்மாசாதே! அவன் கையில் - திருவாழி அழகுக்குடலாக வொபபிததிருக்குமித்தனை. இவா கையில வேல் சதருநிரஸநத்தாலே கறை கழுவ அவஸரமின்றிககேயிருககு மாய்தது. அவன் சேஷித்வ ஸூசகமாகத் திருவாழியைப் பிடித்தாப்

போலேபாயதது இவர்சேஷத்வ ஸூசகமாகத் திருவேலைப் பிடித்தபடி

உரைகொள் புகராழி:- விரோதி நிரஸநத்துககுத் திருமங்கை யாழ்வார் கையில் வேலுண்டான பின்பு, திருவாழி யுறையிடடிருக குங்காண.

சக்கரச செலவன்:- ஹிரண்யனுடைய உடலுங்கூடத திருவு கிருக்கு அரைவயிருய்ப் போருகையாலே, பின்னைழயகுக்குப பததிரங் கட்டின விததனையாயிற்று அழகுக்கும ஐச்வாயத்துககும உறுப் பான திருவாழியை யுடையவனே.

338. இ அணியாலி புகுவர் கொலோ —கலி. 3. 7. 1
அ திண்ணம் என்னிளமான் புகுமூர் திருக்கோளூரே
நம். 6. 7. 1

விள - அணியாலி·- அழகிய திருவாலியிலே புகுவர்களோ — லங்காத்வாரத்திலே புகுவர்களோ. இருவரும இரணடு முக்த ராய்த்து. மாயாமருகத்தைப பிடித்துததா என்பாரும, அததைப பிடிப்பதாக அதின் பின்னே போவாரும். இருவரும ஒருவாககொரு வர் ஆழங்காலாய்ததது.

திணணம - என இளமான . புகுமூர் திருக்கோளூரே இது திணணம இவள் போய்ப் புகுமூா திருக்கோளூரே இது நிசசயம். பிள்ளைகளைக காணுவிட்டால, கோயிலுக்குள்ளே தேடும் அததனை யிறே.

ஆளவந்தாா கோஷ்டியிலே உண்ணும் சோறறிறபிராட்டிககோ கள்வன கொல்லிற் பிராட்டிக்கோ அஞ்ச வேண்டுவது? எனறு கேட்க, ''இருவராய்ப் போனவர்களுக்கு வயிறெறிய வேணுமோ? தனி வழியே போனவளுக்கன்றோ வயிறெறிய வேண்டுவது'' எனறு இருந்த முதலிகள் சொல்ல, ''அங்ஙனன்று காணுஙகோள். இரு வராய்ப் போனவர்களாகையாலே இருவர்க்கும் அஞ்ச வேணும் தனியே போனவளுக்கு ஒரு பயமுண்டோ'' என்று அருளிச்செய் தாா. அதுக்கடி - இருவரும் இருவர்க்கும் ஊமத்தங்காயாய, கடித் ததும் ஊர்ந்ததும் அறியார்கள். இவள் அங்கே புக்கல்லது தரியாள் என்று கருத்து ''அணியாலி புகுவர்கொலோ? அன்றியே லங்காத் வாரத்திலே புகுவர்கொலோ? என்றிறே வயிறுபிடி.

339 இ சிலம்பினிடைச் சிறுபரல்போல் —கலி —4. 4. 8
அ தீதறுதிங்கள்...குளமபினகம் —கலி —11. 4. 3

விள - கிலமபினிடை - ''குரமத்யகதோ யஸய மேரு கணகணு யதே'' எனகிற புராண வசநத்தையுட் கொண்டு ஆழ்வார் அருளிச் செயத பாசுரமிது ஆயினும் ''தீதறு திங்கள்'' என்கிற பாசுரத்தில் வராஹப பெருமானின் திருமேனியின் பெருமையை மிகவும் அதிசயிதமாக வர்ணிக்கிருர் ஸ்ரீ வராஹத்தின குளம்பில மஹாமேரு அகபபட்டது எனறு நானகாம் பத்தில அநுபவித்த ஆழ்வார் இப் பாசுரததில ஸ்ரீ வராஹப பெருமானின் திருக்குளம்பில சந்த்ர சூாயாகளும தேவாகளும் தேவலோகங்களும் திக்குகளும மலேகளும ஸப்த ஸமுத்ரங்களும் ஆகிய எல்லாம் அடஙகியுள்ளன எனவநுபவிக கிருா வராஹகலபாதியிலே மஹாவராஹமாய் ரக்ஷிததது திருமேனி. அது நமமையடிமை கொள்ளும் நிர்வாஹக வஸ்து எனகிருர்.
''பாலாகருதே வடபலாசமிதஸய யஸ்ய ப்ரஹ்மாண்டமண்டலமபூத் உதரைகதேசே தஸயைவ தத்வரத ஹந்த கதம் ப்ரபூதம் வாராஹமாஸததிதவதோ வபுரதபுதம தே'' என்று ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகனும வரதராஜபஞ்சாசததில அநுபவித்துள்ளார். ப்ரஹ்மாண்டத்தைத் திருவுதரதத்ல ஏக தேசததில அடக்கிய ஆச்சர்யத்தைச் சொலலவோ? அதிமஹததான ஸ்ரீவாராஹ விக்ரஹத்தை அலபமான அணட மண்டலத்தில எறுமபுப் பாழியில மஹாகஜம் போலே யடக்கிய ஆசசரியத்தைச சொலலவோ? எனறு நம்மாசார்யர்கள் விஸ்மிதராகிருாகள. இதிறே பரனுடைய அகடித கடநா ஸாமாத்தயம. இது தனனே ''ஆசசர்யசகதே. அவிததமிதமித்யேவ ஸாவாபத ஸிததே வயாகாதஸய உபசாந்தி:'' என்று தத்வ முக்தா கலாப சலோகததில அருளிச செயதார் தேசிகன்.

340 இ கருத்துடைத்தம்பிக்கு —கலி. 4. 6. 3
அ அவன் தம்பிக்கு —பெருமாள் திருமொழி. 10. 7
அ அவன் தம்பிக்கே நீளரசு ஈந்த —பெ. தி. 3. 9. 10.

விள—''நதுராக்ஷஸ சேஷ்டித '' ''ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம்'' எனறு தம்முடைய தமபியாக அங்கீகரித்திருக்கச் செய்தே ராவணன் படட பின்பு, ''க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்கார'' என்றது, ராமாநுவ்ருத்தி புருஷாாத்தமெனறு வந்தவனுக்கு ராஜ்யப்ராப்தியுண்டாக்குவதாகத திருவுளளம் பற்றியிறே.

''இளேயவாகட் கருளுடையாய்'' எனகிற படியே இராமனுக்கு இராமாநுசனிடததில் உள்ள ப்ரீதி இப்பாசுரங்களில வ்யகதமாகிறது. ''குகனெடும ஐவராளேம்...குன்று சூழ்வான மகனெடும் அறுவராளேம நினனெடும் எழுவராளேம்'' என்கிற படியே — இராமனுககு பரதலக்ஷ்மணுதிகளோபாதி ஸுக்ரீவ விபிஷணர்களும் அநுஜர்களே. கலியன, தமபி என்று சுக்ரீவனேயும, குலசேகரப

பெருமாளும பெரியாழவாரும தம்பி எனறு ஸ்ரீ விபீஷணுழ்வானை யும குறிபபிட்டுள்ளார்கள்.

341 இ பூவார் திருமாமகள் புலகியமார்பா — கலி 4 7. 9

அ அகலகில்லேன் இறையுமென்று .. மங்கையுறை மார்பா — நம். 6 10 10

விள — பூவாா திரு - பூவிலே பிறந்தவள, பூ அடிககொதிதது விரும்பியணைககுமபடி மாாபு படைததவனே. ஸமஸாரபரளயம தீர்க்கவலலனுய வத்஬லனுன நாராயணனை ஸ்ரீமானுக வநுஸந்தித்து, ''ஸீதாமுவாச'' என்னுமாபோலே அலர்மேலமங்கையை முன்னிட்டுப் பிரார்த்திக்கிருா எனறபடி - அலாமேலமங்கையுறை மாாபா உன்னடிக் கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேனே'' எனறு நமமாழ்வாரும் அருளிச் செய்தாரிறே

அகலகிலலேன·- இவவாதம வஸ்து சேஷமாகில் அவன சேஷியாகில் இஙகுப் பிராட்டி ஸம்பந்தத்தால் செய்கிறதென என்று ஜீயர் பட்டரைக் கேட்க, ''அது இருககிறபடிகேளீர்! ராவணனுககும் காகத்துககும ஸமபந்தமும அநுடடாநமும் ஒததிருகக, இனி ராவணன சாபத்தாலே கிட்டமாடடாதேயிருபபதொன்றுணடிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, ஜநநிபககல அபராதத்தில கைதொடனுயிருக்கத் தலை கொண்டு தப்பினுனிறே அவள்ஸந்நிதி யுணடாகையாலே. அவள் கடக்க விருக்கையாலே ராவணன தலையறுபபுணடான. போககற்றுச் செயலமாணடு நின்றநிலை யவனுக்கும ஒக்குமிறே. இ ங் ங னே யி ரு க க ச செய்தேயும் காாயமாயிற்றதில்லையிறே அவனுக்குப பிராட்டி ஸந்நிதியில்லாமையாலே. இனித்தான, மாதாவும் பிதாவுமானல பிதாவைப போலனறிறே பரஜைகள் விஷயததில மாதாவிருக்குமபடி இவன செய்தகுறை தான காணுக் கணணிடடிருக்கை யன்றிககே பிதாவின பக்கலிலும மறைததுக் காடடுவாள ஒருத்தியிறே. ஆகையிறே உத்தராாத்தத்தில அவனேடொபபுச் சொல்லி, பூாவார்த்தத்தில் புருஷகாரமாகையாகிற நீர்மையில ஏறறம் சொல்லுகிறது'', எனறு பட்டா அருளிச் செயதார். அவள் முனனுக அவனைப பற்றுமதே ஸ்ம்ப்ரதாயம.

342 இ செஞ்சொலாளர் — கலி. 4 8. 2

அ வெஞ்சொலாளர் — கலி. 5. 8. 4

விள — செஞ்சொலாளா - திருநாஙகூரிலுள்ளாா அடங்கலும் செவவிய சொல்லையுடை யாராயிருப்பர்கள். செவ்விய சொல்லையுடைய ப்ராஹ்மணா வாததிக்கிற திருநாங்கூர் எனறபடி.

வெஞ்சொலாளர் — அவர்கள் (யமபடர்) செய்யும் செயலகள் பொறுக்கலாம அவாகள பாசுரங்கிளா பொறுககவரிது திருநாஙகூா பராஹ்மணர் செஞ்சொலாளர், யமலோகததது யமபடர் வெஞ்சொலாளர் என்றபடி

343 இ நும்மைத் தொழுதோம் — கலி. 4 9 1
அ உம்மைத் தஞ்சமென்று — நம். 2 4 8

விள—நும்மைத தொழுதோம - படுகுலைபபட்டோம எனறபடி. பிரிநதாலும ஒரு சூது சதுரஙகததாலே போது போககித தரிக்கலாவதொரு விஷயததை யாசரயிக்கப பெறறிலோமே எனறு வெறுக்கிருர் கலியன தாமான தன்மையில கிலாய்ததுச சொலலுவது இவவிடமொன்றிலுமேயிறே.

உமமைத தஞ்சமெனறு - இது தாயபபாசுரம - பகவானை வெறுததுச சொனன பாசுரம். தஞ்சமலலாதாரைத தஞ்சம என்றிருநதால சொலலுமா போலே சொலலுவதே ! ''தஞ்சமாகிய தந்தை தாயொடு தானுமாய'' எனனும ஸர்வரக்ஷகனை, காதுகரைச் சொலலுமாபோலே சொலலுகிருளிறே தாய, மகள தசையைப பாரதது -

இபபடியிறே பகவதலாபத்தால வாடின காலத்தில ஆழ்வாாகள அவனை வெறுத்துச சொலலுமபடியிருப்பது.

344 இ நீயெம்பெருமான் . . அடியோமுக்கேயெம்பெருமான்-கலி. 4. 9. 5
அ கருமாமுகிலுருவா, கன லுருவா — கலி. 7. 9. 9
அ மணியுருவில் பூதமைந்தாய் — கலி. தி. நெ தா. 1
அ எப்பொருளும் தானாய் மரதகக் குன்ற மொக்கும் நம் 2 5 4
அ திரியுர் காற்றோடு கரிய மேனியன் — நம் 3. 6. 5
அ நீராய் நிலனாய் கூராா றி வெணசஙகேந்தி - நம் 6 9. 1

விள — ராமாநுஜமதத்தில ''பரமாதம ஸவரூபம் ஸதயம அவவோபாதி அவனுடைய ரூபமும ஸதயம'' எனறங்கீகரிக்கப் பட்டுளளது. அவனுடைய ரூபம் ஸாதாரண விக்ரஹ மெனறும்

அஸாதாரண விக்ரஹமென்றும் இருவகைப்படும். சேதநாசேத நாத்மகமான ஜகத்து பகவச்சரீரம 'ஜகத் ஸர்வம சரீரம தே' என்ற ஸ்ரீராமாயணவாக்யம் ப்ரஸித்தம. ''யஸ்யாத்மா சரீரம யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம்'' என்றும் ''ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா நாராயண.'' என்றும் ஸுபாலோபநிஷத்தும் ப்ருஹதாரண்யகமும கோஷிக்கின்றன. ''தஸ்யைவ ஏஷ சாரீர ஆத்மா'' என்று தைத்திரீய வாக்யம ப்ரஸித்தம ஜகச்சரீரன் பரமாத்மா சாரீரன. அவனைக் கூறும் சாஸ்த்ரமாகையாலே ப்ரஹ்ம மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரம ''சாரீரகம'' எனப்படுகிறது — ''ஸம்ஹிதம் ஏதத சாரீரகம'' என்றிறே வ்ருத்திகாரர் கூற்று பகவானுக்கு ஜகதாகாரத்வம போலே அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள விக்ரஹமும உண்டு என்பதும வேதாந்த ஸித்தம. ''ஸாவபூதாந்தராத்மா'' என்று ஜகதாகாரத்வமும, ''திவ்ய'' என்று திவ்யமங்கள விக்ரஹ யோகமும ஏகவாக்ய ஸித்தமிறே நம்மாழ்வாரும் ''பரஞ்சுடருடம்பாய் அழுக்குப் பதித்த உடம்பாய்'' (6. 3.) என்று அருளிச்செய்தாரிறே. ''சுத்த ஸத்வ மயமான அஸாதாரண திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனாய், குணத்ரய வச்யமான ஜகச் சரீரனாய'' என்ற ஈட்டு திவ்ய ஸூக்தி அநுஸந்திக்கத்தக்கது.

பகவானுடைய ஜகதாகாரத்வத்தை அஸக்ருத் அநுஸந்தித்தால ''க்ருஹக்ஷேத்ராதிகளான இவை எனது ஸொத்து'' என்ற விபரீத ஜ்ஞாநமும, ''இவை மற்றொருவனது ஸொத்து'' என்ற விபரீதஜ்ஞாநமும் தொலையும் - ''ஸாவஸ்வாமீ பகவான'' என்றும ''ஸாவம் பகவத் ஸ்வம'' என்றுமிறே யதார்த்தஜ்ஞாநாகாரமிருக்கும்படி. அது விளையும் என்றபடி. ஆயினும ஆழ்வார்களுக்கு அஸாதாரண விக்ரஹாநுபவத்திலேயே ஊற்றம் மிக்கிருக்கும.

இவ்விஷயம் கீழே காட்டப்பட்ட பாசுரங்களில் வ்யக்தம. அதுதன்னை விவரிக்கிறேன

தீயெம்பெருமான - ஜகதாகாரனாயிருக்கிற விருப்பைக் காட்டித் தந்தாய். எனக்கு இத்தால என செய்ததாயத்து என்கிறார் ஆழ்வார் ஜகதாகாரன நீ என்ற வித்தால உன்னுடைய ஸ்வாமயம நிர்வ்யூடம். அநந்யகதிகளான அடியோங்களுக்கு அது கொண்டு கார்யமென என்கிறார்.

கருமாமுகிலுருவா நினதுருவா - இப்படி ஜகதாகாரமான வடிவுகளொழிய அஸாதாரணமான வடிவுகளையுடையவனே

எப்பொருளும - ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களும ''தான'' என்கிற சொல்லுக்குள்ளே ப்ரகாரமாம்படி, தான ப்ரகாரியாய

"மரகதக குன்றம"—கீழ் ஜகதாகாரனும் நிற்கும் நிலை சொல்லிற்று. இஙகு அஸாதாரண விகரஹந்தனனேயே சொலலுகிறது.

திரியும - முற்றுமாய — இப்படிச சொல்லலாம படியாயிற்று அவனுடைய தோற்றமிருபபது - ஆய — தசசரீரியாய் இததால ஜகதாகாரதவம் சொலலுகிறது மேல அஸாதாரண விக்ரஹ யுக்தனுயிருககும் இருபபுச சொல்லுகிறது "கரியமேனியன" எனறு தொடஙகி,

நீராய ... — அாஜுநனும ஸ்ரீவிசவரூபம் கணடவநந்தரத் திலே "தேநைவரூபேண சதுாபுஜேந" எனறு அஸாதாரணமான வடிவையெனககுக் காட்ட வேணும எனருன அவவோபாதி ஆழ்வாரும "நீராய நிலனுய சிவனுய அயனுய்" என்று அவன காட்டிய ஜகதாகாரத்வத்தைத் தான்கணடவாறறை யநு வதிதது "கூராா ழி வாராய" எனறு அஸாதாரண திவய மஙகள விகரஹததோடே வந்து நடந்து காடட வேணும எனறபேக்ஷிக கிருா — ஆழ்வாாகளுககு ஈடுபாடு அவனுடைய திவய விக்ரஹாநு பவததிலேயிறே — "பலவகையும கணடு வெண்சங்கேந்தின ரூப பரனுன சவேதன படியும காணலாம்" எனற ஆசார்ய ஹருதய வாகயம் அத்ராநுஸநதேயம.

ஆக விவவளவால பகவான ஜகதாகாரனுயும திவயமஙகள விக்ரஹயுகதனுயும் உளன என்றும், ஜகதாகாரத்வ ஜஞாநததாலே யேற்படும பரயோஜந மினனது எனறும், ஆழவாாகளுக்கு ஈடுபாடு திவய மஙகள விகரஹாநுபவத்திலேயே யெனறும் கூறபபட்டது

345 இ அடியோமுககே யெம்பெருமான் — கலி 4. 9. 5
அ நங்கள் பெருமான் உறையும் — கலி. 5, 10. 9
அ நஙகள பிரான் — நம் 7. 3 3
அ மண்ணவர் தாம் தொழ -- நம் 8 6 7

விள — அநந்ய கதிகளாயிருக்கிற எஙகளுககு ருசி பிறந்த போதே நினைத்தபடிகளெலலா மநுபவிககைககாகவனறே தேவரீர் திருவிந்தளூரிலே வந்து கிட்டி நிற்கிறது.

பரதவம் நித்யஸூரிகளுக கநுபாவயமாயிருககும் வயூஹம் ப்ரஹமாதிகளுடைய கூககுரல கேடகைக கீடாயிருக்கும் ராம க்ருஷ்ணுத்யவதாரம தசரத வஸுதேவாதிகளுடைய பாகய பலமா யிருகும உகந்தருளின நிலங்கள, தஙகளுககு ஹிதமினனதெனறும்

அறியாதே ஸம்ஸாரம் த்யாஜ்யம் என்றும் அறியாதே ஸர்வேச்வரன ப்ராப்யன எனறும் அறியாதேயிருககிற ஸமஸாரிகளுககே முகங்கொடுக்கைக்காக வாயிருககுமிறே. குருடர்க்கு வைத்த இறையிலியில விழித்தார்க்கு ப்ராப்தியிலலையிறே "பினனுனா வணஙகும் சோதி" என்னக கடவதிறே "நஙகள பெருமான் உறையும நந்திபுர விணணகரம" "எனறிறே ஆழ்வார் மேலேயும அருளிச செய்கிருா.

நங்கள் பிரான – இவ்விருபபு நமககாககிக கொண்டிருககிற உபகாரகன பரதவம நிதயமுகதர்கது வயூஹம முகதப்ராயாககு. விபவம புண்ணியம பணணிஞாககு இவவிருப்பு பாபம பணணின ஸமஸாரிகளுககாகவிறே

மண்ணவர் - இடககை வலக்கையறியாத பூமியிலுள்ளார் தொழ பரமபதம நிதயாககேயாயிருககுமாபபோலே, உகந்தருளின தேசம் ஸமஸாரிகளுககேயாயிருககை இஙகுளளாா அஙகுப (பரமபதம) போவது மேனமையை யநுபவிகக அஙகுளளாா இஙகு (அர்ச்சாவதார திவயதேசம) வருவது சீலகுணநுபவம பணணுகைககு ஸமஸாரிகளுககு முகஙகொடுததுக் கொடு நிறகிற நீர்மையை யநுஸந்திதது நிதயஸூரிகளும வந்து கிடடுகிற தேசம் திருககடிததானம எனறபடி

இவவளவால உகந்தருளின நிலஙகளின ஏறறம கூறபபடடது

346 இ ஈதேயறியீா கலி 4. 9 6

அ எம்பெருமான் தனமையை யாரறிகிறபார் —

நம் 8 3. 9

விள — ஈதேயறியீா - நலலார் அறிவீா தீயாரறிவீா எலலாம் அறிவீா ஈதேயறியீா – தேவரீரை யொழியச செலலாதாா ப்ரக்ருதியுமறிவீா தேவரீரை யொழியவும ஜீவித்திருபபாா ப்ரக்ருதியுமறிவீா, இங்ஙன தனிததனிப பிரிததுச சொலலுகிறதென இவவுலகத்தெலலாமறிவீா—"அஜஞாதம நாஸதி தே கிஞசித தரிஷு லோகேஷு ராகவ" — இந்த லோகததில உமமுடைய ஜஞாநததுககு அவிஷயமாயிருபப தொனறிலலை. "ஈதேயறியீா"—ஸாவஜஞனையும் அஜஞனுக்க வேணடுமபடி காணும இவருடைய பரகருதிமார்தவம "உண்ணவும பொருது, படடினிவிடவும பொருது" என்னும ஸுகுமாரரைப போலேயாய்த்து இவருடைய ஸௌகுமார்யம. தூது விடபபுககு, விடடதூது அத்தலைப்படடு மீளுவதற்கு முனபே பற்ருமை தாம கிடந்து கூபபிடுகிருரிறே "தூவிரிய

மலருழககி'' யிலே இபபடித் திருமஙகையாழவார தம்முடைய ஸௌகுமாரயததை பகவானுககறிவித்தபடி

எமபெருமான தனமை — திருமாலே! நானமுகன செஞசடை யான எனறிவாகள எமபெருமானுன உனனுடைய தன்மையுணடு-ஸௌகுமாரயம, அதனையறியவலலாகளோ எனகிருர் ஆழவார். பகவத ஸௌகுமாரயம பரஹ்மசிவாதிகளுககு துாஜ்ஞேயம என கிருா நமமாழவார் பகவான சேஷீ ஸாவஜ்ஞன ஸாவசகதன நமககு அனிஷட நிவாததகன அபீஷடபரதன எனறு அறிநதார் கள பரஹமாதிகள் ஆயினும பகவத்ஸௌகுமாரயத்தை யறிந தார்களல்லா — ஸௌகுமாரயததை யநுஸந்திததுப பலலாணடு பாடுவார் ஒருவருமிலலையே எனறு ஆழவார் பயப்படுகிருர். ''திருமாறகு இங்கோர பரிவரிலையெனறு அஞ்ச'' எனறு மணவாள மாமுநிகள திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியில அருளிச செயதாரிறே.

ஆக பகவதஸௌகுமார்யம தேவதாந்தரதுர்ஜ்ஞேயம எனறும திருமஙகைமனனன்ஸௌகுமாரயம பகவானதனககே துாஜ்ஞேயம எனறும தெளிவாயிற்று

347 இ எமர் ஏழேழுளவும் — கலி. 4 9. 9

அ குடிகுடி வழிவந்து — நம 9. 2 1

விள — எனனுடைய குலநாதனெனறு ஏழபடிகால தேவரீா திருவடிகளிலே கைஙகாயததை யொழியச செலலாத நாஙகள் எனறபடி.

குடிகுடி - ஸபரிகரமாக எனறபடி வழிவந்து - சாஸதரங் களிற் சொலலுகிற முறைதபபாதபடி வந்து எனறபடி.

புதரபௌத்ராதி ஸஹிதராய்க் கொணடு என்றபடி

348 இ சிந்தை தனனுள் முந்திநிற்றிர் ... திருமேனி ... காட்டீர் — கலி. 4 9 9

அ நிற்கும் முன்னே வந்து, எனகைக்கும் எய்தான் — நம். 7. 3. 6

விள — சிநதை தனனுள - ''அணைககைககீடாகக கைக் கெட்டாதேயிருக்கிற நீா இத்தைப (பேராசை) போரவளர்ககிற தென'' எனறு பிளளான நெஞ்சிலே பரகாசிககிறவோபாதி அணைககைககும் எடடுதல, அணைககைக்கு எட்டாதாபபோலே

ஹ்ருதயததிலே பரகாசியாதிருததல செயயப பெறறிலோம. ''சிந்தை தனனுள நீங்காதிருந்த திருவே'' என்று கீழேயும அருளிச செயதாரிறே

நிறகும் முனனே வநது - ''என கண்களிலே வந்து தோற்ரு நிற்கும என் கைககு மெய்தான'' என்று பிளளான். ''நிற்கும முன்னே வந்து'' எனறு உருவெளிபபாட்டாலே நலிகிறபடியைச் சொலலுகிறது'' எனறு நஞ்ஜீயா ''உருவெளிப்பாடனறிககே கையாலே யணைகக எட்டிஞலன்ரே அழகிது'', எனறு பெரிய வாச்சான பிளளை. எட்டாதபடி மேகம் போலே தூரஸத்தனுகா நிற்கும் நீலமுகிலவணணத் தெம பெருமானிறே. ''கணகள காண்டற் கரியனுய் கருத்துக்கு நன்று மெளியன்'' (3. 6 11) என றருளிச் செய்தாரிறே.

ஆக இப்படி ஆழ்வார்கள் பகவானை அணைககத தேடி அது கிடையாத இன்னுப்பும, உள்ளத்தில் பெரு விழாவாகக காட்சி கொடுக்கிறபடியும் தோற்றக கூறினுர்களாயிற்று

349 இ கறறுத்திரிவார் — கலி 4. 9 10
அ உழிதருகின்ரேம் நமனதமர் தலைகள் மீதே —
திருமாலை — 1

விள — திருவிந்தளூாப பதிகத்தை யப்யஸிதது அந்த காவத் தாலே ''நமனறமா தலைகள் மீதே நாவலிட்டு உழிதருகின்ரேம்'' எனகிறபடியே யமாதிகள் தலை மேலே யடியிட்டுத் திரியுமவர்.

350 வெற்பால் மாரி பழுதாககி — கலி. 5. 1. 4
ஆய்ச்சி மறைய வைத்த தயிர் ... அமுதுசெய்த —
கலி. 5. 1. 5

விள — ஆய்சசி - இவனறியாததோரிடம் தேடி வைககு மாய்த்து சாந்துப பரணியிலே தயிரை வைக்குமாய்தது

கீழ்ப் (வெற்பால) பாட்டிலே இந்தரன விரோதிததுககு ஹேது, ஆச்ரிதருடைய கரஸபாசமுளள அடிசிலை தேவதாந்தரத துக்கு ஆக்கவொணணு தென்று தானே ''கோவர்ததநோ஽ஸ்மி'' என்றநுபவித்தது, ஆகையாலே அதததை நினைத்து இவனுக்கு ஆச்ரிதகரஸ்பர்சம் உள்ள தரவயத்திலே இத்தனை நசையோ என்ன, யசோதை மறையவைத்ததெலலாம் அமுது செயதபடி கண்டோம் என்கிருர் இப்பாட்டில.

351 இ சடையான் ஓட — கலி. 5. 1. 7
அ நேர்சரிந்தான் மூக்கண்மூர்த்தி — நம். 7. 4. 8
அ முண்டன்நீறன் — தி. ச. வி. 71

விள — பாணயுத்த காலத்தில், வருத்தமின்றிக்கே பாணனே யாம காக்கக் கடவோம என்று, பகவானை யெதிர்த்து வந்த தேவ தாந்தரங்களும் ருத்ரனும் முதுகு காட்டி யோடிய சரித்ரம் இப் பாட்டுகளிலே வயக்தம். இத்தால், தேவதாஸார்வபௌமனை ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஒருவனே அச்யுதனென்றும் தேவதாந்தரங் களுககு அச்யுததவம் இல்லையென்றும் கூறப்பட்டது. "ந ச்யா வயதீதி அச்யுத" இறே. பகவான் ஒருவனே தானும் நழுவாத வன, தனனைப்பற்றினாரையும் நழுவ விடாதவன். 'திண்கழ'லிறே.

"யோ நிதயம அசயுத பதாம்புஜ யுகம ருக்ம வ்யாமோஹத: ததிதராணி த்ருணய மேநே" என்றுநினறதிறே.

எமபெருமானா அசயுத பதத்வய வ்யாமோஹத்தாலிறே விஷயாந்தர விரக்தராய்த் திகழ்வது—அவர் யதிராஜரிறே. அந்த அச்யுத பதாமபுஜ யுக்மருக்ம வயாமோஹம், அர்ச்சாவதாரம் தொடங்கி பரபாயந்தமாக எங்கும் நித்யமாயுண்டாயிறே யிவர்க் கிருப்பது. அதெங்ஙனே யெனனில்.- அத்திகிரிப்பச்சை நிறத்தச் சுதனுடைய பதாம்புஜங்களிலும், வேங்கடத்தச்சுதனுடைய தாங்கு தாமரையன்ன பொன்னாரடியிலும, அரங்கமாநகரச்சுதன் உலக மளந்த பொன்னடியிலும், நண்ணித் தொழுமவர் நச்சுவார் முன் னிற்கும் நாராயணன் அச்சுதனுடைய துளங்கு சோதித் திருப்பாதத் திலும, தயரதறகு மகனை அச்சுதன் காடுறைந்த பொன்னடியிலும், கோவிந்தன அச்சுதன் பொற்றாமரையடியென்று பேசும்படியாய்க் கானில கன்றின் பின்போன பொன்னடியிலும், அச்சுதன் அநந்த சயனன் செம்பொற்றிருவடியிணையிலும். விவிலினபம் மிக வெல்லை நிகழ்ந்த நம்மசுதனை விண்ணோர் பிரானை மாசில் மலரடியிலு மாயிற்று இவர்மயல கொண்டிருப்பது. "பூவார் கழல்கள்" என்றும் "கண்ணன் கழலிணை" என்றும் "காகுத்தன் தன்னடி" என்றும் "பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமனடி" என்றும் "வைகுந்தச் செல் வனார் சேவடி" எனறுமிறே அச்யுத பதாம்புஜயுகம மிருக்கும்படி. அசயுத பதாம்போஜ ஸமாச்ரிதாக்கிறே "நச புநராவர்த்ததே" என்கிற அபுநராவ்ருத்தியிருக்கும்படி. ஆக ஸ்ரீமந் நாராயணனே அசயுதன் என்றதாய்த்து.

352 இ அன்னமாகி யருமறைகள் அருளிச்செய்த அமலன் — கலி. 5. 1. 9

அ அன்னமாகி அன்றருமறை பயந்தவனே — கலி. 5 3. 8

அ அன்னமாய்.. அருமறையை வெளிப்படுத்த வம்மான் - தி நெ. 30

அ பரிமுகமாய்...வேதநூல். பயந்தவனே — கலி. 5. 3. 2

விள் — அன்னமாகி - ''ஆசார்யாநுவர்த்தநம பணணிக கேட்கைக்கு அநதிகாரிகளாயிருக்கவும் கூடும'' எனறு திரயக வேஷ பரிகரஹம் பண்ணிஞனுய்த்து - ஸாரதியாய நினறு உபதேசித்தாப் போலே - அசுரர்களோடே கலந்து உருமாய்ந்து போனத்தைப் பிரிக்கைக்காக, நீரையும் பாலேயுமை பிரிககும பதாாததத்தின வடிவைக் கொண்டானுய்த்து ''முன பரிமுகமாய்'' இத்யாதி—

அன்னமாய — முனிவரோடு அமரர் ஏதத அனனமாய் அருமறையை வெளிபபடுதத அமமான - ருஷிகளோடே கூட பரஹ்மாதிகள் ''வேத சக்ஷுஸ்ஸை யிழந்தோம'' எனறு தனனை யாச்ரயித்து ஏத்த

ருஷிகளுக்கும ஆத்மோஜ்ஜீவநாாததமாக பரமாணுபேகைஷயுண்டு. ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸருஷட்யாதி வயாபாரத்துககு பரமாணுபேகைஷயுண்டு.

அன்னமாய் - அபௌருஷேயத்வம குலேயாதபடி ஹம்ஸ ரூபீயாய் அருமறையை வெளிப்படுத்திஞய. அபௌருஷேயமாய் நித்யமாயிறே வேதமிருப்பது - அபௌருஷேயத்வ நித்யதவங்களாலேயிறே வேதத்துக்கு ஸவேதர ஸமஸத ப்ரமாண வைலக்ஷண்யம. புருஷபுத்தி நிர்மிதமாஞல் புருஷகததோஷஙகளான ப்ரம பரமாத விபரலம்பாசக்திகள் பௌருஷேய ப்ரபந்தஙகளிலே தோன்றுமே. வேதம் நிர்துஷ்டம் அபௌருஷேயம் - வேதத்தினுடைய அபௌருஷேயத்வம் தோனற பகவானும புருஷ வடிவு கொள்ளாதே ஹம்ஸ ருபத்தைக் கொணடு வேதப்ரகாசநம் செய்தான். புருஷோத்தமன் கொண்ட திரயக்வேஷம் ஸ்ரீ ஹம்ஸாவதாரம்'' - ''ஸ்வராநந்த: கோவிந்த ஹம்ஸ ஸ்வபர்ண '' என்ளு நின்றதிறே.

353 இ கலேவாழ்பிணேயோடணையும் திருநீர்மலே வாழ் எந்தை — கலி. 5. 2. 8

அ சுவையன் திருவின் மணுளன் — நம். 1. 9. 1

விள — கலே - புருஷோத்தமனுன தான் ஸ்த்ரீப்ராயரான ஸம்ஸாரிகளோடே ஒரு நீராகக் கலக்க வேணும் என்னுமிதுக்குக் குருகுலவாஸம் பண்ணவேணுமென்று திருநீர்மலேயிலே வந்தான் - ஆங்கேயிறே கலே பிணேயோடேயணேந்து வாழ்வது.

சுவையன் - பரமரஸிகன் - திருவின் மணுளன் - இந்த ரஸிகதவத்துக்கு ஊற்றுவாய் சொல்லுகிறது. ரஸிகத்வத்துக்குச் சிரமம செய்தவிடம்.

354 இ தானுமாய தரணித்தலேவன் — கலி — 5. 4. 8
அ தானுய் — கலி. 8. 8. 10

விள- தானுமாய— ''முன்னுமிராமனுய்த் தானுய்ப் பின்னுமிராமனுய்'' எனனக் கடவதிறே. அல்லாத விடங்கள் சகதயேகதேசம அவன் 'தானே' வந்தான எனனக் கடவதிறே ராமாவதாரத்தை. ஸ்ரீராமாவதாரம் பூர்ணுவதார மாகையால் மற்றையவதாரங்களே சக்த்யாவேசம் என்று சொலலலாம் படியிருக்கும என று கருத்து ஸ்ரீராமாவதாரத்திலே ஆழவார் ஈடுபட்டபடியிது. நஹிநிந்தாந்யாயேந ராமாவதாரத்தின் ஏற்றம் சொன்ன வித்தனேயாம்.

355 இ நெய் பருக நந்தன் பெற்ற ஆனுயன் — கலி. 5. 5. 3
அ கோவலனுய் வெண்ணெயுண்டவாயன் — அமலனுதி. 10

விள- ''மஹதா தபஸா'' என்று சக்ரவர்த்தி ''நாடாளவொரு பிள்ளே பெறவேணும்'' எனறு ஒரு நோன்பு நோற்றுப் பெற்ருப போலே, ''கவ்யஙகள் பாழ்போக வொண்ணுது, இவற்றை புஜிப்பான் ஒரு பிள்ளே வேணும்'' என்று இதுக்கன்ருே இவனேப் பெற்றது. ''கோவலனுய வெண்ணெய் உண்ட வாயன்'' என்னுநினறதிறே.

356 இ இந்திரன் பிரமன் ஈசன்.— கலி. 5. 7. 2
அ இந்திரனேடு பிரமன் ஈசன்— பெ. தி. 2. 8. 1

விள-இந்திரன் - இதில இந்த்ரனே முற்பட வெடுத்துப் பின்னே இவர்களேச் சொலலுகையாலே, இவனேடு அவர்களோடு வாசியில்லே- சதுர்முகனே ஈச்வரன் என்று சொல்லுமன்று ருத்ரன் பகசுல் ஈச்வரத்வமுள்ளது. (எனறு சிலர் சொல்லுவர்) ஆக ஸர்வேச்வரதவம் இவர்களிலே ஒருவர்க்கும் இலலே யென்றபடி.

இந்திரனேடு - ப்ரஹ்ம ருத்ரேந்த்ரர்கள் மூவரையும் சொலலுகிற விடத்தில இந்த்ரனே முந்துறச் சொல்லிற்று - அவனேபாதி

ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்கும் அதிகரித்த கார்யத்தால் வந்த ஏற்றமத்தனை யொழிய ஈச்வரத்வகந்த மில்லை யென்று தோற்றுகைக்காக. இவர்கள் தான் தொட்டில் பருவமே பிடித்து இவ்விஷயத்திலே கிஞ்சித்கரித்திறே போருவது - எழிலுடைக் கிண்கிணி தந்துவனாய் நின்றான் இந்திரன வண்ணச் சிறுத்தொட்டில் வரவிட்டான் பிரமன. உடையார் கனமணி வரவிட்டான் ருத்திரன். இப்படியிறே இவர்களுடைய அநீச்வரத்வமும் அவனுடைய ஈச்வரத்வமுமிருக்கும்படி.

357 இ கோதில் வாய்மையினாயொடும் — கலி. 5. 8 2
அ கோதில் வாய்மையினான் — கலி. 5 8. 7

விள - கோதில் வாய்மை - வாய்மை - வாகிந்த்ரிய வயாபாரம். அதாகிறது - வசநம் - அதுககுக் கோதிலலாமையாவது - "ஸம்ச்ரவே மதுரம் வாக்யம்" என்று பிராட்டியுடைய திருவுள்ளததே மெய் யென்று பட்டு அவள் தரிக்கும்படி சொல்லுகையும், "த்ருஷ்டா ஸீதா" என்று இவர் தரிக்கும்படி சொலலுகையும்.

கோதில் வாய்மை - "காதல என் மகன" என்ற இவனையிறே "கோதில் வாயமையினான்" எனகிறது. அதுககுக கருத்து என்னென்னில், "குரு வசநம் அலங்கநீயம்" எனகிற கருஷ்ணாபிபராயததாலே—

இருவரும் பிரிந்திருக்கிறவளவிலே "த்ருஷ்டா ஸீதா" எனகிற திருவடியளவில் சொல்லும வார்த்தையையிறே இவனளவிலே சொல்லுகிறது

358 இ கொண்ட சீற்றம் ஒன்று உண்டு — கலி. 5.8.3
அ கடியனாய் — நம் — 9. 6. 11
அ ஆளராய் — நம் — 9. 3. 10

விள — "ஸ ச நித்யம் ப்ரசாந்தாத்மா" எனகையாலே ஆச்ரயத்திலின்றிக்கே, "க்ரோதமாஹாரயத் தீவ்ரம்" எனகிறபடியே கார்ய காலத்தில் ஏறிட்டுக்கொண்ட சீற்றம்-ஒன்றுண்டு - தரிதரானவன் தநிகனை அடையுமா போலே, "சீற்றமுண்டு" எனறாய்தது இவர் பற்றுகிறது. ஆச்ரயிப்பார்க்கு உறுப்பான குணங்களிறே ஸௌசீல்யாதிகள். விரோதி நிரஸநத்துக்குப் பரிகரமிறே சீற்றம்

கடியனாய — தன்பக்க லின்றிக்கே வந்தேறியென்கை "கொண்ட சீற்றம்" என்னக் கடவதிறே.

ஆளராய் - அடியாராய் ஆச்ரயிக்குமவர்கள் தேவர்கள். நிதய ஸூரிகள் செய்யும் அடிமையிறே "அமரத்வஸாம்யத்தாலே- நர்ங்க

ளும் ஈச்வரர்கள்'' என்னுமவர்கள் செய்கிறது. இவர்களுக்கு பகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநம் காதாசித்கம் என்றபடி— இவ்விஷயத்தை ''நளிர்ந்த சீலன்'' — (பெ. தி. 4. 4. 8) பாசுர வ்யாக்யாநத்தில் பரககக் காணலாம் — ''மந்திபாய்'' பாசுரத்தில் ''அயன்'' என்ற பதத்துக்கு இவ்விதமே பாவ வர்ணநம் பண்ணியருளினர் தேசிகன்.

ஆக பகவானுக்குக் கோபம் வந்தேறி—தேவதாந்தரங்களுக்கு பகவ சேஷதவஜ்ஞாநம் வந்தேறி — காதாசித்கம் — ஸாாவ காலீந மன்று என்றபடி.

நளிர்ந்தசீலன்'- குளிாந்த சீலத்தையுடைய செல்வ நம்பி. ஈச் வரன் சீலம் கொதித்திருக்கும். அதுக்கடி ''வாள் கொள் நீள் மழு வாளியுன்ஞகத்தான்'' ''ஆளராய்த் தொழுவாரும் அமரர்கள்'' என்று துர்மாநியான ருத்ரனும், சாவாமைக்கு மருந்து தின்னும் தேவஜாதியுமிறே இவனுக்கு அடிமை செய்வது. ''அக்கும் புலி யினதளுமுடையார் அவரொருவர் பக்கம் நிற்க நினற பணபர்'' என்றும், ''தாழ்சடையும் நீண்முடியும் ஒண்மழுவும் சககரமும் சூழர வும் பொனஞணும் தோனறுமால்'' என்றும், இரண்டுருவும் ஒன்ருயி சைந்து தோற்றுகையாலே, ''ஏருளும் இறையோனும் திசை முக னும் திருமகளும் கூருளும் தனியுடம்பன் ''என்று இவனுடம்பு தேவதாநமும் (தேவதாந்தரங்களுக்கு விட்டிருக்கும் பூமி) திருவிடை யாட்டமுமாயிறேயிருப்பது - இப்படியன்றியே, ''காணிலும் உருப் பொலார் செவிக்கிஞத கீர்த்தியார்'' என்றிறே இவர் (நம்பி) இருப் பது துர்மாநிகளான தேவதாந்தரங்களின் ஸம்பந்தத்தாலே ஈசுவரன சீலம் கொதித்திருக்கும் என்றும், தேவதாந்தரங்களேக் காற்கடைகொண்ட செல்வநம்பி சீலம் குளிர்ந்திருக்கும் என்றும் தேறியது— ஆக ருத்ராதிகள் காதாசித்க சேஷத்வஜ்ஞாநமுடைய துர்மாநிகளாகையால் ஆழ்வார் ''ஆளராய்'' என்றருளிச் செய்தார் எனறபடி.

359 இ மாக மாநிலம் முழுதும் வந்திறைஞ்சும் மலரடி— கலி. 5. 8. 5

அ மேலே விண்ணேரும் மண்ணேரும் வந்திறைஞ்சும் மென்தளிர் போல் அடி — கலி 7. 4 8

விள- மேலேவிண்ணோ-நித்ய ஸூரிகள், மணணோர்-பூமியோடு கூடிய லீலா விபூதியிலுள்ளாா. உபய விபூதியிலுமுள்ளாரும் வந்து ஆச்ரயிக்கிற ஸுகுமாரமான திருவடிகள்.

மாகம் — உபய விபூதியிலுள்ளாரும் வந்து ஆசரயிககும படி யான திருவடிகள் இவவாசரயணம் தர்மிப்ரயுகதமலல- கருஷ்ணுவ

தாரப்ரயுக்தம். பரமபதநிலயரான ஸூரிகள் ஆச்ரயிக்கும்படியென்னென்றால்:, "ஆச்சாத்ய அநுயயௌ சேஷ பணை. ஆநகதுந்துபிம்" என்றும், "விநதைசிறுவன் சிறகென்னும மேலாப்பின் கீழ் வருவானை" எனறும் சொல்லாநினறதிறே. திவயாயுதங்களும் கூட கர்ப்பவாஸம பண்ணியிறே பிறந்தது.

மாநிலம — இடையரோடு, அவர்கள் தான் வஸிஷ்டாதிகள் என்னும படியான பசுககளோடு, கனறுகளோடு, பீஷமாதிகளோடு வாசியற ஆச்ரயிததததிறே.

முழுதும்.- உபரிதந லோகததிலுள்ளாரும் மத்யராத்ரததிலே பாலமுது செயது சாயந்தருளப்புகுகிற வளவிலே, இந்தரன் திருவாசலிலே வந்து நினறு, புறபபடட தாஸிகளுககு, "நான வந்தேன் என்று விணணப்பம செயய வேணும" எனறு உளளே புகுந்த இந்த்ரன், "நரகன, எனனுடைய சதுாத தந்தியையும தரவேணும்" என்று நெருககா நினருன எனன, கையைததா எனறு எழுந்திருந்து ஸதயபாமைப பிராடடியோடும கூடப் பெரிய திருவடி தோளிலே ஏறி எழுந்தருளி நரகவதம் பண்ணினுன் எனனுநினறதிறே. "பாதேந கமலாபேந" இத்யாதிகளாலே ப்ரஹம ருத்ரார்ச்சநம் சொலலா நின்றதிறே "பரஹமாணமீசம் கமலாஸநஸத்தம்" என்று திருமேனியிலே காடடுவதும செயதானிறே

360 இ துளங்கு நீண்முடி. — கலி 5 8. 9
அ பிறந்தவாறும் — நம். 5 10.1

விள - துளங்கு:- கீழிரண்டு பாடடாலே அவனுடைய சக்தி யோகத்தைச் சொல்லி உபாய பூர்த்தியையும செ லலிற்றுய நினறது. இபபாட்டுக்கு உதயமென எனனில்.-

"ஸம்ஸாரத்தினுடைய தணமையையும் நம்முடைய அதிசயித சக்தித்வத்தையும் அநுஸந்தித்து தவரிக்கையாகிற இது ஔபாதிகங்காணும் — நாம செய்தபடி கணடிருககுமது காணும் உமககு ஸவரூபம்" என்ன, உனனையல்லதறியாத தொண்டைமான் சகரவர்த்திக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை யுணடாக்கினுப் போலே, எனக்கும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கவேணும என்று சரணம புகுகிறுா. கீழே "நான கணடு கொண்டேன் நாராயணு வென்னும் நாமம்" என்று திருமந்திரத்தை ஸார்த்தமாக லபித்து, "உற்றதும் உனனடியார்க்கடிமை" என்று ததீய சேஷத்வ பர்யந்தமாக வநுஸந்தித்தார். அதில முன்பு ஸவரூபஜஞாநம் பிறந்ததில்லையோ வென்னில், தந்தாமுக்குப் பிறந்த ஜஞாநம விச்வஸநீயமனறு என்று காணும

இருக்க வடுப்பது. ஸர்வாபிமத ஸாதநமிறே சரணுகதியாகிறது. ஆகத் திருமஙகை மனனன் ''ஏழை ஏதலன'' பதிகத்தில மோக்ஷார்த் தபரபத்தியிலேயிழிந்தவா, ''துளங்கு'' பாசுரததிலே ஸ்வரூபஜ் ஞாநம் நழுவாமைக்கு சரணுகதி பணணுகிருா என்று தேறுகிறது.

பிறந்தவாறும் - இப்படி சிரீவரமங்கலநகர், திருக்குடந்தை, திருவலலவாழ்களில எமபெருமாளேடு யதாமநோரதம ஸமச்லே ஷிககப் பெருமையாலே அவஸந்நரான ஆழ்வார், எம்பெருமான ஸ்ரீ மதுரையிலே வந்து வசுதேவா திருமகனுகப் பிறந்தருளின படியை யும், ஸகல மநுஜ நயந விஷயதாங்கதனுய்க் கொணடு வளர்ந்தரு ளின படியையும, அசேஷஜநமநோநயந ஹாரியாய அதிதைவாதி மாநுஷமான திவயசேஷ்டிதஙகளைப் பண்ணின படியையும், மற்றும் மத்ஸ்ய கூர்மாதிரூபேண அவதீர்ணனுய்ச் செய்தருளின திவய சேஷ்டிதங்களையும் காணப்பெற்றிலேன - இனி ''அவறறை யநு ஸந்திக்க வேணும்'' எனறு புககு மிகவும சிதிலனுகா நின்றேன். அந்த சைதிலயத்தைப் போககி, அநுஸந்திகக வலலேனும்படி பணணியருள வேணும் எனறு எம்பெருமானைப பற்றி முடிக்கிருா.

ஆக, கீழில பரபததிகள் பகவலலாபாாத்தமாகவெனறும், இதில ப்ரபத்தி மநோதாாட்யார்த்தமாகவெனறும தெளிவாகிறது. 'உரு காமல வரித்ததும்' என்று ஆசாாய ஹ்ருதயஸத்தம.

ஆக ஆழவார்கள் பாசுரங்களில மோக்ஷார்தத ப்ரபத்தியும் ஸவரூப ஜ்ஞாநாநுவருத்த்யர்த்த பரபத்தியும் மநச் சைதிலய நிவருதத்யர்த்த ப்ரபத்தியும் பேசபபடுவதை நாம் காணலாம். ஸகலபல ஸாதநமிறே சரணுகதியாகிறது.

361 இ உலகமளந்த பொன்னடியேயடைந்து...திருவ ரங்கத்தம்மானே — கலி. 5. 8. 9

அ வேங்கடமாமலே நின்ருன் அரங்கத்தரவினணை யான் — அமலன் 3.

விள—''உவந்த உள்ளத்தனுய உலகமளந்தண்டமுற நிவந்த நீணமுடியன் கடியார் பொழில் அரங்கத்தம்மான்'' என்று இந்த லோகங்களையடையத் தன் திருவடிகளாலேயளந்து கொண்டார் பெரிய பெருமாள் என்ருரே. அங்ஙனே சொலலலாமோ! ''அன்று ஞாலமளந்தபிரான சென்று சேர் திருவேங்கடம்'' என்றனரே நம் மாழ்வார் வாாத்தை. திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளைக் காண வேணும எனறு வழிபாடு செய்த ஸூரிகளும ''எந்நாளே நாம மணணளந்த இணைததாமரைகள் காண்பதற்கு'' என்றன்ரே

ப்ரார்தகித்தது. "ம்ருகோ ந பீம· குசர கிரிஷ்டா: யஸ்ய ஊருஷு த்ரிஷு விக்ரமணேஷு அதிக்ஷியந்தி புவநாநி விச்வா" "தாள் பரப்பி மண் தாவிய ஈசன்" என்றனரே உபய வேதாந்த கோஷமிருபபது. ஆகையாலே இந்த பூமியையடையத் திருவடிகளாலே யாக்ரமித்து, "அடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்து அடியீர் வாழ்மின்" எனறு தன திருக்கையாலே உலகமளந்த பொன்னடியைக் காட்டிக் கொடு நிற்குமவனாய், "தானுேங்கி நிற்கினருன தண்ணருவி வேங்கடம்" எனகிறபடியே, அணடமுற நிவந்த நீணமுடியனுமாய் நிற்கினருன் திருவேங்கடமுடையான் அனரே எனன, அந்தத் திருவேங்கடமுடையானுகிருன்தானும் இங்குக கண வளர்ந்தருளுகிற பெரிய பெருமாளே எனபா.

திருப்பாணுழவார் "நீள்மதிள் அரஙகம" எனறருளிச் செயதார். இப்பாசுரம் கேட்டுப் போலே காணும் திருமங்கையாழ்வாா திருமதிள செய்தது. அழகிய வாயாலே இதருளிச் செய்த பினபாகாதே திருமாளிகைகளும் திருககோபுரங்களும் கனத்தது. அவ்வோபாதி, "வடவேங்கடமாமலே நின்ருன் அரங்கத்தரவினணேயான்" எனற திருப்பாணுழவார்பாசுரத்தையடியொற்றிக கலியன "துளங்கு" பாசுரததில திருவேங்கடமுடையான் சரிதத்தைக கூறி உலகமளந்த பொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன் அணி பொழில திருவரங்கத்தம் மானே" என்று திருவரங்கன்திருவடிகளேச் சரணுகப் பற்றுகிருா. திருவேங்கடமுடையானும் திருவரங்கத்தானும் இருவரும் ஒருவரே எனறு இவவிருவரும் அநுபவித்தார்கள். இவவிருவரும் கார்ததிகை மாததகில அவதரித்தவா என்ற சேர்ததியும் உணடிறே, திருநக்ஷத்திரங்களும் அடுத்தடுத்த நக்ஷத்திரங்களிறே. "கட்டெழில் சோலே நல்வேஙகட வாணனே - கட்டெழில் தென்குரு கூர்சசடகோபன் சொல கட்டெழில் ஆயிரம்" என்றும், "முகில்வண்ணன் அடிமேல சொனன சொல்மாலே ஆயிரம்" என்றுமிறே நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்தார் 'திருவேங்கடத்து என்னுனே... உளனுகவே என்னுவில இன் கவி யாஞெருவர்க்கும் கொடுக்கிலேன' என்ருா ஆழவார்- வான் திகழும் சோலே மதிளரங்கர் வண்புகழ் மேலஆன்ற தமிழ மறைகள் ஆயிரமும் ஈன்ற முதற்ருய் சடகோபன்" என்ருர் ஸ்ரீ பராசர பட்டர். திருவேங்கடவன் வடவானே, திருவரங்கன் குடபாலானே, இருவரும் ஒருவரே என்று கருத்து.

362 இ ஒத்தொலியேத்தக்கேட்டு மலங்குபாய் —
கலி. 5. 9. 6

அ ஆங்கு ஆரவாரம் அதுகேட்டு அழலுமிழும்
பூங்காரரவு — நான் தி. 10

அ விடங்காலும் தீவாய் அரவணே — பூ. 71

விள:—ஒத்து-பராஹ்மணா உச்சமாக உச்சரிககிற த்வநியைக கேட்டு "நம்மைக குறித்து உணடான ஆரவாரம்" எனறு மலங்கு கள் (மீன்கள்) பாயாநினறுளள வயல்.

ஆங்கு—"திசைவாழியெழ" எனனும்படி திருவுலகளந்தருளின போது உண்டான வார்ததை கேட்டு, அழலுமிழும்—"விடங்காலும் தீவாய் அரவணை" என்னும்படியே, பூங்காரரவு—அழகிய சீற்றத்தையுடைய திருவனந்தாழ்வான.

பொருமாநீளபடை (நம். 1.10.1) பாசுர வ்யாக்யாநமான ஈட்டில் உள்ள திவ்ய ஸூக்திகளை ஈண்டு நாமநுபவிபபோம். "விரோதிபூயிஷ்டமான இததேசத்தில் அவன் இபபடிச் செய்யச் சொல்ல வேணுமோ அங்கே (பரமபதத்தில்) யுட்பட இப்படிச் செயயக் கடவவன. ஆங்காரவாரமது கேட்டு அழலுமிழும பூங்காரரவணையிறே. ஆங்கு—தேசமது (பரமபதம்) ஆரவாரமஅது- "அஹமந்நம் அஹமந்நம் அஹமந்நம அஹமந்நாத அஹமந் நாத. அஹமந்நாத." எனகிற (நித்யமுக்தர்களின்) ஆரவாரம. அங்கே அது கேடடு அபபடிபபடுகிறவர்கள் இஙகே இது கணடால இப்படிப்படச் சொலலவேணுமோ" என்று.

இப்படித் திருபபோநகர் மீனகளுடையவும் நித்யஸூரிகளுடையவும் ப்ராந்தியை யநுபவித்தோம்

363 இ பொறுத்தேன் —கலி. 6. 2
அ திருவுக்கும்திரு —கலி. 7 7
அ உண்ணிலாவிய —நம் 7. 1

விள.—பொறுத்தேன-திருவுக்கும-பாதகமான இந்த்ரியங்கள் விடாதே அணித்தாய் நின்று நலிகிறபடியை அநுஸந்திதது அஞ்சி நமமாழவாா உண்ணிலாவியிறபட்ட க்லேசத்தையடையப்பட்டு இதுககுப போக்கடி அவனதிருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புகுகைக்கு மேற்பட இலலையெனறு அததயவஸித்து புருஷகார பூதையான பிராடடி முனனுகத் தமமுடைய வநந்யகதித்வத்தைச் சொல்லிககொணடு சரணம் புகுகிறா கலியன நமமாழவார் சரணுகதி செய்த பிறகு இந்த்ரியங்களைக் கணடு நடுஙகிக் கூப்பிட்டார் உண்ணிலாவியில. கலியன இந்த்ரிய பயம தலையெடுதது அது தீரச் சரணம் பற்றுகிறா கலியன திருநறையூரிலும தேரழுந தூரிலும் இந்த்ரிய பயம் தீரச் சரணுகதி செய்கிறா

364 இ வெகுளாது —கலி 6. 2. 7
அ சீற்றமுள —கலி. 11. 8 2

விள —வெகுளாது.—என்னுடைய ("யானிரந்தேன்"என்ற) பாசுரம கேட்டால தேவர் திருவுளளத்துககு சிவீல என்ன வேணடும படியாயிருக்கும். யானிரநதேன-அததலேயிததலேயானபடி, நீ எதிா சூழலபுக்கு இரந்துதிரிய, நானததை மறுத்து வைமுகயம பண்ணித திரிகிற காலததின நீடசியும திருவுளளம. பற்றுகையுணடே நீயிரகக மறுததுத் திரிநத நானனரே இபபோது இரககிறேன, இது கேடடு தேவா திருவுளளம சீறும. இனறு அநநயகதியாய வந்து நிறகிறவன, முனபு "நாம் அஜுதிகாலம பிடிகக மறுத்துப போநதவனனரே" எனறு என்னுடைய பூாவ வருத்ததைப பாாத தால தேவா சீறவேணடும் படியாயிருககும. நான ஸாவதோஷ யுகதனுயிருந்தேன். நீ ஸர்வஜ்ஞனுயிருநதாய. ஆனபினபு, "நம மையும தனனேயும பாராதே இவன நிரதோஷரைபபோலே நம காலேப் பிடிபபதே" என்று சீருதே.

சீற்றமுள.—திருவுளளத்துக்குச சீறவேண்டுவன குவாலேச செயது வைதது அவையொனறையும பாராதே அநுகூலரைப போலே திருமுனபே நினறு சில சொலலப் புககவாறே, "கேட டருளுகிற தேவரீர் ஸாவஜஞராகையாலே, அப்போது அவற்றைச செயது, இபபோது இவறறைச் சொலலா நினருன இவன. என் செயதானுனன" எனறு திருவுளளததுககுச சீறவேண்டுவன குவாலுள.

ஏகோऽஹமஸ்மீதிச மந்யஸே த்வம:—கெடுவாய்! ஜீவபரர்கள் இருவருணடு எனகிற ப்ரமாண பரஸிததியையும கேட்டறியாயோ? நீதான ராஜாவாய, பராமாணிகா ஸேவிக்கவே தானிருந்து போந்தது ந ஹருசசயம்-அப்போதொனறைச் சொல்லி இப்போது ஒனறைச செயகிற உனனுடைய நினேவுககு வாயத தலேயா யிருககிற அவனேயொன்றும புததி பணணிற்றிலேயோ பாவி: முநிம-அவனதான உனனேபபோலே ஜஞாந ஸஙகோசமுடையான் ஒருவன எனறிருந்தாயோ?

புராணம்.—ஒரு கால் ஜ்ஞாந ஸங்கோசமுணடாய் ஒருகால் விஸ்த்ருத ஜஞாநனும் அவன எனறிருந்தாயோ? "பழகியான் தாளே பணிமின்" எனனக் கடவதிறே.

பரிகரஹித்த சரீரம் தோறும புதியனுயிறே யிவன் போருவது. முன்பு நினற நிலேயறியான. நடுநிற்கிற நிலேயறியான். மேல் போக்கடியும அறியான இவன். முனபு நின்ற நிலேயும அறிந்து இவனுக்கு ஸாத்மிககும அதுவுமறிந்து மேல் போககடியும் அறிவான் அவனிறே.

வாத ப்ரக்ருதி பித்த ப்ரக்ருதி என்றறிந்து ஒரோ குடிக்காகப் பரிஹரித்துப் போரும் வைத்யர்களைப் போலே. முன்புதான் அசித் கல்பனாய்க் கிடக்கும் பின்புதான் "கா பீர" என்னக்கதருநிற்கும் இவன். முன்புத்தை நிலையறிவானொருவன் பலாநுபவம் பண்ணு விக்குமத்தனையிறே. யோவேதிதா – இத்யாதி – முன்பு சொன்ன வார்த்தையையும் இப்போது செய்கிற செயலையும் உள்ளபடியறி வான் யாவனொருவன், அவவீச்வரன்முன்பே யிருந்து அமணக் கூத்தடியாதே கொள்வாய்.

திருவுள்ளத்துக்குப் பொறுகக வொண்ணாதபடி பரஹிம்ஸை களைப் பண்ணுவது தேவரீர இவை நலவழி போகவேணும் எனறு ஹிதம் பார்தது வைத்தால் அவ்வழி போகாதொழிவது சரீரபரிக ரஹம பண்ணி நிற்கையாலே அதுக்கடியான அவித்யாதிகளுககு வச்யனாவது சப்தாதிகளிலே ஆபிமுகயம் பண்ணி உன பககலிலே வைமுக்யம் பண்ணுவது. உன் திறத்திலே பொறுக்க வொண்ணாத வற்றைச் செய்வது உன்னடியார விஷயத்தில பொறுகக வொண்ணாதவற்றைச் செய்வது. இரண்டிடத்திலும நிர்நிபந்தந மாகச் செய்யுமவை. இவவழியாலே அநேகமிறே தேவருக்குப் பொறுகக வொண்ணாதவை.

பகவதாசாரமாவது - ஈச்வரசேஷமான ஆத்மவஸ்துவை என்ன தெனறிருககை. அவனுடைய அநுக்ரஹ ஜந்மத்தை கர்ம நிபந்தந ஜனமத்தோடு ஸமாநமாக புத்தி பணணுகை அவன் தன்க்ருபை யாலே இவன கோலிற்றெனறைத திருமேனியாகப் பரிக்ரஹித் தால, அத்தை இதர ஸஜாதீயமாக ப்ரதிபத்தி பண்ணுதல் செய்கை. பாகவதாபசாரமாகிறது - ஆாததகாம நிபந்தநமாக பாகவதா களோடே பொருமை கொண்டாடுகை அஸஹயாபசாரமாகிறது- இவையிரண்டு விஷயத்திலும ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாகச் செய்கை.

இப்படியால தேவர் திருவுள்ளத்துககுச் சீற வேண்டுவன குவாலுள. பிள்ளையுலகாரியனும் பகவதபசாராதிகளை யிங்ஙனே ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில அருளிச்செய்தாரிறே.

365 இ மூவாவானவர்தம் முதல்வா —கலி. 6. 2. 8
அ விண்ணுளார் பெருமானேயோ —நம். 7. 1. 5

விள: — மூவாவானவர்-அகர்ம வசயராய உனனையநுபவிககும் படி பணணி வைத்தாயே, ஒரு விபூதியாக எப்போது மொக்க பஞ்ச விமசதி வாாஷிகராயிருப்பாாகள். புஜியா நிற்கச செய்தே, "இது நமக்குக் குலைகிறதோ" என்றிருக்க வேண்டா வாய்த்து. முதலவா-

அவர்களை அகர்மவச்யராக்கி, அவர்களுக்கு அநுபவிக்கைக்கு உன்னைக் கொடுத்து, அவவழியாலே யவர்கள்ஸத்தையை நிர் வஹித்துக் கொண்டு போரா நின்ருயே - "விண்ணுளார் பெருமானேயோ" எனருப் போலேயாய்தது. ப்ராதாக்களிலே ஒருவன் முடி சூடி வாழா நிற்க ஒருவன் சிறைப்பட்டுக் கிடந்தாப் போலே தோன்ரு நின்ற தாய்த்து.

விண ணுளார் பெருமானேயோ:-ஒருத்தன் சிறையிருக்க, பிதா வும் மாதாவும பராதாககளுமாய்க கலயாணம செயயக கண்டு தான கூடப் பெருதே நோவு படுமா போலே, நித்ய ஸூரிகளும பிராட்டியும் அவனுமாகப் பரமபதத்திலேயிருக்கிறபடியை அநுஸந் தித்து அங்கே கேட்கும்படி கிடந்து கூபபிடுகிரு ா.

366 இ முளிந்தீந்த வெங்கடத்து விளிந்தீந்த மாமரம் போல —கலி. 6 3. 8

அ ஒண் சங்கதை வாள் நம். 8. 8 1

விள —முளிந்து தீந்த-முளிந்தீந்த, விளிந்து தீந்த-விளிந்தீந்த என்றபடி. சங்கு கதை - சங்கதை யென்ருப் போலே கடைக்குறைத தல. முளிந்து தீந்த-உலர்ந்து தீஞசுபோன-வெஙகடம் வெவவிய பாலைவநம்: விளிந்து தீநத – தளளப்பட்டுக் கெட்டுப்போன பெரிய மரம் எனறபடி.

367 இ திருமார்பா...நம்பீ -- கலி 6. 3. 9.

அ தாமரையாளாகிலும்...பெரியாழ்வார். 4. 9.2

விள.—நம்பீ-லக்ஷமீ ஸம்பந்தமும மிகையாம்படியன்ரே தேவரீ ருடைய பூர்த்தி "தாமரையாளாகிலும சிதகுரைககுமேல என்னடி யாா அது செயயாா" என்று, அவளோடு மன்ருடும்படியான கல்யா ண குணஙகளால பூரணனன்ரே நீ.

368 இ இருக்கிலங்கு...சோழன் சேர்ந்த கோயில் — கலி. 6. 6. 8

அ மார்க்கண்டேயனவனை நக்கபிரானும்..
நாராயணனருளே —நம். 4 10 8

விள — இருக்கு... – வேததத்தில் ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகளை யுச்சரியாநினறுள்ள வாயையுடையராய எட்டுத் தோள்களையு முடைராயிருக்கிற தேவர்கரு (சிவனுக்கு) தாசனீயமான மாடங்களை எழுபதும் சமைத்துப், பின்னேயும் தன்னுடைய அபிமதம் கிடையா

மையாலே அவ்வபிமத ஸித்த்யர்த்தமாக அவன் (சோழன்) வந்தாச்ரயிககிற தேசம் (திருநறையூர்) என்றபடி.

மார்க்கண்டேயனவனே-மார்க்கண்டேயனுனவவனேயென்றபடி நக்கபிரானும்–நக்கனென்றது நக்நன் எனறபடி. ஸ்வகோஷ்டிககு உபகாரகனுயிருக்கையாலேயாதல், ஜ்ஞாந ப்ரதத்வத்தைப்பற்ற வாதல் பிரான என்கிறது. அன்று உயயக் கொணடது-ஆபத் தசையிலே ரக்ஷிததது. நாராயணனருளே—"நீ நெடுநாள பசசை யிட்டு ஆச்ரயிததாய் அவ்வாச்ரயணம வெறுமன் போயிற்றதாக வொண்ணுது." என்று அவனையழைத்து "நானும் உனனேபாதி ஒருவனே ஆச்ரயிததுககாண இப்பதம பெற்றது இனி ஊண் கொடுத்தல உபதேசம் கொடுத்தலிறே" அவனேக கொணடுபோய் ஸாவேசவரன பக்கலிலே காட்டிக கொடுததானுயிறறு ருத்ரன் மார்க்கண்டேயனே ரக்ஷிததுக கொண்டது ஸாவேச்வரன்பரஸாதத் தைப் பண்ணிக கொடுததெனனுதல. ஆக இவவளவால் தேவ தாந்தர பகதர்களுமதேவதாந்தரங்களே பூசிததும பரமபுருஷாாத்தம் பெருது தல் லாபார்ததமாக வாஸுதேவனேயே பற்றுகிருர்கள் அபி மதம் பெறுகிருாகள் என்றும், தேவதாந்தரங்களும் ஸ்வபக்தர் களுககு பரமபுருஷாாததம கொடுக்கத் தஙகளுக்கு சகதியில்லாமை யினுலே அவர்களேப் பரமபுருஷ ஸமாசரயணம செய்விக்கிருர்கள் என்றும் அறியலாயிற்று 'ஸகலபலப்ரதோ ஹி விஷ்ணு' "ஸாவலா பாய கேசவ" "மோக்ஷமிச்சேத் ஜநார்ததனுத" என்ளுநினறதிறே.

369 இ ஆய்ச்சி ஒண்கயிற்ருல் ஆர்க்க — கலி. 6. 7. 4
அ எழில் கொள் தாமபு — பெருமாள். தி. 7. 8.

விள:—ஒண்கயிற்ருல -திருமேனியிலே அழுந்தும்படியாகக கயிற்ருல் நெருக்கிக் கட்ட.

அனறிக்கே, திருமேனியை ஸ்பர்சிக்கப் பெற்றது என்று "ஒண் கயிறு" என்கிருராகவுமாம்.

எழில் கொள் தாம்பு —ஸ்பாசிக்கைக்கு ஆசைப்பட்டிருக்கும திருமேனியை ஸ்பாசித்ததிறே யென்று "எழில் கொள் தாம்பு" எனகிருர். "ராஜ ஜனமம வேண்டா, அசேதனமாகவமையும் அங குத்தை ஸ்பர்சம் பெறில" எனறிருக்குமவரிறே. "உலூகலே குத்ரசித் ஆத்தபுண்யே" எனறு வேதாந்த தேசிகனும அருளிச செறதார.

370 இ பள்ளி கமலத்திடைப்பட்ட...அலவன்...
நள்ளியூடும் —கலி. 6. 7. 6
அ பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப
—திருப்பாவை. 3

விள:—பள்ளி-"பட்டர் அருளிச் செய்யக் குறிப்பாகக் கேட்டிருப்பதொரு பாடடு" எனறருளிச செய்வா.

"பகுவாய் அலவன் (ஆண் நண்டு) கமலத்திடைப்பட்டது. நள்ளியானது (பெண் நண்டு) கர்ப்பதாரணத்தாலே க்கேதித்திருக்க. 'அதுக்கு இனியது இடவேணும' எனறு, மதுவுககாகப் போந்த அலவனானது தாமரைப் பூவிலே வந்திழியககொளள, போது அஸ்தமிககையாலே, உடம்பைக கொணடு அங்கேயிங்கே புரணடு ராத்ரி அதிலே தங்கி, அதில் தாதும சுணணமும உடம்பிலே நிழலிடடுத் தோற்ற, போது விடிந்தவாறே வந்தது இது போனபோதே துடங்கி, கதவைத் திறநது வரவு பாரததுக கொடு நின்ற நள்ளியானது, இததைக் கணடு, ராதரி தங்கினபடியாலும். உடமபின் சுவடிருநதபடியாலும், "இது வெறுமனலல,' எனறு முகம்மாறிக கதவையடைத்து உள்ளே போயப புககது," இத்தை பட்டா அருளிச செயத வனந்தரம், பிளளை திருநறையூா அரையர், "ஆராயந்து குற்றம நிரமபினல பினனையனறே தண்டிப்பது" எனன, "என செயவோம! கேள்வியிலலாதபடி பெண்ணரசு நாடாய்த்து" எனறருளிச் செய்வா

பூங்குவளை. பொறிவண்டு —புஷ்பத்திலே ஸ்பாச ஸௌகயத்தாலே நஞ்சுண்டாரைபபோலே கிடந்துறஙகி யுணாந்து எழுந்திருககும்போது "எனனை நீ யெழுப்பிற்றிலே—எனனை நீ யெழுப்பிற்றிலே" என்று ஒனறுககொனறு "சீறுபாறு" எனறிறகும.

இப்படி நணடுகள் வணடுகள் சரிதஙகளைக கலியனும ஆணடாளும கவி ஸமயததுககுச சேர வருணிததபடி.

371 இ களவா —கலி 7. 1. 4
அ கள்வா —கலி. 7. 2. 1
அ கள்வா —கலி. தி. நெ. தா. 8
அ கள்வா —நம. 2. 2. 10.

விள —கள்வா-ஆச்ரித விஷயத்தில இவன செய்யுமவை பரிச்சேதிககப் போகாதாய்த்து.

கள்வா — இவா "நெஞ்சிலே புகுரா நின்முன் என்றறியில் ஒட்டார்" என்று தெரியாதபடியாகப் புகுந்தபடி.

களவா-அபஹாரகனே. அபஹாரமாவது-ஒருவனுக்காயிருக்கு மதனை அவனுக்காகாதபடி மறைக்கை. ஆசிரிதனுக்கநுபாவ்யமான வடிவை அவனுக்குக் கொடாதொழிகையிறே - ஈச்வரனுக்கு அபஹாரமாவது. அதிறே சேதநனுக்கும் ஆத்மாபஹாரமாகிறது. தாதாத்த்யம ஸ்வரூபமாயிருக்க, அத்தையிசையாதே, ஸ்வதந்த்ரோ஽ஹம என்கையிறே அபஹாரமாகிறது. என்னுடைய ஆத்மாபஹாரத்தைத் தவிர்த்தது உன்னுடைய ஆத்மாவை அபஹரிக்கைக்கோ, தாதர்த்யத்தை ஜீவிப்பித்தது "பக்தாநாம" என்கிறதை யழிக்கைக்கோ தனக்கு பகவான தன் திருமேனியை யநுபாவ்யமாகக் காட்டாதிருக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து இங்ஙனே கலியன வருந்தியருளிச் செய்தபடி.

கள்வா —இது ருதரன பகவானைக் குறித்துக் கூறும் சபதம். ஸர்வேசவரன பக்கலிலே வந்து (ருத்ரன்) வரங்கொள்ளுகிற விடத்திலே "தேவர் இன்னம எனக்கு ஒரு வரம் தரவேணும, நீா தந்த வரம் நிலை நிற்கும்படி என பக்கலிலே வந்து ஒரு வரம் பெற்றுப் போகவேணும" என்று அர்த்திக்க, "அப்படியே செய்கிறோம்" என்று விட்டு, ருக்மிணிப் பிராட்டிக்கு ஓர் பிள்ளை வேணும என்று சென்று நின்று, "நமோ கண்டாய கர்ஷய நம. கட கடாய ச" என்றுபோல ஏத்த, அவனும் "உமயா ஸார்த்தம் ஈசாந" என்கிற படியே புறப்பட்டு, நீ கறுப்புடுத்துத் தாழ நின்ற நிலையிலே இச் செயலைச் செய்தால், இத்தை நாட்டார் மெய் என்றிருப்பார்களோ, களவா என்றுனிறே "நானமுகனை நாராயணன படைத்தான நான்முகனும் தான முகமாய்ச் சங்கரனைத்தான் படைத்தான்" என்றுநின்றதிறே. பாட்டனான நாராயணன தன பேரனை ருத்ரனிடத்தில புத்திரனை வேண்டுவது கள்ளமன்றோ.

"பண்டே உன்தொண்டாமபழ வுயிரை என்னதென்று கொண்டேனைக் கள்வனென்று கூறுதே மண்டலத்தோர் புள் வாய் பிளந்த புயலே உன்னைக் கச்சிக் கள்வா என்று ஓதுவது என்கண்டு" என்றுரிறே பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார்.

372 இ பனியேய் பரங்குன்று – கலி. 7. 1. 6
அ பனிவரையின உச்சியாய் —கலி. தி. நெ. தா. 9

விள: —பனி.-பனி மிககிருந்துள்ள ஹிமவானில திருப்பிரிதி.

பனிவரை-"கானமும வாநரமும வேடுமுடை வேங்கடம்" என்கிறபடியே நிஹீந ஜாதிகளும அகப்பட முகம கொடுக்கத் திருமலையிலே வந்து நிறகிறவன.

சபதம இருவிடங்களிலும ஒததிருகக, வயாகயாந சக்ரவர்த்தியான பெரியவாசசான் பிளளை ஸந்தாப்பாநுகுணமாக திருபபிரிதி, திருவேஙகடம என்று அரத்தபேதம் காட்டுமழகு அநுபவிக்கத் தக்கது.

373 இ நறையூர் நின்ற நம்பி · உன்னையல்லால் —ஏத்த மாட்டேன்-—கலி. 7 2. 3
அ திருவேங்கடத்து என்னுனை உளனுகவே
ஒருவர்க்கும் என்...கவி கொடுக்கிலேன்— நம். 3.9.1.

விள:—நறையூர்..... !—இப்போது புறம்பாக நினைககிறது விஷயாநதரஙகளையும் தேவதாந்தரஙகளையுமனறு—புறம்புற்றை திருபபதிகளை—இபபடியிறே கலியன திருநறையூரிலே ஈடுபட்டபடி.

"பாரெலலாம அளறு ஓங்கிநினறளந்தான நினறதிருநறையூர் மனரேஙக ஊாவனமடல" "உலகளந்த நம்பிமேல் குறையை வைதது மடலெடுதத குறையலாளி" என்னுநினறதிறே

திருவேங்கடத்து எனனுனை உளனுகவே.-ஆசயா யதி வா ராம எனறு பராாத்திககபபடுமவன என வாயாலே ஒரு சொறகேட்டுத தான உளனுகாநிறக, நான வேருெருவரைக கவிபாடுவேனே, "அஸந்நேவ" எனறு தனனைக கிட்டாதவனறு ஸமஸாரிசேதநருடைய ஸததையிலலாதாப்போலே, தான எனனைக கிடடாதவன்று தன் ஸததையிலலையாமபடி அவன் வந்து நிற்க, அவன எனனைக் கொணடு கவி பாடுவிததுக கொள்ளுகைககாக இங்கே வநது நிற்கிற நிலையெனனுவது, நான புறம்பே போய ஒருவனைக் கவிபாடினுல். இப்படியிறே நமமாழவார் திருவேஙகடததிலே யீடுபட்டபடி. "மாரிமாருத தண்ணமமலை வேஙகடத்தண்ணலை வாரிமாருத...குருகூா நகர் காரிமாறனசடகோபன சொலலாயிரம"

"கட்டெழில் சோலை நலவேஙகடவாணனைக்
கடடெழில தென்குருகூர்ச் சடகோபனசொல
கடடெழில ஆயிரம" எனனக கடவதிறே

இப்படி அருள்மாரியான கலியனும் இனபமாரியான நமமாழவாரும திருநறையூரிலும திருவேங்கடத்திலும ஈடுபடடபடி.

374 இ என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து இனிப்போய் பிறர்
நெஞ்சம் புக்கிருக்கவொட்டேன் —கலி. 7. 2. 7
அ மழுவலங்கைக் கொண்ட இராமநம்பீ
இனியெங்குப் போகின்றதே —பெ. திரு. 5. 4. 6

விள —என்னெஞ்சம்-இவருடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்த ஈசவரன் போக்கை நினைத்தான். போகவொட்டேன் என்கிறார். ஒட்டேனுவதென், நமமோடே மலைந்து விலக்கப் போமோ உமக்கு. இருபத்தொருபடிகால் க்ஷத்ரியவம்சததை யறுத்துப்பொகட்ட பெரு மிடுக்கரலலோமோ நாம் என்ன, அதில தட்டில்லை. ஆனாலும அவவோ ப்ரக்ருதிகளுக்கு அநுரூபமாகவன்றோ நீ பரிமாறுவது என்கிறார். நீ தொடங்கின காாயத்துக்கு ஓர் பரதிஹதி உண்டாம் என்றவனும் அல்லேன். உன்னுடைய மிடுக்கையிசையாதவனு மல்லேன. ஆனாலும் அவவோருடைய ஸ்வபாவங்களையறிந்தனறோ பரிமாறுவது-துஷடக்ஷத்ரியாகளை யழித்த மிடுக்குடையாய்-அது உண்மை-ஆயினும உன்னையொழிய அறியாதபடியனறோ யடியே னிருபபது. எனனுடைய நெஞ்சிலே வந்து புகுந்திருந்து, இனி, இங்கிருந்து போயிருக்கவுமாய் போகவுமாயிருப்பார் வன்னெஞ்சர். அவர்கள் நெஞ்சிலே போயிருக்க வொட்டேன். "நன்னெஞ்ச வன்னமன்னும நறையூர் நின்ற நமபீ"-நீர் குற்றம் கண்டு கைவிடப் பார்ககுமனறும், "நகச்சித நாபராதயதி" என்னுமவளன்றோ அருகே யிருககிறாள்-நல்ல நெஞ்சத்தையும் அன்னம் போன்ற நடையையும் உடைய பிராட்டி நனனெஞ்சவனனம். அவள நித்யஸந்நிஹிதை என்னுமிடம் சொலலுகிறது "மன்னும்" என்று.

மழுவலங்கைக் கொண்ட இராமநமபீ என்னிடை வந்து எம் பெருமான் இனியெங்குப் போகின்றதே என்கிறார்.

ஆக விப்பாசுரங்களால ஆழ்வார்கள அவன் வந்து புகுந்த ப்ரகாரத்தையும், அவன் தங்களைப் பிரிந்து போனால் தாங்கள் முடி யும படியையும, அவனுக்குப் போக்கினறிக்கே நிற்கிற நிலையையும் விஷயீகாரததையும் அநுஸந்தித்தருளினார்களாயிற்று.

375 இ யானாய்...அடியேன் மனம் புகுந்த —கலி. 7. 2. 9
அ யானும் தானாய் ஒழிந்தானே — நம். 8. 8. 3.

விள:—யானாய்-நாமும் நாமாய் இவரும இவராய இவரோடே கலக்குமிடத்தில் இவர் ஆணையிட்டு விலக்குவர். ஆனபின்பு 'இவா' என்கிற சொல்லுகளுள்ளே நம்மையடக்கிக் கலப்போம் எனறு பார்த்து, நானாகிற சொலலுக்குள்ளே தனனை யடக்கிக் கொடு வந்து புகுந்தான். இது கலியன அநுபவம.

யானும தானுய் —என்னேச சொலலும சொலலாலே தன்னேச் சொலலலாமபடி தனக்கு பரகாரதயாசேஷம் எனனும இடத்தையும காட்டித தந்தான். "ஆழவீா" எனருல, "ஏன" எனபான ஈச்வரன போலே காணும. அஹம் சப்தமும அஹம புததியும தனனளவும செல்லுமபடி பரகாரதைகவேஷமாயிருககிற படியைக காட்டித் தந்தான, தத்சப்தம குணவிசிஷ்டவாசியான வோபாதி, த்வம சபதமும அசிதவிசிஷ்ட ஜீவாந்தாயாமியளவும செல்லக் கட வதிறே

இப்படியிறே கலியனேயும காரிமாறனேயும பகவான விஷயீ கரித்தபடி.

376 இ நான் அடியேன்: —கலி. 7. 3. 1
அ அடியேன் நான் —கலி. 11. 8. 7

விள —நான அடியேன் -அடியேனுன நான எனறபடி. "அடியேன நான" எனறு (11.8.7) இவா தாமே யருளிச செய்கிருரிறே. பகவதநந்யாாஹ சேஷதவமிறே ஜீவஸவரூபம் - பரணவத்தில மகாரததாலே ஜீவாத்மா ஜஞாதாவாகவும, சதுாத்தீ விசிஷட அகாரத்தாலே ஜீவாதமா பகவசசேஷ பூதனுகவும கூறப் பட்டுள்ளான. ஜ்ஞாதருதவ பலததாலே அசிதவயாவருததியும சேஷத்வ பலததாலே ஈசவரவயாவருததியும ஜீவனுககு ஸிததிக கிறது. "பிறா நனபொருள" எனறு மதுரகவிகளும "க்ஷேத்ரஜ்ஞ: இதி தத விது —க்ஷேதரஜஞமசாபி மாம விததி" எனறு கீதாசார் யனும இவவிஷயததைத தெளிவு படுததிஞாகளிறே.

த்வயத்தின் பெருமை வார்த்தாமாலேயில ஐம்பத்தெட்டாம் வார்த்தையில் கூறப்படும்படி.—

பூர்வகண்டம் அநந்ய கதித்வம சொலலுகிறது—உத்தர கண்டம அநந்ய ப்ரயோஜநதவம சொலலுகிறது. பூர்வகண்டம் பகவத்க்ருபைககு வர்த்தகம்-உத்தர கணடம் பகவத் ப்ரீதிககு வர்ததகம. அநிஷ்ட நிவருத்தியும இஷடப்ராபதியும் இருவர்ககும் ஒனறு போலே காணும் - பூாவகணடம அசித் வ்யாவருத்தி. உத்தர கணடம் ஈச்வர வ்யாவருததி. நான் அடியேன என்றருளிச் செயதாரிறே திருமஙகையாழவாா—சேதநன ஈசவர சேஷபூதன— ஈசவரன் சேஷியிறே—ஆக நான அடியேன எனறது அடியேனுன நான் எனறபடி.

377 இ வந்த நாள் வந்து.. கலி. 7. 3. 3
அ நடுவே வந்து —நம். 1, 7, 5

அ என்னுழி வண்ணன் பால் இன்று —பே. 1
அ அடியேன் சதிர்த்தேன் இன்றே —க. நு. சி. 5

விள:—வந்த நாள் வந்து-ப்ரதம ஸ்வீகாரத்துககு முனபு தாமிட்டது ஒரு பசசையாய், அதுக்கு உபகரித்தாளுகிலிறே இந் நாள் என்னலாவது. அங்ஙனென்றிலலாமையாலே ப்ரதம ஸ்வீகாரத்தை "வந்த நாள்" என்னு மித்தனையாய்த்துச சொலல லாவது. இது நிர்ஹேதுக விஷயீகாரம் எனறபடி.

நடுவே வந்து —நிர்ஹேதுகமாக வந்து. விஷயப்ரவணனாயப் போகா நிற்க, நடுவே வந்து மீட்டவிததனே.

இப்படி ஆழவார்கள் பகவானுடைய நிர்ஹேதுக விஷயீ காரததை யருளிச செய்தபடி. [மேல இரண்டு பாசுரஙகளும் கீழே (87-ம் பக்கம்) கூறப்பட்டன.

378 இ மற்றோர் நெஞ்சறியான் —கலி. 7. 3. 3
அ அனந்தன் பாலும் கருடன் பாலும் ஐது
நொய்தாக வைத்து - பெ. தி. 5. 4. 8

விள.—மற்று -திருவடி திருவநந்தாழ்வான் தொடக்கமானோர் பககலிலும் போவானாய் இருக்கிறிலன. "அனந்தன் பாலும்" எனறும, "இடவகைகள் இகழந்திட்டு" எனறும், "கலலும கனை கடலும்" எனறும சொலலுகிறபடியே, இவருடைய திருவுள்ள மொழிய வேறோரிடமுணடாக நினைததிருக்கிறிலன்.

379 இ விளங்கனி மேல் இளங்கன்று...எறிந்த கூத்தர்—
கலி. 7. 4. 2
அ கோட்டங்கை வாமனனாய்...கூத்துக்கள் —
நம். 7. 5. 6
அ கோட்டிடையாடினை கூத்து —நம். திரு
விருத்தம். 21

விள.—விளங்கனி-இலக்கைக் குறித்து எறிகைக்காக இட்ட நாலடியும் நடைச் சககரவத்துப் பிடிகக வேணடுமபடியாயிருந்தது.

கோட்டங்கை வாமனன் —அன்றே பிறந்து அனறே வளர்ந்து அனறே பிக்ஷையிலேயதிகரிதத வாமநன செய்த வயாபாரங் களடஙகலும இவாககு வலலாராடினாபபோலே யிருக்கிறபடி.

கோட்டிடை.—அவன் நினறபடி உத்தேச்யமாகையாலே கூததை எனகிறார்.

380 இ கள்ளத்தேன் பொய்யகத்தேன் —கலி. 7. 4. 9
அ பொய்யே கைம்மை சொல்லி – நம். 5. 1. 1
அ உன்னையும் வஞ்சிக்கும் —நம். 5. 1. 3

விள:—கள்ளத்தேன்-"சோரேண ஆத்மாபஹாரிணு" என்கிற படியே அநாதி காலம் ஆதமாபஹாரம் பணணிப் போந்தேன அது தன்னையும் தெரியாதபடி "உன்னையும் வஞ்சிக்கும" எனகிறபடியே எனனந்தராத்மா அறிகிறதெனறு மறைத்துப் போந்தேன். இபபடிப் பொய்யையும் மெய்யாக்கின கரௌர்யம் கூறியவாறு.

பொய்யே கைம்மை —பொய் எனறும் கைம்மை யென்றும இரணடும் பரியாயமான சொல் இததால சொல்லிற்றுயதது, பிறரைப் பகட்டுகையன்றிக்கே ஸர்வஜ்ஞனும் இது மெயயென்று ப்ரமிக்கும்படி பெரும் பொயயையனரே சொலலிற்றெனகை. உனனையும் வஞ்சிக்கும் எனறிறே மேல்சொலலத் தேடுகிறது.

381 இ கனவகத்து —கலி. 7. 5. 8
அ கனவிடத்தில் —கலி. தி. நெ. 23

விள:—கனவகத்து -ஸவப்ந கல்பமான ஸம்ச்லேஷத்தில் எனற படி.

கனவிடத்தில.—இந்தரஜாலமெனறும கனவென்றும் அஸத திரங்களை சொல்லக்கடவது. அஸத்திரமான தேசத்திலே தாமும ஸந்நிஹிதராய் அநுபாவய விஷயமும ஸநநிஹிதமாயிருக்க தேசாந்தரம் வேண்டுகிறது, தேசமும தேஹமும் அஸ்த்திர மாகையாலே.

கனவிடத்தில்:— கனவென்று ஸமச்லேஷத்தில அஸ்தைர் யத்தைச சொலலவுமாம் முனபு அநுபூதமானதொனறைக் கால நீளததாலே ஸ்வப்நம் கண்டமாத்ரமெனறு சொல்லக் கடவதிறே "என் நீலக் கண்கள் பனிமலக" எனறும் "மெலிவெய்தப் போன" என்றும் கீழும் மேலும பிரிவு ஸூசநம் உள்ளது.

382 இ கைகூப்பி —கலி. 7. 5.8
அ நயங்கள்—செய்வளவில் —கலி. தி. நெ. 22

விள:—கைகூப்பி-இடைநோவ ஸம்ச்லேஷித்த குற்றம் தீரக் கைகூப்பினுன் பகவான. ஸர்வேச்வரன் கலியன் விஷயத்தில் பரிமாறின தாழ்ந்த பரிமாற்றம-ஸேவ்யன ஸேவகனுனன் என்றபடி.

நயங்கள்—நீசபாஷணங்கள், ஸர்வலோக நாயகனான பகவான் ஆழ்வார் விஷயத்தில் "அடியேன்" என்றவாறு, இப்படி வாசிக மாகவும் காயிகமாகவும் அத்தலை யித்தலையானபடி.

383 இ என்னை உகந்தானை நிலமகள்தன்...வித்தகனை
கலி. 7. 6 8
அ நமக்கும் பூவின்மிசை நங்கைக்கும் இன்பனை
நம். 4. 5. 8

விள:—பூமிப் பிராட்டியிற் காட்டிலும் தன்னை பகவான் முற்பட உகந்தமையைக் கலியனும், பெரிய பிராட்டியாரிற் காட்டிலும தன்னை பகவான் முற்பட உகந்தமையை நமமாழ்வாரும் அருளிச் செய்துள்ளார்கள் இப்பாசுரங்களில்.

384 இ கூறை சோறிவை தந்தருளி —கலி. 7. 7. 8
அ தோட்டம்...இவையெல்லாம்... உன்பொன்னடி—
பெ தி.5. 1. 5
அ உண்ணும் சோறு . எல்லாம் கண்ணன்
—நம். 6. 7. 1

விள:—கூறை-எனக்குக் கூறையும் சோறுமாயிருக்கிற திருவடி களைத் தந்தருளி. "தோட்டம் இலலவள்" எனகிறபடியேயும், "எல் லாம் கண்ணன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியேயும் கூறை சோருக நினைத்திருப்பது இவையாய்த்து இவர். "உன பொற்ருமரையடியே போற்றும்" என்ருளிறே ஆண்டாள், 'தநம மதீயம தவ பாத பங்கஜம்" என்ருநின்றதிறே பொனனும் பூவும் புறம்பே தேட வேணுமோ என்றபடி. ப்ரதமபர்வமான பகவத விஷயத்தில் அந் வயித்தவனுககு எல்லாம் கணணன், சரமபாவமான ஆசார்ய விஷ யத்தில் அந்வயித்தவனுக்கு எல்லாம் ஆசார்யனிறே.

ஸ்ரீமல்லோகாசார்யனும் "பாட்டுக் கேட்குமிடமும், கூப்பீடு கேட்குமிடமும், குதிததவிடமும் வளைத்தவிடமும் ஊட்டுமிடமும் எல்லாம் வகுத்தவிடமே யெனறிருக்கக் கடவன்" எனறு ஸ்ரீவசந பூஷணத்தில் அருளிச் செய்தார். கணணனைத தவிர மற்ருென்றறி யாத ஆழ்வார்கள் அவிதித விஷயாந்தரர்களே-ஆசாாயனைத் தவிர மற்ருென்றையறியாத மதுர கவிகளும் அவிதித விஷயாந்தரரே. 'யேநைவ குருணு யஸ்ய ந்யாஸவித்யா பரதீயதே தஸ்ய வைகுண்ட்ட துப்தாப்தி த்வாரகா: ஸர்வ ஏவ ஸ:' எனறுநினறதிறே. 'வில்லார் மணிகொழிக்கும வேங்கடப் பொற் குனற முதல் செல்லார் பொழில் சூழ் திருப்பதிகளெல்லாம், மருளாம் இருளோட மத்தகத்

துத்தனதாள் அருளாலே வைத்தவஃர்' என்று ஞானஸாரத்திலே அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானாரும் அருளிச் செய்தார் அவிதித விஷயாந்தரத்வம அதிகாரி பேததநாலே பிந்நமாயிருககும் தாம ஈடுபட்ட விஷயத்திலே அதிமாத்ர ப்ராவணயம் அஸ்தமி தாந்ய பாவத்வம ஸர்வ ஸாதாரணம்.

385 இ ஏழுலகுமளந்த வென்றித் தனிமுதல் சக்கரப் படை —கலி. 7. 8 6

அ பொருமா நீள்படையாழி...குறளாகி நிமிர்ந்த — நம். 1. 10. 1

அ ஆழியெழ அப்பன் உலகம் கொண்டவாறே நம். 7. 4. 1

விள'—ஆயுதங்களுககெலலாம் ப்ரதாநமாயிருக்கிற திருவாழி யைப் பரிகரமாகவுடையனை என் ஸ்வாமி. மாணுருவானபோது -சக்கரப் படையுண்டு எனபதனை "தரிவிகரம க்ரமாக்ரரந்த த்ரை லோகய ஸ்ப்புரதாயுத." எனற ப்ரமாணம் கூறுகிறது.

பொருமா:—ஆழியெழ-எனறு நம்மாழ்வாரும ஸ்ரீவாமந மூர்ததியை ஸாயுதராக வநுபவிததாரிறே ஸ்ரீதரிவிக்ரமனுடைய ஸாயுததவத்தை நமபிளளை ஈடில வாணிததிருககும் அழகு ஸ்ரீவைஷணவர்களுககு பரமபோகயம்-ஸேவித்துக் களிக்கலாம.

386 இ கலையிலங்கு மொழியாளர் கண்ணபுரம் - கலி. 8. 1. 1

அ வேதவாயத் தொழிலார்கள் வாழ் வில்லிபுத்தூர் —நாச். தி. 2 10

விள.—"கலையிலஙகு" -இவவிஷயம் கீழே (எண 14 எனகிற விடத்தில) கூறப்படடது.

வேதவாய்.—வாயால உசசரிப்பதடங்கலும் வேத சப்தமாகை யாலே செய்வதடங்கலும வைதிக கரியையாயிருககிற பராஹ்மணர் வாத்திக்கிற ஸ்ரீவிலலிபுததூா.

387. இ கண்ணபுரம தொழுதாள் இவள் கள்வியோ — கலி 8 2. 1

அ ஆளன்றேபட்டது —நம 9. 6. 8

விள.—கணணபுரம-ஓ படுகொலை படுகொலை என்கிருள் திருத் தாயார். ஓர் அஞஜலி பணணினுள் எனறு இவளை ஆனைககிட

வேணுமோ கணணபுரம தொழுதாள-பராவஸத்தையைத தொழுதாளோ?, வயூஹஙகளைத தொழுதாளோ?, அவதாரஙகளைத் தொழுதாளோ?, அாசசாவதாரததில நீா நினற ஊரையனறே இவள தொழுதது தொழுதாள-ஆதமாபஹாரி யெனறிறே நீா சொலலிறறு தொழுகை ஆதமாபஹாரி கருதயமோ, "ந நமேயம" என றிருககையனறே தொழாதவாகள கருதயம. "யஸயாஸமி" என றனறே இவளஸவரூபம் உனனுடைமையானது தோறற அஞஜலி பணணினளே. இவள் களவியோ?,

ஆளனறே பட்டது—அடிமையனறேபுக்கது—ராவணாதிகளைப் போல எதிரமபு கோத்தேனோ?, ஓா ஆதம வஸது படும பாடேயிது

388 இ வடவரை நினறும வந்து...யாம் —கலி. 8. 2. 6
அ கடல ஞாலம் செய்தேனும யானே —நம். 5. 6. 1

விள'—இவளும (ஸ்ரீபரகாலநாயிகை) திருவாய்ப்பாடி திருக் கண்ணபுரமாகவும, க்ருஷணன ஸ்ரீசௌரிப் பெருமாளாகவும, அச் சௌரிப பெருமாள் தானாகவும அநுகரிததுப பேசுகிறாள். "ஸாவம் கலு இதம ப்ரஹ்ம", "அஹம பரஹமாஸ்மி" என்று தான அவனாய் அவன் தானாயிறேயிருபபது. இதிறே இவளுடையு வைதிக லோகாயதமதமிருககிறபடி வேறே யநுகரித்தாரும சிலருணடிறே. "கடல ஞாலம் செய்தேனும் யானேயென்றும" எனறு. அவளைப் போலே ஜகதகாரண ரூபியைப பற்றுமவளனறிறேயிவள, அர்சசாவதார ரூபியையிறே இவள அநுகரிபபது. இவ்வர்சசாவதார ரூபததால பிறககும் அநுபவமொழிய அந்தந்த அவதாரஙகளால பிறக்கும் அநுபவததை நாயககிடவெனறிருககுமவளிறேயிவள். ஆபபான திருவழந்தூா அரையரும ஆழ்வாா திருநறையூரரையரும் இப்பாட்டை யநுஸந்தித்து "இபபாட்டுககொரு சேர்ததி கண்டிலோம்" என்று பட்டா பாடே வந்து, "இப்பாடடிருககிற படியென்" எனறு கேட்க, மகளநுகாரத்தைத் தாய் அநுபாஷிக் கிறாள" என்றருளிச செயதார்—ஆரூடயோகராயிருப்பாா சிலர் வந்தால் "யோ பவாந் யந்நிமிததம வா யதாகமநகாரணம" என் கிறபடியே, "நீ யாா, வந்ததெஙகு நினறும" என்று கேட்கக் கடவதிறே. அபபடியே "நீ யெஙகு நினறும வந்தது வந்த காரண மேது" எனன, "வநதது இனனவிடததில நினறும், வந்த காாயம் இனனது" எனகிறாள.

வடவரை—வடககில திருமலையில நினறும் வந்து, "திருமால வைகுந்தமே தண்திருவேஙகடமே" எனறு அததலையைபபற்றி வருமவளனறே இவள ஆாசசாவதாரததைப் பற்றுமவளிறே. ஆாசசாவதாரததுக்குக கொணடைககோல் நாட்டின தேசமிறே

திருமலை "செஞ்சொற் கவிகாள்" என்கிற திருவாய்மொழியில் நித்ய ஸூரிகளுக்கு ஆழல காலபடாமைககு உபதேசிக்கும்போது மற்ற திவய தேசஙகளிருக்க, தெற்குத் திருமலையில் ஸௌசீலயத்தை யிறே ஆழங்காலாக வருளிச செயதது. அப்படியே வடமலையும் கானமும வானரமுமானவறறுக்கும முகங் கொடுக்குமிடமா கையாலே அச்சீலத்தில் ஆழஙகாற்பட்டு மற்றென்றைச் சொல் லாள் எனறு கருத்து.

வந்த காாயமேதெனன–இனறு கணபுரம் இடவகை கொளவது யாம்–இனறு திருககணணபுரததிலே நிதயவாஸம் பண்ணுவதாகக காண்வந்தது. இது காண நாம வந்த காாயம், இது எனனுடைய உண்மையிருந்தபடி.

389 இ கரையெடுத்த சுரிசங்கும இழந்தேன். கலி.8.3.1
அ மாலுக்கு . இழந்தது சங்கே —நம். 6. 6. 1

விள —கரையெடுதத–கீழில திருமொழியிலே "கைவளை கொள்வது தகககதே" எனறு திருததாயார் சொன்னாள. அவள் பலகாலும சொலலக கேடகையாலும, இவள் அதுதனனை வாய் வெருவுகையாலும கீழபபிறநத மோஹமானது போய, அல்பமறிவு பிறநது, அதுதான ஆசவாஸத்துககுடலாகை தவிர்ந்து, தான படுகிற வயஸநததை யநுபாஷிககைககு உடலாக, அததாலே இரவல வாயாலே தனனிழவைச சொலலுகையன்றிக்கே, தானே தனனிழவுகளைச சொல்லிக கூபபிடுகிறாளாயிருககிறது. "இழந்தேன என் வரிவளையே, என கனவளையே, என செறிவளையே, என பொன வளையே, என வரிவளையே, என ஒளிவளையே, என் ஒளிவளையே, என செறிவளையே, என பெயவளையே" என்றுநின்றதிறே.

மாலுககு —கீழ் இவளுக்குப் பிறந்த தசைமுற்றி வயஸநம் அதிசயிககையாலே மோஹமகதையாய்க கிடகக, அது கணடு ஆற்றாளாய இவளுடைய தோழியும மோஹிகக, இததசையிலும இவளை ஜீவிப்பிகக விரகுகளை மநோரதிககையாலே தரித்திருந்த திருத்தாயாா இவளுடைய வலயாதிகள் காணக்காண சிதிலமாகிற படியைக் கணடு, அவற்றைத் தனித்தனியே சொல்லிக கூப்பிடு கிறாள். ஓரோ நகர பததநாதிகள வேவப்புக்கால், "ஒரு மாடம முறிந்தது, மாளிகை முறிந்தது" என்பாரைப் போலே. "இழந்தது சங்கே", "இழந்தது மாமை நிறமே" "இழந்தது பீடே" "இழந்தது பண்பே" "இழந்தது கற்பே" "தோற்றது மெய்யே" "இழந்தது தன்னுடைச்சாயே" "இழந்தது மாணபே" "தோற்றது பொற்பே" "இழந்தது கட்டே" என்றுநினறதிறே.

"கரையெடுத்த" பதிகத்தில் வளையிழந்தது மட்டும் கூறப் பட்டது. "மாலுக்கு" பதிகத்தில் வளை தொடக்கமானவை யிழந் தது கூறப்பட்டது. "கரையெடுத்த" பதிகம் மகள் பாசுரம். "மாலுக்கு" பதிகம் தாய்ப் பாசுரம் என்ற வாசியும் உண்டு.

இவற்றால் சொல்லிற்றாய்த்து:—ப்ராப்ய ப்ராபகாபாஸ பரித்யா கமிறே. இது தன்னை அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் "புராண பௌராணிகர் த்யாஜ்யாம் சமாக்கின சிதசித் ப்ராப்ய ப்ராபகாபாஸங்களைக்கைவலிந்து, கை கழலக் கண்டும், எல்லாம் கிடக்க நினையாதகன்றும்" என்றருளிச் செய்தார். "கைம் முதல் இழந்தார்" என்றும் அருளிச் செய்தாரிறே.

"பிதரம் மாதரம் தாராந் புத்ரான் பந்தூன் ஸகீன் குருன், ரத் நாநி தநதான்யானி க்ஷேத்ராணி ச க்ருஹாணி ச, ஸர்வதர்மாம்ச்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ச்ச ஸாக்ஷராந், லோகவிக்ராந்த சரணௌ சரணம் தேவ்ரஜம் விபோ" என்கிற வசநம் "ஆக்நேயம் அஷ்டமம் சைவ பவிஷ்யம் நவமம் ஸ்ம்ருதம்" என்கிறபடியே அஷ்டாதச புராணத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஒன்பதாம் புராணமாகச் சொல்லப்பட்ட பவிஷ்யத் புராண ஸித்தமாகையாலும், புராண வித்தமராகையாலே பௌராணிகரான பாஷ்யகாரர் கத்யத்திலே இவ்வசநப்ரக்ரியையாலே த்யாஜ்யங்களினுடைய த்யாக பூர்வக மான சரணவரணத்தைப் பண்ணுகையாலும் "புராண பௌராணி கர் த்யாஜ்யாம்சமாக்கின" என்கிறது. இங்ஙனன்றிக்கே, இவ் வர்த்தம் புராண ஸித்தமாகையாலும், அதுதான் புராதநபுருஷா நுஷ்டாநரூபமாகச் சொல்லப்படுகையாலும் இவையிரண்டையும் பற்ற "புராண பௌராணிகர் த்யாஜ்யாம்சமாக்கின" என்றருளிச் செய்தாராகவுமாம். ஆகவிப்படி புராணமும் பௌராணிகரும், "பிதரம் மாதரம்" என்று தொடங்கி "ஸாக்ஷராந்" என்னுமதள வாக "ஸந்த்ஜ்ய" என்கிற விதுக்கு கர்மீபவிக்கையாலே வக்ஷ்ய மாண ஸித்தோபாய வரணத்துக்கு அங்கமாக த்யஜிக்கப் படுமம் சமாக்கின சித்வஸ்துக்களும் அசித்வஸ்துக்களுமாயுள்ள ப்ராப்யா பாஸங்களையும் ப்ராபகாபாஸங்களையும் கைவலிந்து கைகழலக் கண்டும் எல்லாம் கிடக்க நினையாதகன்றும் அகலகில்லேன் என்று பூர்வவாக்யமநுஸந்தித்தவர் ஆழ்வார். கைவலிந்து என்றது "துவளில்" பதிகத்தின் ஸாரம். "கை கழலக் கண்டும்" என்றது "மாலுக்கு" பதிகத்தின் ஸாரம். "எல்லாம் கிடக்க நினையாத கன்று" என்றது "உண்ணும் சோறு" பதிகத்தின் ஸாரம். சிதசித் வர்க்கமான இவற்றைக் கைவிட்டார். உறங்குவான் கைப் பண்டம் போலே பகவத் ப்ரேம பாரவச்யத்தாலே தன்னடையே தன் கையில்

நின்றும் நெகிழ்ந்து போகக் கண்டார் "ஸர்வாந் போகாந் பரித்யஜ்ய" என்கிறபடியே இவற்றை யொன்றாக நினையாமல் உபேக்ஷித்தகன்று போனார் ஆழ்வார்.

"தானிகழ வேண்டாமல் தன்னை விடல் சொல் மாறன்" என்று "மாலுக்கு" பதிகத்தின் ஸாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளினார் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியில் ஸ்வாமி மணவாள மாமுநிகள்.

தாமாக விட்டமையும், அவை தாமாகவே கழிந்தபடியும், அவற்றை யிவர் உபேக்ஷித்தபடியும் கூறினபடியால் ப்ராப்ய ப்ராபகாபாஸ த்யாகமான அங்கம் கூறப்பட்டபடி. இப்படிப்பட்ட அங்கம் "இழந்தேன் என் வரிவளையே" "இழந்தது சங்கே" என்று அந்யாபதேசப் பாசுரங்களில் ஆழ்வார்களாலே கூறப்பட்டது.

390 இ கனம்செய மாமதிள் கணபுரத்தவனொடும் —
கலி 8. 5. 9

அ நாகையழகியாரை —கலி 9 2 10

விள —கனம்--திருமங்கையாழ்வார் "தந்தை கால" (8·5) பதிகத்தில் பத்துப் பாசுரங்களுக்குள்ளே ஒன்பதாம் பாட்டிலொன்றிலுமே "கணபுரம்" என்று திவ்யதேசத் திருநாமத்தை யருளிச் செய்தார்.

நாகையழகியாரை—திருமங்கை மன்னன் "பொன்னிவர் மேனி" (9 2) பதிகத்தில் பத்துப் பாசுரங்களுக்குள்ளே பத்தாம் பாட்டிலொன்றிலுமே "நாகை" என்று திவ்யதேசத் திருநாமத்தை நிர்த்தேசித்தருளினார்.

391 இ கல்லால் கடலையடைத்தான் —கலி. 8 6 4

அ ஒரு வில்லால் ஓங்குமுந்நீர் அடைத்து
—திருமாலை 11

விள.—கல்லால்–நீரிலேயிட்டால் ஆழக்கடவ மலைகளைக் கொண்டு கடலையடைத்த சக்ரவர்த்தி திருமகன் என்றபடி

ஒரு வில்லால் — கைக் கெட்டிற்றொரு வில்லாலேயாயத்துக் கடலையடைத்தது. அதுக்கடி யென்னென்னில், ஸமுத்ரத்தை யாத்தித்து வழிவேண்டிக் கிடந்தவிடத்திலே வந்து முகங் காட்டிற்றில்லை இது குணத்துக்கு முகங் காட்டுமதாயிருந்ததில்லை. "சாபமாநய ஸௌமித்ரே" என்கிறபடியே "கொண்டு வா

தக்கானை" என்று கையிலே வில்லை வாங்கி, அவ்வில்லு எதிரிகள் பக்கல் தண்ணளி பண்ணினாலும் பண்ணாத ஆசீவிஷோபமமான அம்புகளை விட்டார் -ஓங்குமுந்நீர்:-கடலினுடைய ஸ்வாபாவிகமான வேஷத்தைச் சொல்லுகிறதன்று கையும் வில்லுமாய் நின்ற வீரவுறைப்பைக் கண்டு, கீழ்மண் கொண்டு மேல் மண்ணெறிந்து கொந்தளிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. இதுதான் ஆர்த்திக் கிரங்குமதன்றே அம்புக்கிரங்குமதிறே உபாத்யாயன் கையில் கசை கண்டு சிறு ப்ரஜைகள் காலிலே விழுமாபோலே திருவடிகளளவும் வந்து வெள்ளம் கோத்ததாய்த்து. "ஸமுத்ரஸ்ய தத' க்ருத்த ராம' ரக்தாந்தலோசந'" என்னக்கடவதிறே. "அடைத்து" —நாலிரண்டம்பு விட்டவாறே வந்து முகங்காட்டி முதுகெடுத்துக் கொடுத்தவாறே அதின் மேலேயாயிற்று அணை கட்டிற்று ஆகை யாலே கல்லாலேயன்று அடைத்தது வில்லால என்கை. இங்ஙனன்றாகில் இட்ட இட்ட மலைகளெல்லாம் ஆழ்ந்து போய அடைத்ததாய்த் தலைக்கட்டாது ஆகையிறே முதற்கண் நடந்த விஷயத்தை "வில்லால" என்று தொண்டரடிப் பொடிகளும், பின்னே நடந்த விஷயத்தை "கல்லால" என்று கலியனும் அருளிச் செய்தார்கள். இருவரும் ஏககண்டர்களிறே,

392 இ பின்னை மணாளனாகி முன் கருந்தாள் களிறு
.. ஒசித்தான் —கலி 8. 6. 6

அ, வாரணத்தை மருப்பொசித்தபிரான் என்
மாதவனே – நம். 2. 7 2

அ பாரணங்காளன் வாரணம் தொலைத்த
—நம். 10. 5. 2

விள — பரதா நமஹிஷிகள் மூவரும இவ்வபதாநத்துக்கிறே தோற்றுக்கிடப்பது ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்ததிலுங்காட்டில் இத்தை குணமாக "ஆனை காத்து ஓரானை கொன்று" என்று அருளிச்செய்தாரிறே (திருமழிசைபபிரான்).

393 இ கண்ணபுர மொன்றுடையானுக்கு அடியேன
—கலி 8. 9. 3

அ தயரதற்கு மகன — நம். 3. 6. 8

விள — கண்ணபுரம - ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனாயிருக்குமிருப்புக் கவ்வருகே ஒன்று போலே காணுமிது. அடியேன்-சேஷபூதனான நான். ஒருவர்க்குரியேனோ-வேறு சிலர்க்கு உரியேன் அல்லேன்.

இத்தால் தம் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறார். பிறர்க்குரியேனல்லேன் என்னுமிடம் சொல்லுகிறார். அஸாதாரண விபூதியுக்தனானவனுக்கு என்னுமிடம் சொல்லுகிறார். "வானவர் நாடு" என்னும்படியான பரம பதம் அன்றிக்கே, நான்முகனார் பெற்ற நாடான லீலாவிபூதியுமன் றிக்கே தானுகந்தவூர் திருப்பதிகள் ஆகையாலே திருக்கண்ண புரமே அவனுக்கு அஸாதாரண விபூதியென்றபடி. இப்படிக் கலியன் தன்னைத் திருக்கண்ணபுரத்தம்மானுக்கு அநந்யார்ஹசேஷ பூதராய் அநுஸந்தித்தபடி. இது சேஷனிருக்குமிருப்பு.

தயரதற்கு: — தயரதன் மகன் என்னாதே, தயரதற்கு மகன் என்கிறது. ஒரு கால் வெற்றிலைச்செருக்கிலே "ராஜ்யத்தைத் தந் தேன்" என்று, புரிந்து ஸ்த்ரீ பரதந்த்ரனாய் "நான் தந்திலேன், நீ காடேறப்போ" என்று, இப்படிச் சொல்லலாம்படி அவனுக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹனான புத்ரன். "ததௌ குசிகபுத்ராய" என்று ஓர் ஸம்ஸாரிக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹனான பகவான் என்றதாயிற்று. இது பரம சேஷியுடைய சேஷத்வம். "கோதை பொருட்டு" (நம். 3-5-4) என்றுமுண்டிறே.

இது சேஷியிருக்குமிருப்பு. "பவாந் நாராயண:" என்று ஈச்வ ராபிமாநிகள் தாங்கள் வந்து சொன்னால் ஆத்மாநம்...மந்யே-தசர தாத்மஜம் என்னுமவனிறே. இப்படிக் கலியனும் நம்மாழ்வாரும் சேஷ சேஷிகளை யனுபவித்தபடி.

394 இ கண்ணபுரம் ஒன்றுடையானுக்கடியேன்
—கலி. 8. 9. 3

அ எனக்கே ஆட்செய் — நம். 2. 9. 4

விள: — கண்ணபுரம் - "கண்ணபுரம் ஒன்றுடையானுக்கு" என்று சதுர்த்யந்தமான அகாரார்த்தத்தையும், "அடியேன்" என்று சேஷத்வாச்ரயவாசியான மகாரத்தில் அர்த்தத்தையும், "ஒருவர்க் குரியேனோ" என்று அந்யசேஷத்வ நிவர்த்தகமான உகாரார்த்தத் தையும் சொல்லா நின்று கொண்டு ப்ரணவார்த்தத்தை அநுஸந்தித் தார் திருமங்கையாழ்வார். ப்ரணவார்த்தமான பகவச்சேஷத்வம் சேஷதர்மம் ஜீவ நிஷ்டம்.

எனக்கே: - முதலிலே "ஆட்செய்" என்ன வேணும். ஆட் செய் என்று ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அதில் "எனக்காட் செய்" என்ன வேணும். எனக்காட்செய் என்று அப் ராப்த விஷயங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. எனக்கேயாட்செய்'

என்று தனக்கும் எனக்கும் பொதுவான நிலையைத் தவிர்த்து எனக்கே யாட்செய் என்ன வேணும். இத்தால் பரார்த்த கைங்கர்யம் பரம புருஷார்த்தம் என்று தேறியது. இது தான் மூல மந்திரத்தில் த்ருதீயபதமான நாராயணாய என்றவிடத்தில் ஆய என்ற விபக்தியின் அர்த்தமாகும். ஆய என்கிற வித்தால் "வழுவிலாவடிமை செய்ய வேண்டும் நாம்" என்கிற ப்ரார்த்தனை காட்டப்பட்டது. ப்ரணவத்தில் சதுர்த்தி லுப்த சதுர்த்தி. இதில் சதுர்த்தி வ்யக்த சதுர்த்தி. அது சேஷ தர்மமான சேஷத்வத்தைக்காட்டும். இது சேஷ வ்ருத்தியான சேஷத்வத்தைக் காட்டும். 'நாகிஞ்சித்குர்வத: சேஷத்வம்" என்றுநின்றதிறே. சேஷவ்ருத்தியான சேஷத்வம் இல்லையேல் சேஷதர்மமான சேஷத்வம் இல்லை. இந்த விருவகை சேஷத்வங்களுக்கும் நிரூப்ய நிரூபகபாவம் உண்டு. சேஷ வ்ருத்யேகநிரூபணீயம் சேஷ தர்மமான சேஷத்வம் என்றபடி. "குருஷ்வ மாம் அநுசரம்" என்றாரிறே இளைய பெருமாள். மாம்-சேஷபூதனான என்னை, அநுசரம்-சேஷத்வாநுகுண கைங்கர்ய யுக்தனாக-குருஷ்வ-செய்தருள வேணும் என்றார். மாம் என்று ப்ரணவார்த்தமும், அநுசரம் என்று நாராயணாய பதார்த்தமும், குருஷ்வ என்ற ஆத்மநேபத ப்ரயோகத்தால் ஸ்வார்த்தத்வ நிவ்ருத்திபோதகமான நம: பதார்த்தமும் அருளிச்செய்தார். இத்தால் லுப்த வ்யக்த சதுர்த்த்யர்த்தங்களான சேஷதர்ம-சேஷவ்ருத்திகளான சேஷத்வங்களின் நிரூப்ய நிரூபக பாவம் உக்தம். இப்படி இவ்விரு ஆழ்வார்களின் அநுபவம்.

395 இ நின்னையல்லால் வருதேவர் மற்றுளர் என்று
...கருதேன் —கலி. 8. 10. 2
அ மற்றுமோர் தெய்வமுளது என்றிருப்பாரோ
டுற்றிலேன் —கலி. 8. 10. 3

விள: — நின்னை-மற்று-ஸம்ஸார ப்ரளயத்தைப் பரிஹரிக்கைக்காக நீயிங்கே திருக்கண்ணபுரத்திலே வந்து நிற்க, வேறே சில தேவரையும் ஆச்ரயிக்கும்படி யெங்ஙனே என்று கீழ்ப்பாசுரத்தில் (8-10-2) தேவதாந்தர ஸம்பந்தம் த்யாஜ்யம் என்றவர் இப்பாசுரத்தில் (8-10-3) தேவதாந்தர ஸம்பந்தமுடையாரும் த்யாஜ்யர் என்கிறார். தாமஸ புருஷர்களோடு ஸம்பர்க்கமுமில்லை. ஸாத்விகரை யொழியக் காலம் செலுத்தவும் மாட்டேன் என்கிறார். எண்ணாத மானிடத்தை யெண்ணுமவனு மல்லேன், பேராளன் பேரோதும் பெரியோரை யொருகாலும் பிரிவேனுமல்லேன் என்கிறார். இப்படியிறே கலியனுடைய அந்வய வ்யதிரேகோக்திகளிருக்கும்படி. இப்படி, தேவதாந்தரங்களும் தத்ஸம்பந்திகளும் த்யாஜ்யர் என்றும், பரதத்வமும் தத்ஸம்பந்திகளும் உத்தேச்யர் என்றும் விஷய சதுஷ்டயம் உக்தம்.

396 உற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை —கலி. 8. 10. 3
அல்லிக்கமலக்கண்ணனை —நம். 8. 10. 11

விள — உற்றதும் - "உன்னளவில் நின்றவனல்லேன்" என்ற போது "அவன் (சௌரிபபெருமாள) திருவுள்ளம் எனபடுகிறதோ" எனறு நஞ்ஜீயர் அருளிசசெயய, பிள்ளை, "அல்லிககமலக்கணணு கிருன" என்றருளிச செயதார். "நீககமிலலாவடியார் தம்மடியார் அடியாா அடியாா எஙகோககள்" என்று இவா பாகவத சேஷத்வத் தளவிலே நின்றவாறே அவன அல்லிககமலக்கண்ணனுனை. இவர், தனனைப் பற்றிஞரைப பறறி விருமப விரும்ப, திருககண்களும் சிவந்து புதுக் கணித்தது ப்ரபந்நனுடைய லக்ஷணத்தைக் கலியன் இப்பதிகத்திலே (8-10) முதலிட்டு மூன்று பாசுரங்களாலே நிர்கர்ஷிக் கிருா. அதாவது சரிய பதியே உபாயோபேயங்களெனறிருக்கையும் (8. 10 1), தேவதாந்தர ஸபர்சமும தாமஸ ஸம்பர்க்கமும் இன்றிக் கேயிருககையும் (8. 10 2, 8. 10 3) பாகவதரையொழியச் செலலா மையுண்டாயிருககையும் (8 10 3) என்றபடி. இப்படி இரு ஆழ் வார்களின் அநுபவம்

397 இ பெண்ணுனள் —கலி. 8. 10 4
அ பெண்ணுகி —கலி. 2. 6. 1

விள — பெண் - பேயாயிருந்து வைத்துப் பெணணுனள். நிருபாதிக ஸ்த்ரீதவமுள்ளது யசோதைப் பிராட்டிக்கிறே. அவ ளாகத தனனை பாவித்து வந்தாளாயிற்று ஜகத்ஸததாஹேதுவான பகவானை முடிக்க விவளுக்கு வந்த வந்தேறியான ஆகாரமிருக்கும் படி. பெண - ஆசரித ரக்ஷணாததமாக பகவான புருஷோத்தமன ஏறிட்டுக கொணட நாரீவேஷமிருக்கும்படி. இவவிஷயம 115ம் பககத்திலும உகதமிறே.

398. இ பாட்டிஞல் உனனையென் நெஞ்சத்திருந்தமை
காட்டிஞய் —கலி 8. 10.9
அ ஏததி உள்ளப்பெற்றேன —நம். 4. 5 2

விள — பாட்டிஞல் - நான பாடின கவியினுடைய மதிப்பிருந்த படியால, இது நமமால வநததாகக் கூடாது. உளளேயிருந்து பாடுவிககிருன் ஒருத்தனுணடு எனறறிந்த விது கொணடே நீ என் ஹருதயத்திலேயிருககிற விருபபை நிசசயிககலாம்படி பண்ணிஞய். கண்ணபுரம், இவரைப் பாடுவிதத முக்கோட்டையிருந்தபடி.

ஏத்தி - ம்ந பூர்வ' வாகுத்தர என்கிற நியதியிலலேயாயிறறு இவர் பக்கல நினைத்தன்று போலே காணும ஏத்திறறு அவன நினைவு மாருமையாலே இதுசேர விழுமிறே என முன சொலலும எனருரிறே நாமுதல வந்து புகுந்து நலலினகவி தூமுதல பததாக குத் தான தனனைச் சொன்னதாகையாலே சேர விழுமிறே முடியா னேயில கரணங்கள் விடாயத்தாபபோலே இங்கும தனிததனியே யாயிறறு அநுபவிககிறது தாமும கரணங்களோபாதியந்வயிததா. நாட்டினுய் எனனை உனககு முன தொண்டாக-அடிமையில சுவடறி யாதவெனனை. இவன நம்முடையான் என்று அஙகே நாட்டு எனறு நிறுத்தி வைத்தாய் உனனுடைய அங்கீகாரததைக கொணடு என ப்ராக்தனமான காமஙகளை வாஸனையோடே போக கினேன. பாட்டினுல இத்யாதி-பாடின கவி வழியாலே ஸாவஜ்ஞ ஞய் ஸாவசக்தியாயிருக்கிற நீ என ஹ்ருதயத்திலேயிருந்தமையை பிரகாசிபபிததாய. கண்ணபுரததுறையம்மானே-பாடுவிதத ஊா திருக்கணணபுரம். பாடுவித்த முக்கோட்டையிருக்கிறபடி. அப் படியே இவா வாக்குக் கவிபாட, இவா தாம் நமமோபாதி அநு ஸந்தித்தாரித்தனே-இப்படி இருவருடையவநுபவம்.

399 இ நாகையழகியாரை —கலி. 9. 2. 10
அ தாள்பரப்பி மண் தாவிய வீசனை — நம். 3. 3. 11

விள — நாகை-இப்பதிகததில கலியன பகவததிவயவிகரஹ ஸௌந்தாயத்திலேயாழஙகாற்பட்டு ஊரின பேரையே மறந்து "அச்சோ ஒருவர் அழகியவா" என்று விஸமிதரானுர். அத்திவய தேசந்தனனை வாய்வெருவும பாசுரம் இஃது ஒன்றுமேயாயிறறு" நாகையழகியார் என்று திவ்யதேசத்திருநாமததை வெளியிடடவாறு.

தாள்பரப்பி - நம்மாழ்வார் இத்திருவாய்மொழியில் திருவேங் கடத்தையும் திருவேங்கடத்தானையும் பததுபபாசுரங்களில வருணித் தவர் இந்த நிகமநப்பாசுரத்தில் அது தனனை விட்டிட்டு அவனைத் திரிவிக்கிரமனுகவே பாடியருளினுா. மருக நபீம:குசர கிரிஷ்டா: எனறிறே வடமொழிமறையோதுகிறது வேதம தமிழ செய்நவரிறே மாறன

400 இ ஏழுமிரண்டும் ஓரொன்றும — கலி. 9. 2. 10
அ ஒன்றினேடு நான்கும் ஓரைந்தும் – கலி 7. 8 10
அ ஒன்பதோடொனறும... . கலி. 4. 3. 10
அ ஒன்று நின்ற ஒன்பதும் --கலி. 11. 2. 10
அ ஒன்று நின்ற ஒன்பதும் —கலி 11 8. 10

விள — ஏழும்--உயிர்த்தோழியும் தானுமாய் அநுபவிததது ஏழுபாடடும், எல்லாரையும் குறிதது இரணடு பாட்டும, பலச்ருதி யொருபாடடுமாய அமைந்தது இத்திருமொழியெனறபடி ஸவாநு பவம் ஏழிலே பரோபதேசம இரண்டிலே பலசருதி ஒன்று எனற வாறு.

ஒனறிலேடு — அநநதாவதாரகந்தமான க்ஷீராாணவசா யியை முதறபாட்டான ஒரு பாடடிலும், அங்கு நினறும திாயக்காய் அவதரிததபடியை, ''முனனிவவுலகு'' எனகிற இரணடாம் பாடடி லும், ''சிலமபு முதல'' எனகிற நாலாம பாட்டிலும், ''சினமேவும'' என்கிற அஞசாமபாட்டிலும், ''பன்றியாய'' எனகிற பத்தாம பாடடி லும ஆக நாலு பாட்டிலும் ஒரு ப்ரகாரமாகவும், மறறைய அஞசு பாட்டிலும் கஜேந்தராக்ஷணாத்தமாகவும வாமந ராம கருஷண ருபேணவும வந்த அவறறுக்கு ஒரு சேர்த்தியும் திருவுளளம பறறி ஞர் இபபதிகததில ஆழ்வார் எனறபடி

ஒன்பதோடு ஒனறு - இப்பதிகததில முதறபாடடில ''பேரரு ளாளன எமபிரானை'' எனறு உபகரமித்து நிகமத்தில ''வானவா கோனை'' யெனறு உபஸமஹரிககையாலே, தேவராஜாபிதாந முடைய தேவபபெருமானைத தான செமபொனசெய கோயிலில கண டாராகவருளிசசெய்தார் போகமணடபத்தை ''நலமுடையவன'' எனறும, அருள் கொடுககுமபடிக கேழிலலாப் பெருமானை ''அருளி னன் எனறும், கோயில திருமலைகளில எம்பெருமானையநுஸநதிதத வனந்தரம பெருமாள கோவிலில தேவராஜனை அயாவறும் அமரா கள் அதிபதி எனறருளிச செயதாரிறே ஆழ்வாரும. ''வானவர் கோனை'' எனறு பரமபதநாதனைச் சொலலிற்றுகவொண்ணாது. கண்டமையாய்த்து சொலலிற்று என்றுரிறே வயாக்யாதா - பரமபத நாதனைக் கண்ணாலே காணவும இயலாது. தொழுது எனனவும கூடாதிறே தேச விப்ரக்ருஷ்டமிறே பரத்வம். ''உயந்தொழிந் தேனே'' ''வாழ்ந்தொழிந்தேனே'' அல்லல் தீர்ந்தேனே என் கையால் இஙஙனே நிர்வஹிக்க வடுக்கும். இப்படி தம்முடைய ஆநந்தத்தை ஒன்பது பாட்டிலும் அருளிச்செய்து பலசருதியாகப் பத்தாம் பாட்டு ஒரு பாட்டை அருளிசெயதார் கலியன் எனறபடி.

ஒன்று நினற வொன்பதும (11-2-10) இத்திருமொழியில கீழ ஒன்பது பாட்டாலும் பட்ட நலிவும் இதொரு பாட்டில நலிவுமானால இதுவே மிகது வாசாம் அகோசரமாயிருக்கும் என்றபடி.

கீழெலலாம் அவனைத்தாம பெருமையாலே பாதக பதார்த்தங் கள் கையிலே நோவுபட்ட வயஸநத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டார்.

கணணல மர்மஜ்ஞனுகையாலே நபபினனைக்காகத் தான் கருமாரி பாய ஒருப்பட்டதை நினைவூட்ட, திடுக்கிட்டு, வாளேறு காணத் தேளேறு மாயுமா போலே ஆழ்வார் மிகவும் வருந்துகிறா பரதாம் பாட்டில எனறபடி கீழே தாம பட்ட வயஸநம தமககு மறறொன ருலே ஏறபடட ஆபததை நினைத்து இதிலே தாம படுகிற வயஸ நம ஜகதஸத்தாஹேதுவான பகவானுககு ஏற்பட்ட ஆபததை நினைதது-இதுவே அதிசயிதமான துஃகம அவனுககு என வருகிற தோ எனறு வயிறு பிடிக்கையிறே ஸ்ரீவைஷணவத்வம அது உடையவரிறே கலியன.

ஒனறு நினறவொனபதும 11-8-10

ஒன்பது பாட்டாலும் நோவுபட்டவாக்கு ஒரு பாட்டாலே நோவு பரிஹரித்தபடி. ஒனபது பாட்டிலும இவாககு ஓடின வயஸநமும வாஸனையோடே கழியும்படி "அஹம" என்று ரக்ஷகனை தலைகாட்டினான். அவனிறே குனறமெடுதது ஆநிரை காத்தவன. ஆஙகு ஜலவாஷம. இஙகு பஹுதா ஸந்தத துக்கவர்ஷமிறே. இபபடிப பட்ட ஆபத்தை விலக்குமவனிறே ஆபதரக்ஷகன, அஹம சபதாாதத மான ஸர்வஜ்ஞனை ஸாவசகதனை ப்ராப்தனை பூாணனை ஸ்ரீ கருஷணன்.

401 இ தொழுதுமெழு—கலி 9 3. 1

அ தொழுதெழு நம். 1 1. 1

விள-நம்மாழவாா தம் நெஞ்சுக்குத் "தொழுதெழு" என்று ஒரு தடவை சொன்னவாறறை அததிருவாயமொழி முழுமையும அநுவயித்துப பொருள கொணடார்கள் நம முன்னோா கலியன் இத்திருமொழியிலே "தொழுதும எழு" எனறு பாசுரந்தோறும் அருளிச செய்தது அநுபவிககறபாலது.

402 இ ஏது செய்தால் மறக்கேன்-தொழுதுமெழு

—கலி 9. 3 3

அ என்னுடைய பந்து – நம். 6 2. 1

விள-ஏது:— நினைக்க வொணணாமையன்றிககே மறகக வொணணாது எனகிறது. நாட்டார் தந்தாமுடைய அபிமதரைப் பிரிந்தால கூடினபோது மறகக மாட்டாராய், பிரிந்த போது நினைகக மாட்டாராயிருபபாகள். இஙகு அஙஙனனறிககே பிரியில மறகக வொண்ணாதபடியா யிராநினறது. இனி அவர்கள் படியன்றிககே

நம்மது விஸஜாதீயமாயிருந்த பின்பு, கிட்டினல் தான் மறககலா மாகில் பார்பபோம். போந்து காணுய் என்கிருள். இவளபடி வ்யா வரு ததமாயிறேயிருப்பது

தொழுதும் எழு— மறககைக்கும் தொழவேணும போலே காணும் ஏதேனுமாக அபிமதலாபம தொழுகையாலலலது இலலே யாயிருந்தது நாம அவனே மறகக வேண்டிலும அங்கு போக வேணும வா எனகிருள. "மனமே தொழுதும் எழு புலலாணியே" "ஏது செய்தால் மறககேன" என்கிருரிறே

எனனுடைய பந்து.—பிறந்தவாறறிலே சரணுகதி செயத வாழ வாா அபபெரிய ஆரததியோடே கூடத் தூது விடடார் விடட ஆள் சென்று அததலேபபட்டு அவனுககறிவிகக, அவனும் இழ வாளனுய ஆனேக்கருள் செயய வந்து தோற்றினுப் போலே பதறி நடநது வாரா நிற்க, அவவளவு பறருமே கிடந்து துடித்தலமந்து "இனி இவவளவில நாம செய்ய வடுப்பதென் "எனறு பார்த்து, முடிந்து பிழைபபுககு மேற்பட்ட பரிஹாரமிலலே எனறு பார்த்து அறுதியிட்டு முடியப பார்ககிருள் அது இவள் ஸங்கல்பிததபோதாக முடியலாயிராதிறே அங்ஙன செய்யலாமனறு, இவள ஏருளுமிறை யோனில "வேண்டா" எனற போதே போமிறே. இனி போகத துககு அவன் வரவு வேணடினவோபாதி முடிவுக்கும் அவன் வரவு வேணடியிருந்தது அவன் ஸந்நிதியிலே தான முடியப பாக்கிருள். என்னுடைய பந்து —முடியப பாக்கிருள எனற விது இப் பதத் திலே தோறறுகிறது அவன ஸந்நிதியிலே "என்னது" என்று சொலலுகைககு மேற்படட முடிவில்லேயிறே. "த்வயக்ஷரஸது பவேத் மருத்யு " இறே. ஆகக் கலியன் பகவானே மறகக பகவத் ஸந்நிதி செல்ல வேணும என்கிருர்-ஆழவாா தாம முடியவும பகவத் ஸந்நிதி வேணும எனகிருர். மறதியும் முடிகையும் பர்யாய மிறே. இபபடி இருவா அநுபவமுமிருக்கும்படி.

403 இ ஏது செய்தால் மறக்கேன் —கலி. 9. 3 3
அ உணரில் உள்ளம் சுடும்ஆல் —கலி. 9. 3. 5

விள-கீழே மறகக வொண்ணுதென்றதே. இங்கு நினேக்க வொண்ணுது எனகிறது. "ஸமா த்வாதச தத்ராஹம" என்று கொணடு வ்ருத்தமானது தன்னேயே ஸமரித்து தரித்தார்கள் கிடீா சில பாக்யாதிகர் நான் நினேததவாறே நெஞ்சு சுடா நினறது. ஜீவந தவாரமானவை தானே பாதகமாம்படியான பாபததைப் பண்ணினேன. "வினேயேன்" என்கிருர்-ஆக இவர்க்கு பகவானே மறக்கவும் ஒணணுது-நினேக்கவும ஒணணுது என்றபடி.

404 இ ஓதிநாமம் —கலி. 9. 3. 9
அ நாம் தொழுதேத்தினல் —கலி. 11. 2. 9
அ ஆம் கோணைகள் செய்து —நம். 5. 3. 9

விள:—ஓதி-செய்யக் கடவதல்லாதனவெல்லாம் செய்து பெறக் கடவோம். புருஷார்த்தம் ஸ்வயத்நஸாத்யம் என்றிருப்பார் படுமதெல்லாம் படக்கடவோம். ஆம்கோணைகள் செய்து என்ருரிறே நம்மாழ்வாரும். என்னுலான மிறுக்குக்களையெல்லாம் பண்ணக் கடவேன். கோணை-மிறுக்கு. அதாவது-நான் கையும் மடலுமாய்ப் புறப்பட்டவாறே, நம் குணநிஷ்டர்படியன்றேவிது" என்று குணங் கொண்டாடி அதிலே செலவெழுதக் கடவன். "அன்று, உன்னைப் பெறுகைக்கு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறேன்" என்னக்கடவன். நான் கையும் மடலுமாகச் சென்றவாறே அஞ்சி எதிரே புறப்பட்டு நிற்கக் கடவன். அப்போதாக அவன் காலிலே குனியக்கடவேன். "ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ" என்னும்படி தொட்டுவிடக்கட்வேன். "சிரஸா யாசதஸ் தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா" என்று புண்படும்படி பண்ணக்கடவேன். "இது ஆதராகார்யமாகச் செய்வதொன்றன்று. நான் ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறேன்" என்னக் கடவன், ப்ராப்யம் என்றிருக்கை தவிர்ந்து ப்ராபகத்வபுத்தி பண்ணக்கடவோம். பேறு நம்மதானல் அதுக்கீடான ஸாதநமும் நம் தலையிலே ஆகவேண்டாவோ? ஆகஇவ்வளவால், போக்யதாபுத்தி பண்ணுமல் ப்ராபகத்வபுத்தி பண்ணுவோம் என்று ஸ்வகதஸ்வீகாரரூப ப்ரபத்தி பரமாக இப்படி யோஜனை இப்பாசுரத்துக்குக் கூறப்பட்டது. "பகவானை போக்யமாக நினைத்து தத்ஸித்த்யர்த்தம் கேவலம் ஸாதநாந்தரங்களையே பண்ணுவோம்" என்று பக்தி பரமாகவும் ஓர் யோஜனை இப்பாசுரத்துக்குண்டு. இனி சாஸ்த்ரோக்தமான பக்த்யாத்யுபாயங்களைக் கண்ணழிவற அநுஷ்டித்து அவனைப் பெறக் கடவோம் என்கிருன். "ஓதிநாமம்" இத்யாதி—அவனுடைய அங்கீகாரத்தாலே பெறலாம் என்னும் விச்வாஸம் கொண்டிருந்தோம். அது கார்யகரமாகாத பின்பு இனி ஏதேனுமொரு க்ரியா மாத்ரத்தைப் பற்றுமித்தனையிறே.

"தத் தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத்" என்று இருந்து நாம் ஜீவித்தது அமையும். பகவத் பக்திக்கு உபயாகாரத்வம் உண்டிறே. அதில் இப்போது ப்ரகரணத்துக்குச் சேரும் படியாக ஸாதநத்திலே கொள்ள வடைமயும். இது தன்னை "அன்றியும் அன்பராய்" என்கிருன்.

நாம் தொழுதேத்தினல்:— அவன்தானே வரும்படியிருக்கை யொழிய அவனிருந்த விடத்தேற நாமே புறப்பட்டுப் போகையா

கிறவிது நம்முடைய நாண் மடம் அச்சம் துடக்கமான ஆத்மகுணங்களுக்குப் போராது, நமமுடைய ஸ்த்ரீத்வததுக்குப் போராது, எனறு இவற்றை மறைத்துக் கொண்டிராதே, நாமே செலவோம். நம் ஸ்வரூபததையழிததாகிலும பெறககடவோம. பரணயிநியான ஏற்றததோடேயிருந்து பெறுமது தவிாந்தாலும், பக்திமானகள் பெறும் பேறு பெறத்தட்டிலலேயே. முந்துற "பக்தயா தவநந்யயா சக்ய " எனருனே.

சரமஹரமான வடிவையுடையவரைக் காண வேணும எனறு விடாயத்துப் படடினி விடுகிற கணகளாலே காணலாமாகில ஒரு முறை பாாத்திருககிறது தான ஏன? "தூமலர் நீா கொடு தோழி நாம தொழுதேத்தினல் கார்முகில்வண்ணரைக் கண்களால காண லாம் கொலோ" எனகிருா.

இப்படி ப்ராப்யலாப தவரையாலே ஆழ்வார்கள் ஸ்வரூப விருத்தமான கார்யங்களையும செய்யும்படி கூறப்பட்டது. இதெலலாம் ஜஞாநவிபாக கார்யமான அஜ்ஞாநததாலே வருமவை. அடிக்கழஞ்சு பெறும். அநந்யோபாயத்வம குலையும் படியான காாயமிறே. ஸ்வரூபாநுரூபம் புருஷார்த்தம் என்னுமதிற் காட்டில் ப்ராப்யாநு குணம ஸ்வரூபம் என்றிறே ஸத்ஸமபரதாய நிஷ்கர்ஷமிருப்பது.

405 இ திருமாமகளைப் பெற்றும் என்னெஞ்சகம்
கோயில் கொண்ட — கலி. 9. 5. 10

அ நமக்கும் பூவின்மிசை நங்கைககும் இன்பனை
— நம். 4. 5. 8

அ ஈசன் வானவர்க்கு.. என்கண் பாசம்—நம். 3. 3. 4

அ நங்கட்கும் அமரர்க்கும்...இன்பன்— நம். 10. 1 6

விள-திருமாமகள் —ப்ரதாந மஹிஷியிருக்க ஓர் சண்டாள ஸ்த்ரீ காற்கடையிலே ஒதுஙகும் செருககனுயிருக்கும ராஜபுத்ரனைப் போலே "யஸ்ய ஸா ஜநகாதமஜா" எனகிற படியே, தன ஸமபந்தத்தையிட்டுச சொலலுவது மேன்மைக்கு உடலாம்படியான அவளிருக்க, என்னுடைய ஹ்ருதயத்தை விரும்பி ஒரு காலும் போகானுயிரா நினருன். இப்படி பகவான் நிதயாசரிதையிற் காட்டில் கலியனை விரும்பியபடி.

நமககும் —இனறு தன் திருவடிகளை ஆசரயித்த நமக்கும், நித்ய ஸம்ஸாரிகளுக்கும் இவ்வருகாயிருககிற நமக்கும. "நீசனேன் நிறைவொனறுமிலேன்" எனருரிறே.

பூவின்மிசை நங்கைக்கும்-நித்ய ஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகாய், ரூபகுணத்தாலும் ஆத்மகுணத்தாலும் பூர்ணையாயிருக்கிறவளுக்கும. இததலை நிறைவின்றியிலேயிருககிறப் போலேயாயிறறு, அத்தலை குறைவற்றிருககிறபடி. இனபனே - இன்பனுமிடத்தில முறபாடு இங்கேயாய்ப, பினபாயிற்று அவளுககு ஸ்நேஹிததிருபபது 'தவயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே கிம கார்யம ஸீதயா மம' எனனுமவரிறே பெருமாள். 'இனபு முற்படுவது' என்று நாயனாரும அருளிசசெய் தருளினாரிறே.

ஈசன் வானவர்க்கு.—நிதய ஸூரிகளுக்கு நிாவாஹகன் எனறு சொனனேன. திருமலையிலே வந்து ஸுலபனாய் நிறகிறவனுக்கு 'அயாவருமமரர்கள் அதிபதி' எனறிருக்கிற இது ஓர் ஏற்றமோ. "என கண பாசம் வைதத"—நீசதவத்தையும் நிறைவிலலாமை யையும் கூட்டி இங்ஙனே ஆழ்வாராகப் பண்ணிற்று எனகிறுரா யிற்று நித்ய ஸூரிகளுக்கு ஈசனாயிருந்தான். என்பககலிலே ஸங்கததைப் பண்ணினான். அவர்கள் ஸத்தையுண்டாகைக்காக அவாகளோடே கலந்தான-தன் ஸத்தை பெறுகைக்காக என்னோடே வந்து கலந்தான். ப்ராதம்யத்துக்கும் பழிககும் செங்கற்சீரைககும் ஜீவநம வைப்பாரோபாதி அவர்கள் பக்கல், நெஞ்சும உடம்பும் தந்தது எனக்கு என்கிறுா

நங்கட்கும்.—இனறு ஆச்ரயிக்கிற நமக்கும். "வைகுந்தத்த மரரும முனிவரும்" என்கிற நித்யாசரிதர்ககும் ஒகக இனிய னானவன்

இவ்வாறு ஸர்வேச்வரன் நித்ய ஸம்ஸாரிகளையும் நித்ய ஸூரி களுக்கு அவவருகாக அபிமாநித்தமையை ஆழ்வார்கள் அநுபவித்த படி "அனறீனற கனறின் பக்கல வாத்ஸல்யத்தாலே முனனணைக் கனறையும புல்விட வந்தாரையும் கொம்பாலும் குளம்பாலும் குததித தள்ளும் தேநு போலே" என்றுநின்றதிறே "தன் கன்றின் உடமபின வழுவன்றோ காதலிப்பது அன்றதனை ஈன்றுகந்த ஆ" எனறு அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார் அருளிசசெய்தாரிறே.

406 இ அரவில் துயிலும் புனிதர் — கலி. 9. 6. 2
அ பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன் —திருப் பாவை. 2

விள-துயிலும் புனிதா —திருவனந்தாழ்வான் மேலே ஜகத் ரக்ஷண சிந்தை பணணிக் கண் வளர்ந்தருளுகிற.

இது தான் ஸ்வ ப்ரயோஜநார்த்தமாக வன்றிக்கே ஆச்ரி தார்த்தமாகையாலே வந்த சுத்தியையுடையவன் என்கிறது.

துயின்ற பரமன்.—தகட்டில் அழுத்தின மாணிக்கம் போலே திருவநந்தாழவான் மேலே சாய்ந்தருளின பின்பு வடிவிற் பிறந்த புகரின் பெருமையைச சொல்லுகிறது அன்றியே ஜகத்ரக்ஷணார்த்த மாக வந்து கண் வளர்ந்தருளுகையாலே குணத்தின ஏற்றத்தைச் சொலலிற்றுகவுமாம். "கிடந்ததோர் கிடக்கை" என்றும "கோலந் திகழக கிடந்தாய்" என்றும் சொலலலாம்படியிருக்கும் அழகு. ஸர்வாதிகன் என்று மேன்மை தோற்றக் கண் வளர்ந்தருளினபடி. இப்படி அவன் உறங்கும் போது, ஸர்வாதிகத்வமான மேன்மையும் பாரார்த்த்யமான சுத்தியும் ஸௌந்தர்யமும் தோன்றும் என்பதனை அடியார்கள் அநுபவித்தபடி.

407 இ வாழக்கண்டோம் வந்து காண்மின் தொண்டீர் காள் —கலி. 9. 6. 3

அ வாழாட்பட்டுநின்றீர் உள்ளீரேல் வந்து மண்ணும் மணமும் கொண்மின் —தி. ப. 3

விள —அக்கும் பதிகத்தில், "நின்ற பண்பர்" என்று நின்ற நம்பியை முதற்பாட்டிலும், "துயிலும் புனிதர்" என்று கிடந்த நமபியை இரண்டாம் பாட்டிலும அநுபவித்த ஆழ்வார், "வாழக் கண்டோம வந்து காணமின தொண்டீர்காள்" எனகிறார் இப் பாட்டில. அவவூரில் உள்ளார கிடந்த நம்பியுடைய சயநத் திருக கோலத்தில் ஆழங்காற்பட்டு மங்களாசாஸநம் செயது வாழும படியைக் கண்டு அவ்வோபாதி நாமும் மங்களாசாஸநம் செயது வாழ வேணும தொண்டீர்காள் வாருஙகோள் என்று அநுகூலரான ஸ்ரீ வைஷணவர்களை அழைககிறா கலியன் என்றபடி.

"வாழாட்பட்டு நினறீா உள்ளீரேல வந்து மண்ணும் மணமும் கொணமின" எனறு பெரியாழவாரும் அநுகூலரை அழைததாரிறே.

408 இ துன்னுமாமணிமுடிப் பஞ்சவர்க்காகி முன தூது சென்ற —கலி. 9. 7. 2

அ பின்னேர் தூது ஆதி மன்னர்க்காகி —கலி 2.2.3

விள-ராஜயத்தை யிழந்த பாண்டவர்களைக் கலியன் "ஆதி மன்னா" என்றும் "மாமணிமுடிப் பஞசவர்" என்றும் அநுஸந்திக் கிறார். துர்யோதநாதிகள் ராஜ்யம பண்ண நிற்கச் செயதேயும்

பாண்டவாகளை ஆதி மன்னர் எனகிறாராய்ததுு, ராஜயபராபதி இவாகளது. அவர்கள் கிடந்தானே கணடேறினவித்தனே பளளி களும களளரும க்ஷேத்ரமாளா நிறக ப்ராஹ்மணர் ப்ரமாணஙகளாக காட்டி வைக்குமாப் போலே அவாகவ ஆதி மனனா எனகிறு ராயிறறு இவா, ஈச்வராபிப்ராயத்தாலே

409 இ விடங்கலந்தமர்ந்த அரவணை —கலி. 9 8 6
அ விடந்தேள் எறிந்தாலே போல —நாச். நி. 3 6

விள-விடம—அரவான போதே விடம கலந்திருககுமே விசேஷித்ததுககுக கருத்து-மதுகைடபாகள் துடக்கமான உகவா தார்மேலே விஷத்தை உமிழாநிறபாறைய, அவனுக்கு எபபோதும விடாதே மருவவேண்டும்படி திருமேனிககனுருபமான ஸௌகுமாா யத்தையுடையனை திருவனந்தாழ்வான்.

விடத்தேள் --விஷமிலலாத தேளும் உண்டு போலே காணும்-கடற்கரையில் தேளுக்கு விஷமில்லை. இப்படி ஸவிசேஷண நிாத தேசஙகளுக்கு அபிப்ராயத்தைப் பூர்வர்கள் வ்யாக்யாநம கணடு தெளிய வேணும்.

410. இ நேசமிலாதவர்க்கும் நினையாதவர்க்கும் அரியான்
—கலி. 9 9.6
அ கண்ணுள்ளே நிற்கும் காதனமையால தொழில்
எண்ணிலும் வரும் —நம். 1. 10. 2

விள-நேசமிலாதவர்—பரமபகதி யில்லாதார்க்குப, ஈசவரன இல்லையென்கைக்காகிலும் நினையாதவர்ககும் அரியான. அரியன எளியனலன் என்றபடி.

நேசம அதிஸநேஹமாய், அதிலலாதவர் என்றபோதே நினையாமை ஸித்தமனறோ, நினையாதவர்க்கும் என்று சொலலுவான என் என்னில், ஈச்வர விஷயத்தில நிஷேதாாத்த ஸமருதியுமிலலை யென்கைககாக என்றபடி. சதுர்விமசதிதத்வாத்மிகையாயிருககும் ப்ரக்ருதி. பஞசவிம்சகன ஆதமா. ஷட்விம்சகன் ஈச்வரன் எனறு பரிகணித்ததுமில்லையென்றபடி பரம பக்திக்கும் அதவேஷத்துககும வாசிவையாதே தன்னைக் கொடுப்பான ஒருவன என்கை.

இது தனனையிறே ஆழ்வார் "கணணுள்ளே நிற்கும காதனமை யால தொழில எண்ணிலும் வரும் எனனினிவேண்டுவம" எனறருளிச செயதார். இப்படி இவ்விருவருடைய அத்வய வ்யதிரேகோகதிகளிருக்கும்படி.

411 இ நினையா தவர்க்கும் —கலி. 9 9. 6
அ இறைப்பொழுதும் எண்ணேமே —கலி 2 6. 1

விள-சிலா ஈச்வரனில்லையெனகைககாகிலும ாசவரனே நினை யாதவா அவவோபாதி நாமும சிலரை யெணணேம் என்கிருர் கலியன கடல் மலலேத தலசயநத்துறைவாரை எணணுதே யிருப் பாரை இறைப பொழுதும் எணணேமே எனகிரு "நிதயஸூரிகள் நடுவே இருககக கடவ வஸ்து இப்படி ஸம்ஸாரத்திலே புகுந்து தறைக்கிடை கிடப்பதே, இதொருநீாமையிருககும் படியே" எனறு அநவரதம பாவிததல சொலலுதல செய்கையாயதது சேதநர்க்குச் செய்ய வடுப்பது. இது செய்யாதேயிருப்பாரை அவனிடையாட்டம் கொணடு காாயமற்று கேவலதேஹபோஷணபரராயிருப்பாரை- இறைபபொழுதும் எணணேமே-எணணப் பெற்றிலோம என்னும் அநுதாபமுமினறிக்கே யிருப்பாரா. அவஸதுக்களேயெணணும் போது ஓா காலவிசேஷமுண்டிறே வஸதுப்ரதியோகியாக எணணு மதுணடிறே அவ்வளவிலும் எணணேம் என்கிருர் உத்வேஜ நார்தததயா ச பரிஹார்யதயா ச ஸமாததவய என்கிற ந்யாயத் தாலே அவாகளேக கணடு நடுங்குகைககும பரிஹரிககைக்கும் ஆக அஸத்துககளே நினைக்க வேண்டி வருமே அப்படியும நினைக்க கிலலேன எனகிருா. நாததிகர் பகவானே நினையாமையும், ஸ்ரீ வைஷணவர்கள் நீசாகளே நினையாமையும அமைந்திருக்குமழகு கூறபபட்டபடி.

412 இ அரிமாச் செகுத்து —கலி. 9. 10. 8
அ அரிமாத தொலேய — கலி. 10. 6. 9
அ அரிமாச்செகுத்து — கலி. 11. 2 2
அ கோளரிமாத் தான் சுமந்த —பெரிய திருமடல 20

விள-அரிமா-இபபதத்தைக குதிரை சிங்கம் என்ற இரு பொருள் களிலும ஆழவாா ப்ரயோகித்திருபபதை இவவிடஙகளில் காண லாம.

தமிழ் மொழியிலே "மா" எனற பதம் பொதுவாக மிருகத் தைக குறிககுமது. கைமமா என்று ஆனேயையும, பரிமா எனறு குதிரையையும், அரிமா என்று சிங்கத்தையும் குறிபபது விசேஷம இவவிடததிலே கலியன "அரிமா" என்று குதிரையான கேசியைக் குறிபபிடுகிருா. வேகமுள்ள குதிரை பசசைககுதிரை சதருவான குதிரை எனறு பொருள். கோளரிமா-சிங்கம்.

413 இ குடமாடுவார்...விளங்குபுரிநூலர் —

கலி. 9. 10. 10

அ வண்ண மாடங்கள் சூழ்திருக்கோட்டியூர்க்
கண்ணன் — பெரியாழ்வார் திருமொழி 1. 1

விள-குடமாடுவார் — இங்கே கூறப்படும் குடக்கூத்து ப்ராஹ்மணர் செய்யும் ஸஸம்ப்ரம நர்த்தநம்-விளங்குபுரிநூலர் என்று மேல் பதத்தைக் காணுங்கால் இஃது விளங்கும்—

மன்றமரக் கூத்தாடி மகிழ்ந்தாய் என்று இவர் தாமே பலவிடங்களிலும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் குடக் கூத்தாடியதாகவும் அஃது இடையர் சேஷ்டிதம் என்றும் அருளிச் செய்கிறார்-குடக்கூத்தாடுகை தான் ஈச்வரத்வ லக்ஷணமோவென்னில், ப்ராஹ்மணர் ஐச்வர்யம் மிக்கால் யாகாதிகளைப் பண்ணுமாப் போலேயும், விஷய ப்ரவணர் ஐச்வர்யம் மிக்கால் அழித்தழித்து விவாஹம் பண்ணுமாப் போலேயும், இடையர்க்கு ஐச்வர்யம் மிக்கால் செருக்குக்குப் போக்கு வீடாக ஆடுவதாயிற்று குடக்கூத்தாகிறது. அந்த ஸஜாதீய பாவத்தில் புரையறுதி தாலே குடக்கூத்தாடினபடியென்கை. "கூத்தர் குடமெடுத்தாடில் கோவிந்தனும் என ஓடும்" என்றாரிறே ஆழ்வாரும். "இடையர் செருக்குக்குப் போக்கு விட்டு ஆடுவது ஒரு கூத்தாயிற்று குடக்கூத்தாகிறது" என்று அவ்விடத்திய ஈடு... ஆக குடக்கூத்து இடையர் வ்யாபாரம் எனத்தெளிவாகிறது. 'விளங்கு புரிநூலர்..குடமாடுவார்' என்று (9-10-10) இப்பாசுரத்தில் குடக்கூத்தினை ப்ராஹ்மண க்ருத்யமாகக் கூறுவான் என் என்னில், செருக்காலே திருவாய்ப் பாடியில்படியாகக் குடக்கூத்தையாடுவார் என்றபடி. இதுதன்னை பக்திகாரிதமான நர்த்தந மாத்ரமாகக் கொள்ளவடுக்கும்.

அன்றிக்கே "வண்ணமாடங்கள் சூழ்திருக்கோட்டியூர்க் கண்ணன்" என்கிறபடியே திருக்கோட்டியூரே திருவாய்ப்பாடி என்ற ஸமாதியிலே கூறிற்றாகவுமாம். "கன்று கொண்டு விளங்கனியெறிந்து, ஆநிரைக்கழிவென்று மாமழை நின்று காத்துகந்தான்...திருக்கோட்டியூரானே" என்று இவர் தாமே திருக்கோட்டியூரைத் திருவாய்ப்பாடியாக அருளிச் செய்தாரிறே.

414 இ இன்தமிழ் பாடுவார் —கலி. 9 10. 10

அ இங்கிருந்தமிழ் நூல் இவை மொழிந்து —

நம். 10. 6. 4.

விள· — ''இனதமிழ்'' எனறு கலியன், தாம் பாடிய திருமொழி யையும், ''இருந்தமிழ நூல்'' எனறு நம்மாழ்வார், தாம் பாடிய திரு வாய மொழியையும குறிபபிடுவது உய்த்துணரததக்கது. இருவரும் தமமை பாடடுககு ஸவதந்த்ரகாததாககளாகக் கூறிக் கொள்ளாமல, தம்மை உபகரணமாகக கொணடு ஈசவரன கவிபாடினை எனறு அறுதியிடடுக் கூறுகிருர்கள. ஆகையால் அவனடியாக வந்த வற்றை ''இன்தமிழ'' எனறும், ''இருந்தமிழ் நூல'' என்றும் கொணடாடுவது யுகதமேயாகும.

தேவதாந்தர ப்ரஸாதமடியாக விளைந்த ஆாஷப்ரபந்தங்களில் காடடில அருளிச் செயலகளுககு இஃதிறே ஏறறம். இது தனனை ''சதுாமுகன சந்தஸ்ஸும, ஸஜாதீயா ப்ரஸாதமும் ஆாஷமூலம்'' எனறும் ''திருமாலருள் கொணடு இவர் பாடினுர்'' எனறும, ''எனனைத தனனுக்கி எனநாமுதல் வந்து புகுந்து தப்புதலறத் தனனை வைகுந்தனுகத் தன சொலலால தானே துதித்து, மலக்கு நாவியல மொய்ய சொல்லால சொலலவலலேனெனறு நானும் சொலலி நாடும் கை யெடுககுபபடி எனசொலலால் யான சொனன இனகவியெனபிததான எனருரிறே'' எனறும் ஆசார்ய ஹ்ருதயத் தில் அழகிய மணவாளப பெருமாள நாயனுர் அருளிச செயதார்.

415 இ எம்பிராக்கள் —கலி. 10. 5. 2
அ அரும்பெறல் அடிகள் — நம். 1. 3. 1

விள-''என் பிராக்கள்'' என்றும, ''அடிகள்' என்றும கூறும் பன்மை ஒருமைப் பொருளிலே வந்தது-பூஜாயாம் பஹு வசநம் எனபர். என ஸவாமியானவனே என்று பொருள்.

416 இ நான் அவல் அப்பம் தருவன் —கலி. 10 5 6
அ உண்ணக்கனிகள் தருவன் —பெரியாழ்வார் 2. 3. 11
அ உண்ணக்கனிகள் தருவன் —பெரியாழ்வார் 2. 4. 4
அ பழனமீன் கவர்ந்துண்ணத்தருவன் — கலி. தி நெ. 27

விள-ப்ரதமபாவமான பகவத் விஷயத்திலும சரமபர்வமான ஆசாரய விஷயத்திலும் கிருசித்கரிக்கும் முறை கூறும் பாசுரங் கள் இவையாகும்.

"யதந்ந: புருஷோ பவதி ததந்நா: தஸ்ய தேவதா:" என்கிற படியே தனனுடைய வர்ணாச்ரமங்களுக்கு அநுகுணமான போஜ்ய மானவற்றைத் தன் தெய்வததுககு ஸமாப்பிக்கலாம் ஆயினும் ஆசார்யனுக்கு ஸமர்ப்பிககுங்கால அவனுகந்ததையே இட வேணும் ஸாந்தீபநனை தச்சிஷ்யனான கண்ணன், தேவரீருக்கு அபி மதம் ஏனனவெனறு கேட்க, அவனும் "காதல் என மகன் புகலிடம் காணேன கண்டு நீ தருவாய்" எனறிறே கேட்டது. கண்ணனும் அவன் சிறுவனைக் கொடுததுக் குறை முடித்தான். கலியனும் இது தனனை "பழனமீன கவாந்துண்ணத தருவன்" என்று அறிவித்தார். "யதந்ந:புருஷ ததந்நா: தஸ்யதேவதா:" என்கிறபடியே தனக்கு ஸித்தித்த அம்சத்தைக கொடுககலாவது அவனுக்கிறே. கடகர்க்கு அவாகளுகந்தது தேடிககொடுகக வேணும் எனகை. "சேர்பபாரைப் பக்ஷிகளாககி" எனகிறபடியே கடகரான ஆசார்யர்களையிறே பக்ஷி களாகக் கூறியது. பக்ஷிககுப் பக்ஷங்கள் போலே ஆசார்யனுககு ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்கள் சிறகிறே. அஞ்சிறைப் புள்ளிறே

417 இ மாயவலவைப்பெண் வந்துமுலைதர .. உயிரை
உண்ட – கலி. 10. 5. 8

இ சகடத்தைத் தள்ளி - தாயாய் வருவானை...
உயிருண்ட – கலி. 10. 5 9

அ சினத்தினுல் தென்னிலங்கைக் கோமானைச்செற்ற
—திருப்பாவை. 12

அ புள்ளின் வாய் கீண்டானை - அரக்கனைக் கிள்ளிக்
களைந்தானை —திருப்பாவை 13

விள — மாய - கலியன் இப்பாசுரததில் (10-5-8) பூதநாவத மாததிரததை அநுபவிததார் மேல பாசுரத்தில (10-5-9) பூதநா சகடபங்கங்களான இரு சரிததிரஙகளையும் அநுபவித்தார். பூதநா வதத்தைப் பின்னே கூறுகிறபடியால மாருட்டமும் காண்கிறது

சினத்தினுல-ஆண்டாள் இபபாசுரததில் ஸ்ரீராம சரிதர மாத்தி ரத்தை அநுபவிததாள-மேல பாசுரததில ஸ்ரீராமக்ருஷ்ண சரித்ரங் கள் இரண்டையும் அநுபவிக்கிருள். அதுதனனிலும் ஸ்ரீராம சரித் திரததைப பினனே கூறுகிறபடியால் மாருட்டமும் தெரிகிறது.

ஸ்ரீராமகருஷ்ணுதயவதாரங்களை அடியார் அநுபவிக்கும் அநு பவபரிபாடி இருக்கிறபடி.

418 இ தனக்காக்கவல்ல பெருமான் திருமால் —கலி. 10. 6. 6

அ தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே —நம். 2.9.4

அ மற்றைநங்காமங்கள் மாற்று —திருப்பாவை. 29

விள· — தனக்கு - அவர்கள தாங்களே "தனக்கேயாக எனைக் கொள்ளுமீதே" என்னபபண்ண வலல ஸாவேச்வரன். அதுக்கு நிபந்தநம் ச்ரிய பதியாகையாலே தனக்கேயாக: - ஸ்ரகசந்தநாதி களோபாதியாகக கொள்ள வேணும். அது சூடுமவனுககும பூசுமவனுக்கும் உறுபபாய மிகுதி கழித்துப் பொகடுமித்தனையிறே. ஒரு மிதுநமாயப பரிமாரு நின்ருல பிறக்கும் இனிமையும இரண்டு தலைக்கும் ஒத்திருககுமிறே அங்ஙன எனனுடைய ப்ரீதிக்கு நான அந்வயித்தவனுகவொண்ணுது தத்விஷயப்ரீதி சைதந்யபலமிறே "நிதய கிஙகர பரஹர்ஷயிஷ்யாமி" எனகிறபடியே அத்தலையில உகப்புககு உறுபபாகத் தான் பணணுகிற கைஙகாயத்தாலே அத்யந்த ஹருஷ்டனுயிருககிற அந்த பரனை விஷயமாக உடைததான ப்ரீதி இவனுடைய அசித்வயாவருத்தி ரூபமான சைதந்யத்துக்கு பரயோஜநம என்கை "படியாயககிடந்து உனபவளவாய் காணபேனே" எனனககடவதிறே. ஒரு நினைவற்று அசேதநவத் கிடக்க வேணும். உன பவளவாய காணபேனே-பாரதந்தர்யத்துககு அசேதந ஸமாதியாகவும் வேணும, அது புருஷார்த்தமாகைக்குக காணவும வேணும. "ஜ்ஞோऽதஏவ" என்று சாரீரகததில அறிவாளியாக அறுதியிடப பட்ட ஜீவனுடைய அறிவுககு இதிறே பரயோஜநம்-பரார்த்த கைங்காயமே பரமபுருஷாாத்தம என்றபடி - "மறறைநம் காமஙகள் மாற்று" எனறு ஆணடாளும் ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம பணணினுளிறே. "ஈசவரன தனக்கேயாயிருககும். அசித்து பிறர்க்கேயாயிருககும. ஆதமா தனககும பிறாககும பொதுவாயிருககும் எனறு முறபட்ட நினைவு அஙஙனனறிககே அசிததைப் போலே தனக்கேயாக எனைககொளள வேணும எனகிறது நமஸ்ஸால" எனறு முமுக்ஷுப் படியில பிளளை உலகாசிரியனும் அறுதியிட்டருளினுரிறே

419 இ மானமுடைத்து —கலி. 10. 7

அ வெண்ணெய் விழுங்கி —பெரியாழ்வார் 2. 9

அ ஆற்றிலிருந்து - பெரியாழ்வார். 2. 10

விள—இபபதிகங்களில ஆழ்வாாகள் ஆய்சசியா பாவனையில் ஸ்ரீ க்ருஷண லீலைகளை அநுபவிததிருக்குமழகு அடியார்ககுப பரமாநுபாவயமாகும

420 இ மானமுடைத்து —கலி. 10. 7
அ கேசவன்தமர் – நம். 2. 7

விள-கலியன் பதிகந்தோறும் பத்துப் பாசுரம் அருளிச்செய்யுமவர் "மானமுடைத்து" பதிகத்தில் நான்கு பாசுரங்கள் அதிகமாகப் பாடியருளினர். ஆகையால் அறிவு தரும் பெரிய திருமொழி நலந்திகழ் ஆயிரத்தெண்பத்துநான்காயிற்று நம்மாழ்வார் பதிகந்தோறும் பதினொரு பாசுரம் அருளிச செய்யுமவர் "கேசவனதமா" பதிகத்தில் இரண்டு பாசுரங்கள அதிகமாக வருளிச்செயத படியால இலகுதிருவாய்மொழி ஆயிரத்து ஒருநூற்று இரணடாயிற்று. இப்படி அங்காங்கிபாவங்கள் கொண்ட பாசுரஙகளின கரமமிருககும்படி

421 இ மேலையகத்துநங்காய் வந்து காண்மின்கள். கலி. 10 7. 2
அ கீழையகத்துத் தயிர்கடைய —குல. 6 2
அ வடக்கிலகம்புக்கிருந்து...கன்னியை வேற்றுருவம் செய்து —பெரியாழ்வார் 3. 1. 2

"கீழை மேலை வடக்கில் அவை புறம்பாகத் தனபற்று உளளசல்" எனபது ஆசார்ய ஹ்ருதய வாக்யம-அதற்கு மூலமாயுள்ளவை இபபாசுரஙகள. அருளிச செயல் சந்தைகளைக் கொணடே விவக்ஷிதார்தத நிரூபணம செய்யுமவரிறே அழகிய மணவாளப பெருமாள நாயனா.

"கீழையகத்துத் தயிர் கடைய" எனறும், "மேலையகதது நஙகாய் வந்து காண்மின்கள்" என்றும், வடககிலம புக்கிருந்து மின் போல நுணணிடையாள் ஒரு கனனியை வேறறுருவம செயது வைத்த" எனறுமு, கரியையும தாசநமும் அநுபவமுமாகிற காமயோகமும் ஜஞாநயோகமும் பக்தியோகமும" என்று அவவிடதது மாமுநிகள வயாக்யாநம ஸேவித்துத் தெளிக.

422 இ வெள்ளிமலையிருந்தாலொதத வெண்ணெயை வாரி விழுங்கி —கலி. 10. 7 3
அ விரலொடு வாய் தோய்ந்த வெண்ணெய் —பொ. 24

விள-"வெண்ணெய் விழுங்கி" எனறும் சொல்லா நினறது. 'விரலொடு வாய்தோய்ந்த" எனறும் சொல்லா நின்றது. (திருடின

வெண்ணெயை புஜித்தான் என்றும், புஜிப்பதற்கு முன்னமேயே பிடிபட்டான் என்றும் சொல்லா நினறது என்றபடி)-இவை யெஙஙனே சேரும்படி என்று பிள்ளை திருநறையூர் அறையர் பட்டரைக கேட்க, இவனுககு எனறும் திருப்பணி இதுவன்றோ. ஒருநாள் அங்ஙனுமாகிறது ஒரு நாள் இங்ஙனுமாகிறது'' என்றருளிச் செய்தார். வைகலும் வெணணெய் கை கலந்துண்டானிறே ஆகையால் கால பேதத்தால் வந்த சௌர்ய பேதத்தால விரோதமில்லை என்றபடி.

423 இ இங்நம்பி பிறந்த எழுதிங்களில் — கலி. 10. 7. 9
அ நாள்களோர் நாலைந்து திங்களளவிலே —
பெரியாழ்வார். 1. 2. 11

விள: — கலியன், சகடாஸுரபங்கம் செய்த போது கண்ணனுடைய பிராயம் ஏழு மாதம எனறு ஸபஷ்டமாகவருளிச் செய்கிறார். ''மங்களாசாஸநத்தில மற்றுள்ள வாழ்வார்கள் தங்களாரவத்தளவு தானன்றிப் பொங்கும் பரிவாலே வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டர்பிரான பெற்றான பெரியாழ்வாா என்னும் பெயர்'' என்கிறபடியே மங்களாசாஸநைகபரரான பெரியாழ்வார், த்ருஷ்டி தோஷ பரிஹாரார்த்தமாக, மாஸம் நாலெனறும் அஞ்செனறும் ஒன்பதெனறும் இருபதென்றும் தெரியாதபடி ''நாலைந்து திங்களளவிலே'' எனறு இபபடி மயக்கியருளிச செய்கிறார். இதுபற்றியே இவர் பெரியாழ்வார் எனறு குலாவப்படுகிறார்.

424 இ மங்கைநல்லீர் வந்து கொண்மின் —கலி. 10.7.11
அ கோழியழைப்பதன் முன்னம் —நாச். தி. 3. 1

விள: — கலியனும ஆணடாளும் கோபிகா வஸ்த்ராபஹரண வருத்தாந்தததையும், ஆயசசியா செய்த அபசாரததையும், அதற்கு ஸ்ரீக்ருஷ்ணன கூறிய பரிஹாரத்தையும், அது செய்ய ஆய்ச்சியர் இயலாமையையும அநுபவித்துள்ளார்கள்

கோபியரும் கணணனும் பேசுவதாக ஆண்டாளும், யசோதையும் கண்ணனும் பேசுவதாகக் கலியனும் அநுபவித்துள்ளனர்.

425 இ ஆய்ச்சிவயிறடித்தஞ்ச...களிற்றுருயிர்வவ்விய
மைந்தனை —கலி 10. 7. 14
அ வற்புடைய —தி. நெ. 7
அ வார்கடாவருவி —நம். 8. 4. 1

விள· — ஆய்ச்சி - கீழ் ஸௌகுமார்யத்துக்கு அஞ்சினபடி சொல்லி, இதில வயிறு பிடிததபடி சொலலுகிறது. அந்த அச்சம் தீரும்படிக்குக குவலயாபீடததைக கொளற பெருமிடுக்கை அவன் காட்டத தெளிநத வநந்தரம இததிருமொழிககுப் பலம் சொலலு கிருர்—

வற்புடைய - திருககோவலூா ஆயனுடைய ஸௌகுமார் யத்தையநுஸந்தித்து வயிறு பிடிதத கலியனுடைய அச்சம்தீரத தன னுடைய ஸ்ரீபரசுராம ராம க்ருஷ்ணவதாரங்களில் வீர சரிதரங்களை பகவான காட்டக் கண்டு கலியன அசசம தீர்ந்தாா.

வாாகடாவருவி - அங்குமிஙகும பதிகத்தில் ஈச்வர ஸௌ குமாாயாநுஸந்தாநத்தாலே ஆழவார் அஞ்சின அச்சம்தீர திருச் செங்குனறூாத திருசசிற்ருற்றஙகரையான தனனுடைய வீரயபரா க்ரமங்களைக் காட்ட ஆழ்வார் அச்சம் தெளிந்தார். "வாராமல அசச மினி மால் தனவலியினையும்.. பாருமெனததானுகந்த மாறன" என் று மாமுநிகளும் தெளியவருளினா் .

426 இ ஈரேழும் வல்லவர் —கலி. 10. 7. 14
அ ஐந்தும் ஐந்தும் —கலி. 10. 4. 10
அ ஒன்றும் ஒன்றும் ஐந்தும் மூன்றும் —கலி. 10.3 10
அ நாலும் ஆறும் வல்லார்க்கிடம் —கலி. 9. 10. 10

விள-ஈரேழும்.-தீம்புகளைச சொலலிப பழியிடுகிற பாட்டுககள் ஓரேழும், சேவகத்தைப் பேசுகை பராதாந்யேன தோற்றும்படியான தோா ஏழுமாகப் பிரித்து ஈரேழும் எனகிருர்.

ஒன்பது பாட்டுக்களிலே ஆய்ச்சியரைக் குறித்து அசோதை கூறுவதாகவும் நான்கு பாட்டுககளிலே கண்ணனைக் குறிதது அசோதை கூறுவதாகவும் விபாகம தோற்றுமேயாயினும ஆழ்வாா திருவுள்ளம் ஈரேழு எனபதேயாகும.

ஐந்தும் ஐந்தும்: - இரணடாம பாட்டும மூன்ரும் பாடடும அஞ்சாம் பாட்டும் ஆரும் பாட்டும் ஒனபதாம் பாட்டுமாக ஐந்து பாட்டும் முலைககடுப்பாலே அவஸாதம் தோற்றச் சொன்னவையு மாய், மற்றவைந்தும் அங்ஙனேயனறிக்கே சொன்னவையெனறு கொண்டு இரண்டு வகையாக வருளிச் செய்தார்.

ஒனறும் ஒனறும்:-இத்திருமொழிதான் முதற் பாட்டும ஆருமபாட்டும் கேவலம் மஹாராஜரைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறதாயிருக்

கையாலே அவற்றை ஒன்றும் ஒன்றும் எனறு கூட்டியும், இரண டாம் பாடடுத் தொடங்கி ஒரு நாலும ஒனபதாம பாட்டும வாநர முதலிகளைக் குறித்துச் சொல்லுகையாலே ஐந்தும் எனறு தொகுத் தும், மேல ஏழாம் பாட்டும் எட்டாம் பாடடும் பத்தாம பாடடும பரோபதேச ரூபமாகையாலே மூனறும என்று சேர்ததும ஆழவார் அநுபவிததார் எனறு கொள்க

நாலும ஆறும –விபவாவதாரபரமாக நான்கு பாசுரஙகளையும் அஙஙனனறிகக்ே ஓா ஆறு பாசுரங்களையும அருளிச செயதாராகை யாலே இங்ஙனே விபஜிக்கலாம் எனறு தோனறுகிறது.

''ஐந்திஞேடு ஐந்தும் வல்லாா'' எனறும ''ஒனபதோடு ஒனறுக கும''எனறும் நமமாழ்வாரும் ஸாபிப்ராயமாக அருளிசசெயதாரிறே

''ஐந்திஞேடு ஒன்பதோடு ஒரு பத்து எனனுமவைபோலேநூறே சொன்ன பத்து நூறு ஓராயிரம் என்றதும ஸாபிப்ராயம'' எனறு இது தனனே அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயஞா ஆசாாய ஹ்ருதயததில் அருளிச் செய்தாா இங்ஙனே விபஜிககும விஷயம் கீழே (பககம-160) உக்தம்

427 இ காதிற்கடிப்பிட்டு —கலி. 10. 8
அ தெளளியாா பலர் —நாச். தி. 4

விள —காதில்-வெணணெயையும பெணகளையும் ஒககககாணு மது தவிாநது அவர்களும் கைபுகுந்து நினைத்தபடியே ஸமசலேஷ மும் ப்ரவ்ருததமாய நினறது கீழ் (10. 7) இனி இது ப்ரஸிததமாம படியானவாறே அகல நின்ருன். இவாகளுக்கு பரணய ரோஷம் தலையெடுத்து ஸமசலேஷத்தினுடைய மத்யந்தினமாய, அறமுறுகு கொளுததியிருக்க, அவனும் வருந்திக் காலைகையைப பிடிதது ஸம் ச்லேஷித்தபடியைப் பேசுகிறதாயிருககிறது ''காதில கடிபபு'' திரு மொழி.

ஆக ''மானமுடைதது'' பதிகம் முடிந்தவுடன் ஆயசசியரோடு கண்ணன கூடினை எனறும, பிறகு அவன பிரிந்தான எனறும், பிறகு ஆயசசியர் ஊடினர்கள் எனறும் அவனும வநது கூடினை எனறும் தெரிகிறது இவவாறு கலியன் அநுபவம

தெள்ளியாா - இவனும், பெண்களுடைய பரியட்டஙகளெல லாம் வாரிககொண்டு போய்க் குருந்தின மேலேயேறியிருகக, இவா களும் அநுவர்த்தித்தும் வைதும இப்படி பஹுபரகாரஙகளாலே அவனுககுக கொடுததல்லது நிற்கவொணணுதபடி சிலவறறைச

செய்து, அவனும் கொடுக்க இவர்களும் பெற்றார்களாய் நின்றது. (கோழியழைப்பதன் முன்னம் பதிகம்)

இவனும் இவை கொடுத்து அவர்களும அவை பெற்று ஸம்ச்லேஷம் வ்ருத்தமானாலும அது தானும் விச்லேஷாந்தமாயல்லதிராதிறே. ஸமஸாரத்தில் போகங்கள் நிலே நில்லாதாகையாலே அவனும் போர நிற்க, இவர்களும இனனமுப ஒருககால் பரியட்டம் உரிய வலலனே என்று அதுக்குக் கூடலிழைககிறாகளித்தனையிறே. இஙகுத்தைப் பரிமாற்றம பேறும் இழவுமாய்ச செல்லுமித்தனையிறே. இதுதான இதர விஷய லாபததிற் காட்டில நன்றாயிருக்குமிறே. பேறிழவுகள் இவ்விஷயத்திலேயாகப் பெறுவதே

ஆக "கோழியழைப்பதன முனனம்" பதிகம் முடிந்தவுடன் ஆய்ச்சியரோடு கண்ணன் கூடினை எனறும, பிறகு அவன் பிரிந்தான என்றும் இவர்கள் கூடலிழைக்கிறார்கள எனறும் தெரிகிறது. இவவாறு ஆண்டாள் அநுபவம். இவையித்தனையும வ்யாக்யாநம் கொண்டேயறியுமத்தனை போக்கி மூலமாத்ரத்தாலேயறியப் போகாது. "பெரியவாச்சான் பிள்ளை பின்புள்ளவற்றுக்கும் தெரிய வியாக்கியைகள் செய்வால் அரிய அருளிச்செயல் பொருளை ஆரியர் கட்கிப்போது அருளிச்செயலாய்த்தறிந்து" எனனுநினறதிறே. 'ஊடலும் கூடலும்' என்ற உபந்யாஸத்துக்கு இஃது விஷயமாகும.

428 இ தேடித்திருமாமகள் மண்மகள் நிற்ப —கலி.

10. 8. 9

அ பெண்ணுலாம் சடையினானும்...வெள்கிநிற்ப

திருமாலை. 44

விள-தேடி-அகலகில்லேன இறையும் என்று அவர்கள் ஆசைபபட்டு நிற்க, இடக்கையும வலககையும அறியாத அறிவொன்றுமிலலாத ஆயப்பெண்களுடன குரவைக கூத்தாடினை என்கிறார் கலியன.

பெணணுலாம்-"இருவரவா" எனறு லோகப்ரஸித்த மஹா புருஷர்களான ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களும பகவானைக் காண எணணிலா ஊழி ஊழிதவம் செய்து நிற்க, திர்யக்ஜனமமான ஆனைக்கருளை ஈந்தான பகவான எனகிறா தொணடரடிப் பொடிகள-"யமேவ ஏஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம" எனறிறே வேதாந்த நிஷ்கர்ஷமிருககுமபடி. "ப்ரியதம ஏவ ஹி வரணீயோ பவதி" என்றருளிச் செய்தார் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும.

429 இ ஏடீ —கலி 10. 8. 9
அ இணக்கி —நம். 6. 2 8

விள - ஏடீ - திருமாமகள் மணமகள தேடிநிறப - ''அகலகில் லேன இறையும என்று அவர்கள ஆசைப்பட்டு நிற்க. ஆய்மடவா ரோடு கூடி ஆடி அசைந்து குரவைபிணை கோமளபபிள்ளாய்'' எனற துககுக கருதது—ஒரு வார்ததை சொலலுவாகளாக நினைதது வய திரேகத்தால தரியாதவர்களிருகக, உன்னைக கொணடு கார்ய மினறிககேயிருபபாரக்கன்றே நீ உதவுவது என்று சொல்லப்புக்காள். இவ்வாாத்தை சொல்லிததலைககட்டினால பினனை தனககு அவகாச மறும என்று பாாதது அதுககு முனனே காலைபபிடித்தான. 'ஏடீ' என்று தோழியைப் பார்த்து ''நீயனறே புகுரவிட்டுக கொடுததாய்'' எனகிறாள் ''குரவைபிணைந்த கோமளப் பிள்ளாய்'' என்று ஸமபோ திதது மேலொரு வார்ததையும சொலலாதே தோழியை ''ஏடீ'' என்று ஸமபோதிக்கைக்கு அபிபராயம் இதுவேயாகும. ''கோமளப் பிள்ளாய'' என்று அவனை ஸமபோதித்து உடனே ''ஏடீ'' என்று தோழியை ஸமபோதிததமைககு நடுவே இதததனையும் விளைந்ததாகக கொணடு வயாகயாநிததாாகள நம் பூர்வர்

இணக்கி — இசையும்படி வார்த்தை சொலலி - ''அவ்விடம் க்ருஷ்ணன வாராதவிடம்'' என்று கிடீர் சொலலிக் கொணடு போந்தது. எமமை-உன்னோடேடைககலவி அபாயம் எனறறியாத எங்களை. எந்தோழிமாா-உனனை வெறுககிறதென? உன் பக்கல் குற்றமுண்டோ? சேர்த்தாராலே வந்தது கிடீர் அவாகள உனக்குப் பெருநிலை நிற்பதறியப பெற்றிலோம் சொலலுககு மேல அக வாய் ஆராயப் பெற்றிலோம. நீயுணடு என்றறிந்தோமாகில் இவ் விடமென்றும் நினையோம். ''அவர்கள் உனககுப பார்வை'' என்னு மிடம் அறியப் பெறறிலோம்.

இப்படி நம்மாழ்வாரும் கலியனும் நாயிகாபாவமடைந்து ஊடும் போது தந்தாம் தோழிமார்களை வெறுத்துக் கூறியபடி.

430 இ அல்லிக் கமலக் கண்ணனை —கலி. 10. 8. 10
அ அல்லிக் கமலக் கண்ணனை —நம். 8. 10. 11

விள - அலலிககமலக்கணணன-கலியன் பெண்மையை யடைந்து ஊடும் போது ''ஏதுக்கிதுவென'' ''இவரார் இதுவென'' எற்றுக்கிதுவென்'' ''எல்லேயிதுவென'' ''எககே இதுவென'' ''ஏடீ இதுவென'' என்று எவ்வளவு வெறுத்துப் பேசினாலும் அவையத்த னையும் கேட்ட பகவான அல்லிக்கமலக் கண்ணனாயிறே நின்றது.

ஓர் ஆய்ச்சி: - கண்ணனை நூறு பட்டினி கொள்ளுமவளன்றே- ஆக அவள் சொல்லுமத்தனையும பரேம கார்யமிறே-''ப்ரணயாசச அபிமாநாசச பரிசிக்ஷேப ராகவம'' எனனுநின்றதிறே அவள் வெறுத்துப பேசினுலும அவள் அகவாயில ஓடும் ப்ரேமததைக் கண்டு அலலிக்கமலககணணனுனிறே கீழே ''ஏடீ'' எனறு தோழியை வெறுத்ததும் ஸஹ்ருதயமன்று. பகவத் விஷயத்தில் வைலக்ஷணயம நெஞ்சிலே பட்டால உபகாரகரைககொணடாடும் என்னும அர்தநமிறே உள்ளோடுகிறது என்று (6-2-8) ஈட்டில உள்ளது காணக.

நம்மாழ்வார் நெடுமாற்கடிமைப் பதிகத்தில் பாகவத வைபவத் தைப் பரக்கப பேசினர் இது தன்னைககேட்டு பகவான் அல்லிக் கமலககணணனுன் ஸ்ரீபரகாலநாயகி வெறுத்துப பேசிய வாரத் தையைககேடட பகவான அலலிககமலக கணணனுல பாகவத வைபவத்தை நமமாழ்வாா கூறககேட்ட பகவான் அலலிக்கமலக் கண்ணனுகச சொலல வேணுமோ?

பகவத் ப்ராவண்ய கார்யமான ஏசசு அது. பாகவதப்ராவண்ய கார்யமான பேச்சு இது-இரண்டிலும் பகவான் அல்லிக்கமலக் கண்ணனிறே-இவ்விஷயம் கீழேயும் (பக்கம் 158) உக்தமிறே.

431 இ புள் ..இலங்கை ஒள்ளெரி மண்டியுண்ணப்
பணித்த ஊக்கமதனை நினைந்தோ —கலி. 10 9.1
அ அருளார் செங்கோல் நடாவுதிர் ஈங்கோர் பெண்
பால் பொருளோ என்னுமிகழ்வோ—நம.தி வி. 33

விள - கலியன் பாசுரத்தில திருத்தாயார் அழகிய மணவாளனை வெறுப்பதாகவும திருவிருத்தப் பாசுரத்தில் தோழி பகவானை வெறுத்துக் கூறுவதாகவும் அமைந்துளது-பிரானே! உமமுடைய பெருமையையே நினைந்து இப்பெணணை இகழவது உசிதமா எனறு கேடபது ஈரிடங்களிலும துல்யம்.

432 இ மாவாய் கீண்ட —கலி. 10. 10. 3
அ கொக்கின் பழம் — கலி. 5. 2. 6.

விள. - மா-பகாசுரனுடைய வாயைக் கிழித்த மா என்ற சொல் கொக்குக்கு வாசகமாயிருக்கிறபடி.

கொககினபழம-மாமபழம எனறபடி. மா என்றும் கொக்கு என்றும் பர்யாயம எனறு தோனறுகிறது. மா எனற சொல் நாநாாத்தகமுமாகலாம.

433 இ காமற்கென் கடவேன் —கலி. 10. 10. 7
அ யான் வளர்த்த நீயலேயே —நம். 1.5.7

விள —காமற்கு - வயிற்றில பிறந்த காமனுக்கு என் கடவேன். கருமாமுகில வணணனன நமது நாயகனலே நமக்கு நேரககூடிய நலிவைப் பொறுககலாம, வயிற்றில பிறந்தவனும இபபடி நலிய வேணுமோ எனறபடி.

யான வளர்த்த - ச்ரிய பதியாய்த் தான்தோன்றியாயிருப்பார் செய்வதை வயிறறில பிறந்தாரும் செய்வரோ! கலந்து பிரிந்தாா செயவதை வளாததவர்களும செயவாகளோ? அவன் தான இபபடி செயய வேணடிச் செயதானே? என்னேட்டை ஸம்பந்தமன்றே அவன் இபபடிச செய்தது அப்படி எனனேட்டை ஸம்பந்தம் உனக்கும உணடான பினபு, நீ நலியசசொலல வே'ணுமோ?

இபபடி ஸ்ரீபராங்குச நாயகியும் ஸ்ரீபரகால நாயகியும தஙகள வயிற்றில பிறந்தவாகளாலும தாஙகள் வளர்ததவாகளாலேயும் நலிவு படடபடி.

434 இ இனனரெனறறியேன் —கலி. 10. 10. 9
இ அன்னே இவரையறிவன் —கலி. 11. 3. 3
அ பணடிவரைக் கண்டறிவது எவ்வூரில் யாம்
—கலி. 8 1. 9
அ பண்டிவர் தம்மையும கண்டறியோம்
—கலி. 9. 2. 7

விள — இனனர் - அடையாளம் சொல்லா நிற்கச்செய்தே "அறியேன" எணணப்பண்ணுகிறதிறே அவன் வைலக்ஷணயம

அன்னே - நெருஙகக கலந்த போதாக 'இன்னரென்றறியேன்' என்னிலும எனனும காதாசிததமாக ஸமசலேஷித்த போது ஸவாபாவிக சேஷிதவததாலும் முகத்தில தணணளியாலும அறிவேன் எனனிலும என்னும.

பண்டு - முதல் நாள் கண்டால ஸவாபாவிக ஸ்வாமித்வத்தாலும முகத்தில தணணளியாலுமாக முன்பே கண்டறியும முகமாயிருநததீ எவவூரில தான கணடது" எனனும்படியிருக்கும. சிரபரிசயம பிறந்தால "முனபோரிடத்திலும கணடறியோம்" என்னுமபடியாயிருககும்-நிதயாபூாவமான விஷயமெனறபடி பணடிவர் தம்மையும கணடறியோம் எனகிருரிறே அபரிசசினனன எனறபடி.

435 இ குன்றமொன்றெடுத்து ஏந்தி —கலி. 11. 1
அ புள்ளுருவாகி நள்ளிருள் வந்த —கலி. 10. 9

விள — இவ்விரு திருமொழிகளிலும் கூறப்படும விஷயம் ஒன்றே. ஆற்றாமையின் கனமிறே கூறப்படுகிறது. புள் பதிகம் தாய்பபாசுரம், குன்றம் பதிகம் மகள் பாசுரம் என்ற வாசியுணடு.

436 இ புள்ளின்மேல் வர...நான் கண்ட தண்டமோ
—கலி. 11 1. 7
அ கண்ணபுரம் தொழுதாள் இவள் கள்வியோ
—கலி. 8 2. 1

விள — புள் - திருவடி திருத்தோளிலே வர, சிதிலையாகாதே நின்று நான் கண்டதுக்கு தண்டமோ? என்கிருள் தலைமகள

கண்ணபுரம். - பராவஸ்த்தையைத் தொழுதாளோ? வ்யூஹங் களைத் தொழுதாளோ? அவதாரங்களைத் தொழுதாளோ? அர்சசாவ தாரத்தில நீர் நின்ற ஊரையன்றே இவள் தொழுதது. தொழுகை ஆத்மாபஹாரி க்ருத்யமோ? இவள் கைவளை கொளவது தக்கதே என்று வெறுக்கிருள திருத்தாயாா. இவவிஷயம கீழேயும (பககம் 151) உக்தம.

437 இ மாலினந்துழாய் - மாலினந்துழாய் — கலி. 11 1.8
அ வைகுந்தம்...வைகுந்தம் —நட். பெ. தி. 53

விள —மாலினந்துழாய்-இப்பாட்டில முற்பாதங்களிரணடிலும் "மாலினந்துழாய" எனற சபதம் ஒனறு போலாயினும "மால இனம துழாய" எனறும், "மாலின அம துழாய" எனறும கொணடு பொருள கூறபபடுகிறது. என்னுடைய நெஞசானது எனக்கு அவன் பககலுணடான மாலுககு இனமாக (அநுரூபமாக)த துழாவி வாரா நின்றது' எனறும், ஸர்வேச்வரனுடைய திருமேனியின ஸ்பர்சத்தை யுடைய திருத்துழாயானது எனறும் பொருள் கூறுவர் நம் பெரியோா

வைகுந்தம்-இப்பாட்டில மேலிரண்டு பாதங்களிலும் வைகுந்தம் என்ற பதம ஒனறு போலாயினும "வைகும தம சிநதை" எனறும் "வைகுநதம" எனறும கொணடு பொருள கூறப்படுகிறது உன் புகழிலே தஙகுகிற சிந்தையிற காட்டிலினிதோ நீ போரபபொலியச சொல்லிக் கொடுககிற பரமபதம் எனறருளிச் செயகிறா வயாகயாந சக்ரவாத்தியான பெரியவாசசான பிளளை,

438 இ என் நிறம் —கலி. 11. 1. 9
அ என் செய்யவாயும் —நம். 5. 3. 2.

விள: — என் நிறம் - அவன வாய் புலற்றும் நிறம்.

என செய்ய வாயும: - இபபோது தன்னுடைய அவயவங்களைத் தானே ப்ரசம்ஸிக்கிருள் அலலள. அவன வந்து கிட்டின போது அவனுடைய ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமததுக்கு விஷயம் இவையேயாயிற்று. அத்தைச செவியாலே கேடடிருககுமே. அத்தாலே சொல்லுகிருள். ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம் தான இருவகைப்பட்டிருக்கும். விஷ்ணு காமக ஸஹஸ்ரநாமம எனறும விஷ்ணுகர்த்ருக ஸஹஸ்ரநாம மெனறுமவை விஷ்ணு காமக ஸஹஸ்ரநாமம விஷ்ணு விஷயகம் ''விசவம விஷ்ணு'' எனறும் தொடஙகும் மஹாபாரத ஸாரமான திறே. விஷ்ணு கர்தருக ஸஹஸ்ர நாமமாவது ஸ்ரீபராஙகுச நாயகியினுடைய திருக்கணகளையும் திருமேனி நிறத்தையும திருச்செயய வாயையும் விஷயமாககி ஸ்ரீவிஷ்ணுவே சோதிவாய திறந்து அருளிசெய்யும ஆயிர நாமமாகும். இவையித்தனையும் அவனே சொலலக் கேட்டிறே ஸ்ரீபரகால நாயகியும ஸ்ரீபராங்குச நாயகியும் ''என் நிறம்'' ''என செய்யவாய்'' எனறு கூறுகிருர்கள். அவன் தனககு இத்தை ஸர்வஸ்வமுமாக நினைத்திருந்தபடியாலே என்னது என் கிருர்கள இவர்களும ஸ்வஸ்வரூபமும் ப்ராப்யாந்தாகதமாயிறே உத்தேசயமாவது. ப்ராப்ய பூதனுன ஈச்வரனுடைய ''மதீயம்'' எனகிற அபிமாநாந்தாபூதமான வழியாலேயனறே ஆத்மஸ்வரூபம் தானும ''ஸ்வேநரூபேண'' இத்யாதிப்படியே ப்ராப்யமாகிறது. ஆகையாலே ஆத்மதாமமான ஜஞாநபக்த்யாதிகளும் அவனுககு உறுபபான வழியாலேயன்றே ஆதரிக்க ப்ராப்தம் இஙஙனன்றுகில் ''த்வயக்ஷரஸ்து பவேத் ம்ருதயு'' என்கிற வழியாலே பற்றுகிருளன்றே.

இபபடி ஆழவார்கள்அவயவங்களில் ஈச்வரனுடைய ஈடுபாடு அமைந்திருக்கும்படி இப்பாசுரங்களால அறியலாயிற்று ''திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருபபாறகடலே என்தலையே திருமால் வைகுந்தமே தணதிருவேஙகடமே எனதுடலே'' ''பொய் கலவாது என் மெய் கலந்தானே'' எனனுநின்றதிறே.

439 இ அவ்வாயன் நிற்க இவ்வாயன் —கலி. 11. 2. 2
அ அம்மானைப்…பின் தொடர்ந்த அம்மான
—நம். பெ. தி. 82

விள· — அவவாயன்-பேயமுலை வாங்கியுண்ட அவவாயனிறே. பூதனை முலையினினறும விடபபாலை வாங்கியருந்தி அவளை முடித்த

அப்படிப்பட்ட வாயையுடையவன-வாயன-வாயையுடைய ஸ்ரீ கருஷ்ணன என்றபடி. இவவாயன - இந்த இடையன என்றபடி. ஆயன் என்று பதச்சேதம இது நம்பெருமதபிரானைக் குறிபபதாக தெரிகிறது.

அம்மானை - வடிவைக் கரந்து வாததிககிற அமமான அநத மாயமான - விலக்ஷணமான காஞ்சந ம்ருகம என்றபடி

அம்மான - ஸர்வேசவரனுன சகரவர்ததி திருமகன என்ற வாறு. இபபடி ஆழ்வார்கள பாசுரஙகளில ப்ராஸங்கள் அமைந் திருக்கும அழகு அநுபாவயம.

440 இ மராமரம் ஏழு மெய்த புனிதனர் — கலி. 11. 2. 4
அ வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதன் — கலி. 1. 7. 1

விள — மராமரங்களேழையும் எய்து, ஆச்ரித விஷயத்தில் தமக்குண்டான ஓரம் தரை காண வொணணுதபடி இருககிறவன். ஆசரித விஷயத்தில் பக்ஷபாதமில்லாமை அபாவநத்வமாய் அதில் லாதவா ஆசரித பக்ஷபாதீ புனிதா என்றபடி. "த்வத்ஸ்நேஹ விகலவதியம் தமிமம் கபீந்தரம் விஸரமபயந் ஸபதி ஸாலகிரீந் அவித்ய." எனபதுவும் ஓர் அநுபவ ப்ரகாரமிறே.

போழந்த புனிதன் - ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் வந்தால பரஹ மாதிகளை யேவித் தான் கடக்கவிருககும, அங்ஙனன்றியே தானே கை தொட்டு வயாபரிககையாலே பிறந்த சுத்தியைச் சொலலு கிறது. ஆக அவனுடைய ஆச்ரிதபக்ஷபாதமும் ஆச்ரித விரோதி நிரஸநத்வரையும் அவனுடைய சுததியாகக கூறப்பட்டது என்ற படி. சுத்தியைப் பற்றி கீழேயும் (பக்கம் 42) கூறப்பட்டது.

441 இ மறை நான்கும் முன்னோ உரைத்த —கலி. 11 3.3
அ மறை நான்கும் முன் ஓதிய —கலி. 7. 3. 6

விள - ப்ரளய காலத்தில சபதராசியுமகப்பட அழிய ஒரு பதார்த்தமும இன்றிக்கேயிருக்கிற ஸமயததிலே இவ்வாநுபூர்வியை ஸ்மரித்துக கொணடிருந்து பின்னை அத்தை உபதேசித்தவன என்ற படி. இதாயிற்று இதினுடைய நித்யதவ அபௌருஷேயத்வஙகள். உபாதயாயன உறங்கா நின்றாலும் ஸம்ஸ்காராத்மாவாய்க் கிடககு மிறே உரைத்த முனிவன-முனிவனுய உரைத்தான் என்றபடி. இவனதான் மறை நான்கும் முனனேதியது ஸாந்தீபநன பக்கலிலே யிறே. இது விபவாவதார ஸௌலப்யம்.

442 இ நிலையிடம் எங்குமின்றி —கலி 11. 4
அ வாறேரளவும்... - கலி 8 8

விள. – இவ்விருபதிகங்களிலும் கலியன தசாவதாராநுபவம் செய்கிருர் எனினும் அப்பதிகததிலே பலராமனை யடககியும இப பதிகத்திலே ஹம்ஸாவதாரத்தை யடக்கியும் அநுபவிக்கிருர எனற வாசி உள்ளது இரு பதிகங்களிலும் அனுபவிக்கபபட்ட அவதாரங் கள் ஒன்பதே. அபபதிகத்தில் முடிவில கற்கியை நிர்தேசிததுளளார. இப்பதிகத்தின முடிவில ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணநுபவமே நடக்கிறது

443 இ மானமருமென்னெக்கி வைதேவி —கலி. 11. 5
அ பட்டிமேய்ந்தோர் காரேறு —நாச. தி. 14

விள. - மானமரும் - இத்திருமொழியில் ஆழ்வார் இரண்டு பிராட்டிமாா பேச்சாகப பாடியருளுகிருர் ஒருததி மேனமையை யநுஸந்திகக, ஒருத்தி ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்து இவனுடைய தாழ்வுகளைச சொலல, அப்படித் தாழ்வுகளைச செய்தானுகிலும நித்ய ஸூரிகளுககு மேலானவன் கிடாய் இப்படிச செயகிருன எனறு இருவா பேசசாலுமாக அவனுடைய மேன்மையையும் ஸௌலப் யத்தையும பேசுகிருா.

"இரண்டு பிராட்டிமார் தசை ஏக காலததிலே கூடுமபடி என" என்று ஜீயர் பட்டரைக் கேட்க, தேச விசேஷத்திலே அநேக சரீர பரிகரஹம ஏக காலத்திலே கூடும்படியெங்ஙனே? அபபடியே இவரையும் பார்த்தருளினல் கூடும

ஸாவேசவரன தன ஸ்வரூப ரூபகுணங்களெலலாம் ஆச்ரி தரிட்ட வழககாக்கினத்தாலுணடான பரீதி பரகாஷ்ம இபபடி இரணடு வடிவை எடுககப் பண்ணிற்றென்கை. இபபடியிறே அவனுடைய ப்ரணதபாரதந்த்ாயம். ஸாவேசவரனுககு நிரஙகுச ஸ்வாதந்தாயம் ஸ்வரூபம் - ப்ரணத பாரதந்தர்யம அவனுடைய ஸ்வரூப யாதாத்ம்யமிறே. "பராதீநம தவாம் து பரணத பர தந்த்ரம் மநுமஹே" என்று ஆழ்வான அருளிச செயதருளினரிறே அவனுககு இப்படி ஆசரித பாரதந்த்ரியம் வடிவானபபோலே இவருக்கு இப்படி அநுபவபரீவாஹ மிருககிறபடி.

அந்த புர பரிகரமாயத தங்களில தோழமையாயிருபபாா ஒருவர்ககொருவர் பரதவாவதாரங்களிரண்டிலேயும தனிததனியே யூனறி அநுபவித்துக் களித்துப் பேசும திருமொழியாயிறறு இது

ஆண்டாளும் நாச்சியாா திருமொழி "பட்டிமேய்நது" பதிகத தில இங்ஙனே இருவர் பாசுரமாக அருளிச செயதுளளாள்.

444 இ மானமுடையன் றேச்சி —கலி. 11. 5
அ எங்கானும் —கலி. 10. 6

விள. — இவ்விரு பதிகங்களிலும் ஆழ்வார் பகவானுடைய பரத்வ ஸௌலப்யங்களையநுபவித்துள்ளார் எனினும், ஆங்கு பரத்வம் முன்னாக ஸௌலப்யத்தையும் இங்கு ஸௌலப்யம் முன்னாகப் பரத்வத்தையும் அநுபவித்துள்ளார் என்ற வாசியுண்டு.

445 இ மன்றில் மரக்கால் கூத்தாடினை —கலி. 11. 5. 6
அ மன்றுரக் குடமாடி —கலி. 6. 9. 4

விள. — மரக்கால் கூத்து - மரத்தைக் காலிலே கட்டி ஆடும் ஆட்டம். குடக்கூத்து - இடையர் தநம் விஞ்சினால் ஆடுவதொரு ஆட்டம். குடங்களைத் தோள்களிலும் தலையிலும் வைத்துக் கைகளிலும் கொண்டு ஆடுவதொரு ஆட்டம். இதெல்லாம் ஸ்ரீகருஷ்ண லீலைகளிருக்கும்படி.

446 இ தேருந்தான் தார் மன்னர் தங்கள் தலைமேலான்
—கலி. 11. 5. 8
அ கண்ணன் கழல்கள் —நம். 4. 1. 3
பணைத்தாள் மதகளிறட்டவன் — நம் 4. 1 4

விள: — கீதா சரமச்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தில் மாம் என்றும் உத்தரார்த்தத்தில் அஹம் என்றும் பகவான் தன்னுடைய ஸௌலப்ய பரத்வங்களை முறையே கூறினான். கீதை நான்காமத்யாயம் அவதார ஸௌலப்யத்தையும் பதினைந்தாம் அத்யாயம் அவனுடைய புருஷோத்தமத்வமாகிற பரத்வத்தையும் கூறும். இங்கு "மாம்" "அஹம்" என்கிற பதங்களுக்கு அடைவே அவதார ரஹஸ்யத்திலும் புருஷோத்தமத்வ ப்ரதிபாதந ப்ரகரணத்திலும் சொல்லுகிறபடியே ஸௌலப்யத்திலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலும் பராதாந்யேந நோக்கு" என்று தேசிகன் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் சரம ச்லோகாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்துள்ளார் ஸௌலப்யம் ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதக குணம். பரத்வம் ஆச்ரித கார்யாபாதக குணம் இதுதன்னையே கலியன் "தேருந்தான்" என்றும் "தார்மன்னர் தங்கள் தலைமேலான்" என்றும் அருளிச் செய்தருளினார் இது தன்னை அருளிச்செயல் ரஹஸ்யத்திலே அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் "மாம் என்னுல கோல கையிற் கொண்டு, தேவாரம்

கட்டியவிழககிற அர்ச்சுனன காலபொடி தன முடியிலேயுதிர, ரதயங களை விடுவிததுக கொணடு சொலவுககுச் சேராதபடி நிற்கிற ஸௌலப்யம் தோனறும

அஹம எனருல, திருசசககரமேந்து கையனுய தாாமனனா தங்கள் தலையிலும சிவனமுடியிலுமான தன காலில உதறிவிழ, பாபங்களையறுககிறேன எனறு கொண்டு செயலுககுச சேருமபடி யான பரத்வம தோனறும கீதையிலே பகவான தனனுடைய மேன மைகளைப பலபடிகளாகக கூறினுன. அநத சொலலுககு விபரீத மிறே அவன காட்டும ஸௌலபயம. இது மாம சபதாாததம, ஈதிறே "தேர்மன்னாககாய்த் தேரூர்ந்தான" எனறு கலியனுல கூறப்பட்டது. அவனுடைய பரதவம், நித்ய ஸம்ஸாரியான ஒருவனை "சரணம" எனற சொலலே ஹேதுவாகக் கொண்டு நிதயஸூரி கோஷ்டிககு ஆளாககுகிறதிறே. "பரணத இதி தயாளு:" எனற ருளிச் செயதாரிறே பரமாசார்யரும. இந்த பரத்வம் அவன செய யும் மோக்ஷப்ரதாநமான செயலுககுச் சேர்ந்ததிறே ஈதிறே அஹம சப்தார்த்தம். இதுதன்னைக் கலியன் "தாாமனனா தஙகள் தலை மேலான" என்றருளிச் செய்தாா நமமாழவாரும் "தீாததன் உல களந்த சேவடி மேல பூந்தாமம சோததி அவையே சிவன முடி மேல தான கண்டு பார்த்தன தெளிநதொழிநத பைநதுழாயான பெருமை" என்று "சிவன் முடிமேல் நாரணன பாததுழாய்" எனறு பார்த்தன பரத்யக்ஷத்தைக் காட்டி பகவத பரத்வத்தை மூதலிககிருர் இதிறே அஹம் சபதார்த்தம். நம்மாழவார் ஒரு நாயகம பதிகத்தில "கணணன்" எனறு அவனுடைய ஸௌலபயததையும, பனைததாள மதகளிறட்டவன எனறு விரோதி நிவாததந ஸாமாதயமான பரத வத்தையும் அருளிச்செய்தாரிறே. "அது மாமின் ஆததம இது அஹமின ஆததம" எனற ஈட்டு திவய ஸூகதி நிதயாநுஸநதே யம. இங்ஙனே ஆழ்வாாகள் பகவானுடைய பரதவ ஸௌலபயங களை யனுபவிததபடி.

447 இ பெற்றதாயிருகக மணை வெநநீர் ஆட்டுதிரோ
கலி. 11. 6. 6

அ எனமேருள் இருக்க மணைநீராட்டி — நம்
திருவாசிரியம். 6

விள:—புதுத்தெயவம கொணடாடும தேவதாந்தர பக்தாகளைக குறித்து இங்ஙனே ஆழ்வாாகள் வருந்திக கூறும் பாசுரங்களிவை. நம்மாழ்வார் சுருக்கமாகக கூறிய விஷயததை விவரித்தருளினுரிறே கலியன.

448 இ மையார் கடலும் மணிவரையும் —கலி. 11. 7. 5
அ புனல் மை நின்ற வரை —நம். 10. 6. 8

விள. — மையார் கடலும் - பகவானுடைய திருமேனியை நிர்தேசிக்கும் ஆழ்வார் பல உபமானங்களைக் கூறி நிர்தேசிப்பானென்? உபமேயந்தனையே கூறலாகாதோ? உபமானங்களுக்கு விசேஷண மிடுவானென்? இப்படி வருந்தியாகிலும் திருமேனியைச் சொல்லுவானென் என்று சங்காசதுஷ்டயம் ஏற்படும் அவற்றுக்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்து பாசுரத்துக்கு பாவ வர்ணனம் பண்ணியருளுகிறார் பெரியவாச்சான் பிள்ளை. ஒன்றைச் சொல்லி இன்னது உபமானம் என்னவொண்ணாத வடிவு சொல்லுமிடத்தில் உபமானம் கொண்டிழிய வேணும். அவை தான் இதுக்குப் போராவாயிருக்கும். காமிநிக்குக் காந்தனுடைய தேஹமும் தேஹகுணமுமேயாய் வாய் வெருவுமாபோலே ஆழ்வார்களெல்லார்க்கும் படி. கடலை மையார் கடல் என்கிறது நிஸ்தரங்க ஜலதி என்று தோற்றவிறே. அதிறே கறுத்திருப்பது. தரங்கித ப்ரதேசம் வெளுத்திறே காணபபடும்.

புனல்.-புனல் போலவும் மை போலவும் நின்றவரை போலவும் இருக்கிற திருவுருவம் என்றபடி மை மாறாத வரை போன்ற திருவுருவம் இப்படி அவன்திருமேனியில ஆழ்வார்களீபாடு-எனனவு மாம்.

449 இ கள்ளார்துழாயும் கணவலரும் —கலி 11. 7 6.
அ போதான இட்டிறைஞ்சி —நான். தி. 64.
அ புரிவதுவும் புகை பூவே —நம், 1 6. 1.

விள—கள்-விஸஜாதீய புஷ்பங்களைக் கூட எண்ணிற்று என் என்னில? இவனது தரவய ப்ராதாந்யமன்று ஸ்நேஹ ப்ராதாந்யம் ஸ்நேஹமிலலாதவன் இடில திருத்துழாயுமாகாது. ஸ்நேஹத்தோடே இடில அலரியும் ஆம் ப்ராக்ருதமன்றே அப்ராக்ருத வஸ்துவுககு ஸத்ருசம்.

போதான-இனனபுஷ்பமெனறு நியதிலலை. பூவானதெல்லாவற்றையும் கொண்டு திருவடிகளிலே ஸமாப்பித்து என்றபடி

புகை பூவே:-அகிறபுகை கருமுகைப்பூ எனறு விசேஷியாமையாலே ஏதேனும புகையும ஏதேனும் பூவும் அமையும. "செதுகையிட்டுப புகைக்க வமையும். கணடகாலி யிடவும அமையும" எனறு

பட்டர் அருளிச் செய்யும்படி. கள்ளார்துழாயும் கணவலரும் என்று விஸஜாதீயங்களைச் சேரவெடுத்தபடி கணடீரே. த்ரவ்யதாரதம்யம் பாாபபதிலலையெனைகைக்காக எனறு ஜீயருககு பட்டர் அருளிச செய் தாா-இப்படி ஆழ்வார்கள் ஸ்நேஹ பராதாந்யவாதிகள் என்று கண்டோம்.

450 இ மக்கள் தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய்கொல்
—கலி. 11. 8. 2

அ என்னைப் போரவைத்தாய் புறமே —நம். 5. 1 5

அ தருதுயரம் தடாயேல் —குல. 5 1

விள-மககள்:-தன்ஞல வந்ததுக்கும அவனுல் வந்ததுக்கும் அவனையின்ஞதாகலாம் படியிறே ப்ராப்தியிருப்பது. பிரஜை கிணறறிலே விழாநினருல வாங்காத தாயைத் தானே தள்ளிஞள் எனனக கடவதிறே. இது உன்னையகனறு நோவுபட வேணடு கிறது நீ கை விடுகையன்றே எனைலாயிருககுமிறே.

எனனே-போரவைததாய் எனறு அவன செய்தாஞகச் சொலலு கிருரிறே தமமுடைய ஸ்வரூபததோபாதி "காமமும அவனைக குறித்துப பரதந்த்ரம" எனறிருககும பரம வைதிகரானகயாலே.

தருதுயரம்:- தன்ஞலே தனக்கு விரோதி வந்ததெனறும்' தானே ஸாதநாநுஷ்டாநத்தாலே அது போககிக் கொள்வானென் றும் சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லிக கிடககச் செயதே, இவா அவனே துயர் தந்தான் என்பான் என என்னிவ; பராப்தாபராப்த விவேகம் பண்ணியிருப்பாரொருவராகையாலே சொல்லுகிருர் "தானே காமம் பணணினவன தானே ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணித் தவிர்த்துக் கொள்ளுகிருன" எனறு நமமைப் பழியிட்டுததளள நினைத் தாஞகிலும், நானும் தனனைக குறிததுப் பரதநதரன. நான செய்த கர்மமும தன்னைக் குறிததுப் பரதநத்ரம, நான பண்ணும ஸாதநா நுஷ்டாநத்துககுப் பலப்ரதன் தாஞகையாலே அதுவும தனனைக குறித்துப் பரதந்தரமாகையாலே "தருதுயரம" எனகிருர்—"கர்ப பூதா·தபோதநா:" என்ஞநினறதிறே. ஜநநி தானே கைச்சதும் புளித்ததும் தவிர்ந்து நோக்குமிததனையனறே இவவாதமாவின் ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்தாலும் உபமைக குறிதது நிதய ஸ்தநந்தய மாய்க் காணும் இருப்பது இப்படிச் சொனன வார்ததைககு ஒரு மறுமாற்றமிலலாமையிறே "ப்ரஸீதந்து" எனறது.

இப்படி ஆழ்வார்கள் ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த நிஷ்கர்ஷம் பண்ணியருளினர்கள். பின்னை உலகாரியனும் ஸ்ரீவசந பூஷணத்தில் "ப்ரஜை தெருவிலேயிடறித் தாய் முதுகிலே குத்துமா போல நிருபாதிக பந்துவாய் சக்தனுய் இருக்கிறவன் விலக்காதொழிந்தால் அப்படிச் சொல்லலாமிறே. ப்ரஜையைக் கிணற்றின் கரையினின்றும் வாங்காதொழிந்தால் தாயே தள்ளினுள் என்னக் கடவதிறே' என்று அருளிச் செய்தருளினர்.

451 இ வேம்பின்புழு வேம்பன்றி உண்ணாது—கலி 11. 8.7

அ ஆகிலும் கொடியவென்னெஞ்சம் அவனென்றே கிடக்கும் —நம் 5. 3. 5

விள-வேம்பு-அநஸூயை பிராட்டியைப் பார்த்து, "ஸ்த்ரீகளுக்கு தைவம் பர்த்தாவே காணும்" என்ன, அநந்தரம் பிராட்டி லஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிட்டிருந்தாள். "நான் இவர் பக்கல் ப்ரவணையாயிருக்கிற இருப்புக்கடி பெருமாள் பக்கலுண்டான குணத்தாலே என்றிறே நாட்டார் நினைத்திருப்பது. தைவயோகத்தாலே அவருக்குக் குணம் உண்டானதித்தனை போக்கி, குணஹீநருமாய் விருபருமானலும் நான் அவரை விடமாட்டாதேயிருக்குமிருப்பைக் காட்டலாயிற்றிறே அவரைக் குணங்களோடு வ்யதிரேகித்து வைக்கப் பெற்றதாகில்" என்ருளிறே. ஒரு விஷயத்திலே பாவ பந்தம் உறைத்திருப்பார் வார்த்தையாயிற்று இது. "வேம்பின் புழு வேம்பன்றியுண்ணாது" குணநிக விஷயத்தில் சொல்லுகிற வார்த்தையாகில் "கரும்பின் புழு கரும்பன்றியுண்ணாது" என்ன வேண்டாவோ-கடல்மல்லைக் கிடந்த கரும்பிறே என்னில்-அவனுக்கு இந்த நன்மைகள் இல்லையேயாகிலும் நான் அவனை விடமாட்டேன் என்கிற பாவபந்தத்தில் உறைப்புத் தோற்றும்படி வ்யதிரேகித்துச் சொல்லுகிறதல்லது குணநிக விஷயத்தில் இது உண்டாயிட்டன்றிறே. என ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தால் நான் உன்னை விடமாட்டேன். நீ நீயன்றிகேயிருந்தாலும் என்னல் விடப்போகாது. இது தன்னையிறே ஆழ்வார் "கடியன் கொடியன்...ஆகிலும் அவனென்றே கிடக்கும் கொடிய என்னெஞ்சம்" என்றருளிச் செய்தார். இதிறே ஸ்வரூப க்ருத தாஸ்யம் என்றப்படுகிறது

"குணக்ருத தாஸ்யத்திலுங்காட்டில் ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான தாஸ்யமிறே ப்ரதாநம். அநஸூயைக்குப் பிராட்டியருளிச் செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது" என்றிறே ஸ்ரீவசநபூஷண நிஷ்கர்ஷம்.

452 இ பாம்பின் அணைப்பள்ளி கொண்டாய் —கலி.
11. 8. 7

அ அரவணை மேல் பள்ளி கொண்ட முகில்
வண்ணன்—நம். தி. வி. 62

விள: — மேற்பாசுரத்தில் அரங்கநகரப்பா என்று விளிக்கிருர் ஆகையாலே, பாம்பின் அணைப்பள்ளி கொண்டாய் என்று இப்பாசுரத்தில் விளியும் திரு அரங்கனுக்கே என்று கொளல் தகும். தேம்பல் இளந்திங்கள் சிறை விடுவித்தார் சந்த்ரபுஷ்கரிணீ தீரஸ்தரான பெரிய பெருமாளிறே. அவரிறே அரவணை மேல் பள்ளி கொண்ட முகில் வண்ணன்-முகில் வண்ணனடி மேல் சொன்ன சொல்மாலை ஆயிரம் திருவாய் மொழியும் திருமொழியுமாம். "அரங்கமே என்பது இவள் தனக்கு ஆசையே" என்னக்கடவதிறே.

திருக்குறுந்தாண்டகம்

இங்கும் அங்கும்

453 இ நிதியினை —கலி. தி. கு. தா. 1
அ மணிவண்ணா —திருப்பாவை. 26

விள: — நிதி-எய்ப்பினில் வைப்பாய், இந்நிதியுடையவனுக்கு மிடிபட வேண்டாதிருக்கையும், உடையவன் காலிலே எல்லாரும் வந்து விழுகையும், உண்டென்ன உயிர் நிற்கையும், ஆபத்துக்கு உதவுகையும், உடையவன் பெருமதிப்பனாகையும், விற்றும் ஒற்றி வைத்தும் ஜீவிக்கலாய் இருக்கையும், இப்படிச் செய்ததென்று ஏசாதிருக்கையும் ஏவமாதி குணங்களைப் பற்ற ''நிதியினை'' என்கிறார். வைத்த மாநிதியிறே "குஹாயாம் நிஹிதம்'' என்று பேசப் படுகிற வஸ்து. நிதியினை-நாட்டிற்காண்கிற நிதி போலல்ல. எல்லாவற்றுக்கும் மேலான நிதியாயிற்று இந்நிதி. இந்நிதி புதைத்து வைத்தாள வேண்டா, நெஞ்சிலே வைத்தாளலாம்-ஓரிடத்திலே புதைத்து வைத்து தேசாந்தரத்திலே நிற்கச்செய்தே விநியோகம் கொள்ள வேண்டினால் உதவாது அந்நிதி. இந்நிதி நினைத்த விடத்தே விநியோகம் கொள்ளலாம். பறித்துக் கொள்வாரில்லை. பறிக்கவும்தான் ஒண்ணாது. அந்நிதியுடையவனை அவஸரம் பார்த்துக் கொன்று பறித்துக் கொண்டு போவார்கள். இந்நிதியுடையவனுக்கு அப்படிப்பட்ட ப்ரமாத ஸம்பாவனைகளில்லை.

மணிவண்ணா:-மணியினுடைய ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாவது - உண்டு என்ன உயிர் நிற்கையும், உடையவன் காலிலே ஸர்வரும் விழும்படியிருக்கையும், இழந்தார் பிழையாதொழிகையும், கைப்பட்டார்க்குப் பூணலாயிருக்கையும், பூணாதார்க்கு அழித்து உண்ணலாயிருக்கையும், கிழிச்சீரையிலேயடக்கலாயிருக்கையும் பிறர்க்கேயாயிருக்கையும், அளவு படாமல் உபகரிக்கையும், கொடுத்தோம் என்று நினையாதொழிகையும், வேறொன்றில் கண் வைக்கவொட்டாதொழிகையும் தொடக்கமான ஸ்வபாவங்கள்.

454 இ நிதியினை-கதியினை-நினையவல்லார் —தி. கு. தா. 1
அ பொன்னாய்... —கலி. தி. நெ. 10
அ மார்கழித் திங்கள் —திருப்பாவை. 1
அ கண்ணே உன்னைக்காண எண்ணே கொண்ட
கம். 9. 4. 2

விள — நிதியினை-நிதியினை என்று ப்ராப்யம் சொல்லிற்று கதியினை என்று ப்ராபகம் சொல்லிற்று நினையவல்லார் என்கை யாலே அதிகாரி விசேஷம் சொல்லிற்று

பொன்னனுய-எனக்கு ப்ராபயமானவனே! ருகமாபம ஸ்வபநதீ கமயம் என்றும், "அவ்யயோ நிதி" என்றும் "வைபபாம" என்றும் ச்ருதி ஸம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிலே நிதி சபதத்தாலே ப்ராபயத் தைசசொல்லக கடவதிறே தநமாவது ஆபதஸகமாய, உணடென்ன உயிர் நிற்கும படியாய ஸர்வாநுபாவ்யமாயிறேயிருப்பது. உன்னை யொழிய வேறொரு ப்ராபயமுணடென்றறியிலன்றோ உன்னையொழிய வேறொரு ப்ராபகம் உணடு என்றறிவது என்றபடி. பொன்னனுய என்று இப்பாசுரத்திலே முதற்கண் அவனை ப்ராபயமாகச் சொல்லி முடிவில் "முதலானுய" என்று அவனை ப்ராபகமாகக் கூறுகிறரிறே. ப்ராபயப்ராபகங்களிறே பகவான. "உபாயோபேயத்வே தத்ஹ தவ தத்வம் நது குணௌ" என்றுநின்றதிறே. இகழ்வாய தொண்ட னேன் என்று ப்ராபயப்ராபகங்களை ப்ராபிக்கவுரிய அதிகாரி ஸவரூ பதலைச சொல்லுகிறது.

மார்கழிததிங்கள்-இப்பாசுரத்தில் "நாராயணனே தருவான" என்று உபாயஸ்வருபததையும் "பறை" என்று உபேய ஸவருபத் தையும் "நமக்கே" என்று அதிகாரி ஸ்வருபததையும் ஆணடாள ஸங்க்ரஹித்தருளினுளிறே. ஆழவாரும் "கணணே" என்ற பாசுரத திலே ப்ராபய ப்ராபகாதிகாரி ஸ்வருபங்களைக் கூறியருளினார். இவ விஷயம் கீழே (பக்கம் 14) உக்தம்.

455 இ கஞ்சனமாளக்கண்டு ..மதியினை —தி. கு. 1
அ கஞ்சன வயிற்றில் நெருப்பென்ன நின்ற
நெடுமாலே — திருப்பாவை-25

விள. — மதியினை - கஞ்சனைக்கொன்று நாட்டுக்குக் களை பிடுங் கின பின்பும் ஆய்ச்சியும் ஐயரும் என் செயதாரகள் என்று "ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ" என்று படுகிறபடி

நெடுமாலே - கஞ்சனைக்கொன்ற கண்ணன திருவுள்ளம் அப போது ஸ்ரீவசுதேவர் பக்கலிலும் ஸ்ரீதேவகியார் பக்கலிலும் மண்டினபடி.

456 இ விதியினை —கலி தி.கு. 1
அ விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார் —நம். 5. 1 1.
அ விதிசூழ்ந்ததால் —நம். 2. 7. 6
அ நன்று சூட்டும் விதியெய்தினம் —நம். 4. 5. 7.

விள-விதியினை-அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் என் கர்மத்தாலும் தவிர்க்கவொண்ணாத க்ருபை. இவ்வளவான பேற்றுக் கடியான தம்முடைய ஸுக்ருதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

விதிவாய்க்கின்று-விதியென்கிறது பகவத் க்ருபையை-கேசவன் தமர்க்கு இப்பாலெல்லாம் இவர் விதியென்கிறது பகவத்க்ருபையை. அதுக்கடி-அவனால் தப்பவொண்ணாதபடி யிருக்கையாலே. பகவத் க்ருபை கரைபுரளப் பெருகா நின்றால் நம்மால் செய்யலாவதுண்டோ? நாம் நினைத்தவை தலைக்கட்ட வொட்டாத கர்மம்போலே ஈச்வரன் நினைத்த கார்யங்களும் க்ருபா பரதந்த்ரனாய்த் தலைக்கட்ட மாட்டான். "வதார்ஹமபி காகுத்ஸ்த்த: க்ருபயா பர்யபாலயத்"- காகுத்ஸ்த்த:-தங்களிலும் க்ருபையே விஞ்சி ரக்ஷித்துக் கொண்டு போரும் குடியிலே பிறந்தவர். வதார்ஹமான காகத்துக்குவிட்ட அம்புக்குட்படக் கண்ணழிவு பண்ணுமவரிறே.

நன்று:-சொல்மாலைகள் நன்று சூட்டும்படியான பாக்யத்தை ப்ராபிக்கப் பெற்றேன்-இவர் இப்போது விதியென்கிறது பகவத் க்ருபையை-தமக்கு பலிக்கையாலும், அவனுக்குத் தவிர வொண்ணாதாகையாலும், விதி என்கிறார். "நக்ஷமாமி"க்கு இலக்காகாதே க்ருபைக்கு விஷயமான நமக்கு ஒரு குறையுண்டோ. நமக்கு ஒரு குறையுண்டாகையாவது க்ருபையைப் பரிச்சிந்நமாக்குகையிறே. காகுத்ஸ்த்த: க்ருபையா பர்யபாலயத்-காகுத்ஸ்த்த:- குடிப்பிறப்பு. அவன் க்ருபை விளையும் பூசரனான். அதுகருமேலே க்ருபை விளைந்தது. இனி அவர் எவ்வழியாலே தண்டிப்பர்?

457 இ இன்பவாற்றினை —தி. கு. தா. 2.
அ மதுரவாறே —திருமாலை. 36.

விள-இன்பவாற்றினை - "ஆநந்தம் ப்ரஹ்மண:" என்கிற ஆநந்த ப்ரவாஹம். ஆறு என்கையாலே விடாய்த்தார்க்குப் புக்கு முழுகலாயிருக்கையும், வேண்டின விடத்தே திறந்து பாய்ச்சி விளைவித்துக் கொள்ளலாயிருக்கையும். இவ்வாறு விளைவிப்பது பேரமர் காதல் கடல்புரைய விளையவிறே.

மதுரவாறே:-ஸமுத்ரம் என்னாதே ஆறு என்பானென் என்னில்? கடலானால் விநியோக யோக்யமன்றிக்கேயிருக்கும். இது விடாய்த்தார்க்குக் குளித்தல் முகத்திலே யிறட்டிக் கொள்ளுதல் பாநம்

பண்ணுதல் செய்யலாயிருக்கும் - விடாய் இல்லாத போதும் அழுகைக் கழற்றிக கொள்ளலாயிருக்கும். கடலாலுல் இவனிருந்த விடததில எட்டாது. இனி இவனிருநதவிடததே வருகையாலும, கிணணகமெடுத்தால் நடுவுளள அணைகளை முறித்துக கொணடு வருமா போலே யிவ்வாறும அயோகயதாநுஸநதாநத்தால் இட்ட அணைகளையும முறிததுக கொணடு வருமாய்தது - நினைருர் நினைற விடங்களிலே உபஜீவிககலாமபடியிறே யிருப்பது.

458 இ அப்பனை —கலி- தி. கு. தா. 3
அ மைந்தனை —கலி. தி. கு. தா. 3

விள-அப்பனை மைந்தனை என்கிருரிறே கலியன்.அப்பனை என்று கீழேயொரு முதுமை சொலலி இபபோது மைநதனை எனகிருரிறே. மைந்தன - தமமையடிமை கொணட பருவம. இவரையடிமை கொளவதாகத திருமலையிலே எழுநதருளி நினைற பினைபு வடிவு இளகிப பதிததபடி. அப்பன - உபகாரகன. ப்ரயோஜநாந்தர பரரான அநதர ஜாதிகளுககாகத தனனையழிய மாறி அநேகம் வடிவு கொணடு உபகரிககுமவன. மைந்தன - யுவா எனறபடி.

459 இ அடிமை பூண்டு —கலி. தி. கு. தா. 5
அ தொண்டு பூண்டு —திருமாலை-5

விள: — அடிமை – "தொணடு பூண்டு" என்னுமா போலே இவ்வாத்மாவுக்கு ஆபரணமிறே பகவத் தாஸ்யம். ஆகையாலே பூண்டு எனகிருர்.

தொண்டு பூண்டு–அடிமை பூண்டு. தனக்கு வகுத்த சேஷ வ்ருத்தியையேறிட்டுக கொண்டு. "உறும" என்று ஏறிட்டுக கொள்ளுகையனறிககே உகந்து ஏறிடடுககொண்டு.

பூண்டு - இவ்வாத்மாவுக்கு தாஸ்யமிறே ஆபரணம். "த்ரும சீரை:அலங்க்ருத" எனறது ஆபரணமானுபபோலே. நமபெருமா ளுககு சேரசுந்தரபாணடியனதமபிரான பதக்கம் போலே இவ னுக்கு தாஸ்யமாகிற ஆபரணம. அவனுக்கும் அது நெஞ்சிலே கிடபபதொனறு. இவனுககும் இது நெஞ்சிலே கிடபப தொனறிறே. "இடும்பை பூண்டு" என்கிறது போலன்றேயிது. இடும்பை பூணடு-மஹா துககஙகளை ஏறிட்டுக் கொண்டு - பூணடு

என்றது கழுத்தில் புக்க வாயோடு போலே தன்னுல் கழற்றவொண்ணுதிருககை-அது போலன்றிறே இது என்றபடி.

460 இ இரும்பனன்று உண்ட நீர் போல் —கலி. தி. கு. 5
அ நீர இரும்புண்ட நீரது போல —நம். 10. 10. 5
அ இரும்பனன்றுண்ட நீரும் போதரும் கொள்க
கலி. தி. கு. 13

விள: — இரும்பு - இரும்பானது அக்நியாலே தப்தமாய் அக்காய்ச்சல் அடங்கப பானம பண்ணப்பட்ட ஜலம் போலே எம்பெருமானுக்கு என்தன் அரும்பெறலனபு

தீர - அக்நி ஸந்தப்தமான இரும்பு காய்ச்சல் தீர நீரை நிச்சேஷமாக புஜிககுமாபோலே என்னுதம வஸ்துவைச சமைய புஜிககைக்காக எனககு உனனுடைய போக்யதையைக் காட்டி எனனையகப் படுத்தினுய். எனனுருயிரையாரப் பருக - எனவிடாயதீரக கலந்தாய் எனறிருந்தேன்-உன் விடாய் தீரவாய இருந்ததிறே உனக்காகவாகாதே உன்னேக்காட்டிற்று. அனறிககே விபகதி வயதயயம என் ஆருயிரானது உன்னேயாரப்பருக எனனவுமாம். அபபோது காய்ந்த விருமபு அககாய்ச்சல் தீருமபடி நீரைபபருகுமாபோலே எனனுருயிரானது என ஸந்தாபம எலலாம தீரும்படி உனனே புஜிக்க எனககுப் பணடு நிரதிசய போக்யனனவனே எனறுமாம்

ஆக ஜீவபரர்கள் பரஸ்பரம் போக்யமானபடி கூறிற்ருயிற்று. இருவரும் சேதநர்களிறே. "அஹமந்நம் அஹமந்நாத:" இறே.

இரும்பு - திருக்குறுந்தாண்டகம் பதின்மூன்ரும் பாசுரத்தில் "இருமபு அனனறு உணட நீரும" என்று கூறியது விஷயாந்தரம. இஙகு ஜீவேச்வரர்களுடைய அநுபவம கூறபபடவிலலே "நிரதஹேதபி பாவகம" என்னுமாபோலே தனனேவிடடுத் தனனுடைய பாவங்களெல்லாம் ஒழிந்தமைககு த்ருஷ்டாந்தம கூறுகிரு ஆழ்வார். நடவாததும் நடக்குமபோலுளளது இருமபு அனன்று உண்ட நீர் வெளி வராது இனி அதுவும் வருமெனறு கொளக. ஏன் எனனில் ஒரு நாளும் என்னேவிட்டு அகலாத பாப ராசியானது என்னே விடடொழிந்ததே. இரும்பு அனனறு உண்ட நீரும் வெளி வரும் என்று பகவத் கருபா வைபவத்தை ஆழ்வார் அநுபவித்துக் கூறியபடி.

461 இ மூவரில் முதல்வனாய —கலி. தி. கு. தா. 6
அ மூவரில் முன் முதல்வன் —கலி. 9. 9. 1

விள· — மூவரில் - இந்த்ரனைக் கூட்டுதல், தன்னைக் கூட்டுதல். ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவான் ஏக ஏவ ஜநார்தந " என்னும்படியே மூவருககும் காரணமாகையாலே "முதல்வன்" என்கிறார்.

மூவரில - இந்த்ரனையும் கூட்டி மூவர்க்கு ப்ரதாநன் எனறுதல். அன்றிககே மூவரில வைத்துக்கொணடு தான் ப்ரதாநன எனறுதல்

462 இ ஒருவனை —கலி. தி. கு. தா 6
அ ஒன்றும் சோதி—கலி. தி. நெ. தா. 2

விள: — ஒருவனை - 'மூவுருவும் கண்ட போது ஒன்றும் சோதி' என்கிறபடியே மூவரையும தனித்தனியே கணடால இவனே காரண பூதன இவனே காரணபூதன என்னலாய், மூவரையும் சேரக்கண்டால, இருவர் கார்யகோடி நிவிஷ்டராய், இவனே இருவர்க்கும் காரணம எனனுமபடி பரஞ்ஜயோதி:சப்த வாச்யன இவனேயாயிருககையாலே "ஆம சோதி ஒனறு" எனகிறார்.

463 இ இன்பப்பாவினை-கலி—தி. கு. தா. 6
அ இன்பப்பாவினை-குல—1 4

விள:—இனபப் பாவினை - செவிககுத் தம்முடைய கவிபோலே தித்தித்திருககிறபடி பாவெனபது-இயல-பாடடு-இனகவி பாடும் பரமகவிகளான முதலாழவாாகள கவிபோலேயினியனாய உளளவனை எனனவுமாம.

இனபபபாவினை-"இருளிரியச சுடர்மணிகளிமைக்கும் நெற்றி" போலே இனியவனை.

இப்படி ஆழ்வார்கள் பகவானுடைய போக்யதையைத் தங்களுடைய பாசுரஙகளின இனிமையையிட்டு நிருபிககிறாாகள்.

464 இ புகழும் தொண்டர் என் சொல்லிப் புகழ்வர்
தி. கு. தா. 6
அ அறிந்தன வேதம்... அரும்பொருள் ஆதல்-நம்
9. 3. 3.

விள—புகழும் தொண்டர்-இவ்விஷயத்தைப் புகழ்ந்தார்களாகக் கொண்டோம். இதுக்குப் பாசுரம் எங்கே தேடிச் சொன்னார்கள். கிண்ணகத்திலே புக்கு முழுகு வாரைப் போலே குமிழி நீருண்டு போமித்தனை போக்கி என் சொல்லிப் புகழ்வர் தாமே'' "அரும் பொருளாதல் அறிந்தன'' என்று அறியாவொண்ணாதென்று புகழும் தொழியப் பாசுரமிட்டும் புகழப் போகாது.

465 இ உம்மையல்லால் எழுமையும் துணையிலோமே.

தி. கு. 9

அ அரங்கத் துறையும் இன்துணை-கலி—3. 7. 6

விள—உம்மை-எங்களுக்கு நாங்களும் தஞ்சமல்ல-பிறரும் தஞ்சமல்ல—உம்மையே தஞ்சமாகவுடையோம கோல் துணையாயிருப்பார் சிலரன்றே. அவஸ்த்தாந்தரத்தை ப்ராபித்தாலும் "அரங்கத் துறையும் இன்துணை'' வனேயே துணையாகப் போமவரிறே

466 இ பத்திமைக்கள்புடையேனுவதே பணியாய்-

கலி. தி கு. 10

அ என்தனளவல்லால் யானுடையவன்பு-பூ-100.

விள—பத்திமை – "என்தனளவன்றால் யானுடைய வனபு'' என்னும் படியே நூறபிடித்த பக்தியை யளவாகக ்வணும். எந்தாய-பக்தியையுணடாக்கின நீயே அளவு டடுதத வேணும

467 இ என் கண்ணுளே தோன்றினரே — தி.கு.தா. 12

அ [illegible]ககமலபாதம வந்து என் கண்ணினுளளன

அமலன —1

விள — என கண - இவவடிவை நம் கண்ணாலே நோக்கி யழிக்கவொண்ணாதென்று கணணைச் செம்பளிததேன. கணணுக் குளளே தோனறினா. இவா கண செமபளிததுப பாாககிறதெப் போதோவென்று பாாததிருந்தான போலே காணும அவனும.

என கண்ணினுளளன - ஸதாதர்சநம் பண்ணுகிறவர்கள் கண் ணுககிலககானறபிடா என கணணுககிலககாகிறது. வலலதனை நாளும விரோதம பணணினேன போககறறவாறே என் கணணைச் செயடளிததேன. தொடாநது வந்து செமபளிதத கணணையுறுதது உள்ளே புகுந்து நிறகையாலே "என கணணினுளளன'' எனகிறா. அன்றியே தன கணணாலே பார்க்கை அவதயமெனறு கணணைச் செமடளித்தாா கண்ணினுள்ளே ப்ரகாசிககத தொடஙகிறறு.

468 இ அன்பினால் அனுமன் வந்து —கலி. தி. கு. 15
அ வில்லால் ஓங்கு முந்நீர் அடைத்து — திருமாலை. 11

விள: — அன்பினால் - காலால் அன்று போலே. அநசநம் தீக்ஷித்தும், கடல் கடந்தும், யுத்தம் பண்ணியும், இலைத்திருக்கச் செய்தேயும் பிராட்டியைத் திருவடி தொழுது "த்ருஷ்டா ஸீதா" என்று பெரிய ப்ரீதியோடேயிறே வந்தது.

வில்லால் - நாலிரண்டு அம்பு விட்டவாறே வந்து முகம் காட்டி, முதுகெடுத்துக் கொடுத்தவாறே அதின் மேலேயாயிற்று அணை கட்டிற்று ஆகையாலே கல்லாலன்று அடைத்தது வில்லால் என்கை. இங்ஙனன்றாகில் இட்ட இட்ட மலைகளெல்லாம் ஆழ்ந்து போய் அடைத்ததாய்த் தலைக்கட்டாது.

ஆக அனுமன் வந்தது அன்பினால் என்றதுவும வில்லால் ஓங்கு முந்நீர் அடைத்தது என்றதுவும் ஸாபிப்ராயம என்றபடி.

469 இ வானவர் தங்கள் கோனும்.. செங்கண் மாலை —
தி. கு. தா. 20
அ இந்திரனோடு...வெள்ளறை நின்றாய் —
பெரியாழ்வார் 2. 8. 1

விள·—இந்திரனும் பிரமனும் சிவனும் ஸமாராதந உபகரணங்களைக் கொண்டு வந்து திருவெள்ளறைப் புண்டரீகாக்ஷனை அர்ச்சித்துப பலலாண்டு பாடுவர் என்று அறியலாகிறது. பெரியாழ்வார் அவன திருவெளளறையான என்றருளிச செயதார. கலியன அவன புண்டரீகாக்ஷன - செஙகண்மால என்றருளிச செயதார். ஒருவர் ஊரின பேரையும் மற்றொருவர் அவன பேரையும் சொனனபடி. விஷயம் ஒனறே.

திருநெடுந்தாண்டகம்

இங்கும் அங்கும

470 இ வேத நான்காய்—தி. நெ. 1
அ வீடு முதல முழுதுமாய்-நம 2. 2. 1

விள—வேத நான்கு ஆய்:—வேத நான்கு என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம் ''வேதை: ச ஸர்வை: அஹமேவ வேத்ய:'' என்று ப்ரதிபாதய ப்ரதிபாதகபாவ ஸம்பந்த நிபந்தநமன்று. ''மாநம ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி'' என்கிற படியே ப்ரதாத்ரு ப்ரதேய பாவ ஸம்பந்த நிபந்தநம. வேத நான்கு சப்தரூபமாமருக்க அதுதன்னை யும பரமசேதநனை ஸர்வேச்வரனையும ஒன்றுபடுத்தி வேத நான காய் என்று கூறுவது எங்ஙனேயெனனில-வேத ப்ரதிபாதயனும் அவனே, வேத ப்ரதனும அவனே அதாவது வேதங்களாலே ப்ர தத்வமாகக கூறபபட்டவனும அவனே. வேதங்களைத தந்தருளி யவனுமவனே யென்கை. ஆயினும இப்பாசுரத்தில ஆழ்வார பகவானுடைய மஹோபகாரகத்வத்தைக கூறுகிறார். ஆகையாலே இங்கு கூறபபடும ஸாமாநாதிகரண்யம ப்ரதிபாதய ப்ரதிபாதக பாவ நிபந்தநமன்று-ப்ரதாத்ருப்ரதேயபாவ நிபந்தநம என்றபடி. காருணிகனான ஸர்வேச்வரன ப்ரதீபமான கலைகளை நீர்மையினால அருள செய்தான என்றபடி. வேத ப்ரதாதா சக்ஷு:ப்ரதன பரமோதாரன என்றவாறு இங்ஙனே ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்வாஹம்.

வீடு—வீடு முதல் முழுதும்-ஐச்வர்ய கைவல்ய பகவல்லாபங்களான புருஷார்த்தங்கள-ஆய் என்ற ஸாமாநாதிகரண்யம நிர்வாஹ்ய நிர்வாஹக பாவ நிபந்தநம்-ஐச்வர்யாதி ஸகல பல நிர்வாஹகள் பகவான என்றபடி. மோக்ஷாத்ஸகலபல ப்ரதன அவனே யென்றபடி. ''பலமத உபபத்தே:'' என்றருளிச் சாரீரகத்தில ஸ்ரீவேத வ்யாஸ பகவான. இங்ஙனே தத்தத ப்ரதேசாநுகுணமாக ஸாமாநாதிகரண்யத்தை நம பூர்வர்கள் நிர்வஹித்த கட்டளை.

471 இ பிறப்பிலியாய் —தி. நெ. 1
அ பிறப்பிலிதன்னை —நம். 3. 5. 6.
அ பேரில் பிறப்பிலியை —பெரியதிருமடல். 116

விள-கலியன் ஜீவாத்மாவைப் பிறப்பிலியாகவும், நம்மாழ்வார் பகவானைப் பிறப்பிலியாகவும கூறியுளளனர். இஙஙனே கூறு வதற்கு அபிபராயததை நாமறிதல வேணடும. ஜீவபராகள் இரு வருமே பிறபபிலிகளே. ஆதமஸவரூபததுககு ஜநநமரணஙகளில் லாதபடி நிதயதவம உள்ளதிறே. இருவரும பிறககுமவர்களிறே- கர்மாதீநமான பிறவி ஜீவனுககும, காருணயாதீநமான பிறவி பரனுககும உளளதொனறே. "அஜாயமாநः" எனறு அவனைப் பிறவாதவனுகக் கூறி "பஹுதா விஜாயதே" எனறு பிறபபவனுக ச்ருதி கூறிறறிறே. "ஸமபவாமி ஆதமமாயயா" எனருளிறே கீதா சாாயன. "பல பிறபபாய் ஒளிவரும" எனனுநினறதிறே-"தஸய தீரா: பரிஜாநந்தி யோநிம" எனறு அவனபிறவியை விலக்ஷண மாகக கூறக காரணம அது காருணயாதீநம ஆகையாலே எனறருதி யிட்டனா நம் பெரியோர். ஜீவபராகளிருவரும ஸவரூபததாலே பிறவாதவாகளே-இருவரையும இதுபறறிப பிறபபிலியெனறு கூற வியலும. ஆயினும் இபபடிக கூறுஙகால ஜீவபராகளுககு ஸாமயமே தேறும - ஜீவவைலக்ஷண்யம பரனுககுததேருது - ஆகையால பிறப் பிலிகளான ஜீவபராகளுககுள் காமாதீநமான ஜநமததை (தேஹ ஸம்பந்ததை) ஜீவாகளுககுக கூறி அவர்கள் அபகாஷததையும, காருண்யாதீநமான ஜந்மததை (தேஹஸமபநததை) பரனுககுக கூறி அவனுடைய உதகாஷததையும சருதி மூதலிததறிறே. "அப ஹதபாப்மா நாராயண." இறே. இபபடிக காருணயாதீநமாக அவன பலபிறப்பும் பிறந்திருககச செயதேயும அது பலபாயந்த மனறிககே யொழிந்தாலும "நாம் வருந்தச் செயதேயும இது பலித் ததிலலையே" எனறு கை வாஙகுகை யனறிககே, இவாகளுககு ஒனறும் செய்யப் பெற்றிலோம் எனறு பிறந்திலனுய்ப் பிறககைககு ஒருப்பட்டானுயிருககும். ஆக நமமாழவார் இபபாசுரததில பக வானை "பிறபபிலி" யெனறு கூறியது பகவதபிப்ராயத்தாலே யெனறபடி. கலியனும் "பேரில் பிறபபிலியை" எனறு அருளிச் செய்தார். இப்படி நம் பூர்வர்கள் பிறப்பிலியென்ற சொல்லுககு தத்தத்ப்ரதேசாநுகுணமாக அர்தத விவரணம பண்ணும அழகு அநுபவிககததககதாகும்.

472 இ இறப்பதற்கேயெண்ணுது —தி. நெ. 1

அ பின் பிறக்க வைத்தனன் கொல் —தி. ச. வி. 84

விள: — இறப்பதற்கே - இறக்கையாகிறது மரிக்கை. மரணத் தையெணணுதே. கீழ் ஷட்பாவ விகாரங்களில தேஹாநுபந்தியான மரணத்தைச் சொல்லிற்று. இங்கு ஸ்வரூபாநுபந்தியான மரணத் தைச் சொலலுகிறது. அதாகிறது கைவலயம. ஸவதஸ்ஸுகியான

ஆத்மாவினுடைய அநுபவரூபமாயத தனியே ஒரு புருஷார்த்தமாய புநராவருத்தியில்லாத கைவலயத்தை மரணமென்னக் கடவதோ வென்னில் - மரணமாகிறது-ஆதமவியோகமாக லோகத்திலே ப்ரத்யக்ஷியா நினறதிறே. இதுவும் அப்படியே ஸாக்ஷாத் ஆத்மபூதனை பரமாத்மவியோகத்தாலே மரணமாகக்கடவது. ப்ரத்யக்ஷமாக மருத மான சரீரம் நஷ்டமாகிருப்போலே இது நசியாமையாலே இத்தை மரணமென்னலாமோ எனனில-ஸ்வரூபாநுரூபமான போகமில்லாமையாலே பரஹருதயத்தாலே மரணமாகக கடவது. ''ம்ருதோ தரித்ர புருஷ என்று போகதாவானவன் தரிதரனை மருதன என்னுமாபோலே இந்தக் கைவலயம் அந்நாதனுககு மரணமாய்த் தோற்றுகையாலே மரணம் என்கிறது ஆககலியன இறப்பு எனறு கைவல்யமாகிற மரணத்தைக் கூறியவாறு

பின பிறகக - பின பிறக்க என்றபடி. இந்த சரீராவஸாநத்துக்கு மேலே இனனமும சில சரீர பரிகரஹம பணணும்படியாக என்னை நினைததிருக்கிருனே? அன்றிக்கே ''பின்பு இறகக'' என்னவுமாம். தன பக்கலிலே ஜஞாநம் பிறந்த பினபும் தன்னை விஸமரிபபித்து நசிபபிக்க நினைத்திருககிருனே என்றபடி. நித்யமான ஆதமாவுக்கு பகவத்ஜஞாந லாபா லாபங்களேயிறே ஸதஸத்பாவஹேதுககள் ''அஸத் ப்ரஹமேதிவேதசேத் அஸந்நேவ ஸபவதி. அஸ்தி ப்ரஹமேதி சேத வேத ஸந்தமேநம் ததோ விது'' என்னககடவதிறே-ஆகத் திருமழிசைபபிரான் ப்ரஹமஜஞாந வைதுாயதனைத மரணமாகத் திருவுள்ளம பற்றினா எனறபடி.

473 இ ஓருருவம் பொன்னுருவம்... தி. நெ. உ
இ மூவுருவும் கண்டபோது... தி. நெ. உ
அ நேனை நனபாலே...நட. 8. 4. 11
அ திருந்துலகுண்ட...நம் 8. 4. 11

விள —ஓருருவம-முவா பக்கலிலே மூனறு ஸவபாவமும் கிடககையாலே மூவரையும் ஜகத் காரணதயா பரமிக்கலாயிருககை. மூனறு முணடானவிடததேயிறே ஜகத காரணதவமுள்ளது. இததால ப்ரமஹேது கூறப்பட்டது. மேலே பரம நிவருததியைச சொலலுகிறது ''மூவுருவும'' இத்யாதி —மூனறு ததவத்தையும ப்ரமாணத்தாலே கண்ட போது ''ஒனரும் சோதி''— அவறறில வைத்துக கொணடு ஒனறேயாம் சோதி உத்பாதகமாயும சரீரியாயும் சேஷியாயும் இருககும் தேஜஸ்ஸு ஒனறே. அல்லாதவையிரண்டும உத்பாதயமாயும சரீரமாயும் சேஷமாயும் இருககும்.

எங்கே கணடோம எனனில, ''ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்'' என்று ஜகத் காரண வஸ்துவைச் சொல்லி, ''நபரஹ்மா நேசாந நேமே த்யாவா பருதிவீ'' என்று அசேதநமான ப்ருதிவ்யாதிகளோ பாதி ப்ரஹம ருத்ரர்களையும் ஸம்ஹாரத்திலே காமீபவிககச்சொலலு கையாலே. இத்தால் ப்ரஹமாதி தேவதாந்தரங்களுககு பகவத ஸாம்யம் இலலை-ப்ருதிவயாதி அசேதந ஸாம்யமுண்டு என்றபடி. இப்படி இப்பாசுரத்தில பரமஹேதுவையும் கூறி தந்நிவருத்தி யையும் செய்தருளினுர் கலியன்.

தேனை'—இவருடைய பய சஙகாஹேதுக்கள சொல்லுகிறது. அவனுடைய ரஸ்யதையிறே இவரை யஞசப பணணுகிறது ''தேனை நன்பாலைக் கன்னலை யமுதை'' என்று அவனுடைய ஸாவ விதபோக்யத்வம் கூறப்பட்டது. இது ஆழ்வார் பயப்படக் காரண மாயுள்ளது. இது ''அங்குமிங்கும'' (8. 3) பதிகத்தின் ப்ரமேய மாகும்.

திருந்துலகுணட-மேல பய நிவ்ருத்திஹேதுககளைச் சொல்லு கிறது கட்டளைபபட்ட ஜகத்தை பரளயத்திலே யழியாதபடி திரு வயிற்றிலே வைத்துப் பரிஹரிதத பெரியோனை-இப்படிபபட்ட பெரியோனுக்கு எவவகையான ஆபததும அணுகாது எனறு ஆழ வாா பயம தெளிநதபடி இது இப்பதிகததின (8. 4) ஸாரமாகும- இங்ஙனே ஆழ்வார் பயஹேதுவையும கூறி பய நிவருத்தியையும கூறிஞரிறே. இங்ஙனே இனப மாரியையும் அருள் மாரியையும பற்றி ஒர் அநுபவம் அமைந்தபடி.

474 இ பெரு வடிவு —தி. ரெ. 3
அ பெருமாயன் —க. நு தா. 1

விள — பெரு வடிவு - பெரிய வடிவு எனனுதல் - பல வடிவு கள் என்னுதல். பதிஞலு நூருயிரக்காதமாறு பரப்பையுடைத்தா யிறே க்ஷீராபதியிருப்பது. இபபரப்படங்கலும் விம்மும்படியிறே ''தாளும் தோளும் முடிகளும சமனிலாத பல பரபபி'' என்கிறபடியே கண் வளர்ந்தருளுவது. அவவடிவோடேயெழுந்திருந்து கடைகிற போது ஒரு கடல செவவே நினறு ஒரு கடலைககடைந்தாற் போலே யிருக்கையாலே யருளிச்செய்கிருா. பெருவடிவு - பெரிய வடிவு என்றபடி.

அதவா ''பெருவடிவு'' எனறு அஸங்க்யாதமான வடிவாலே எனனவுமாம். மந்தரம் அழுந்தாமைக்குக் கூர்ம ரூபியாயும், மேலே கொந்தளியாமைக்கு பருஹத்ரூபியாயும், தேவதைகளோடு அந்யத

மமான வடிவைக் கொண்டும், அசுரர்களோடு அந்யதமமான வடிவைக கொண்டும், அவர்களுடைய மத்யே நின்று வலித்தும், வாசுகிக்கு பலகரனுய்ப் புகுந்து நினறும், "யந் ந த்ருஷ்டம் ஸுரா ஸுரை" என்று மலைகளோடு தேவதைகளோடு அசுரர்களோடு வாசியற வயாபித்து பலாதாநம் பண்ணுவதாயும் இப்படி யநேகம் வடிவைக கொண்டபடி பெருவடிவு-பலவடிவு என்றபடி.

பெருமாயன —இவருடைய எத்திறமிருக்கிறபடி அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்த்தாநத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்குகையும், அவனுக்கு க்ஷுத்து நலிகையும், நவநீததகிலே ச்ரத்தையுண்டாகையும், அத்தையிடுவாரிலலாத போது களவு காணகையும், அத்தைத் தலைக் கட்டமாட்டாதே வாயது கையதாக அகப்படுகையும், ஸ்ருஜ்யர் கையிலே கடடுண்கையும், ஸமஸார பந்தத்தைத் தவிர்ககவலல தான் இத்தை விட்டுக் கொள்ள மாட்டா தொழிகையும், இதென்ன ஆச்சர்யமோ என்கிருர்.

பெருமாயன்—அநேக ஆசசர்யங்களையுடைவன் என்றபடி. இப்படி அவன் வடிவுகளின் பெருமையையும் மாயங்களின் பெருமையையும் ஆழ்வார்களநுபவித்தபடி. கண்ணனைக்காற்கடைக கொண்டு ஆசார்யனுகை நிஷ்டரான மதுரகவிகள் கண்ணனுடைய பல மாயங்களையநுபவித்தபடியே மாயமிறே

475 இ க நவடிவில் செங்கண்ண வண்ணன் —தி. நெ. 3
அ கார்மேனி செங்கண் —திருப்பாவை. 1

விள —கருவடிவு:— தமக்குக் காட்டிய வடிவையருளிச் செய் கிருா. தமககு ருசியுண்டாகிலிறே ருச்யநுகுணமான வடிவைக் கொண்டு காட்டுவது. நாம் பகவத் விமுகராய் விஷய ப்ரவணரா யிருககத தனனுடைய ருசியாலே ஸவாபாவிகமான வடிவு தன்னை யேயாயிற்றுக காட்டிற்று காளமேகநிபச்யாமமான வடிவையும் அதுககுப் பரபாகமாய் உள்வாயிலே கிடக்கிற வாத்ஸல்யாம்ருத வர்ஷியான திருக்கணகளையுமுடையவன இவையுமச்ரிய. பதித்வத் தோபாதி தனித்தனியே ஸர்வாதிகத்வ லக்ஷணமாயிறேயிருப்பது.

காரமேனி —தாயும் தமபபனும் ஒளிதது வைத்தாலும் விட வொண்ணுத வடிவழகு இவாகள் விடாய் தீருமபடியான வடிவு. "தூநீர் முகில் போல் தோன்ருய" எனறு ப்ரார்த்தித்த வஸ்துவிறே இவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷித்து நிற்கிறது மேகச்யாமம் என்னக்கடவ திறே. செங்கண்:—வாத்ஸல்யத்தைத் தெரிவிக்கிற கண்கள். ஐச

வர்யத்தாலும் குதறியிருககுமிறே. ஒரு மேகத்திலே இரண்டு தாமரை பூத்தாப போலேயிருக்கை. இவாகளிலும இழவு தனன தெனனுமிடம கணணிலே தோற்றவிருககும்-இப்படி அவனுடைய திருமேனியையும திருமேனியிலே பாதியான திருக்கண்களையும ஜ்ஞாநிகள் அநுபவித்தபடி.

476 இ அந்தணனை —தி. நெ. 4
அ அந்தணனை —நம். 1. 7. 1
அ இந்தளூர் அந்தணனை —பெரிய திருமடல் 125

விள.—அந்தணனை-சுத்தனை-ஆழவாாகளெலலாரும் இசசபதத்தாலே சுத்தியைச் சொலலக் கடவதாயிருப்பதொரு ஏற்றமுணடு அறவனை ஆழிப்படையந்தணனை (நம்-1.7 1) என்ருரிறே நமமாழ வார். கையும் திருவாழியுமாய இருப்பாஞெரு பராஹ்மணன இலலை யிறே. கேவலனுக்கு சுபாச்ரயமாக வருளிச் செய்கிருராகையாலே அங்ஙனருளிச் செய்கிறது. பகவத ப்ராப்தி காமன் குண விசிஷ்ட மாக உபாஸிக்கக் கடவன. குணங்கள் ப்ராப்யமாகையாலே. ஆதம ப்ராப்திகாமன சுத்தி விசிஷ்டனுக உபாஸிககக் கடவன் ஜராமரண மோக்ஷமே புருஷார்த்தமாகையாலே. ஆகில இவாககு சுதநி அபேக்ஷிதமோ எனனில, கீழ ஸருஷ்டியைச சொலலி, ஸருஷ்ட மான ஸகல பதாாத்தஙகளிலும வ்யாபித்து நிற்கும் எனகையாலே தத்கததோஷை' அஸம்ஸபருஷ்டன எனகை யபேக்ஷிதம் அதனைப் பற்றச்சொல்லுகிறது அந்தரததில அநதணனிறே. "ஏஷ ஸாவ பூதாந்தராத்மா அபஹதபாபமா" என்று வயாப்தியைச சொனன ப்ரதேசங்களிலே தத்கததோஷை அஸமஸப்ருஷ்டத்வங்களையும சொலலக கடவதிறே. இதிறே இவர் திருவுள்ளததிதே கிடப்பது நம்மாழ்வாரும் "யாவையும யவரும தாஞய அவரவா சமயந் தோறும தோயவிலன" எனறு வயாபயதோஷா ஸம்ஸபர்சத்தை யருளிச் செய்தாரிறே நமமாழவார் முனனமேயே விவரித்தருளி யுள்ள விஷயத்தைக் கலியன "அந்தணன" எனற ஒரு சொலலாலே சுருக்கியருளிஞரிறே பரம வைதிகாகளிறே ஆழ்வார்களாகிருா. ஆகக் கலியனும் நம்மாழவாரும பகவான சுத்தன எனகிற திருவுள்ளத்தாலே அந்தணன எனறருளிச செய்தாாகள் இந்தளூர் அந்தணனை-கலியன இபபாசுரத்தில திருவிந்தளூர் எமபெருமானு டைய காருண்யத்தைத் திருவுள்ளம பற்றி "அந்தணனை" என்றருளிச் செயதுள்ளாா இதுவும் ஓா பொருளாகிறது.

477 இ அந்தரத்தில் அந்தணனை —கலி. தி. நெ. 4
அ யாவையும் யவரும் தாஞய்...தோய்விலன் —நம் 3. 4. 10

விள.—அந்தரத்தில்-அந்தரனுமிடத்தில-அந்தணனே-சுத்தனே. "ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மா" என்று வயாதியைச சொன்ன பரதேசங்களிலே தத்கத தோஷை. அஸம்ஸப்ருஷ்டத்வங் களையும் சொலலக் கடவதிறே. இதிறே இவா திருவுள்ளத்தில கிடப்பது பரமவைதிகளிறே ஆழ்வார்களாகிறா.

யாவையும்!—சேதநாசேதநங்கள் "தான்" என்ற சொலலுக் குள்ளே அடங்கும்படி அவற்றோடே கலந்து நிற்கச செய்தே, அவற் றினுடைய தோஷங்கள தன பக்கலதட்டாதபடி நிற்கும சேதநாககு அசித்கதமான பரிணாமாதிகளிலலேயே யாகிலும, அந்த அசிதஸம ஸர்ககத்தாலே ஸுகித்வ துஃககித்வங்கள் உணடாகா நின்றதிறே. அப்படியே இச்சேதநாசேதநங்கள் எங்குமபுககு வயாபித்து நின்றால், தத்கத தோஷம் இவனை ஸ்பாசியாதோ எனறால, அவற் றால அஸ்பருஷ்டனாயிருக்கும எலலாம் செய்தாலும், இவற்றுககு ஸுகித்வதுஃக்கித்வகளினறியிலேயிருக்க இவவசித்தோட்டைச் சேர்த்தியாலேயனறோ உண்டாகிறது அபபடி இவனுக்குக் கூடா தோ எனனில?-கூடாது அதுக்கு அடி பரவேசஹேதுவிசேஷத் தாலே இவனைப போலே காமமடியாகவன்றிக்கே அனுகரஹமடி யாகவிறே அவனுககு இவறறோட்டை பரவேசம் இருப்பது சிறைக் கூடத்திலே சிறையனும கிடந்தான, ராஜ குமாரனும் இருந்தான். சிறையன கர்மமடியாகப பரவேசிககையாலே துககஹேதுவாயிற்று, ராஜகுமாரன இச்சையாலே பரவேசிககையாலே போகரூபமா யிருந்தது. "ஸமாநம வருக்ஷம பரிஷஸ்வஜாதே-அநசநந அந்ய" எனறுநினறதிறே.

இபபடி ஆழ்வார்கள் பகவானுடைய வயாபகத்வததையும் வயாப்யதோஷ ஸ்பாசமில்லாமையும அருளிச செய்துள்ளாாகள். இப்படியிவாகள அருளிச செய்ய ஹேது வேதாந்த வாக்யங்களிறே "செயய மறை தனனுடனே சேர்ந்து அருளிச் செயலவாழி" என்று அருளிச் செய்தருளினா மணவாள மாமுனிகள்

478 இ அந்தணர் மாடு —கலி தி. செ. 4
அ அருமறையின் பொருள் —க நு. தா. 8

விள—அநதணாமாடு-அந்தணர்மாடு என்கிறார்காணும், தாம் அதுககு அயோக்யா எனனுமிடம தோற்ற ஸர்வமும் திருவுள்ளத திலே ப்ரகாசியா நிற்க வாய் விடுகை மாயாதாஹாநியெனறிருக் கிறாரிறே தாம பரம வைதிகராயிருககச் செயதே பிறர்தநம என பாரைப் போலே அத்தோடு ஸமபந்தமற வார்த்தை சொலலு கிறாரிறே மர்யாதா ஸததாபனாத்தமாக.

பொருளையருளினன்:—தாம் வாக்யோச்சாரணம் பண்ண மாட்டாமையாலே பொருளையருளினர்.

திருமழிசைப் பிரானும் "க்ருஷ்ணநாம வரீஹீணும் நகநிர்பிந் நம" எனகிற ச்ருதி வாகயத்தைத் தம் வாயாலே சொல்லாமல ஹஸ்த சேஷ்டிதத்தாலே காட்டியருளினா என்று குருபரம்பராப்ர பாவத்தில உக்தமிறே.

479 இ அந்தணர் மாடு —கலி. தி. நெ. 4
அ மாவலி மாடு —நம். தி. வி. 91

விள:—அந்தணர்மாடு-ப்ராஹ்மணர் தநம் வேதம்.

மாவலி மாடு—மாவலி பக்கல் என்றபடி-மாடு என்கிற சொல் நாநார்த்தகம்

480 இ அந்தரததில் தேவர்க்கும் அறியலாகா —தி. நெ. 4
அ விண்ணோர் தாள் நிலம் தோய்ந்து தொழுவர் — திருவிருத்தம் 92

விள—அந்தரத்தில'—தேவர்கசும் துாஜ்ஞேயன் எனறபடி

ஆனல "தேவர்க்கும்" எனறு விசேஷித்து இவர்களை எடுப்பான் என எனனில , ஜ்ஞாந சகதிகளால அதிகரானவாகளுக்கும அறிய வொண்ணுது என்கைககாக வருளிச் செய்கிருர் அந்தரத்தில தேவரிறே-விணணோர் மண்ணை வெறுக்குமவரிறே அப்படிப்பட்ட பெரியோர்கசும் பகவான துாஜ்ஞேயன எனறபடி.

விண்ணோா·—பரணிலேயிருப்பாரைப் போலே சுவர்ககததிலே யிருககுமவர்களிறே-தாள் நிலம் தோய ந்து-நிலத்திலே காலதோயக் கடவரன்றிககேயிருககிற நிலையழிந்து பூமியிலே வந்து கிட்டித் தொழுவா எனறபடி.

இபபடி ஸருஜயரான தேவர்களுடைய, மண்ணினை வெறுககும பெருமையும், அவாகளாலும அறிய முடியாத பகவத வைபவமும, பகவத் விஷயத்தை அவாகளும் ஸவப்ரயோஜநலாபத்துககாகத் தங்கள் நிலையழிந்து வந்து தொழுவா எனபதுவும ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களிலே வ்யகதம.

481 இ மறவாது —கலி. தி நெ. 4
அ மற்றை நம் காமங்கள் —திருப்பாவை. 29
அ வாட்டாற்ருன் அடி வணங்கே —நம் 10, 6. 1

விள -மறவாது-விஸமரியாதே பகவதநுபவததுககு விஸ்மருதி ஹேது விஷயாந்தர ஸபர்சமாகையாலே விஷயாந்தரம கலசாதபடி அநுபவி எனகிருரோ என்னில், அது இவாககுச் சேராது. சரம தசையிலே ஸாக்ஷாதகரித்து அநுபவிககிறவராகையாலே இனி இவர்க்கு விஸ்ம்ருதிஹேது என என்னில், தாபத்ரயாச்ரயமான தேஹ ஸமபந்தத்தோடேயிருககையாலே தேஹத்தைப பாரா, பூர்வ வருத்தத்தைப்பாரா, விஷய வைலக்ஷணயத்தைப் பாரா, தந் நிவ்ருத்திக்கும அபிமத ஸித்திககும உறுப்பாக ஈச்வரனே உபாய மாக அநுஸந்திப்பதொரு அநுஸந்தாநமுணடு. அது பகவதநு பவத்துக்கு விஸம்ருதிஹேதுவாகக்கடவது. ஆகையாலே பூர்வார்த் தத்தில இழியாதே அநுபவிக்கப்பார். இவர்தாம் த்வய நிஷ்ட ரன்றே. இஙஙனே சொல்லுவான என் எனனில, அடியிலே ஒரு கால ஈசவரன கையிலே நம காரயத்தை ஸமர்ப்பிததுவிட்டோமா கில், இனி ஸ்வோஜ்ஜீவநத்தைச சிந்திககையாவது-பிறர் கார்யத் திலே யிழிகையிறே. ஸவரக்ஷணத்தோடு ஜகத வயாபாரததோடு வாசியில்லையிறே ப்ராப்தியிலலாமைக்கு. "தத தஸய ஸத்ருசம பவேத்" எனறிறேயிருககவடுப்பது ஸமஸார வயாதிக்ரஸ்தன ஈச்வரனே ஒருகால மருந்தெனப் பற்றவும அடுத்த கணம் தொடங்கி அவனே விருந்தாக நினைபபதிறே யுக்தம். மறுபடியும பகவானே மருந்தாக அநுஸந்திபபது விஸ்மருதியிறே. சரணகதி ஸக்ருத் திறே. ஆக இஙகு கூறப்படட மறதி புந.பரபத்தி எனறபடி. இது கலியனுடைய ப்ரகருதிக்குச் சேரககூறப்படட விஸமருதி.

மற்றை நம் காமஙகள் - வேறொரு காமமுணடாய்ச சொலலு கிறதலலவிறே "தேறேல் எனனை" என்றிருக்குமவர்களாகையாலே.

இருவர் கூடபபறிமாரு நினறுல அததால பிறககும் இனிமை இரண்டு தலைக்கும ஒத்திருக்குமிறே. விஷயவைலக்ஷண்யத்தா லும், ஆச்ரயத்தின் இனிமையாலும், மிகவும் பரீதி ரூபமாயிறே பரி மாற்றம இருப்பது. அதில் ஸவரூபத்துக்கு விரோதியான அஹங கார காபபமான அடிமையும் அபுருஷார்த்தமிறே நாஙகள் செய் கிறவடிமை கண்டு நீயுகந்தால அவ்வுகப்புக கண்டு வரும உகப பொழிய போக்த்ருத்வப்ரதிபத்தியும் மதீயத்வப்ரதிபத்தியும், போஜ நத்துக்கு க்ருமிகேசஙகள் போலே பொகட வேண்டும்படி விரோத மாயிறேயிருப்பது. அந்த விரோதிகளையும் போக்கித தந்தருள வேணும் எனகிருர்கள். இப்படி ஆணடாள் ப்ரக்ருதிககுச் சேர காமசப்தார்த்தம நிரூபிதம் காமமாவது-கைங்காயத்தில் ஸ்வபோக் த்ருத்வ புத்தியிறே.

வாடடாற்ருன அடி வணங்கு -நமககு ஹித காமனுய வந்திருக கிறவன வழியே போய் அவனேயநுபவிககப் பாராய் உகந்தருளின நிலங்களிலே வநது நிறகிறது நம்மை அவவருகே கொடுபோகைக காயிருக்கும் நீயும் அவன நினேவிலே போகபபாராய. அடி வணங கே-அடிவணங்குகையாவது-ஈரரசு தவிருகையிறே. அவன்கருத திலேபோகை இபபடி ஆழ்வாருடைய பரகருதிககுச்சேர வணககம கூறப்பட்டது

ஆக இவவிடஙகளிலே, மறதி-காமம-வணககம் எனற சபதங களுக்கு ப்ரகரணுநுகுணமாகவும் கர்த்தரபிப்ராயாநுகுணமாகவும, ஸமபரதாயாநுகுணமாகவும் விலக்ஷணவயாக்யாநம் செ ய ய ப பட்டிருப்பது ரஸிகஜநமனேஜஞம.

482 இ மந்திரத்தை—மந்திரத்தால் —தி. நெ. 4
அ அந்தணனே—அந்தணர் —தி. நெ. 4
அ அந்தணனே—அந்தணர் —தி. நெ. 14

விள —இப்பாட்டுககளிலேயுள்ள வேறறுமையுருபுகளேக் குறிக கொள்க. மந்திரத்தை-பகவானே-மந்திரததால திருவெட்டெழுத் தால எனறபடி அந்தணனே-சுத்தனுன பகவானே - அந்தணர்-வைதிகர்கள எனறபடி-அடியார்கள் எனறும பொருள்படும். ச்ருதி யும "யகஞேந யகஞம" என்ஞநினறதிறே

483 இ ஒருகால் நிற்ப —தி. நெ. 5
அ வில்லாண்டான் —தி. ப. 12

விள —நிறப-திருவடிகள் பூமியையளகக என்று உதயோகிதத உத்யோகத்தே குசை தாஙகின அருமையெல்லாம் தோற்றுகிறதா யிற்று. இதினுடைய உத்யோகத்தைக குசை தாங்கினுன எனறிறே அவன் தனக்கு ஏற்றம். ஆக அளந்த திருவடியை யவன் வருந்தி நிறுத்தியபடி.

விலலாண்டான.-மத்தகஜததை ஆளுபவன் எனனுமா போலே, அத்தை ஆளுபவன என்ருய்த்து இவனுக்கு ஏற்றம "ஆலிகந்தம இவாகாசம் அவஷடப்ய மஹத்தநு " என்னக்கடவதிறே இப்படி ஸ்ரீசார்ங்கத்தை ஸர்வேசவரன குசை தாங்கி நிறுத்தியபடி.

இப்படி ஆழவார்கள அவன திருவடி வேகத்தைக் குறைத்த படியையும் திருக்கைவில்லின வேகத்தைக குறைத்தபடியையும் அநுபவித்தபடி.

484 இ அவுணன் உள்ளட் —தி. ரெ 5
அ அவுணர்க்கு — தி. ரெ. 6
இ அந்தணனை —தி. ரெ. 4
அ அந்தணர் மாட்டந்தி —தி. ரெ. 4
இ அந்தணனை —தி. ரெ. 14
அ அந்தணர் தம் சிந்தையானை —தி. ரெ. 14

விள்:—ஆழ்வார் சில சொற்களை ஜாதிபரமாகவும் அப்படியன்றியும் ப்ரயோகித் தருளுகிறார் எனபது இப்பாட்டுகளிலே வ்யக்தம்.

"அவுணன் உள்ளத்து எண்மதியும் கடந்து" என்ற விடத்தில் அவுணன் என்ற சொல் ஜாதிபரம்-அஸுரஜாதீயனான மஹாபலியைக்குறிக்குமது-'அவுணர்க்கென்றும் சலம் புரிந்து'என்றவிடத்தில், "அவுணன்" என்ற சொல் அஸுர ஜாதிபரமன்று. அவுணர்-இத்தால் அஸுரஜாதியைச் சொல்லுகிறதன்று. அஹங்காரமமகாரயுக்தராய் "நநமேயம்" என்றிருக்குமவர்களைச் சொலலுகிறது. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனை ஜன்மம் அதுவாயிருககச் செய்தே "உபமாநமசேஷாணாம் ஸாதூநாம் "என்கையாலும், ராக்ஷஸஜன்மமாயிருக்கச் செய்தே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை" "விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா" என்கையாலும், தேவயோநியாயிருக்கச் செய்தே ஜயந்தன் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு இலக்காகையாலும் ஜாதிபரமன்று - ஸ்வபாவபரம் - ஸுர பிந்நர் அஸுரர் என்றபடி-விஷ்ணுபக்திபரோ தேவ: விபரீத: ததா அஸுர: 'என்னக் கடவதிறே-இவ்வளவால் "அவுணன" என்ற சொல்லைப் பலபடிகளிலே ஆழ்வார் ப்ரயோகித்தருளினார் என்று தேறியது.

அந்தணன்:—அறியலாகா வந்தணனை" என்ற விடத்திலும் "அரங்கமேய வந்தணனை" என்ற விடத்திலும் பகவத் பரமான "அந்தணன்" என்ற சொல்லுக்கு சுத்தி பரத்வம் வ்யாக்யாதம். "அந்தணர் மாட்டந்தி" என்ற விடத்தும், "அந்தணர் தம் சிந்தை" என்ற விடத்தும் ஜ்ஞாநிபரமான "அந்தணா" என்ற சொல்லுக்கு ஜாதிபரமாக ஓரிடத்திலும் சுத்தி பரமாக மற்றோரிடத்திலும் வ்யாக்யாநம் அமைந்துள்ளது. ராகாதி தூஷிதனன்றியே சுத்தனாயிருப்பான் ஓர் அந்தணன் என்றருளிச் செய்தார் பெரியவாச்சான் பிள்ளை—

இப்படி சப்தப்ரயோக வைசித்ர்யம் இருக்கும்படி.

485 இ வற்புடைய —கலி. தி. ரெ. 7
அ தென்னிலங்கை —கலி. தி. ரெ. 28

விள — இவ்விருபாசுரஙகளிலும அவதாரத்ரயம் அநுபவிக்கப் பட்டது. வற்புடைய பாசுரத்தில பரசுராம ஸ்ரீராம கருஷ்ணவதா ரஙகளையும, தெனனிலஙகை பாசுரத்தில் ஸ்ரீராம தரிவிக்ரம கருஷ்ணவதாரஙகளையும ஆழவாா அநுபவிககிருா. கீழே திருக கோவலூா ஆயனுடைய ஸௌகுமாாயததையநுஸந்திதது பயநத ஆழ்வாருடைய பயமதெளியத் தனனுடைய வீரசரிதரஙகளைக காட்டிககொடுததான. ஆழவாருடைய பயததுககு சாமகமாகக காட்டிததந்த பரசுராம ராம கருஷண சேஷ்டிதங்களை "வறபுடைய" பாசுரததில அநுஸந்திததார் தெனனிலஙகை பாசுரததில அநுபவம் வேறு-"வரையுருவின மாகளிறு" எனறு பகவானை ஓா யானையாக வருணிதது, அவனிடததில பரணய ரோஷம தலையெடுத்துத் தோழியிடம ஊடிப்பேசும வாாத்தையது. ஆஙகே களிறு செய்யும அத்புத வ்யாபாரங்களைச சொலலும பாசுரம அது-ஸ்ரீராமனும ஸ்ரீ தரிவிகரமனும ஸ்ரீகருஷணனும செய்த செயலகளெலலாம ஆனைத தொழிலகளலலவா? அபபடியநுபவிககும பாசுரம அது. ஆகப் பாசுரஙகளில் ஆழ்வாா பகவதவதாரஙகளைப் பலபடிகளிலே யநுபவிககிருா எனததேறுகிறது.

486 இ உலகமாண்டு —கலி தி. மொ. 7
அ உலகாண்டு —கலி 5. 4. 10

விள — உலகமாண்டு-வடிவாயமழுவேந்தி என்று ஸ்ரீ பரசுராமாவதாரம் அநுபூதம. ஸ்ரீ பரசுராமாழவான ஆணடதொரு ராஜ்யமிலலாமையாலே "உலகமாணடு" எனறு ராமாவதாரததை நினைக்கிறது. தன பிதாவை நலிந்தாாகள் எனனும கோபததாலே ராஜாககள தலையையறுத்து, அவாகளுடைய ரக்தததாலே தடாகததை நிரபபி, உதககரியை பண்ணிப போந்தானிததனையிறே-ஸ்நாத்வா புஞ்ஜித" எனறுமாபோலே "ஏந்தி" எனகிற வயப்பு ஏககர்த்ருகமாகவனறோ இருககிறதெனனில, வஸ்தவைகயத்தாலே ஏககர்த்ருகமாகவும் தட்டிலலை. ஆக இபபாசுரததிலே "உலகமாணடு" எனறு ராஜ்ய பரிபாலநம கூறப்பட்டது. அது ஸ்ரீதாசரதி கர்த்ருகமாகவும் அபிப்ரேதம்.

உலகாண்டு - இபபாசுரத்திலே "உலகாணடு" எனறது பூலோகத்தில ஸ்ரீமந்மந்திரமான கோயிலிலே (திருவரஙகத்திலே) வாஸத்தை நினைதது எனறு ஆழ்வாா திருவுளளத்தைப பினசெனறு வியாகயாநிகரும் வயாகயாந சக்ரவாததியான பெரியவாச்சான் பிளளையருளிச செயதார். ஆக - உலகமாளவது கோயில் வாஸமெனறும அது திவயப்ரபந்தாநுஸந்தாதரு காதருகமாகவும் அபிப்ரேதம,

487 இ வற்புடைய —கலி. தி நெ. 7
அ பூங்கொள்...சங்கொலியும் —நாச். தி. 9. 9.

விள—வற்புடைய-திருக்கோவலூர் ஆயன் வரையாதே எல்லார் தலைகளிலும் திருவடிகளை வைத்து தூளிதானத்தோடே வந்து நிற்கையாலே அத்தை யநுஸந்தித்து அநுபவத்தை விஸ்மரித்து பயப்படத் தொடங்கினர். அஸ்த்தாநே பயசங்கைபண்ணும் படியாயிற்று இவர்தம்முடைய ப்ரேமாந்ததையிருப்பது. ஸௌகுமார்யத்தை யநுஸந்தித்தவாறே வயிறுபிடிக்க வேண்டியிருக்கும்-மஹாராஜர், ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் அநுகூலனாய் வந்து சரணம் புகராநிற்கத் தமமுடைய ப்ரேமாந்த்யத்தாலே "வத்யதாம்" என்றாரிறே. மஹாராஜர் பயத்தைப் பெருமாள் தம்முடைய தோள் வலியைக் காட்டி சமிப்பித்தாப் போலே ஆழ்வாருடைய பயத்தையும் ஆயன் சமிப்பித்தான. இங்கேயும ஆழ்வார்க்குத் தன் மிடுக்கைக் காட்டியிறே பயநிவர்த்தகனானது. அநேகாவதாரங்களிலுண்டான மிடுக்கையெல்லாம காட்டி சமிபபிகக வேண்டுமபடி காணும் இவருடைய பயாதிசயம் இருப்பது.

பூங்கொள்:— இரண்டவதாரத்தில் இரண்டு பிராட்டிமார்க்கு உதவினது தனக்கொருத்திககுமே வேணடுமபடியாயிற்று இவள் தசை.

சிசுபாலன ஸவயம்வரார்த்தமாக வொருப்பட்ட ஸமயததிலே, புறச் சோலையிலே ஸ்ரீபாஞசஜநய கோஷமானது வநது செவிபபட்டு தரிப்பிததது ருகமிணிப பிராட்டியை. ராவணன மாயா சிரஸஸைக காட்டின போது, ஸ்ரீசார்ஙகததின ஜயாகோஷமானது வந்து செவிப்பட்டு தரிப்பிததது ஸ்ரீஜநகராசன திருமகளை. இரணடவதாரததிலுள்ளவையும மடுதது ஒலிகக வேணடும்படியாயதது இவள விடாய. அவர்களள வலலவாயதது இவளா றருமை.

ஆக மஹாராஜர் அளவலல ஆழ்வார் பயம எனறும், ஸ்ரீதேவி அளவலல ஆணடாளாற்றாமை எனறும தேறியது. ஆழ்வாககுப் பல அவதாரஙகளில சேஷடிதஙகளைக காட்டி பயநிவருததி செயய வேண்டிற்று-ஆண்டாளுககும பல ஒலிகளை ஒலிதது பயநிவருததி செய்ய வேணடிற்று-ஆழ்வார் பயாதிசயமும ஆணடாள ஆற்றாமையின் மிகுதியும இருககிறபடி.

488 இ பொன்னாய் —தி. நெ. 10
அ தேராளும —தி. நெ. 20

விள — பொன்னுனை என்கிற பாட்டிலே ஈச்வரனுடைய புத்தியை ஸமாதாநம பணணினர் இவவிடத்தில (தேராளும பாட்டிலே) வினவ வந்தவாகள் இவளுடைய ஆற்ருமையிலே ஸாதநபுத்தி பணண, தாயார் நிலேயிலே நினறு அவாகளுடைய ஹருதயததை ஸமாதாநம் பணணித் தலேககடடுகிருா. இத்தால, ஸிததஸாதந பரிகரஹம பண்ணினவர்களுக்கு யாவதாயுஷம் பகவத்குண சேஷ்டிதங்கள் காலக்ஷேபத்துககு விஷயம் என்றதாயிற்று.

489 இ பொன்னுனை — தி. நெ. 10
அ நோற்ற நோன்பு — நம். 5. 7. 1

விள — பொன்னுனை - இவருடைய நோற்ற நோன்பு இருக்கிறபடி. "மந்திரததால" எனகையாலே ஒரு ஸாதந பாவமும், "மறவாது வாழதியேல" எனகையாலே ஒரு கர்ததவ்யமுமு, வாழலாம" எனகையாலே ஒரு பலமுமாயத தோற்றுமிறே. அதிலலே யெனகிருா பொனனுனைய பாசுரததிலே. "நோற்ற நோன்பிலேன" எனறு ஆகிஞசநயததைச் சொலலி "ஆகிலும இனி உனனைவிட்டு ஒனறுமாறற கிறகின்றிலேன" எனறு ருசியில குறைவற்றிருககிறபடியையும அருளிசசெயதாரிறே கலியனும் "என்னுனை எனனுய எனனலலலால என்னறிவன ஏழையேன" எனறருளிச் செய்கிருரிறே காலக்ஷேபத்துககாக உனனுடைய குணஙகளையநுபவிததேனிததனையொழிய எனனுறருமையை ஸாதநமாக நினைத்திருநதேனே எனகிருா. இது இவவதிகாரியுடைய காலக்ஷேப பரகாரமிறே. காலக்ஷேபததுககும் போகததுக்கும் உடலாயிருக்குமெனறபடி ப்ராபக பராாததனைககு ஆகிஞசனயமும் ஸ்வதோஷக்யாபநமும் வேணடின வோபாதி, ப்ராபய ப்ராாத்தனைக்கும் ப்ராபயருசிவேணுமிறே. ஆகிஞசனயமும் அவனையொழியச் செலலாமையுமிறே தவயத்துககதிகாரம-ஸாவாதிகாரமான சரணுகதிககும சில அதிகாரம உணடு-பகத்யாதிகளுககு அபேக்ஷிதமான அதிகாரம் அபேக்ஷிதமனறு எனறு கொணடு ஸாவாதிகாரம பரபததி என கிறது.

490 இ பொழிலேழும் காவல் பூண்ட — கலி. தி. நெ. 10
அ உலகமுண்ட பெருவாயா — நம். 6. 10. 1

விள — "பொழிலேழும்" என்று ஸபத லோகஙகளையும சொலலுகிறது இத்தால் கீழுள்ள லோகஙகளையும உபலக்ஷிக்கிறது "ஈத்ருசாநாம்" என்கிற அண்டாந்தரங்களுக்கும் உப

லக்ஷணம். பொழில்-லோகம் ஒருரை நோக்குவாரைப் போலே யனறே ஸகல லோகங்களையும் அவதாநம் பணணி ரக்ஷிப்பது.

பெருவாயா— ரக்ஷ்யத்தினளவல்லாத ரக்ஷகனுடைய பாரிப்பு இருக்கிறபடி.

491 இ காவல் பூண்ட புகழானாய் —கலி. தி. நெ. 10
அ உலகமுண்ட... உலப்பில் கீர்த்தி —நம் 6. 10. 1

விள:—காவல்-இப்படி ரக்ஷிககையால் வந்த குணப்ரதையை யுடையவனே. 'யசஸ ச ஏகபாஜநம்' 'உலப்பில் கீாததியம்மானே' எனனக் கடவதிறே. "உணட" எனறு ரக்ஷணமும், "கீாத்தி" என்று கீாததிமததவமும் கூறப்பட்டதிறே-பகவானுககு ஜகத்தே ஊணிறே. "அத்தா சராசரகரஹணாத்" எனறு சாரீரகததிலும "உபே பவத ஓதந" எனறு கடோபநிஷததிலும் கூறபபட்ட திறே. ஜகதுபஸம்ஹாரமும ரக்ஷணமே—வயிறறிலே வைத்து நோக்குகையிறே.

492 இ தொண்டனேன் —கலி தி. நெ. 10
அ தொண்டனேன் —நம். 8. 5 6

விள·— தொணடனேன் - உன்பக்கலிலே அதிசபலனான நான, இத்தால் பராப்யருசியைச சொல்லுகிறது. ப்ராபகபராா்ததனைக்கு ஆகிஞ்சனயமும ஸ்வதோஷகயாபநமும் வேணடினவோபாதி ப்ராப்ய பராாத்தனைககுப் ப்ராப்யருசி வேணுமிறே ஆகிஞசன யமும அவனையொழியச செலலாமையுமிறே தவயததுககதிகாரம்.

தொணடனேன் — உன திருவடிகளில கைங்காயத்தில சபல னான நான. இப்படி ஆழவாாகள் பகவதநுபவ கைஙகாயஙகளில் அதிசபலர்களாயிருககுமபடி

493 இ பாவை பேணாள் —கலி. தி. நெ. 11
அ பூவை...திருமால் திருநாமங்களே கூவியெழும் - நம். 6. 7. 3

விள — பாவை - இவளுடைய தசாவிசேஷத்தைக கண்டு "இவளை தரிபபிக்கும் விரகு ஏதோ" என்று பாாதது, பணடு ஊணு றக்கம் இலலாதபடி பாவையோடே போது போக்கக் காண்கை யாலே பாவையைக கொண்டு வந்து காட்டினாள். அது த்ருஷ்டி

விஷம் போலேயாயிற்று. பாவையை ஒழியச் செல்லாதவள் கிடீர் பாவையை அநாதரிக்கிருள் போகோபகரணங்களோடு தொற்ற றும்படி கிடீர் ஒரு விஷயததிலேயவகாஹித்தபடி இத்தால பகவத் விஷயத்திலே அவகாஹிததாாக்கு விஷயாந்தரங்கள் த்ருஷ்டி விஷம் போலேயிருககும் எனனும ஆாததததை வெளியிடுகிருா. பகவத் விஷயத்தில ப்ராவண்யம பகவத் ப்ரஸாத ஸிததமான வோபாதி விஷயாந்தரங்களில் விரக்தியும பகவத் ப்ரஸாத பலமிறே "மாற் பால மனம சுழிப்ப மங்கையா தோள் கைவிட்டு" (பே 14) "பர மாத்மநி யோ ரகத." "கணடு கேட்டுற்றுமோந்து (நம். 4. 9. 10) (ஸ்ரீ. வ. பூ. 95) எனறுநினறதிறே.

பூவை - வேருென்றைக் கொண்டு போது போக்க வேண்டும் பருவத்திலும் திருநாமததையே கொணடு ஜீவிததிருக்குமவள் கிடீர் எனபெண எனறபடி. பூவை தொடககமான லீலோபகரணங்களால பிறககும ஹாஷமெலலாம் த்வயத்திறபடியே சரியபதியெனகிற திருநாமத்தைச சொல்லி அததாலேயுணடாகா நினறது.

"ஊரும நாடும் உலகமும் தனனேப்போல்" என்கிறபடியே இவைதாம திருநாமத்தைச சொலலிற்றுலாகாதோ என்று பெற்றி நமபிள்ளேயைக கேட்க, அதுககு வயபிசாரமுண்டு. "பந்துதூதை" எனகிறவிடததே தடடுபபிறககும என்ன, அஙஙனேயிறேயெனறு இசைந்து போனா அவன திருநாமங்களேயிவற்றுககிடடு அழைத் ததானலோ எனனில "உணணும் சோறு பருகுநீா தினனும் வெற் றிலேயும எலலாம கணணன" எனறிருககிற அதிமாதர பராவண யததுககு இது சேராது. திருநாமம சுவடறிநத பினபு லீலோப கரணதாசநம இவளுகது அஸஹயமாயிருககும, ஸ்ரீபரதாழ்வா னுடைய ராஜயதாசநம அவனுககு அஸஹ்யமானப போலே அவ னுடைய லீலோபகரணஙகளோபாதியும போருமாயிறறு இவளு டைய லீலோபகரணஙகள். அவனுடைய லீலோபகரணம் இவ ளுக்கு போகோபகரணமாயிற்று புபுக்ஷு தசையில - இவனுடைய முமுக்ஷு தசையில இவனுடைய லீலோபகரணஙகள அவனுககு போகோபகரணங்களாயிறறன "பாவையும பூவையும்" எனற உபந்யாஸததுககு இஃது விஷயமாகும.

494 இ நெடுங்கண் —தி. நெ. 11

அ நீண்ட அப்பெரியவாய கண் —அமலனுதி. 8

விள:— நெடுங்கண்.- அல்லாத அவயவங்களிற் காட்டில் கண்ணழகிலேயீடுமபடியிறே கண்ணின போக்யதையிருப்பது

"ஏகைக குணவதீபஸ்யா ஸதாஸத்திதா" என்கிறபடியே, பகவத குணங்களில் ஒரோ குணங்களே அவதி காணவொண்ணுதாப் போலேயாயிற்று, விபுவாய் ஸாவஜ்ஞனுய ஸாவ சகதியாயிருககிற ஈச்வரனுககும இவள் கணணின போகயதையை பரிசசேதிகக வொணணுதபடி அவன் ஸவரூபததாலே அபரிசசின்னன. இவள் போக்யதையாலே அபரிச்சின்னை. அதவா-நெடுஙகண-உபய விபூதி யுக்தனையும் கூட ஒருபுடையிலே யடககவறருன கண எனனவுமாம. இத்தால் ஜ்ஞாநவைபவததைச சொலலுகிறது.

நீண்ட-செவியளவும் அலையெறிகை. ஒழுகு நீண்டிருககையும தம்மளவும் கடாக்ஷம வந்து விஷயீகரித்தபடியும். "கருபயா பரயா கரிஷ்யமாணே ஸகலாங்கம கில ஸாவதோக்ஷி நேத்ரே, ப்ரதமம் ச்ரவஸீ ஸமாஸத்ருணுதே இதி தைாக்யேண விதந்தி ரங்கநேது." பெரிய பெருமாளுடைய திருககணகளானவை திருச்செவியளவுஞ் செல்ல நீணடிருககுமபடிக்கு ஒரு நினைவு உணடு எனகிருா பட்டர். அதாவது-பெரிய பெருமாளுடைய திருககணகளானவை, மீனுககுத் தணணீா வார்ப்பாரைப் போலே நிதயஸூரிகளுககு முகஙகொடுத் துக கொண்டிருககிற ஸ்ரீ வைகுந்த நாதனுககும கணகளிரணடாய், ராமக்ருஷ்ணுதயவதாரம பணணி குஹாதிகள விதுராதிகள் தொடக்கமானா சிலாககு அலப காலம முகங்கொடுதது விஷயீ கரித்து, வந்தாப்போலே வெறுங்கையோடே போனவாகளுககும கண்களிரணடாய், ஸமஸாரம கிழஙகெடுததாலல்லது எழுநதிரேன எனறு கோயிலிலே அர்ச்சா ரூபியாய அவவவா நிகாஷஙகளைப் பாராதே முகஙகொடுத்துக கொணடு கிடககிற பெரிய பெருமாளுக் கும் கண்களிரணடாயிருககவோ? இவருடைய க்ருபையைப பாாத் தால உடம்பெலலாம் கணணாக வேண்டாவோ? எனறு பாாதது, எல்லா மணடலங்களும் தஙகளுககே ஆகவேணும எனறிருக்கும் ராஜாக்கள், முற்படத் தங்களுககு பரத்யாஸந்நரான வனனியரை அழியச்செய்யுமா போலே பெரிய பெருமாளுடைய அவயவாந்தரங் களடைய நாமே யாகவேணும் எனறு பாாச்வஸ்ததங்களாயிருக் கிறன திருச்செவிகளாகையாலே அவறறை வெனறு அவவருகே போவதாக முற்பட, அவற்றுடனே அலையெறிகிருப போலே யாய்ததுத் திருக்கணகள செவிகளளவும நீண்டிருககிறபடி. ஸ்வ பாவ ஸிததங்களான ஆயாம விஸதாரஙகளையுடையவான திருக் கணகளுக்கு இங்ஙனேயும் நீட்சிககு ஹேது உக்தம.

இப்படி பகவானுடைய திருககண்களின நீட்சியும, அதனையும் விளாக்குலே கொள்ளும்படியான ஆழ்வார் திருக்கண்களின் நீட்சி யும் அநுபவிக்கப்பட்டன. விபூதி த்வயத்தைக கபளீகரிககும் அவன்

திருக்கண்கள். உபயவிபூதி விசிஷ்டனுன அவனையும் கபளீகரிக்கும ஆழ்வாா திருககணகள. "யான பெரியன நீ பெரியை எனப தனை ஆரறிவாா" எனனககடவதிறே.

495 இ பள்ளி கொள்ளாள —தி. நெ. 11
அ நீராடப் போனுள் —தி. நெ. 19
அ நீராடப்போதுவீர் —திருப்பாவை. 1

விள — பள்ளி - தன வயிற்றிற் பிறந்த இவள் "உறங்காள்" எனன பராபதமாயிருகக "பளளி கொளளாள" எனபான என எனனில; வயிறறில பிறநதவளேயாகிலும ராஜமஹிஷியாகப பட்டம கட்டினுல "ஆழ்வாா" எனறிறே சொலலுவது. அபபடியே புதரனேடு சிஷயனேடு வாசியற அவாகளுககு பகவத ஸமபநதம் உணடானுல, உதக்ஷயதை தோறற பூஜாவாசி சபதஙகளாலே சொலலககடவதெனறு பூாவாசாாயாகளநுஷடிததுப போநத சாஸதராாததததுககடி இத்றே.

நீராடபபோனுள்-தமிழா "சுனையாடல்" என்றும "நீராட்டு" எனறும ஸமச்லேஷததைச சொலலககடவாகள. அநுபவிககப போனுள எனகை—

நீராடப போதுவீர் - "ஏஷ ப்ரஹம ப்ரவிஷடோஸமி க்ரீஷ்மே சீதமிவ ஹரதம" எனனு நினறதிறே. புதராகளாகவுமாம சிஷயாக ளாகவுமாம பகவத ஸமபநதமுடையாரை கௌரவயா எனகிறது. "பொறருமரைககயம நீராடப போனுள" எனனககடவதிறே இபபடி ஸதாசார சிக்ஷணம இருககிறபடி.

496 இ இது செய்தார் —கலி. தி. நெ. 11
அ இது தகாது —நம். 1. 4. 4

விள — இது செயதாா - தீராநோய செய்தார் - இந்நோய பெருமபேறு என்னுமிடம் தோற்ற "இது" என்கிருள். தெய்வ நனனேயிறே. தெயவமடியாக வந்த நோயாகையாலே விலக்ஷண மான நோயிறே நாட்டார் புருஷார்த்தமெனறு ஸாதிககித வித்தை நிர்ஹேதுக பகவத் ப்ரஸாததாலே பெறறவளனரேவிவள். "ஜந் மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு இத்யாதியிற சொலலுகிறபடியே ஸாத நாந்தரநிஷ்டாக்கு அநேக ஜனம ஸாதயையான பக்தி இவளுக்கு நிர்ஹேதுக பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே ஸிததிததிறே. உபாஸக னுக்கு ஸாதநத்தினுடைய மேலெலலையாய், ப்ரபந்நனுக்கு ஸாத யத்தினுடைய முதலடியாயிறே பரமபகதியிருப்பது.

இது தகாது எனனுத - தன தசை தானும், தனககும பேச்சுககு நிலமலல காணும.

ஆக ஜஞாநிகளுககு ஏற்பட்ட தெய்வ நனனேய் வாசாம் அகோசரம எனறும பரமபுருஷாாத்தம எனறும அநிவாாயம் எனறும் தெளிவாகிறது.

497 இ உண்டறியாள் —தி. நெ. 12

அ கண்துயில் அறியாள் —நம. 7. 2. 1

அ கண்துயில் மறந்தாள் —கலி. 2. 7. 5

விள-உண்டறியாள்- உணகிறிலள் என்கையன்றியே முதலிலே ஊணே மறந்தாள் எனகிருள். ஸமச்லேஷ தசையிலே "உண்ணு நாள் பசியாவதொனறிலலே" எனறும "உண்ணும சோறு ..எலலாம் கண்ணன்" எனறுமிருக்கையாலே ஊணிலலே-தத்விசலேஷததில உபவாஸக்ருசையாயிருக்கையாலே ஊணிலலே. இப்படி இவர் ஊணறியாதபடி

கண்துயில அறியாள - கணதுயில கொள்ளாள என்னுதே அறி யாள் என்கிறது, ஸம்ச்லேஷத்தில அவன் உறஙகவொட்டான். விச் லேஷத்தில விரஹ வயஸநம் உறங்கவொட்டாது ஆகையாலே இரணடு படியாலும உறக்கமிலலாமையாலே. "அநிதர ஸததம் ராம:" எனறு கொண்டு தன்படியாக்கினுன்-"பரமம ஸாமயம் உபைதி" எனகிறபடியே தமமோடு ஸாம்யாபத்தி கொடுத்தபடி. நாட்டார் எப்போதும் உறங்குவர். இவரை "நாட்டாரோடு இயல் வொழிந்து நாரணனே நண்ணினமே" எனறு சொல்லலாம்படியாக் கினுன். நாட்டாரில வ்யாவ்ருததராக விவரையாக்கித் தனனேடு ஸாம்யாபந்நராகவும் ஆக்கினுன எனறபடி.

கண்துயில மறந்தாள் என்றதுவும் இதுவேயிறே.

498 இ நஞ்சரவில் துயிலமர்ந்த நம்பீ என்னும் —
கலி. தி. நெ. 12

அ தொழுதாடித்தூமணி வண்ணனுக்காட்செய்து —
நம். 4. 6. 11

அ சூட்டுமின் — சூட்டுநன்மாலேகள் — திருவிருத்தம்
20, 21

விள — நஞ்சு - ''கடல வணணர்'' எனறு கட்டுவிச்சி திரு நாமத்தைச சொலலுகையாலும, அத்தைத் திருத்தாயார் அநுபா ஷிததும, வினவ வந்தாரககுச சொலலியும், இவள் தான வாய வெருவினப போலே, ''எயபெருமான் திருவரங்கமெங்கே'' எனறு தன்வாயாலே திருநாமத்தைச் சொலலுகையாலும, பூர்வாவஸ்தை யிற் காட்டில சிறிதுணாததி பிறந்தது அவவளவிலும் அபிமதன வந்து முகங்காட்டாமையாலே அதுவும் ஆற்றுமைககு உடலாய் இடைவிடாமல கூபபிடத தொடங்கினள. ''நஞ்சரவில துயிலமர்ந்த நமபீ'' இதயாதி கூபபீடாகிறது

தொழுதாடி: — இதற்கு அமமங்கியம்மாள் பணிககுமபடி - மோஹிததவள அலபம ஆச்வஸிததவாறே ''மோர்க குழம்பு குடித தாள, தரித்தாள், கண் விழித்தாள. வார்த்தை சொன்னள் எனபா களிறே. அது போல காணும எனறு. முனபு பிறந்த அவஸாதாதி சயத்தாலே பிறந்த உணாத்தியைக குவாலாகச சொலலுகிறது, மேல் ''சீலமிலலாச் சிறிய''னுகையாலே, உணர்ந்து கூபபிட வேணடுமளவேயிறே பிறந்தது. தொழுது-இதயாதி-இத்தோழி தானும அறிந்திலள காணும பகவத ப்ரபாவம. அவாகளே ''ஏததுங கோள'' எனருளே. அதெலலாம வேணடாதே, தான் ஏத்துங் கோள் எனற இது தானே அமைந்தது இவள் உணருகைககு பகவத் ப்ரபாவம புறமபுளளாரகு அறியவொண்ணுதவோபாதி, உடபுகுந்தாராய் அறிந்தார்களாயுளளவாக்கும இவவளவு எனறு அறியவொணணுதாயக காணுமிருபபது. ''வணதுவராபதி மனனனே ஏததுமின'' எனறு தோழி சொனன மாதரமே அமைந்தது, இவள பரபுததையாகைககு. இததோழி தானும் ''தானும சொலலி அவா களும சொலல வேணும'' எனறிருநதாள. இதெலலாம் வேண்டிற் றிலலையே.

சூடடுமின:-கீழ்ச்சொனன பகவத் ப்ரபாவம இருவரும அறிந் திலா. எஙஙனேயெனனில, சொனன உகதி செவிபபடுவதற்கு முனனே உணருகையாலே. இவள் சொனன இதுவெலலாம் வேணடாதே இபபடிச் செயவது எனற ப்ரஸங்கமாதரததிலே மோ ஹமும தீாந்து கணணும விழிததாள் எனறபடி.

ஆகையிறே நெஞ்சுருகி பாசுரத்திலே ஸ்ரீ பரகால நாயகி யுடைய உணர்த்திக்கும, தொழுதாடி என்ற பாட்டிலும் சூட்டு நன மாலைகள பாட்டிலும ஆழ்வாருடைய உணர்த்திக்கும அஸாஙகத்ய சங்கை பரிஹ்ருதையாகிறது.

499 இ துயிலமர்ந்த நம்பீ —தி நெ. 12
அ பள்ளி கொள்ளுமிடம் —நாச். தி. 4. 1

விள—துயிலமர்ந்தநம்பீ-முன்பு "திருவரங்கம்" என்று ஊரைச் சொன்னாள். கட்டு விசசி "கடல் வணணா" எனறு பெரிய பெருமாளைச் சொனனாள் இபபோது படுககையைச் சொலலுகிறாள். முதற் படுக்கை கோயில போலே காணும இவளுககு.

பள்ளி கொள்ளுமிடம். — மணாளனார் பள்ளிகொள்ளுமிடம். ப்ரணயிநி முகங்காடடுவது ஓலக்கத்திலேயனறே. படுககையிலே யிறே. அதாகிறது கோயிலாயத்து "பளளி கொள்ளுமிடமாகிறது கோயில" எனறு பட்டா அருளிச செய்ய நான கேடடேன எனறு பிள்ளையழகிய மணவாளரரையர் பணிபபர்.

500 இ துயிலமர்ந்த வயலாலிமைந்தா —தி. நெ. 12
அ அணைவது அரவணைமேல் — பூம்பாவை யாகம் புணர்வது —நம். 2 8 1
அ மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தாய் — துயிலமர்ந்த— தி நெ. 13

விள—துயில் அமர்ந்த-படுககை வாய்ப்பாலே வீசி வில்லிட்டெழுப்பினாலும எழுந்திராத படியாயிற்றுப படுககை வாயபபிருக்கிறபடி. நிரபயமாகக கண்வளரப் பெற்றோமே போக ரூபமாகக் கணவளரப் பெற்றோமே பொருந்திக கண வளரப் பெறறோமே. அபபடுககையோடே சேருகைக்குப் பாணிகரஹணம் பணணின தேசததைச் சொலலுகிறது - வயலாலிமைந்தா எனறு வயலாலி மணவாளனிறே ஸ்ரீபரகால நாயகீ நாதன கலியன், துயிலமாந்த-என்று படுககையைக கூறி பிறகு வயலாலிமைந்தா எனறு தத்பூாவ பாவியான விவாஹததைக கூறினா இஃது நமமாழவாா திவ்ய ஸூகதியை யநுஸரிதத நிாதேசமாகும் ஆழ்வாரும "அணைவது" என்று நாகபர்யஙகததைக் கூறிய பிறகே "பூமபாவையாகம புணர் வது" என்று ச்ரிய:பதித்வத்தை யருளிச் செயதாாிறே சேஷசாயித்வமும ச்ரிய பதிதவமுமிறே பரதவலிஙகம. அணைவது எனறு பர்யங்கமும, புணாவது எனறு பதநீஸமசலேஷமும, "இருவரவா முதல" என்று புத்ரஜநநமும் அருளிச் செயதாாிறே ஆழ்வார். ஆயினும் கலியன "கலலெடுதது" பாசுரததிலே "மெலலியல தோள தோய்ந்தாய்" எனறு விவாஹததை முந்துறக்கூறிய பிறகு "துயிலமாந்த" எனறு பர்யஙக சயநத்தை யருளிச செய்தாாிறே. இது க்ரம நிாதேசமாகும. நமமாழவாரும "திருமால" (2.1.1) எனறு ச்ரிய:பதிதவத்தையும, "அரவணையான" (2.1.2) எனறு பர்யங்க சயநததையும க்ரமமாக காதாத்வயத்தாலே யருளிச செய்தாாிறே.

501 இ துயிலமர்ந்த வயலாலி — அஞ்சிறையபுள் — தி. நெ. 12
அ அடைவது — மிடைவது கடைவது —நம். 9. 3. 6

விள — துயில்-படுக்கையைச் சொல்லி, படுக்கையோடேசேருகைக்கு யோக்யமான பாணிக்ரஹணத்தைச் சொல்லி, பாணிக்ரஹணம் பண்ணி வைக்கக கொண்டு வந்த விச்வாமித்ரனேச் சொல்லுகிறது—"அஞ்சிறைய புள்" எனறு. இப்படி இப்பாசுரத்திலே விஷயத்ரயம்.

அடைவது.-"அடைவது" என்று அவனை ஸமச்லேஷிக்கும்படி சொலலிற்று. "மிடைவதும்" என்று அதற்கிடும் பிச்சை சொல்லிற்று. "கடைவதும" எனறு அவனைப் பெறுகைக்கு யத்நம பண்ணினபடி சொலலிற்று இவர் திருவுள்ளம உடைகுலைபபடுகைக்கு ஹேதுக்களிவை. அவன் பனிக கடலைக கடைய இவர் மனககடல் உடையப் புக்கது. "பனிககடலும் மனக் கடலும" எனற உபந்யாஸத்துககு இஃது விஷயம. பெரியாழவார் திருமொழி (5 4 9) பாசுரததையும் கொள்ளலாம்

இப்படி பகவான் பிராட்டிக்காசச் செய்தருளிய வ்யாபாரத்ரயம அடைவது பாசுரத்திலே வயக்தம்

502 இ அஞ்சிறைய புள் —தி. நெ. 12
அ வள்ளி மருங்குல் —கலி. 3. 7. 1

விள—அஞ்சிறைய புள்-பாணிகரஹணம் பண்ணி வைக்கக் கொணடு வந்த விச்வாமிதரனேச் சொலலுகிறது விசவாமித்ர மூலகமிறே ஸ்ரீராம ஸீதா விவாஹம. "நம்பியைக காண நங்கைக்கு ஆயிர நயநம வேணடும், கொமபினைக காணும் தோறுமம குரிசிற்கும் அனனதேயாம், தம்பியைக காணமின எனபாா தவமுடைதது, உலகம எனபார் இமபரிந்நகரிலதந்த முனிவனே யிறைஞசும் என்பார்' எனறு கமபரும் கூறினர். விவாஹத்துக்கு ஸ்ரீராமனே விச்வாமித்ரன கொண்டு வந்தான. அதேபோலப் பெரிய திருவடியன்றே அவனைக் கொணடு வந்தான் என்றபடி

வள்ளிமருங்குல்: - அவனைக் கொடு வந்த விச்வாமித்ரனைச் சொலலுகிறது. இவளுடைய அழகாய்த்து அவனை யழைபபித்தது. ஸ்ரீ பரகால நாயகியுடைய இடையழகு இடையனை வரவழைத்தது எனறபடி. ஸ்ரீ பரகால நாயகி இடைச்சியிறே-இடைச்சிகள்

பொன்னேயும் மாணிக்கத்தையும் அழிய மாறி வெள்ளி வளையை யாய்த்திடுவது. ஆயனுக்கு நேரான ஆய்ச்சியிறே. இடையனே வர வழைத்த இடையழகு விச்வாமித்ரன் எனறபடி. இபபடி வயாக் யாநிககப் பெரிய வாச்சான் பிள்ளையைத் தவிர்த்து யாரே உளர். வ்யாக்யாந சகரவர்த்தியிறேயவர்.

503 இ கல்லெடுத்து —தி. நெ. 13
அ நீரகத்தாய் —தி. நெ. 8

விள—கலலெடுத்து - தான் ஆபந்நையாயிருககையாலே ஆபந் நிவர்த்தகமான திருநாமஙகளே யெடுத்தாயிற்று அவற்றைச் சொல்லச் சொல்லுகிறது—ஆக நாமக்ரஹண காலத்தில இபபடிப் பட்ட திருநாமங்களே கரஹணம் செயய இது தாதபாயம என்று தெளிவாகிறது. ஆபந்நிவாததக அபதாந பரதிபாதக நாமங்களிறே இவை.

நீரகத்தாய் :- திருக்கோவலூரிலே போய் அநுபவிக்க ஒருப்படு கிருர். தாமாகையாலே போகவெனறு ஒருப்பட்டவளவிலே ஸ்ரீபாதம் பேர்ந்ததிலலே. ஆயனுடைய ஸௌந்தாயாதிகளே யநுஸந்தித்து "காலாழும நெஞ்சழியும் கணசுழலும" எனகிறபடியே கரணங்கள் சிதிலமாகையாலும, ஸவரூபாநுஸந்தாநத்தாலே வநத அபராப்தி யாலும், ஆச்ரயண வேளேயோடு போக வேளேயோடு வாசியற அவன மேல விழுந்து ஆசரயிப்பிக்க ஆசரயிக்கையும, அவன மேல விழுந்து புஜிப்பிகக புஜிககையுமிறே ஸவரூபம். "கூவுதல வருதல் செய்யாய" "என திறம சொலலா" எனனக கடவதிறே. ஆக, கரண சைதிலயத்தாலும் அப்ராபதியாலும தாம போக மாட்டிற் றிலா. தாமிருந்த விடம திருககோவலூராகப பெறறிலா. கூபபிடத் தொடஙகினர். திருககோவலூரை யநுபவிககப பாரிததவா திருப் பதிகளேப் பற்றிக கூபபிடுவான என எனனில, கதிா பொறுககிக் கூட்டுவாரைப போலே ஆயனுடைய ஸ்வபாவம் திருப்பதிகளிலே ப்ரகாசிககையாலே அததைபபற்றக கூப்பிடுகிருர். "விஷ்ணுநா ஸத்ருசோ வீாயே" எனனுமாபோலே ஆக, கலியன் திருககோவ லூருககுப் போக ஒருப்பட்டவர், திருநீரகம் தொடக்கமான சில திவ்யதேசங்களேக் கூறியதற்குத் தாத்பர்யம் இது என்று தெளிவா கிறது. திருககோவலூர் ஆயனுடைய ஸவபாவங்கள் விளங்குகிற திவய தேசங்களிறே திருநீரகம் தொடக்கமான இவை. இவவிஷ யத்தை வயாகயாநம் ஸேவித்துத்தெளிக.

504 இ கல்லெடுத்து .. ஊரகத்தாய்—தி. நெ. 13
அ அன்று தேர்கடவிய பெருமான்—நம். 3.6.10

விள—கல்லெடுத்து:—ஒன்றில் அவதாரங்களைச் சேர அநுபவிக்கிறிலர். ஒன்றில் திருபபதிகளைச் சேர அநுபவிக்கிறிலர்-கலசியாயிற்று அநுபவிக்கிறது-அதுக்குஹேது என்என்னில; பிடிதோறும் நெய்வார்ப்பாரைப்போலே திருப்பதிகளையொழியத் தமக்குச் செல்லாதபடியாலே. ஸுகுமாராயிருப்பார் அரச குமாரர்களுக்கு போஜந காலத்தில் பிடிதோறும் நெய் சேர்த்தாலொழிய அந்நம் ரஸிக்காது கலியனுக்கு அடிதோறும் அர்ச்சை சேர்த்தாலொழிய பகவதநுபவம் ரஸிக்காது-அல்லாத ஆழ்வார்களுக்கும் இவர்க்கும் உண்டான வாசி யிதுவேயிறே. அர்ச்சா ப்ராவண்யதத்வமிறே கலியன்.

நம்மாழ்வார் அர்ச்சாவதரர ஸௌலப்யத்தை "செய்ய தாமரைக் கண்ணன்" திருவாய் மொழியிலே உபதேசித்து "அன்று தேர்கடவிய பெருமான்" என்று தம் பாழியான ஸ்ரீ கருஷ்ணவதாரா நுபவத்தை அபேக்ஷித்தாரிறே அருமையும் எளிமையும பாரார் களிறே ஒரோ விஷயங்களிலே ப்ரவணராயிருப்பார். பரத்வத்துக்கு உத்கர்ஷமுண்டாய், போவாரும் பலருணடாயிருக்கச் செய்தேயும் "பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி" என்ருனிறே திருவடி. அப்படி க்ருஷ்ணவதாரத்திற் காட்டில் ஆச்சாவதாரத்துக்கு நீரமை மிக்கிருந்ததேயாகிலும் இவர் "எத்திறம்" என்று ஆழங்காற்பட்டது க்ருஷ்ணவதாரத்திலேயாயிற்று கருஷ்ணத்ருஷ்ணதத்வமிறே நமமாழ்வார்.

இப்படி ஆழ்வாரையும் கலியனேயும் பற்றியோா அநுபவம்

505 இ கல்மாரி காத்தாய்- ஊரகத்தாய் -கலி. தி. நெ.13
அ குரவையாச்சியரோடு கோத்ததும்..மாணியாய் —
நம். 6. 4. 1, 6 4. 8

விள—கலமாரி—திருவூரகததிலே த்ரைவிகரமாபதாந வேஷத்தோடே வந்து நிற்க, கருஷ்ணன வந்து நினருளுகப் பேசுவான என எனனில, வரையாதே யெலலாரையும தீணடுகையும, தன பேருகக் கார்யம செய்கையும், இரண்டவதாரததுக்கும் நிருபகமாயிருக்கையாலே தத் ஸாம்யத்தைப பறற அபிந்நமாகப் பேசா நிறபாகள். நம்மாழ்வாரும குரவை முதலாம கணணன கோலச் செயலகள தனனேயே களித்துப பேசும் குரவை ஆய்சசியா திருவாய்மொழியில் "மாணியாய் நிலம கொண்ட மாயன எனனப்பன" எனறு மத்யே தரிவிகரமனே யநுபவித்ததும், இந்தத் தாத்பர்யத்தாலேயிறே இது ஈட்டில் வ்யக்தம.

506 இ துணைமுலை —தி செ. 13
அ நும்மடியார் எல்லாரோடும ஒக்க எண்ணியிருந்த தீர் —கலி. 4. 9. 6

விள.—துணைமுலை-ஒரு முலைக்கு ஒரு முலை துணையாமித்தனை யொழிய வேறுருபபினறிக்கேயிருக்கை அவனுடைய திருவடி போலேயாயிற்று இவளுடைய முலையுமிருப்பது அல்லாத ஆழ்வார்களைப் போலனறியே ஸௌகுமாரராயிறே திருமங்கையாழ்வாரிருப்பது. மலையாளர் ஒரு மாஸத்துக்கு ஒருகாலே யுண்ணவும வல்லர்களாய், ஒரு மாஸம பட்டினி விடவும வலலாகளாய் இருக்குமாபோலே, ஸமச்லேஷதசையில் நெடுநாள தரிததிருந்து அநுபவிக்கவும வல்லர்களாய், விச்லேஷத்தில நெடுநாள தரிககவும வலலாகளாயிறே மற்றையாழ்வார்களிருபபது ஸமச்லேஷிககவும மாட டாதே விசலேஷிககவும் மாட்டாத படியாயிற்று இவருடைய ஸௌகுமார்யமிருபபது இவா உணணவும மாட்டாா. பட்டினி விடவும் மாட்டார். "நும்மடியார் எலலாரோடும ஒகக எணணியிருததீா அடியேனை" எனனக கடவதிறே

இவவிஷயம கீழே (பககம 126) உகதம்

507 இ முளைக்கதிரை —தி. செ. 14
அ கண்ணன் நாமமே குழறிக்கொன்றீர் —நம 9 5 8

விள—முளைககதிரை-கிளி, தனனுடைய விவேகததாலே முனபு தெளிந்த காலததில தான் உஜஜீவிதத பரகாரத்திலே கறபித்த திருநாமங்களையடைவே சொல்லக கேட்டு தரித்து, "வளர்ததததனால் பயன் பெற்றேன் வருகவெனறு" என்று கிளியைக் கொணடாடுகிறாள். ஸ்ரீ பரகால நாயகி வளர்த்த கிளி ஸக்ரமமாகப பேசிற்று. ஆழ்வாரும, வளர்த்த பயன பெற்றேன் எனறு அது தனனைக் கொண்டாடுகிறார் எனறு தெளிவாகிறது

கண்ணன நாமமே:—சில குயில்களைக குறித்து, திருநாமம் சொலல வேணடா என்று நான இரக்க, அததையே சொலலி நலிந்திகோள். உஙகளை வளாத்த பயன பெற்றேன் எனகிறாள். இது வெறுப்பிலே சொலலும் பாசுரம-வளாதத பயன் பெறவிலலை என்றபடி.

தீரா மாற்றால நெஞசைப் புண்படுத்தி வைககும கருஷ்ணன் திருநாமங்களையே அவயகதமாகச் சொலலி முடிததிகோள்-மருத

ஸஞ்ஜீவநமான ராமகுணங்களையும் ஒருககால சொன்னலாகாதோ ஸ்ரீ பராங்குசநாயகி, தான் வளர்த்த குயில்கள், அக்ரமமாகப் பேச ஆழ்வார் வெறுத்துப பேசினா எனறு தெளிவாகிறது.

508 இ முளைக்கதிரை—தி நெ 14.
அ நலமுடையவன்– நம். 1.1 1

விள:—உதிககிற ஆதிதயனைப போலே கணணாலே முகந்து அநுபவிக்கலாமபடியிருககிற திவய மஙகள விகரஹத்தை உடைய வனை "ப்ரஸந்நாதிதய வாச்சஸம" எனனக கடவதிறே. தம்மை, அடியிலே அவன் விஷயாந்தரங்களினினறும் மீட்டதும், ஸ்வவிஷ யத்திலே ருசியையப பிறப்பிததது்ம் வடிவைக் காட்டி, ஆகையாலே அத்தையாயிற்று இதுககு ப்ரதமத்திலே உபதேசித்தது. "மணி யுருவில பூதமைந்தாய்" எனறனரே அடியிலே விஷயீகரிதத வடி வைச் சொலலிறறு

நலமுடையவன—இவா தாம முறபட குணஙகளிலேயிழிவான என எனனில; தாமகபபட்ட துறை அதுவாகையாலே. இவரை குணத்தையிட்டாயிறறு வணங்குவிததது.

ஆக நமமாழவார் பகவதகுணஙகளிலே ஈடுபட்டாா எனறும கலியன குணபரகாசகமாய சுபாசரயமான திவய விகரஹத்திலே ஈடுபட்டாா எனவும் தெளிவாகிறது-இப்படி இனபமாரியையும் அருள் மாரியையும் பற்றின அநுபவம்.

509 இ முளைக்கதிர் — முகில் — தி. நெ. 14
அ செம்மாபாதபற்பு —நம. 2. 9. 1

விள— முளைக்கதிா - "மணியுரு" என்றும் "முகில" எனறும் நீலவர்ணனைகச சொலலி "முளைககதிர்" எனறு ரக்தவர்ணனைகச் சொல்லுவான என எனனில, தேஜோமயமான நீலவிகரஹம் என்ற படி. வஸதுபேதம் அபரயோஜகம. பரகாசதகவமே பரயோஜகம் எனறபடி. தவிவித ரூபததைச் சொனனபடியனறு எனறதாயிறறு.

செம்மாபாதபற்பு-செம் என்று சிவப்பாய் மா எனறு கறுப்பாய், உன்னுடைய, அகவாய சிவந்து புறவாய் ச்யாமமாய, விகாஸம் செவ்வி குளிர்த்தி நாற்றங்களுக்குத் தாமரையை ஒரு போலி சொல்லலாம் படியிருக்கிற திருவடிகள். இவ்விடத்தில இரு வர்ணங் களுமே விவக்ஷிதஙகள் எனறு தெளிவாகிறது. ஆண்டாளும் "கழல்

போறறி'' எனறு இந்த வர்ணத்வயத்தை நினைத்திறே யருளிச் செய்தது ''குஞ்சிதத திருவடிகளில வீரககழலுக்கும் அகவாயில சிவப்பையும கண்டு காபபிடுகிறுாகள்'' எனறிறே அழகிய மணவாளப் பெருமாள நாயனா வ்யாக்யாநித்தருளினர்.

510 இ குறுங்குடியுள் முகிலை — அபபால் முதலாய் —
தி. நெ. 14
அ வேஙகடவன் — அரஙகததம்மான் — அமலன் - 1

விள — குறுஙகுடி — திருககுறுங்குடியில வந்து நினறருளின சீலாதிகனுடைய அடிப்பாடு சொலலுகிறது மேல. மூவாமூவுலகும் கடந்து அப்பால முதலாய் இத்யாதி. அப்பால எனறு பரம பதத்தைச் சொலலி அரஙகம எனறு திருவரங்கத்தைச் சொலலு கிறது. அவ்வோ நிலைகளைக் காட்டிலும் சீலாதிகயமிறே திருக் குறுங்குடியிலே யெனறபடி.

வேஙகடவன .—பெரிய பெருமாளைக் கவிபாடாநிற்கத் திரு மலையிலே போவான என எனனில, ஒருவனைக் கவிபாடும் போது அவனுடைய வரத்துச சொலலியிறே கவிபாடுவது ''பரமபதத்தில் நின்றும ஸ்ரீமதுரையிலே தங்கித் திருவாய்ப பாடிக்கு வந்தாப போலே ஸ்ரீவைகுணடததினினறும் திருமலையிலே தங்கிக காணும் கோயிலுக்கு வந்தது'' என்று பட்டர் அருளிச் செயயும்படி.

ஆக ஆழ்வார்கள் ஒரோ திவய தேசத்தைப் பாடாநிற்க மற்றொரு திவய தேசத்தை பரஸ்தாவிகக ஹேது நிருபிதம.

511 இ மூவுலகும கடந்து —தி. நெ. 14
அ உலகம் மூன்று —நம். 8. 1. 1

விள—மூவுலகும -மூவா மூவுலகென்று நித்யமான த்ரிவிதாத்ம வர்க்கத்தை யருளிச செயகிறா கடந்து-ஸகல சேதநாசேதநங்களுக் கும் அவ்வருகாயிருக்குமவன.

மேவிய உலகம மூனறு-கீழும மேலும நடுவுமான லோகங்களைச சொல்லுதல. தரிவித சேதநரையும் சொலலுதல்.

ஆக ஸகல சேதநாசேதந விலக்ஷணன் பகவான ஸகல சேதநா சேதந ரக்ஷகன எனறதாயிற்று.

512 இ திருமாலைப்பாடக்கேட்டு தி. நெ. 14
அ செல்வநாரணன் என்ற சொல் கேட்டலும் - நம். 1.10. 8

விள—திருமாலை-சொலலே எனறு சோர்கின்ருள் எனறு, முனபு திருநாமம் சொனனவிடத்தில கேட்பாரைப் பெற்றதிலலே. இப போது ஸாத்ம்யமாகையாலே கேடபாரைப பெற்றது எனகிருள் செலவநாரணன என்ற சொல கேட்டலும என்னுமாபோலே. ஆழ்வார்பரிஸரததிலே பரஹ்மசாரி எம்பெருமான போ சொலலு வாரிலலே அதில ஆத்தாநுஸந்தாநம பண்ண வேணடாவா யிற்று. சொலலேயமையும எனறபடி "நாம் இதுக்கு முன்பு நினைத்தும் பேசியும் தப்பச் செய்தோம். இனித் தவிருமித்தனை என்று, அவன குணஙகள் நடையாடாததோா இடததிலே கிடகக வேணும் போய் ஓர் குட்டிச் சுவரிலே முட்டாககிட்டுக் கொண்டு கிடந்தாா அங்கே வழி போகிருன ஒருவன சுமை கனத்து "ஸ்ரீமந் நாராயணன" எனருன அச்சொலலைக கேட்டுத் தம்முடைய கரணங்கள் அஙகே ப்ரவணமாகிறபடியைக கணடு விஸமிதரா கிருர்" என்ற ஈடடு திவய ஸூகதி இங்கு அநுஸந்தேயை. "வளங கொள் மந்திரமும் மெய்மமைப பெருவாாத்தையும் அருளிச செயத வாயாலே "த்வயவக்தா" "தவயமர்த்தாநுஸந்தாநேநஸஹ" என்று இரண்டினேற்றமும் வெளியிடபபட்டதிறே. கற்றவர்கள் சொலலக கேட்டாலும் கற்பிததவாகள் கை கூபபிக காலிலே வணங்கும்படி யிறே இச்சொல்லிலேற்றம செலவநாரணன எனற சொல வழிப் போககர் சொலலிலும அகலாதே உள்ளே புகுரும்படி பணணும" எனறு அருளிச செயல் ரஹஸயத்திலே நாயனுர் அருளிச செய்தா ரிறே. அருள் மாரியாம் கலியன் ப்ராாததித்துப பெற்ருர். இனப மாரியாம ஆழ்வாருக்கு அசிந்திதமாக இது கிடைத்தது. இருவரும திருமால திருபபோ கேட்டு ப்ரவணராஞா எனபது ஸமாநம். இப்படி இனபமாரி அருள்மாரிகளைப் பறறிய ஓர் அநுபவம.

513 இ கல்லுயர்ந்த —தி. நெ. 15
அ கன்று மேய்த்து —தி. நெ. 16

விள—கலலுயர்ந்த பாசுரத்திலும் கனறு மேய்த்து பாட்டிலும் திவய தேசத்ரயாநுபவம் நடக்கிறது திருப்பாடகம் திருப்பாற்கடல தேரழுந்தூா எனற திவய தேசத்ரயத்தை முந்திய பாசுரத்திலும், திருககண்ணபுரம திருவேங்கடம் திருநறையூா எனற திவய தேச த்ரயத்தைப் பிந்திய பாசுரத்திலும் அநுபவிககிருர் ஆழவார். இவற் றுககு ஒரு வாசியும உண்டு-திருபபாடகத்தில் இருந்தவாறு, திருப் பாற்கடலில் கிடந்தவாறு, தேரழுந்தூரிலே நின்றவாறு, திருக்

கண்ணபுரம் திருவேங்கடம் திருநறையூர் ஆகிய மூன்றிடங்களிலும் நினறவாறே. அர்ச்சா ப்ராவண்யமே வடிவெடுத்த கலியனுக்கு இங்ஙனே ஓா அநுபவம் விளங்குகிறது.

514 இ கச்சிமேய களிறு —தி நெ. 15
அ பனியேய் பரங்குன்றின பவளத்திரள் —கலி.7.1.6

விள—கசசிமேய களிறு — கச்சி - நிறைந்த கசசியிறே - திவ்ய தேசங்கள் நிறைந்த காஞ்சியிறே - கசசிமேய களிறு என்று திருப் பாடகத்து நாயஞர் என்பா நம பூாவாகள - ஆங்கே இருந்தவாறு.

பனியேய் பரங்குன்று எனறு திருபபிரிதியாகக கூறுகினறனா நம் பெரியோர்.

வயாக்யாறைக சரணாகளிறே நாம்.

515 இ கச்சிமேய களிறு — தி. நெ. 15
அ வரையுருவின் மாகளிறு —தி. நெ. 28

விள—கசசிமேய களிறு — நிதய ஸபருஹணீயமாக விருக்கை யாலும் நிவாரகரிலலாத ஸவாதந்த்ராயத்தாலும் ஒருமத ஹஸ்தி படிந்தாப்போலேயாயிறறு எழுந்தருளியிருபபது. இப்படி கச்சியிலே ஆனேயை வருணித்தபடி. அவவானேபடும ஆகரத்தைச சொல்லு கிறது ''கடல கிடந்த'' இதயாதி அவவானே ஸ்வைர ஸஞ்சாரம பண்ணி வந்து நிற்கிறபடியைச சொல்லுகிறது - ''அணியழுந்தூர் நின்றுகந்த'' இத்யாதி இப்படி ஆனேயைப பறறி ஓர் அநுபவம். 'தென்னிலங்கை' பாட்டிலே வரையுருவின் மாகளிறு என்று அவனே ஆனேயாகச் சொலலி ஆனேயினுடைய அபதாநஙகளேச் சொலலு கிறது- 'தென்னிலஙகை யரண சிதறி' எனறும் 'அவுணன்மாள' என்றும் இத்யாதி.

இப்படி ஆனேயையும ஆனேத் தொழிலகளேயும் ஆழ்வார் அநுபவித்தபடி.

516 இ கல்லுயர்ந்த...தி. நெ. 15
அ நின்றதெந்தை...தி. ச. வி. 64

விள—கலலுயர்ந்த—சேஷிக்கு சேஷித்வ ஸித்தியும் திருபபதி களிலே. சேஷபூதனுக்கு சேஷத்வ ஸித்தியும திருப்பதிகளிலே யெனருயிற்று இவரிருப்பது. ''நினற தெந்தை ஊரகத்து இருந்த

தெந்தை பாடகதது அன்றுவெஃகணைக் கிடந்தது என்னிலாத முன்னெலாம்'' என்று திருமழிசைப்பிரான் அநுபவித்தபடியை இம் மூன்று ஸ்த்தலங்களிலும் அநுபவிககிருள் இவள்.

அவரநுபவித்த திவ்ய தேசங்கள் திருஊரகம், திருப்பாடகம், திருவெஃகா. இவரநுபவித்த திவய தேசங்கள் திருப்பாடகம், திருப் பாற்கடல, தேரழுந்தூர் என்று. இப்படி ஆழ்வார்களினுடைய திவ்ய தேசாநுபவமிருக்கும்படி.

517 இ கன்று மேய்த்தினிதுகந்த காளாய் .கணபுரத்
தென்கனியே —தி. நெ 16

அ திருக்குறளப்பன் அமர்நதுறையும்... திருவாறன்
விளை —நம். 7. 10. 2

அ விரிபொழில்சூழ் திருநறையூர் -தி நெ 16

விள—கன்று — அவவவ காலத்திற் பிறபட்டாரையும ரக்ஷிகக வன்றே திருக்கண்ணபுரத்திலே வந்து போக்ய பூதனாய் நின்றரு ளிற்று. இது பூர்வர்கள் நிர்வாஹம ''பசுக்கள் கைகழியப்போகை யாலே அவற்றை மறிக்கப் போன விடத்திலே சரமஹரமாயிருபப தொரு பொழிலைக் கணடு திருவாய்பபாடியாக நினைத்துப்புக்கான் அப்பொழில மயலமிகு பொழிலாகையாலே கால்வாங்க மாட்டிற்றி லன்'' என்றருளிச செய்வர் பட்டர் அதுக்கு ஹேது அவதாரத்தி லும் அர்ச்சாவதாரத்திலும் தமக்குண்டான ஸ்வரூபைக்ய ப்ரதிபத்தி யாலே யருளிச் செய்தார் ''வக்ஷஸ்த்தலயாம்... யசோதாநத்தா மௌக்த்யாபரணம் ந·ஸமாதிம் திநோதி'' ''யசோதாங்குல்ய க்ரோந்நமித சுபுகாகராண முதிதௌ கபோலௌ அத்யாபிஹ்நு பரத தத்தர்ஷ கமகௌ - ஸுந்தரஹரே·'' என்னுநினறதிறே. ''ஆகதோ மதுராம்புரீம'' என்ற விடத்திய மதுராபுரீசப்தத்துக்குத் திருக்கண்ணபுரம் எனறே வயாகயாநித்தருளினா பெரியவாச்சான் பிள்ளை வயாக்யாநம் பரமபோக்யம், ஸேவித்துக களிமின்.

திருககுறளப்பன—திருவாறன்விளை—ஸ்ரீவாமனனை மஹோப காரகன்- இந்த்ரனுக்கு ராஜயத்தை வாங்கிக கொடுத்துத் திருப பாற்கடலிலே போய்ச் சாய்கையன்றிககே அவன் வந்து நித்ய வாஸம் பண்ணுகிற திருவாறன்விளை

விரி—ஏகதார வரதன வந்து நிற்கிற தேசம். பிராட்டியைத தேடி அலமந்து திரிந்தவன் அதத்தேசத்திலே அவளைக்கண்டவாறே அங்கே தரித்து நின்றபடி.

ஆகக கன்றுமேய்த்தவன் ப்ருந்தாவந கோகுலங்களைத் துறந்து திருக்கண்ணபுரம அடைந்தான் என்றும், ஸீதாந்வேஷணம் பண்ணின பெருமான அயோத்யாதிகளை மறந்து திருநறையூரிலே நின்ருன் என்றும கலியனும், ஸ்ரீவாமனனை பகவான தான வந்த க்ஷீராபதியை மறந்து திருவாறன்விளையையடைந்தான் என்று நம் மாழ்வாரும அநுபவித்தபடி

இதனுல விபவஸத்தாநத்திற் காட்டிலும் விபவகந்தஸத்தாநத் திலும் காட்டிலும் அாசசா திவய தேசத்திலே அவன உகப்பின மிகுதி தெளிவாகிறது.

518 இ வென்றசுரர் —கலி. தி. நெ. 16
அ அவுணனமாள —கலி. தி நெ. 28

விள —இப்பாசுரங்களிலே உள்ள "அசுரர்" "அவுணன" என்ற சொற்கள் அஸுர ஜாதி பரஙகளனறு-அரக்கனைகுறிக்கும வையாகும் "ஸுரவயதிரிக்தரிறே ராக்ஷஸரும்" என்றருளிச் செய்தாா பெரிய வாசசான பிள்ளை

519 இ கன்று மேய்த்து இனிதுகந்த —தி. நெ. 16
அ திவத்திலும் பசுநிரை மேய்ப்புவத்தி
—நம். 10. 3. 10

விள—நித்ய ஸூரிகளை ரக்ஷிககை தடடியிலிருபபாய், கன்று மேய்த்த பின்பு காணும ஸார்வபௌமனுயிற்று. ஸர்வரக்ஷகத்வம் புஷ்கலமாயிற்று கனறு மேய்த்த பினபிறே இனிதுகந்த—"திவத் திலும பசுநிரை மேய்ப்புவத்தி" என்கிற படியே பசுக்களை மேய்த்து உககும கனறு மேய்த்து இனிதுகக்கும். அவற்றுககு ரக்ஷகன் பககல "ரக்ஷகன்" எனகிற ஜ்ஞாநம் உணடு. இவற்றுககு அதுவு மில்லையிறே.

ஆக, பசுமேய்தத போது பகவானுடைய உகப்பினை ஆழ் வாரும, கனறு மேய்த்த போது உகபபின மிகுதியைக கலியனும அநுபவித்தபடி. ரக்ஷயரக்ஷணமிறே ரக்ஷகனுக்கு ஹர்ஷஹேது வாவது?

520 இ தண்குடந்தை —தி. நெ. 17
அ தண் கோவலூர் —தி. நெ. 17

விள—திருககுடந்தைககும் திருக்கோவலூருககும் ஒற்றுமையு முண்டு, வாசியுமுணடு போலே காணும-திவய பரபந்தாவதாரமே திருக்கோவலூரிலே-திவய பரபந்தலாபமே திருககுடந்தைப் பதிக மடியாகவிறே-இது குருபரமபரா ப்ரபாவஸிததம்-இது ஸாம்ய மாகும்.

இனி வாசியாவது —தண் குடந்தை – ஆச்ரிதரோடு முறை யழிய ஸமச்லேஷிதத விடமாயிற்று திருக்குடந்தை. "த்வதீய புக் தோஜஜித சேஷபோஜிநா" எனகிறபடியே சேஷி அமுது செய்த பரஸாதம சேஷபூதன பரதிபததி பண்ணுகை முறையாயிருக்க, ஆராவமுதாழ்வார் தமககாக்கின திருப போனகததை முற்படத் திரு மழிசைப பிரானை அமுது செயயப் பணணிப் பின்னையிறே தாம் அமுது செயதது அவரும், வாத்ஸலயாதிசயத்தாலே வந்ததாகை யாலே வழக்குப் பேச மாட்டிற்றிலா.

தண் கோவலூா—ஆசரிதா வந்துகிட்டினால பின்னை அவர் களோடு முறையழியப பரிமாறுகையனறியே, தானே மேல விழுந்து ஸம்ச்லேஷிததவிடமாயிற்று திருககோவலூராகிறது அவர்கள் மழை கணடு ஒதுங்க, அவாகளிருந்த விடததே தானே சென்று, தனனை அவர்கள் நெருகக, தான அவர்களை நெருக்க, இப்படிப் பரிமாறி அவாகள் போனவிடததிலும் அவவிடததில நிற்கிருனிறே திருககோவலூா ஆயன. இதிறே வாசி

521 இ நங்காய் நங்குடிக்கு இதுவோ நன்மை —தி. நெ. 17
அ நிறைநத வன்பழி நங்குடிக்கு இவள் —நம். 5 5. 7
அ மனைக்கு வான்பழி —நம். 6 7. 10

விள — நங்காய —அவனதான மேலவிழுகிற தொழிய நீ விதக தையாய் இபபடி மேல விழககடவையோ! எனகை அதவா, பூர்ணையானவளே எனறு பட்டா அருளிச் செய்வா. "தத தஸ்ய ஸதருசம பவேத்" எனறிருக்கும பூர்த்தியன்றே உன்னுடைய பூர்த்தி அஙஙனனறியே, உன பூர்த்தி கொணடு இக்குடி வாழ விருந்தபடி இதுவோ என்னவுமாம்

இவவிடத்திலே ஓரர்த்தத்தைத் தாயார்வாரத்தையாலே பூர்வ பக்ஷிதது மகள்வாரத்தையாலே ஸித்தாந்திககிறது ப்ரதமத் திலே ஸவரூபத்தையுணர்ந்து பினனை ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷாரத்தததிலே யிழியவேணடாவோ எனருயிற்றுத் தாயாா ஸிததாந்தம அது வேணடுகிறதென் எனனில, சாஸத்ரங்களில

ஸ்வாககாதிகளையும புருஷார்ததமாகசசொலலுகையாலே ஸவரூபா நுரூபமான புருஷார்த்தமிது என்று நிாணயிககும் போது ஸ்வரூபம் முன்னாக வேணும் எனகை அதோராததமனறு காண். போகாநு ரூபம் ஸவரூபமாமித்தனையொழிய ஸவரூபாநுரூபமாயோ போக மிருப்பது எனருயிறறு மகளஸித்தாந்தம.

நிறைந்த வனபழி —இபபோது "பழி" என்று பரிஹரிககப் பாாக்கிறது இவவிஷயத்திலுள்ள ப்ராவணயததையிறே. "பழி" எனறு பரிஹரிககப பாாககிற திருததாயாராயும, "பழியென்று மீளேன" எனகிற பிராட்டியாயும ஒடுகிற இவவிரணடாகாரமும் ஆழ்வாாதமககுப் பிறநத அவஸத்தாவிசேஷஙகளிறே சரம சலோகததுககுக கீழுள்ளவறறை அநுபாஷித்தாற போலே இருக கிறதாயிற்று "பழி" எனறு பரிஹரிக்கப பாாககிற திருத்தாயாா வார்த்தையானவிடம. சரமசலோகத்தில் நிஷகாஷம போலே இருக்கிறதாயிறறு "பழி எனறு மீளேன்" எனகிற இவள் வார்த தையானவிடம "பழி" எனறு பரிஹரிககப பாாக்கிறவிது உபா யத்தில கொத்தையறுககிறது "பழி என்று மீளேன" எனகிறவிது உபேயத்தில கொத்தை யறுககிறது. ஸவரூபமாய அந்வயித்ததில் மிகுதியாயக கழிவதொனறுண்டோ எனறபடி. உபாயாம்சத்தில் வந்தால "கர்த்தவயாம்சஙகளிலேயும உபாயபுததி பிறககிறதோ" என்று துணுக்கெனன வேணடும்படியாயிருக்கும உபேயத்தைப் பார்த்தால் "அஹம ஸர்வம கரிஷ்யாமி" எனகிற படியே விடலாவ தொன்றிலலையாயிருககும்.

பழைய நாஸதிக்யத்தாலே கர்த்தவ்யாமசத்தில சோம்பிக கை வாங்கினததை "உபாயவிரோதியான ஆகாரத்தாலே விட்டேன்" எனனுமதுவும் வார்த்தையலல. உபேய ருசியாலே செய்யுமத்தை "இவை உபாயமாய அந்வயிக்கிற் செயவதென" எனறு விடுமது வும வார்த்தையலல. லௌகிகரோபாதி காத்தவயமடைய அநுஷ டியாநிற்கசசெயதே அவற்றில உபாயபுததி பண்ணாதே போரும் நம் முதலிகளுடைய யாத்ரையிருக்கும்படியிறேயிது. ஆக 'இது பழி' என்று பரிஹரிககப பார்ககிறவிடம் பூர்வாாத்தத்தில் நிஷகர்ஷமி ருந்தபடி. இது பழி என்று மீளாதொழிகிற விடம் உத்தரார்த்தத் தில் நிஷ்கர்ஷம் இருந்தபடி.

மனைககு வான் பழி —மனைககு வலிய பழியும் நினைககிறிலள். இவள் போய் அவனைப் பெறுகை குடிககு நிலைநின்றபழி என்றபடி.

இதிறே நமசசப்தாாத்த நிஷடை. உபாயத்திலே துணிவாகிற பரஜ்ஞாவஸத்தையிறே தாய்.

இபபடி ஆழவாாகள பாசுரஙகளிலே பகவானுடைய உபாய பாவம் வலியுறுததபபட்டது. நமமாழவாா திருவாய்மொழி முதற பத்தாலே "அவன உபாய பூதன்" எனறு அறுதியிட்டு, அவனே யொழிந்தவை உபாயமலல எனபதனே ஐநதாம பததுத் தொடங்கி ஆறு பத்துக்களாலே மூதலிததாா எனபா நம பெரியோர். "ஷட்பி: ஸவாம பஞ்சமாதயை அநிதரகதிதாம ஆசசக்ஷே முநீந்த்ர" எனற ருளிச் செய்தார் தேசிகன.

522 இ கண்ணும வாயும கைததலமும் அடியிணையும்
—தி. நெ. 18

அ கைவண்ணம் தாமரை வாய் கமலம்... தி. நெ. 21

அ பங்கயக் கணணன் எனகோ பவளச் செவ்வாயன
—நம். 3. 4. 3

அ சூடகமே தோள்வளையே - திருபபாவை 27.

விள.—கணணும... முதலுறவு பணணும கணணும, அத்தை ஸததிரமாககும் முறுவலும, முறையுணாநதாரை மேல விழுந்தணைக கும கையும, அந்த ஸ்பாசததுககுத் தோறறு விழும திருவடிகளும இருக்கிறபடி.

கைவணணம - விவாஹ ஸமாதியிலே இது - திருக்கையால தாள் பற்றி அமமி மிதிகக நீட்டியகை. அப்போது "ஆதிஷடேமம அசமாநம" எனற வேதமோதும் வாய. "இமாம ஸமேத பச்யத" என்கிற மந்த்ரததாலே காலே தொடஙகிக கரிய குழலளவும் பார்த்த கண்கள். "ஸகா ஸப்தபதா பவ" எனறு ஸப்தபதி நடந்த திருவடி.

பங்கயக்கணணன - சேதநரோடு கலப்பது கணவழியேயிறே. நோககுககுத் தப்பினலும தபபவொணணுத முறுவல. நோககுக கும் ஸ்மிதத்துககும தோற்று விழும் திருவடிகள. திருவடிகளிலே விழுந்தாாககு அநுபாவயமான வடிவு.

இப்படி பகவான ஆழவாாகளை ஸ்வாவயவஙகளையநுபவிப்பிகக அநுபவித்தபடி.

"சூடகமே தோள்வளையே" எனற திருபபாவைப் பாசுரத்தில அந்த க்ரம நிர்த்தேச தாதபாயத்தையும் இஙகே அநுஸந்தித்துக கொள்க.

523 இ ஏர் வண்ணவென்பேதை— தி. நெ. 18
அ இத்திரு— நம். 4. 4. 7

விள — ஏர்வணண என பேதை -காாவண்ணமும் ஏர்வணண மும், அழகிய வடிவு எனனுமித்தனையொழிய இவள் வடிவுக்கு த்ருஷ்டாந்தமில்லையே - கார்வண்ணம திருமேனியனறிறே இது- வடிவிணையில்லா எனனுமிததனையிறே பிராட்டிக்கு அவன போகய மாயிருக்கும். அவனுக்கு இவள் போகயமாயிருக்கும். அம்மிது நததை யநுபவிககும் ஏற்றமுணடு ஸ்ரீபூமிப் பிராடடிககு அந்த ஸமுதாயத்தை யநுபவிககுமேற்றமுண்டிறே இவளுக்கு-போகம் மிககதனையும அழகும மினுங்குமித்தனையனரோ. "கார்வண்ணம் திருமேனி, பாாவண்ண மடமங்கை, பனிமலர்மேல் பாவை-ஏர் வண்ண எனபேதை" எனனக கடவதிறே.

இத்திரு—அநபாயிநியான அவளோடு ஒகக விகல்பிக்கலாம்படி காணும இவள்படிகள் தான - அவளுககு அவன உத்தேச்யன. இருவரும உத்தேச்யரான ஏற்றமுணடே யிவளுககு.

இருவரைப் பற்றினர் நம்மாழ்வார்.
மூவரைப் பறறினர் கலியன எனறிறே இவருக்கு ஏறறம்.

524 இ பொற்ருமரைக் கயம் —தி. நெ. 19
அ தயரதன் பெற்ற மரதகமணித்தடம்—நம். 10 1.8

விள —பொற்ருமரைக கயம—மகள் "அணியரங்கமாடுதுமோ" எனறு ஊரைச் சொன்னுள். தான் (தாய) "பொற்ருமரைக் கயம்" எனறு பெரிய பெருமாளைச சொலலுகிருள். "தயரதன பெற்ற மரதகமணிததடம்" எனறும் "வாசத்தடம் போல வருவானே" எனறும தடமாகச சொலலக கடவதிறே "பிப நயந புரஸதே ரங்கதுர்யாபிதாநம ஸதிதமிவ பரிபுல்லத புணடரீகம தடாகம" எனறுநின்றதிறே. பதி தரு மரு வாபீ வாரிவத் ஸர்வ போகயமிறே.

525 இ உம்பொன்னும் அஃதே —தி. நெ. 19
அ நங்கைமீர் நீரும் —நம். 4 2. 9

விள — உம்பொனனும் - உங்கள் வயிற்றிற்பிறந்தார்ககும் இவள்படி உணடோ? உமபொன எனகிறது அல்லாத ஆழ்வார் களை. அவதாரத்தை யநுஸந்திததிறே அவர்கள் மோஹித்தது. அர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே இவள மோஹித்தது. "நங்கைமீர்" இத்யாதி.

526 இ செந்தீ ஒல்கி —தி நெ 20
அ மூக்கரிந்திட்ட —நாச். தி 10. 4

விள —செந்தீ ஒலகி - சராக்நியாலே லங்கையை யழிததான சகரவாத்தி திருமகன என்றபடி ஆனல திருவடி லங்கையைச சுட்டான என்பான் எனனென்னில், கையில திருச்சரம செய்தது, தான் செய்ததன்றியிலே யொழியுமோ எனகை "யதா ராகவ நிர முக்த சர சவஸந விக்ரம , கசசேத தத்வத் கமிஷ்யாமி" என்னக் கடவதிறே

மூககரிந்திடட -இவனே பினனை மூககரிந்தான் எனனில, ஆம. கையாலே யறுகக வேணுமே "ராமஸ்ய தக்ஷிணே பாஹு" எனனக் கடவதிறே. இவவிஷயம் கீழே (பக்கம 45) உகதம். ஆக ராம தாஸனன திருவடி ராமசரம-ராமாநுசனன இளையபெருமாள ராம்கரம என்றதாயதது - "சரமும் கரமும்" எனற உபந்யாஸத் துக்கு இது விஷயம்.

527 இ பெருந்தவத்தள் —தி நெ. 20
அ விண்ணுளாரிலும் சீரியரே —திருவிருத்தம் 79

விள—"பெருந்தவததள்" எனறு பரமபதத்திலுள்ளாரைச சொல்லக கடவதிறே மணமேல பெருந்தவத்தள் -நித்ய ஸூரிகள் தங்களிலே இவள்தனனை அந்யதமையாக எண்ணப்போமோ? "விண்ணுளாரிலும் சீரியா" எனனுமித்தனை

நிரந்தர பகவதநுபவமே யாத்ரையான அததேசத்திலன்றியிலே அபபடிக்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்தே அதுவே யாத்ரையாயிருக்கையாலே இவர்கள நித்ய ஸூரிகளிலும சீரியர் என்றபடி.

528 இ மைவண்ண நறுங்குஞ்சி —தி நெ 21
அ கொள்கின்ற கோளிருளை. குழல் —நம். 7 7. 9

விள - மை வண்ணம்— காளமேகநிப சயாமமான வடிவை ஸ்ப்படிகமாக்கும்படியான திருக்குழலின் கறுப்பிருந்தபடி. திரு மேனிக்குப பரபாகமாயிருககை-"கொளகினற கோளிருளைச் சுகிர்ந் திட்ட கொழுஞ் சுருளின உளகொண்ட நீல நன்னூல் தழைகொல அனறு மாயன குழல" எனறு ஓரிருளை சிக்ஷித்து அது ஸத்ருசமல லாமையாலே "அனறு மாயன் குழல்" எனருரிறே நம்மாழ்வார். ஸ்நிக்த நீல குடில குந்தளமிறே.

529 இ சிலையே துணையா —தி. நெ. 21
அ கொங்குண் வண்டே கரியாக —கலி. 9 3. 4

விள—சிலையே-ஸம்ச்லேஷிக்கைக்கு ஏகாந்தமாம்படி வந்தார். கண்டார்க்கு "இங்கு வந்ததென்" என்றால், "வேட்டையாட வந்தோம்" என்றால் உத்தரமிலலாதபடி ததநுகூலமான வில்லோடேயிறே வந்தது அவளும் புஷ்பாபசயத்தை வயாஜீகரிததிறே வந்தது. இவ்விடத்தில் பிரிநிலையாலே "கொஙகுணவணடே கரியாக வந்தான்" என்னுமாபோலே, போகத்துக்கு வருகிறவர் ஊரைத் திரட்டிக் கொணடு வாராதே வில்லே துணையாகக குறியுடைமையோடே வந்தார் காண்

கொங்குண் வண்டே — தானும யானுமேயாமபடிககீடாக வந்தான். தன் வளையத்திலே மதுபாநம பண்ணுகிற வண்டே சானரும்படி வந்தான உபவாஸ கருசாமுகம் பாாத்து வார்த்தை சொல்லாாகளிறே ஸுகமே ஜீவிததிருக்குமவர்கள அவை யுணடுடுத்து ஸுகமே காலம் போககுகிறனவிறே "நக்குணடார் நாவெழார்" என்று அவன் பககலிலே ஜீவிததவை நமககாக வாாத்தை சொல்லுமோ?

"வில்லும வண்டும்" என்ற உபந்யாஸததுக்கு விஷயமிது.

530 இ இருவராய் —தி. நெ. 21
அ தன்னுள்ளே —நம் 2. 3 1

விள —இருவராய்-சப்தத்தை நியமித்து, இருவராம் படியாக வந்தாா எனகை. தாமும் நாமுமேயாம்படி வந்தாா என்கை

தனனுள்ளே—தனனுள்ளே எனறது எலலா ரஸங்களும் தனனுள்ளேயாமபடி என்றவாறு.

531 இ கைவண்ணம தாமரை வாய் கமலம் —தி. நெ. 21
அ கண்ணும் வாயும். . கமலவண்ணம் —தி. நெ. 18

விள - கைவண்ணம தாமரை - "கணணும வாயும் கைத்தலமும் அடியிணையும் கமல வண்ணம" எனறு கீழ்ச்சொன்னாற்போலே இங்குச சொலலவமைந்திருகக, போகயதாதிசயத்தாலே அவயவங்கள் தோறும தனிததனியே தாமரையை தருஷடாந்தமாகச்சொல்லு

கிருள். அடியும் தாமரை என்னுதே அஃதே எனறநது உபேக்ஷாவச நத்தாலே, கீழ்ச்சொன்னவையும் ஸத்ருச த்ருஷ்டாந்தமன்று என்னு மிடத்துககு ஸூசகம்-கட்டுரைககில தாமரை நின்கண்பாதம் கை யொவ்வா'' என்றக் கடவதிறே

"கைவண்ணம் தாமரை'' பாசுரத்தில் தாமரைக்கு வாசகமாக "தாமரை கமலம் அரவிந்தம்'' என்று பல சப்தங்களை ப்ரயோகித் தருளினர் ஆழ்வார். திவ்ய கவியும் திருவரங்கக கலம்பகத்தில் "கரை பொருது ஒழுகும காவிரி'' பாட்டிலே பத்துத்தாமரைகளைப் பர்யாய பதங்களையிட்டு நிரூபித்துள்ளார், காண்க அப்பாட்டிலே தாமரையின் பத்து பர்யாய பதங்களும் பரமன செய்த ஒன்பது அதி சயங்களும கூறப்பட்டுள்ளன

532 இ கைவண்ணம்...வாய் ..கண் .அடி —தி. நெ. 21
அ சூடகமே தோள்வளையே தோடே
—திருப்பாவை 27

விள - கை - அந்த ஸௌந்தர்ய ஸாகரத்தில் தான அகப்பட்ட சுழிகளைச் சொலலுகிருள். பாதாதி கேசாந்தமாகச் சொல்லுதல, கேசாதி பாதாந்தமாகச் சொலலுதல செய்யாதொழிந்தது, தான் அநுபவித்த ப்ரகாரமிதுவாகையாலே.

சூடகமே – பரதமத்திலே ஸ்பர்சிக்கும் கைககிடும ஆபரணம் அந்த ஸ்பாசத்தாலே அணைகக வேணடும் தோளுக்கிடும் ஆப ரணம் தோளவளை. தோடு செவிப்பூ- அணைத்த திருக்கையிலே யுறுத் தும் ஆபரணங்கள் போல் அன்றிககே அணைத்தவநந்தரம் தான் பேசிய ரஹஸ்யம் கேட்கிறவிடததுக்கும் ஆகராணத்துக்கு விஷய மானவிடத்துக்கும் ஆபரணம. பாடகம் - அணைத்தால தோற்றுப் பிடிக்கும் காலுககிடும ஆபரணம 'பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா' இறே. கையைக் கையாலேப்பிடியீா என்ருனிறே ஸ்ரீ ஜநகன. ப்ரண யாபராதத்திலே தலையாலே காலை நெருககுகிறீா, இப்போது கை யாலே கையைப் பிடியீா எனகிருன அச்மாரோபண ஸமயத்திலே கையாலே காலைபபிடிக்கிறீா, இபபோது கையாலே கையைப் பிடி யீா எனகிருன கைத்தலம பற்றின அனந்தரம கைபற்றித தீவலம் செய்யும் போதிறே திருககையால தாள் பற்றி அமமி மிதிப்பது ஆகையால நாயகன நாயகியுடைய காலைத் தொடுவது வைதிகமா யும் லௌகிகமாயுமுண்டு என்றபடி.

இவ்விஷயம் கீழே (பககம் 22, 232) உக்தம,

533 இ தோழீ —தி. நெ. 21
அ ஏடீ —கலி. 10. 8. 9

விள— தோழீ - உன் ஸந்நிதியில்லாமையிறே நானிழந்தது – அவர் படியையும் என் படியையும் அறியும் நீ கூட நின்ருயாகில் என் ப்ராந்தியைப் போக்கலாயிற்றென்கிருள· இத்தால இவள் ப்ராந்தி நிவ்ருத்தி தோழியாலே என்றதாயத்து.

ஏடீ -தோழியைப் பார்த்து ''நீயன்றே அவரைப் புகுர விட்டுக் கொடுத்தாய். நீ அவர் பக்ஷத்தைச் சேர்ந்தவள் என்று வெறுக் கிருள் இப்படி இரண்டு படிகளாகத தோழியைப் பார்ததுச் சொல்லுவதாகப் பாசுரங்களமைந்துள்ளன.

534 இ கைவளையும் மேகலையும் காணேன்
கண்டேன் கனமகரக்குழை...கலி. தி நெ. 22
அ ஐங்கருவி கண்டவின்பம்...ஒழிந்தேன்
கண்டசதிர் கண்டு —நம். 4. 9. 10

விள—கைவளை-இத்தால ஸவாபதேசத்தில வந்தால அஹங் கார மமகார நிவ்ருத்தியைச சொலலிற்ருயிருககுமிறே ஸவரூபஜ ஞானம் பிறந்த போதில் விரோதியான அஹங்கார மமகாரங்கள், போக வேளையில வந்தால் வஸ்த்ரமென்றும் வளையென்றும் பேரிடக் கடவதாயிருக்கும். நான் போக்தா எனறிருத்தல், எனக்கு போக்யம் எனறிருத்தல செய்யுமது ஸ்வரூபமன்றிறே போக்யமா யிருக்கையிறே ஸ்வரூபம். கண்டேன கனமகரக் குழையிரண்டும் நானகுதோளும். த்ருஷ்டம் அத்ருஷ்டமாய், அத்ருஷ்டம் த்ருஷ்ட மாயிற்று. ஒண்டொடியாள திருமகளும் நீயுமே நிலா நிற்பக் கண்ட சதிர் கண்டொழிந்தேன், ஐங்கருவி கண்டவினபம, சிற்றின் பம்'' என்ருரிறே நம்மாழ்வாரும. அநாதி காலமாய் அத்ருஷ்டமான பகவத் விஷயம் த்ருஷ்டமானவாறே, அநாதி காலமாய் த்ருஷ்ட மான ஆதமாத்மீயங்கள் அத்ருஷடமாயிற்றன என்றபடி.

535 இ எவ்வளவுண்டு எம்பெருமான் கோயில -தி நெ 22
அ அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடுவது
—நம். 2. 3. 10

விள—எவ்வளவு-அவிசசிந்நமாக அநுபவிகக வேணுமென்று பார்த்து ''உம்முடைய அகம் எததனை தூரம் போரும்'' என்று கேட்டாள். ''எவ்வளவு உணடு''—சற்றிடமாகில் கூடபபோவோம்

என்று நினைத்து "எவ்வளவு உண்டு" என்கிருள் போலே காணும். "பருகிக களிததேனே" எனற வனந்தரம் "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன் கூடுவது எனறு கொலோ" எனறு பரார்த்தித்தாற் போலே, இவனுடே ஸம்ச்லேஷிககப் பெற்று வைத்து இவனுடைய வேண்டப் பாட்டைக கண்டு, இவனுககுத் தகுதியான பரிஜநத் தோடே அநுபவிக்க வேணும எனனும அபேக்ஷை பிறந்தது. "எவ் வளவுண்டு எம்பெருமான கோயில்" எனகிருள.

536 இ நைவளம் —தி. நெ. 22
அ பேதை நெஞ்சறவ்றப் பாடும் பாட்டு -நம். 9 9.9

விள—நைவளம -கேட்டாரோடு சொன்னுரோடு வாசியற நை விக்கும்படியான அழகையுடைத்தான பண் நட்டபாடையை குண யோகததால "நைவளம்" என்று பேரிடுகிறது.

பேதை'—பெண்களுடைய நெஞ்சு ஊடலை மறந்து வந்து பொருந்துமபடி பாடுகிற பாட்டு

537 இ நயங்கள் பின்னும செய்வளவில் —தி. நெ. 22
அ வண்டு இன்னிசை முரல் —கலி. 3. 1. 2

விள—நயங்கள்-நீச பாஷணங்களைப் பண்ணிலேயிட்டு நுணுங் குமளவில நமமுடைய மஹா விச்வாஸம் போலே யாயிறறு அவ னுடைய மஹா விசவாஸமிருக்கிறபடி. பண்ணின ப்ரபத்தி விபரீத பலமானலும் அததையொழிய கதியற்றிருக்குமாபோலே தான நுணுங்கின பண் பலித்ததிலலை எனறு விடாதே, பினனையும் அத்தையே நுணுங்கினன் எனகை.

வணடு—பிராட்டியும் தானுமான சேர்த்தியிலே ப்ரணய கலஹம மாருதே செலலுமாப்போலே யாயதது, அஙகுததைத் திர் யக்குகளுடைய யாத்ரையும. மலையின் பர்யந்ததில நெருங்கப் பட்டிருந்துள்ள மாதவிப பந்தலிலே மதுபானம் பண்ண விழுந்த வணடுகளானவை, தனனில தான ப்ரணய ரோஷததாலே "நீ நான" எனன, அவவளவிலே பேடையானது "இனி நீ ஜீவிககும் படியெலலாம நான காணகிறேன" எனறு பரதிஜ்ஞை பண்ணி, மாதவியிலே செறியப பூதத பூவிலே புககொளிததது. அத்தை யொழிய அரை க்ஷணம ஜீவிக்க மாட்டாமையாலே சேவல நோவு பட்டு எலலா ஸாதநஙகளையும அநுட்டிததது அவறறிலே ஒன்றிறே "இனனிசை முரலவது"—அது வணடு, இவனு தெயவு வணடு (9-9-4) இறே.

538 இ நாணினர் போல் —தி. நெ. 22
அ நாணி —நம் 5 8 5

விள—நாணினா போல -அவர் என் முகத்தைப பார்த்தவிடத் தில அவர் நுணுங்கின பண்ணிலே அகவாய் அழிந்திருக்கச் செய் தே, பொரிபுறந்தடவி நான அழிந்தமை அவாக்குத தெரியாதபடி அவிக்ருதையாயிருந்தேன் அத்தைக் கண்டு லஜஜை பிறந்தது. "சரமோபாயத்தை யநுட்டிததோம அது நிஷ்பலமாயிற்று" என்று லஜ்ஜையிலேயிழிந்தார் பரபந்நர், தனனைலபிக்கைக்கு அழுவன தொழுவனில பட்ட பாடடையெல்லாம் அபிமத விஷயத்தைக குறித்துத் தான பட்டபடி.

நாணி அழுவன், தொழுவன-பாலர் செய்வதையும செய்யா நின்றேன்-வேதாந்தஜ்ஞாநமுடையாா செய்வதையும் செயதேன. நாணி —அங்கு வந்து தோற்றக் காணுமையாலே "ஆசைப்பட்டு அழகிதாக உண்டோம்" என்று லஜ்ஜித்துக கவிழ்தலையிட்டிருப்பன.

கலியன பாசுரத்தில பகவானுடைய நாணம கூறபபட்டது.

ஆழ்வார் பாசுரததில பகதனுடைய நாணம் கூறப்பட்டது.

539 இ ஆராயா நோககா —கலி. தி. நெ. 22
அ ஆலியா அழையா —குல. 3 2

விள.—ஆராயா-ஆராய்ந்து, நோக்கா-நோககி என்றபடி.

ஆலியா—ஆலித்து, அழையா-அழைத்து எனறபடி- செயயா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்த கால வினையெசசம என்பர்.

540 இ இங்கே —தி. நெ. 23
அ இங்கே —தி. நெ. 21

விள—இங்கே-நான வழிபறியுண்ட தேசமிது எனகிருள்-நானவழி பறிகக வந்து வழிபறியுணடேன எனகிருள். "இங்கே இருவராய் வந்தார்" எனறு நான் நிதியெடுதத தேசமிது என்ருள் அங்கு. பறி கொடுத்த தேசமிது எனகிருள் இங்கு. இங்கே-என்று திருமணங கொலலையைக காட்டுகிருள். "இதுவோ திருவரசு - இதுவோ திருமணங் கொல்லை-எட்டெழுத்தும் பறித்தவிடம்" எனறுநினற திறே.

541 இ என் ஒளிவளையும் மாநிறமும் — தி. நெ. 23
அ என் உயிர் —நம். 9. 9. 3

விள —என் ஒளிவளை-நோவை விளைவிததுக்கு மேலே நோவுககு ஆசவாஸகரமாயிருககுமததையும் கொண்டு போனுர். என—"மதீயம்ச நிகிலம" என்றும "தவைவ" எனறும் ஸ்வரூபயா தாத்ம்யஜ்ஞாநத்தை யுடையவிவள தேஹாத்மாபிமானிகளைப் போலே சொல்லக கடவளோ எனனில, ஸம்ச்லேஷ தசையில "இதொருவளையிருந்தபடியென், சோததியால் வந்த ஒளியிருந்தபடியென், வடிவில் நிறமிருந்தபடியென" எனறு கொணடாடுமவையாகையாலே சொலலுகிருள். அவனுக்கு ஆதரணீயமானவை அவவழியாலே தனக்குமாதரணீயமாயிருக்கையாலே "எனனது" எனனலாமிறே.

என உயிர்—ஆத்மச்லாகை வாராதோ எனனில, வாராதிறே. அவன சேர்ததியழகு சொல்லி வாய் வெருவுகிருனிறே-அது தனனைத் தான் கேட்டிருக்கையாலே "என்னுயிர்" என்றும் "என் இணைமுலை" என்றும் சொல்லலாமிறே. இவ்விஷயம் கீழே (பக்கம் 182) உக்தம்.

542 இ நமமூர் —தி நெ. 23
அ நந்தகோபனுடைய கோயில் —திருப்பாவை 16
அ உன் கோயில் —திருபபாவை 23
அ கண்ணன் முறறம் —பெரியாழ்வார் 1. 1. 1

விள—நம்மூர்—நம்மூா-நமக்குதேசம. எனககு தேசமெனனில் "பகதாநாம்" எனறது வயாஹ்ருதமாம். உனக்கு தேசமெனனில்-தன் பாரதந்த்ர்யத்தோடு சேராமையாலே அவள் "உன்னையொழிய எனககொரு தேசமாவதென்"எனனும. இரண்டு தலைக்கும் ஸ்வரூப ஹாநியாகையாலே "நம்மூர்" என்கிருா.

இருவா ஸததையையும் உண்டாக்கும தேசமிது காண் என்னை ப்ரணயியாககி உன்னை ப்ரணயிநியாக்கும் தேசமெனகை. திரு மந்த்ரம் போலே இருவர்க்கும் பொதுவான ஊா. இருவரும் விஷயார்த்திகளாகையாலே இருவர்ககும் தேசமிதுவிறே.

நந்தகோபனுடைய கோயில—க்ருஷ்ணனுகப்பது பாரதந்த்ரய மாகையாலே ஸ்ரீ வைகுணடத்திலிழவு தீர ஸ்ரீ நந்தகோபர்க்குப் பிள்ளையாய் "நந்தகோபன் மகன" என்று அவரையிட்டுத் தனனைச்

சொலலுமபடி தான பரதந்த்ரனுய க்ருதாாத்தனை விடமாகை யாலே, அவாஅபிமாநத்திலே இவன ஒதுங்கினுன் என்னுமிடம் தோறற 'கருஷணனுடைய கோயில'எனுதே 'நந்தகோபனுடைய கோயில'' எனகிறது ''தயரதற்கு மகன்'' எனறருளிச் செய்தாரிறே நம்மாழ்வாரும் இது ஈச்வரனுடைய பாரதந்த்ாயம.

உனகோயில—''நந்த கோபனுடைய கோயில'' எனருர்கள் கீழே-இங்கே ''உன கோயில'' எனகிருர்கள். வாஸபூமியொன்ருய அது இருவர்கும் பொதுவாயாய்த் திருபபது இவன வந்திருககும் கோயிலுககு சேஷசேஷிகளுடைய பராதாந்யம் கொள்ளக கடவ திறே. பரணவம போலவும் ஹ்ருதய கமலம போலவும ராஸ மண்டலம போலவும அர்ஜுநரதம போலவும ''திருவரஙகம் நமமூா'' 'இதுவன்றே எழிலாலி' எனனக்கடவதிறே.

பெரியாழவாா ''கண்ணன முறறம, என்றருளிச் செய்தார். கருஷ்ணன் அவதரிதத போதே கருஹநிாவாஹகன் பிள்ளையாக ஸ்ரீ நந்தகோபா நினைததிருககையாலே கணணனுடைய முற்றம் என கிறது—இஃது பரஸபரம ஏற்பட்ட பரிமாற்றம இருககுமபடி. இளைய பெருமாள் பெருமாளைத தந்தையாக அபிமாநிகக, பெரு மாளும இளைய பெருமாளைத தந்தையாக அபிமாநித்தாரிறே. ''த்வயா புதரேண தாமாதமா ந ஸம்வருத்த பிதா மம ''எனருரிறே பெருமாள அவவோபாதி நந்தகோபனும கணணனும் தந்தாமைப் பரதந்த்ரராக நினைக்குமபடி ப்ரணவம உபய பரதாநமிறே-சாபத ப்ராதாந்யம் ஜீவனுககும், ஆாததப்ராதாநயம் பரனுக்குமிறே. இதையே பரணவாாததமாக நம பெரியோர் கூறுகிருர்கள்

அதே போலத் ''திருவரங்கம் நமமூா'' என்கிறது—''ப்ரபதயே ப்ரணவாகாரம் . ரங்கம'' எனனக் கடவதிறே.

543 இ சங்கிவை நில்லா —தி மெ. 24
அ கழல்வளையே யாக்கினரே —நாச் தி. 11. 2
அ வெள்வளை மேகலை கழன்று வீழ —நம். 10. 3. 7

விள — சங்கிவை - தாம் போகையுனறிககே, தாம போனுல ஆசவாஸ ஹேதுவாயிருக்குமவையும் எனக்குத் துணையாகாதபடி காண பணணிபபோயிற்று அவன போன போதே ஆற்ருமை குடி புகுந்தது. கையில வளையைப் பாாத்தாள். வளை அவனுக்கு முனனே போய் நினறது அவன போனுலும் அவன் போகோபகரணங்கள கிடந்ததாகில அத்தைப்பாாத்து தரிககலாமிறே. அது கையின் கார்

ச்!!ததாலே வந்ததோ'' எனறு மறறைககையைப பாாததாள இரு கையில சங்கிவை நிலலா இவை-நிலலா-அவன நிலலாதொழிந் தால இவையும நிலலாதொழிய வேணுமோ? சேஷியாகையாலே அவன் போகிருன எனககு சேஷமான இவையும போகவேணுமோ? சேதனுகையாலே இததலேயிலே ஒரு குறை கணடு போகலாம அவனுககு, அசேதநமானவிவையும போக வேணுமோ? வந்து கலந் தவனுகையாலே போகிருன அவன ஸஹஜமான விவையும போக வேணுமோ? நம கைக்கு அடஙகாதவனுகையாலே போனுன அவன-நம கைககு அடங்கின இவையும போகவேணுமோ?

கழலவளே - எழில கொணடார் எனறு, அவாககு இததை எங ஙனே நாம் குறறமாகச் சொலலுமபடி? பரணயித்வததில ஏதேனும தப்ப நினருராகிலன்ரே நம்மால் அவர்ககுக குறறம சொலலலா வது. ஏககணடரானவாககு நாம் எனன குற்றம் சொலலுவது. அவா பிரிந்தாலும கழலாதபடி திண்ணிய வளே தேடியிட்டோமா ஞேம் நாம. அவர் இதினுடைய நாமததை மெய்யாக்கினுர். கழல வளே எனறது வெள்வளே எனனுமாபபோலே வளேககுப போ. ''ந நாமத.கேவலம, அாத்ததோsபி'' இதிந்யாயேந யோகரூடமாக்கி னுா கழலும வளே-கழல வளேயாககினா எனறபடி.

வெள்வளே-சங்குவளே-விரஹகாச்யத்தாலே வெள வளேகளும மேகலேகளும கழனறுவிடுமபடியாயிறறு அபபடிக காணும உடம்பு க்ருசமானபடி ஸவாபாவிக ஸத்ரீதவம உடைய ஆணடாளுககும நாயிகாபாவம கொணட ஆழவார்களுககும பகவத்விரஹததில திரு மேனி இளேப்பதும வளே கழலுவதும ஸமாநம் மணிவலலிப பேசசு வந்தேறியுமனறு.

544 இ உலகுணட பெருவாயர் —தி. நெ. 24
அ கடல வண்ணா —தி. நெ. 11

விள—உலகு-இத்தால ப்ரளயாபதஸகளேச் சொலலுகிறதனறு வந்து கலந்தான் சகரவாததி திருமகனுகையாலே, ததஸ்வபாவத தைப பறறச சொலலுகிறது. பரளய காலததிலே ஜகததுககுத தமமையொழியச் செலலாதாப போலே காண எனனேடு கலககவரு கிறபோது அவா வந்தபடியென்கை

கடல வணணர்—இபபததாலே பெரிய பெருமாள் கூறப்படு கிருா. இஙகு கடலின் ஸவபாவத்தைச சொலலுகிறதனறு-நிறத தைச சொலலுகிறது-மாகடலுருவம் என்றவிடத்தில கடலின ஸ்வ பாவததைச சொல்லுகிறது எனபா நம பூர்வாகள்.

545 இ மின்னிலங்கு .. —தி. நெ. 25
அ கார்வண்ணம் —தி. நெ. 18

விள·—மின-''கார்வண்ணம திருமேனி'' எனறும், ''கருமுகிலே ஒப்பர்'' என்றும் ஔதாாயததையும் சரம ஹாதையையும பற்றச் சொலலிற்று கீழ் இஙகு அநபிபவநீயதையைப் பற்றச சொல்லு கிறது. ஆனுலும வடிவுக்கு நிறம் அதுவனரூ எனனில, காள மேகத்தை அருண கிரணத்தாலே வழிய வட்டிஞப் போலே திரு வாழியாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு திருமேனியெங்குமொாககப பரவியிருககையாலே சொல்லுகிறது ''வடிவாா சோதி வலததுறை யும் சுடராழி'' எனனக் கடவதிறே ''ஒரு கையிற சஙகு ஒருகை மறருழியேந்தி'' என்ருரிறே கீழே ''தமஸ பரமோ தாதா சங்க சகர கதாதர '' என்ற பெரிய மேனமையைக காட்டினபடி கிட்டின போது ''பெரு வயிறற கருமுகிலே'' எனருள், பேர நினறவாறே பள பளத்துத் தோற்றுகிறபடி.

546 இ எனநலனும் கலி. தி. நெ. 25
அ நலங்கொள் நாதன —நம். 1. 8. 6

விள— எனநலம-ஸாவஸவதாநம பணணுவாரைப போலே வந்து ஸாவஸவாபஹாரம் பணணிஞன எனகிருள. நலனும நிறை வும சிநதையும வளையும கொணடு எனனையாளும கொண்டான். என ஸாவஸவததையும அபஹரித்துககொணடு போகையனறிககே சுமையாளும நானே யாக வேணுமோ? ஒருவனகததே புக்கு நேராக வொடுககி அவன தலையிலே சுமையை வைததுக கொண்டு போமா போலே

இப்படிக் கலியன விஸதரமாக அருளிச் செய்த அாததததை ஆழவார் ''நலங்கொள் நாதன'' எனறு சுருஙக வருளிச் செய துள்ளாரிறே.

547 இ அறுகால சிறுவண்டே —கலி. தி. நெ 26
அ நுமகால்கள் எனதலைமேல கெழுமீரோ நுமரோடே
—நம். 9. 7. 1

விள — அறுகால சிறுவணடே - ''தவிபாத்தாயிருததல, சதுஷ பாததாயிருத்தல செயகையனறியே, கமநஸாதநமான காலகள் ஆறுணடாகபபெற்றேன என்கிருள'' எனறு பூர்வாகள நிர்வாஹம். ''வுணடுககு கமநஸாதநம் சிறகாகையாலும, மேலே 'தொழுதேன'

என்கையாலும, என் தலையிலே வைககைககு ஆறு காலுண்டாகப் பெற்றேன் எனகிருள்'' எனறு பட்டர் அருளிசசெய்வர் ''தத்துவனை வரக் கூகிற்றியாகில தலையலலால் கைம்மாறிலேனே'' எனறருளிச் செய்தாரிறே நாச்சியார்.

நும் கால்கள் - அவற்றின் காலாகில் இவள் தலையிலேயிருக்கக் கண்டன. இவள் தலையாகில அவற்றின் கால் வைக்கக் கண்டிருந் தது. இரண்டும் பரார்த்தமாயிருந்தபடி

நுமரோடே-ஸபரிகரமாக ''ஸபுத் பௌதர ஸகண '' எனனுமா போலே-ஆசார்யவத் ஆசார்ய புத்ரே வருத்தி என்னககடவதிறே ''நுங்கால் பைங்கானம் என்று ப்ரஹ்மரதம் பண்ணி'' எனறு ஆசார்ய ஹ்ருதயம் கூறுகிறது

548 இ ஓர்மாது —கலி தி நெ 26
அ ஒருத்தி —நம் 1. 4. 3
அ ஒருத்தி —நம். 6 1 4

விள — ஓர் மாது - போ சொலல வேண்டா. ஒருத்தி எனன அமையும், தாமேயறிவா ''ஒரு காடடிலே ஒரு மான் அம்பு பட்டுக் கிடந்து துடியாநினறது எனருல எய்தவன அறியுமிறே அதவா ''ஓா மாது'' - அத்விதீயையாயிருபபாள் ஒருத்தி எனறு சொல்லுங் கோள் என்கிருள். அத்விதீயையான மாது என்றபோதேயறியும்- ஸம்ஸாரிகளுக்கும் கூட்டனறியே, முகதருககும் கூட்டனறியே, முமு க்ஷுககளுக்கும் கூட்டன்றியே ''பிறந்திட்டாள்'' எனனுமபடியிறே யிருப்பது.

ஒருத்தி - ஸம்ஸார விபூதியிலுள்ளாள் இவளொருத்தியுமிறே. ஸம்ஸாரிகள் புறம்பே அன்யபரர். நிதய ஸூரிகளுககு விச்லேஷ மிலலை. மற்றையாழ்வாரகள் இவருககு அவயவமாயிருப்பர்கள்- வைகலபூங்கழிவாய் எனனும் திருவணவண்டூர்ப்பதிகத்திலும ஆழ வார் தன்னை ஒருத்தி என்றே நிர்தேசித்தாரிறே

549 இ இயம்பிக் காணே —கலி. தி. நெ. 26
அ பவளவாயனைக் கண்டு —நம். 9. 7. 7

விள—இயம்பிக காண - காணே'- நீயிவ்வளவும் சொன்ன போதே அவன் உன்னை ஸதகரிககும ஸத்காரமெலலாம் காண வன்றோ புகுகிருய். ''தாமத பரிரக்ஷிதா '' எனபது ''ஏஷஸர்வஸ்

வபூதஸ்து பரிஷ்வங்க '' என்று தழுவிக் கொள்வதாகவனஜே புகு கிருன. காணே-நான் காணப் பெருத வடிவையன்ருே நீ காணப் புகுகிருய் என்றவுமாம்.

பவளவாயனைக கண்டு-அந்நோக்கையும் முறுவலேயும் காண் கையாலே-உங்களுக்கு என்னிற் காட்டில பேறு முற்பட்டிறேயிருக் கிறது.

இப்படி தூது சென்ருாசிறப்புக கூறப்பட்டது

550 இ நாராய் —கலி. தி. நெ 27
அ தூயோமாய் வந்தோம் —திருப்பாவை 16

விள—நாராய்-நாராய என்ற போதை ஆர்த்தி இசையிலே யிறே தோற்றுவது.

தூயோமாய் வந்தோம்:—திருவடி திருவாழிமோதிரமும் தன் வடிவும் காட்டாதே மிடற்ருேசையைக் காட்டி விச்வஸிப்பித்தாற் போலே இவர்களும் தங்களார்த்தத்வநியைக காட்டுகிருர்கள்

551 இ பைங்கானமீதெல்லாம் உனதேயாக —தி நெ 27
அ பொன்னுலகாளீரோ —நம். 6. 8. 1

விள—பைங்கானம்-இது உபய விபூதிக்கும் உபலக்ஷணம் "பொன் னுலகு ஆளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ" எனனக் கடவதிறே அபி மதனைப் பிரிந்து கடகரைத் தேடித் திரிகிற இவள, கடிப்பிப்பார்க்கு உபய விபூதியையும் கொடுககிருளிறே, அவனே நினைத்திருந்த கனம கலந்த போது தனனையும் தனனுடைமையையும் இவளுக் காக்கா, பிரிந்த போது மாறுவாஜெரு புல்லியஜேடன்றே இவள் கலந்தது. தன அஸந்நிதியிலும் இவள் தான இப்படி உபய விபூதியையும் இஷ்ட விநியோகாாஹமாககும படியிறே, அவன் தன்னையும தனனுடைமையையும இவளுககாக்கி வைத்தபடி. சேர்பபாரிறே பக்ஷிகள்-அவர்கள் தான ஆசாாயர்கள்-அவர்களிறே கடகர்கள். கடகஸமாச்ரயணமிறே ஆரும் பதது ஸாரம்

ஆசார்யாதீநனிறே உபயவிபூதிமான. "தத்தே ரங்கீ நிஜமபி பதம் தேசிகாதேச காங்க்ஷீ" எனஞநின்றதிறே.

552 இ மீன் கவர்ந்து உண்ணத் தருவன்—கலி தி.நெ. 27
அ நிச்சல் பாலொடு மேவீரோ —நம், 6, 8 2

விள-மீன:-"யதந்ந: புருஷோ பவதி ததந்நா' தஸ்யதேவதா:" என்கிறபடியே தனக்கு ஸித்தித்த அம்சத்தைக் கொடுக்கலாவது அவனுககிறே-கடகர்கசு அவர்களுகந்தது தேடிககொடுககவேணும் என்கை "காதல எனமகன புகலிடம் காணேன் கண்டு நீ தருவாய் எனக்கு" எனறு அபேக்ஷித்த மாதவததோனுக்கு அவன புத்திரனை ஓதுவித்த தக்கணையாக கொடுத்தானிறே ஸ்ரீக்ருஷ்ணன

நிச்சல பாலொடு மேவீரோ-"உணணும் சோறு பருகுநீர் தினனும் வெறறிலையும எலலாம் கண்ணன்" என்றிருக்கக்கடவ இவள், இவை உகப்பது தேடியிடுகிருளிறே. இத்தால் சொலலிற் ருயிற்று என எனனில, பகவத் விஷயத்தில் உபகாரகராயிருப பார்க்கு, "உண்பதில ஒருகை பகுந்திட்டோமாகில் செய்யலாவ துண்டோ" எனறு கைவாஙகுமதல்ல-அவாகள் விரும்பினவையே தேடியிடவேனும் எனனுமிடம சொலலிறறு. "யதந்ந, புருஷோ பவதி" எனனலாவது அவன் பக்கல.

இவவிஷயம் கீழே (பககம் 170, 171) உக்தம்.

553 இ செங்கால மட நாராய் —தி. நெ. 27

இ தெனனிலங்கையரண் சிதறி —தி. நெ 28

அ வைகல் பூங்கழிவாய் நம். 6. 1

அ மின்னிடை மடவார்கள் —நம், 6. 2

விள—நமமாழ்வாா "வைகல பூங்கழிவாயிலே தூத பரேஷணம் பண்ணி அனந்தரம் அவன வந்து முகம காட்டக் காணுமையாலே பரணய ரோஷம தலையெடுதது ஊடினுற் போலே இவளும செங் கால மடநாராய எனறு தூதுவிட்டுத் தெனனிலங்கை எனறு ஊடு கிருள். தூதபரேஷணம் பணணுமபடியான ஆறருமைககவவருகே ஒரு தசா விசேஷமிறே ப்ரணயரோஷமாகிறது. நமமாழவாருடைய மின்னிடை பதிகமும, குலசேகரப பெருமாளுடைய ஏாமலாபபதிக கமும கலியனுடைய காதிறகடிப்புபபதிகமும ஊடல பாசுரஙகளா கும் - அவவோபாதியிறே தெனனிலங்கை பாசுரம - "ஊடுதல காமத்திற்கு இனபம், அதறகு இன்பம கூடி முயஙகபபெறின" என்ருரிறே திருக்குறள்முடிவில திருவள்ளுவநாயனுா.

554 இ இன்பமெய்த —கீலி. தி. நெ. 28

அ மினனிடை...என்னுடைய பந்து —நம, 6. 2 1

விள — இனபமெயத—"க்ஷாம காலத்தில குடும்பியாயிருக்கு மவன குடுமபத்தினுடைய பசியும தன பசியும் பொறுக்கமாட்டா மையாலே ஸகுடும்பமாய ஆறறிலே புகககு முடியும" என்னுமா போலே, என அவயவங்களோடே கூட முடியககடவேன முடியக கடவேன எனனுமதனை "இனபமெயத" எனகிருள்—முடிகைதான பரமபத ஸததாநீயமாமபடியான ஆற்ருமையாலல

மினனிடை — எனனுடைய பந்து - முடியபபாககிருள எனறு சொல்லிறறு ஒனறுணடு-அது இபபததகிலே தோறறுகிறது. அவன் ஸந்நிதியிலே "எனனது" எனறு சொலலுகைக்கு மேற்பட்ட முடிவில்லேயிறே. "த்வயக்ஷரஸது பவேத் ம்ருத்யு" இறே.

555 இ அன்ருயர் —கலி. தி நெ 29
அ முனியே —நம் 10. 10

விள — அனருயர் - நமமாழவாரைப் போலே ப்ரணய ரோஷம நிலேநிற்கிலிறே அவன வநது முகங்காட்டுவது. அது செய்யாதே நடுவே எளிமைபபட்டுப பழைய பரகருதியிலே விழுநதார் விழுந்த விடத்திலும் தரித்திருககலாவது அவன வந்து முகமகாட்டினுலிறே அதிலலாமையாலே நமமாழவாருககு முனியே நானமுகனிற்பிறந்த பரமபக்தி இவாககுப பிறந்து, தமமுடைய அநந்யகதிதவத்தையும் ஸவதோஷ பூயஸதவததையும முனனிட்டு, "ப்ரணயியான நீ எனக்கு முகம காட்டதொழிவதே" என்று கூபபிடுகிருர்

நமமாழவாா முனியே நானமுகனில பரத்வததையும அவதாரத் தையும் பற்றிக் கூப்பிட்டாா. இவாக்குப் பராவஸ்த்தையும் அவ தாரமாகையாலே அவதாரத்தையும அாச்சாவதாரத்தையும் பற்றிக கூபபிடுகிருா

556 இ அலேகடலேக் கடைந்தடைத்த —தி. நெ 29
அ அது கடைந்து அடைத்து —நம். 8. 1. 5
அ மலேயதனுல் அணேகட்டி...அலேகடலேக் கடைந்து —குல 8. 8

விள — அலேகடலே - பிராட்டிககு உதவினபடியையருளிச செய செயகிருர். இவவிரண்டு அபதாநததிலும், பிராட்டியைலபிககைக காகக் கடலேக கடைந்தது-அவளுடைய தனிமையைத் தீாககைக காகக் கடலேயடைத்தது, அம்ருதப்ரதாநமும குடியிருப்புக் கொடுக

கையும ஆநுஷங்கிகமிறே அவனுடைய திருவுளளத்தையடியொற்றின ஆளவந்தார் ''யதர்த்தம் அம்போதிரமந்தி அபந்தி ச'' என்ருரிறே.

''அது கடைந்து அடைத்து'' எனற நமமாழவாா ஸ்ரீ ஸூகதியிறே இதற்கடி. ஸமுத்ரமதந பந்தநஙகளே மாற்றியநுபவித்தாரிறே குலசேகரப்பெருமாள.

557 இ அடிநாயேன் —கலி. தி. நெ 29
அதனில் பெரிய என்னவா —நம். 10, 10, 10

விள— அடிநாயேன்—அவனுடைய உத்காஷத்துககு அவதியிலலாதாபலோலேயிறே எனனுடைய நிகர்ஷததுக்கு அவதியிலலாதபடி. திறந்த வாசலெல்லாம் நுழைந்து திரிகையும், நுழைந்த வாசலெலலாம பரிபூதமாய்ப புறப்படுகையும், உடையவனே உகந்து தொடிலும ஸ்நாநம பண்ண வேண்டுமபடியான ஜனமத்திலே பிறநதவன். ஸமபந்தமே ஹேதுவாக நீ முகம பாாத்தல ஒழிதல் செயயுமதொழியப் புறமபு கதியிலலாதவன். ஆசரயண வேளேயோடு போக வேளேயோடு வாசியற ஆகிஞ்சனயமும ஸ்வதோஷக்யாபநமும் காணும இவருக்குள்ளது-''நாயேன வநதடைந்தேன'' எனருர் ஆசரயண வேளேயிலே-இங்கே ''அடிநாயேன்'' எனகிருர் இதிறே இவா தமமை நினேத்திருந்தபடி. தமககுண்டான நனமைகளடஙகலும போகோபகரணமாக நினேத திருககுமவரிறே.

நமமாழ்வார் ''அதனிற்பெரிய என்னவா'' என்று தலேககட்டிஞா. இவர் ''அடிநாயேன'' என்று தலேககடடிஞா. அதுககு ஹேது எனனெனனில, அவர்க்கு விரக்தி நைஸர்ககிகமாகையாலே பரேமத்தை விளேக்கையாயிற்று க்ருதயம. ஆகையாலே ''அதனிற பெரிய என்னவா'' எனனும்படிக்கீடாகப் பணணிஞன். இவா ''வெனறியே வேணடி வீழபொருட கிரஙகி வேற்கணூா கலவியே கருதி நினறவா நிலலா நெஞ்சினே''யுடையராய்ப போருகையாலே இவரை ''அடிநாயேன'' எனனப் பண்ணுகையாயிறறு க்ருதயம். ஆகையாலே இவரை ''அடிநாயேன் நினேந்திட்டேன்'' எனனப பண்ணிஞன்.

558 இ மின்னுமாமழை தவழும் மேகவண்ணு
—கலி. தி. நெ. 30
அ அரியை யயனே யரனே —நம். 10, 10, 11

விள:—மின்னுமாமழை-நம்மாழவார் "அயனரனென உலகழித் தமைத்துளனே" என்று ஜகதகாரணத்வததிலே உபகரமிதது 'அவாவறசசூழ் அரியை அயனை அரனே" என்று ஜகத்காரணத வததோடே தலைககட்டினார்—

இவர் "மணியுருவில் பூதமைந்தாய்" என்று வடிவிலே உபக்ர மித்து. 'மின்னுமாமழை தவழும'எனறு வடிவோடே தலைககட்டினார்.

இப்படியாயிற்று ஸ்ரீபராங்குச ஸ்ரீபரகாலர்களின் நிலை.

559 இ மானவேற் பரகாலன் —கலி. தி. நெ. 30
அ அவாவறச் சூழ்ந்தாயே – நம். 10. 10. 10

விள—மானவேல்-மங்கை வேந்தனார். மானவேற்பரகாலனார். பக்ஷிகள காலிலே விழுந்தவாககு அநிஷ்ட நிவருதத்யும இஷட பராபதியும ஏறபட்டபடி-திருமஙகைககு நிர்வாஹகராணா வேலெடுககவும க்ஷமராணா. கிஞசிதகரிக்கவும் பெறுரெனகை. அததலையில பரிவாலேயெடுதத வேலிறே.

எம்பெருமானைக் கண்ட போதே "என்னவாவறச் சூழ்ந்தாயே" என்ன சகதரலலாமையாலும, கீழிற்பாடடுப போலே இபபாடடில பலஹாநி தோறறியிராமையாலும, எமபெருமான திருமேனி வாஷுக வலாஹகம போலேயிருந்ததெனகையாலும, அயாவறும மராகளுககுத் தனனை புஜிக்கக் கொடுததுக கொணடிருககும்படியை சொல்லுகையாலும ,தாமே வேலெடுகக சகதராகையாலும, பரதி பக்ஷத்தை நிரஸிததபடியையருளிச செயகையாலும இபபடியுளள பேச்சுக்களெலலாவற்றாலும, தமமுடைய பலஹாநி போய தம முடைய வபேக்ஷிதம பெற்று த்ருப்தரானார் எனனுமிடம இபபாட்டிலே வ்யகதம. "எனனவாவறச் சூழ்ந்தாயே" எனறு ஸபஷட மாகக் கூறவும சக்தியற்ற ஸௌகுமாரரிறே கலியன்.

560 இ அருளாய் —தி. நெ. 30
அ அருளே —கலி. 1. 1. 4

விள — அருளாய் - "பாழியான ஆழியான் அருளே" எனறு உபக்ரமித்து "அருளாய்" எனறு நிகமிததாரிறே கலியன-திருமாலால் அருளப்பட்ட சடகோபனைப போலே இவரும அவனருளே

கொண்டு உஜ்ஜீவிக்குமவரிறே. "அருளென்னும் தண்டு" "அருளென்னும் ஒளவாள்" எனனக்கடவதிறே. முதலாய நலலானருளலலால பலலாரருளும் பழதிறே.

561 இ மேகவண்ணா —கலி தி. மொ. 30

அ சிறந்த பொழில் சூழ்குருகூர்ச் சடகோபன்

—நம். 5. 4. 11

விள — மேகவண்ணா - கீழிற்பாட்டிலே பரோக்ஷ நிர்தேசம பண்ணியிருக்க இஙகே அபரோக்ஷிதநுச் சொலலுகையால, வநது முகஙகாட்டினமை தோற்றுகிறது-அவனும ச்ரமஹரமான மேக ச்யாமமான வடிவைக்காட்ட இவரும் நிவருதத தாபரானா எனறபடி. இதிறே அவனுடைய ஆர்ததிஹரதவம்.

சிறந்த - இவர் குணாவிஷ்காரத்தாலே தரித்தவாறே திருநகரியும் தரிததபடி. விச்லேஷததில "அபிவருக்ஷா பரிமலாநா" எனறும ஸமச்லேஷததில் "அகால பலிநோ வருக்ஷா" எனறுமிறே இருப்பது. இபபடி ஆழ்வார்களுக்கு அவன ஆரததிஹரனனபடி

தாபத்ரயாதுரை: ஸ ஏவ ஜிஞ்ஞாஸ்ய: இறே.

சொற்றொடரொற்றுமை

பெரிய திருமொழி

562 இ இமயத்துள் —கலி. 1. 2. 1
அ இமயம் மேய —கலி. தி. கு. தா. 2

563 இ இளம் பிடிக்கருள் செய்யும் கலி. 1. 2. 5
அ பெருகுமதவேழம் — பூ. 75

564 இ முற்றமூற்று —கலி. 1. 3
அ கண்கள் சுழன்று —கலி. 6. 4

565 இ இருமி —கலி. 1. 3. 8
அ இருமி —கலி. 6. 4. 2

566 இ தானவன் —கலி. 1. 4 1
அ தானவன் —கலி. 2. 2. 2

567 இ வம்புலாம் கூந்தல் — கலி. 1. 6. 4
அ வம்புலாம் கூந்தல் கலி. 5. 4. 5

568 இ இருந்தமிழ்நூற்புலவன் —கலி. 1. 7. 10
அ இருந்தமிழ்நூல் இவைமொழிந்து —நம் 10. 6. 4

569 இ நோற்றேன்பல்பிறவி —கலி. 1. 9. 8
அ மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்து —நம். 2. 6. 8

570 இ கண்ணார் கடல் —கலி. 1. 10 1
அ கண்ணார் கடல் —கலி. 4. 7. 1

571 இ அரக்கர் —கலி. 1. 10. 2
அ அரக்கர் —நம். 7. 6. 8

572 இ தூணைப் —கலி. 1. 10. 5
அ அளந்திட்டதூணை —பெரியாழ்வார் - 1. 6. 9

573 இ திருவேங்கடமாமலைமேய கோணைகணையான் —கலி 1. 10. 5
அ பைந்த பாம்பணைபான் திருவேங்கடம் -நம 3.3.1

574 இ கோனாகிணையான் —கலி. 1. 10. 5
அ கோனாகிணையான —பெர. 63

575 இ என்னானை என்னப்பன் —கலி. 1. 10. 6
அ எனனானை என்னப்பன் – நம். 3. 9. 1

576 இ பொங்குபோதியும் பிண்டியும் —கலி 2. 1. 5.
அ புந்தியில் சமணர் புத்தர் —கலி. 9. 8. 9
அ வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியார் —கலி. 9.7.9
அ அறியார் சமணர் —நான். தி. 6

577 இ கோயில் கொண்டதனோடும் —கலி. 2. 1. 7
அ கோயில் கொண்டானதனோடும் —நம். 8. 6. 5

578 இ சேயன் அணியன் சிறியன் —கலி. 2. 1. 8
அ சேயன் என்னும்—கலி. 5. 4. 9
அ சேயன் அணியன் சிறியன் —நான். தி. 71
அ சேயனென்றும் – தி. நெ. 3

579 இ முனிவன் —கலி. 2. 2. 8
அ முனியே —நம். 10. 10. 1

580 இ கோற்றையில் கொண்டு —கலி. 2 3. 1
அ கொலலாமாக்கோல் —நம். 3. 2. 3

581 இ பெண்டிரும் எய்தி நூலிழப்ப —கலி. 2. 3. 6
அ அரக்கியர் ஆகம்புல்லென —கலி. 10. 9. 6

582 இ நறையூர்...நின்றானிருந்தான்...கலி. 2. 4. 1
அ வேங்கடமும்...நின்றான்...பெர. 77

583 இ பதிற்றைந்திரட்டி...கலி. 2. 4. 4
அ நூற்றுவரைமங்க. நர். 7. 3. 10
அ ஈரைம்பதின்மர்தாள்சாய –நம். 8. 5. 8

584 இ பெண்ணானை —கலி. 2. 5. 8
அ பெண்ணானை —கலி. 2. 6. 1
அ அதிபதியாகி —தி. ப. 5

585 இ அடியவர்கள் தம் அடியான் —கலி. 2. 6. 10
அ அருள் பெறுவார் அடியார் தம் அடியனேன் —
நம். 10. 6. 1

586 இ உன் மனத்தால் என்னினைத்திருந்தாய் -கலி 2.7 1
அ இவள் திறத்து என் சிந்தித்தாயே நம். 7 2. 4
அ நீயுகக்கும் நலலவர் —நம். 10 3. 8

587 இ துணை முலை சாந்து கொண்டணிபாள் —கலி. 2 7. 2
அ பூண்முலைமேல்சாந்தணிபாள் —கலி. 5. 5. 5

588 இ கண் துயில் மறந்தாள் —கலி 2 7. 5
அ கண் துயில் அறியாள் —நம். 7. 2. 1

589 இ திரிபுரம் மூன்று —கலி. 2. 8. 1
அ எங்கள் எம்மிறை —கலி. 9. 10. 1

590 இ செந்தமிழ்பாடுவார் —கலி 2. 8 2
அ இன்கவிபாடும் பரமகவிகள் —நம். 7. 9. 6

591 இ வஞ்சிமருங்குல் —கலி. 2. 8. 9
அ வஞ்சிமருங்குல் —கலி. 7. 5. 8

592 இ ஒன்றுபணித்ததுண்டு —கலி. 2. 8. 9 (நம:)
அ ஒன்று உரையீர் —நம். 6. 8. 10 (நம:)

593 இ காமருசீர்க்கவிகன்றி குன்று இன்னிசையால்
சொன்ன செஞ்சொல்மாலை —கலி 2. 8. 10
அ காமருசீர்க்கலிகன்றி குன்று இனனிசையால்
சொனன செஞ்சொல்மாலை —கலி. 9. 2. 10

594 இ உரந்தருமெல்லணை....கடலுள் வரந்தரும் —கலி.
2. 9 3
அ ஆழியான் அத்தியூரான் —பூ. 95

595 இ திருமாமகள் தன்னருளால் உலகில் தேர்மன்ன
ராகி —கலி. 2. 9 10
அ எண்மர்... திருமாலைக்கைதொழுவர் சென்று —
பொ. 52

596 இ வியன்கலையெண் தோளினுள் விளங்கு —கலி 2. 10. 6
அ கற்புடைய மடக்கன்னி காவல்பூண்ட – கலி. தி. நெ. 7

597 இ கருந்தண் மாகடல் —கலி 3. 1. 1
அ உவர்ககும கருங்கடல் நீருளளான —பே. 37
அ நீலக்கட லுள் நெடுஙகாலம் –பெரியாழ்வார் 2.6 6

598 இ ஆங்கு மாவலி வேள்வியில் இரந்து சென்று —கலி. 3. 1. 5
அ ஆங்கு மாவலி வேள்வியில் இரந்து சென்று —கலி 5. 3. 9

599 இ தவம் செய்ய வேண்டா —கலி. 3 2. 1.
அ பொருப்பிடை...நிற்கவும் சீர் வேண்டா —பே. 76

600 இ கவை நாஅரவு —கலி. 3. 2. 4
அ கவையில் மனத்து —நம் பெ. தி 43
அ கவையில் மனமின்றி —நம். 9. 8. 3

601 இ கௌவைக்களிறு — கலி. 3. 2. 7 (கௌவை)
அ கவ்வை எருவிட்டு —நம். 5. 3 4 (கவ்வை)

602 இ மூவாயிர நான் மறையாளர் —கலி. 3 2. 8
அ மனக்கொள்சீர் மூவாயிரவர் —நம். 8 4 6

603 இ காரார் புயற்கைக்கலிகன்றி —கலி 3. 2. 10
அ காரார் புயற்கைக் கலிகன்றி —கலி. 10. 5. 10

604 இ நெடுங்கண் குவளை காட்ட —கலி. 3 4. 5
அ கொங்கை கோங்கவைகாட்ட —கலி. 4. 2. 6
அ பனிசேர்முல்லை பல்லரும்ப —கலி 6. 7. 2
அ நெய்தல் குவளை கண் காட்ட —கலி 7. 5. 10
அ முழுநீலமுப ...மலரும் — கலி. 7. 9. 6
அ கொங்குபலி கருங்குவளை கண்ணாக – கலி 8. 3. 8
அ உயர்தாமரை...கண்ணுமேந்தும் —நம். 5. 9. 7

605 இ பிறை தங்குசடையானை வலத்தே வைத்து —3.4 9
அ அலர் மகட்கும் அரற்கும் கூறுக கலி. 3. 9. 8
அ வலத்தனன திரிபுரம் எரித்தவன நம். 1. 3. 9
அ ஏறனைப்பூவனை...நம். 2. 2. 3
அ திருவுடம்புவானசுடர் —நம். 2. 5. 2
அ புணாகரும அயனும் —நம். 2. 8. 3
அ ஏருளும் இறையோனும்...நம். 4. 8. 1
அ தாள தாமரையான தனதுந்தியான் —நம். 9.3.10

606 இ அருள்மாரி —கலி. 3. 4. 10
அ அருள்மாரி —கலி. 8. 6. 10

607 இ தென்னலி —கலி. 3. 5. 10
அ தெனஒலி —கலி. 11. 7. 3

608 இ கள்வனகொல் —கலி. 3. 7
அ நல்லதோர் தாமரை —பெரியாழ்வார் 3. 8

609 இ பருவாய்ககழுதுக்கிரங்காது —கலி. 3. 8. 6
அ சினத்த கழுதும் —கலி 8. 6. 8
அ கழுதை உதடாட்டம் —நம். 4. 6. 7

610 இ ஏழிசையும் கேள்விகளும் இயன்ற —கலி. 3. 9. 2
அ ஏழிசையும கேள்விகளும் இயன்ற —கலி. 3. 10. 2

611 இ அண்டமும் இவ்வலைகடலும —கலி. 3. 9. 3
அ அண்டமும் இவ்வலைகடலும் —கலி. 4. 1. 5

612 இ கலையிலங்கும் அகலல்குல் —கலி. 3. 9. 4
அ கலையிலங்கும் அகலல்குல் —கலி. 4. 4. 5

613 இ விளங்கனியையிளங்கன்று கொண்டு —கலி. 3 9.3
அ கன்று கொண்டு விளங்கனி —கலி. 9. 10. 7

614 இ ஓடாதவாளரியின் —கலி. 3. 10. 4
அ ஓடாதவாளரியின் —கலி. 4. 1. 7

615 இ கருதுமிடம் பொருதுபுனல் —கலி. 3. 10. 7
அ கருதுமிடம் பொருதுபுனல் —நம். 10. 6. 8

616 இ அண்ணல் சேவடிக்கீழ் அடைந்துய்ந்தவன —கலி 4. 2. 10

அ முகில் வண்ணன் அடியை அடைந்து அருள் சூடி யுயந்தவன —நம். 7. 2. 11.

617 இ திடவிசும்பெரி —கலி. 4. 3 3

அ திடவிசும்பெரி —நம். 1. 1. 7

618 இ வெஞ்சினகளிறும் வில்வலாடுமல்லும் —கலி. 4 3.7

அ விறபெருவிழவும் கஞ்சனும மல்லும —கலி 2 3 1

619 இ மடந்தை தனையிடந்து புலகி —கலி. 4. 4. 8

அ மடந்தை தனையிடந்து புல்கி —கலி. 7. 8. 4

620 இ ஊழிதொறும் ஊழிதொறும் —கலி. 4. 4. 9

அ ஊழிதொறும் ஊழிதொறும் —இயற்சாற்று

621 இ செவியும் மூக்கும் வாளிஞல் தடிந்த எந்தை —கலி 4. 5. 5

அ சூர்ப்பணகாவைச்செவியொடு மூக்கு —பெரியாழ்வார் 3. 9. 8

அ தங்கையை மூக்கும ...தடிந்த எம் தாசரதி — பெரியாழ்வார் 4. 7. 1

622 இ மாவும் —கலி. 4. 5. 6

அ மாவாகி —நம். 2. 8. 5

623 இ சங்கையும் துணிவும் பொய்யும் மெய்யும் —கலி. 4. 5. 8

அ பாவமும் அறமும் —கலி. 4. 5. 9

அ நல்குரவும் செலவும் நரகும் சுவர்கமும் —நம். 6. 3 1

624 இ தம்பி —கலி. 4. 6. 3

அ அவன் தம்பி —குல. 10. 7

625 இ வேங்கடம்மேய விளக்கே —கலி. 4. 7. 5

அ திருமூழிக் களத்து விளக்கே —கலி. 7. 1. 6

626 இ ஆஆஅடியானிவன் —கலி 4. 7. 9
அ ஆஆஅடியானிவன் —நம். 9. 8. 7

627 இ கவளயானை —கலி. 4. 8. 1
அ கவளயானை —கலி. 10. 3. 8

628 இ ஞாலமுற்றுமுண்டு —கலி 4. 8 6.
அ ஞாலமுறறுமுண்டு —பெரியாழ்வார். 3 7. 11

629 இ சிந்தை தன்னுள் —கலி 4. 9. 2
அ சிநதை தனனுள் —கலி. 4. 9. 9

630 இ மணணியின் தெனபால் —கலி. 4 10. 1
அ மண்ணித்தென் கரைமேல் —கலி. 4. 1. 1

631 இ விடிபகல் இரவென்றறிவரிதாய — கலி. 4. 10. 8
அ பகர் அல்லைப் பகல் செய் —நம். 6. 10. 9

632 இ பண்டுமுன் ஏனமாகி —கலி. 4. 10. 10
அ பண்டேனமாய் —கலி 7. 4. 6

633 இ புள்ளு பிள்ளைக் கிரைதேடும் —கலி. 5. 1. 2
அ புள்ளு பிளளைக் கிரைதேடி கலி. 7. 5. 4
அ இரைதேர் வணசிறு குருகே —நம். 1. 4 5

634 இ கற்பார் புரிசை —கலி 5. 1 4
அ கற்போர் புரிசை —கலி தி எ. கூ. 40

635 இ வண்டிசைபாட —கலி. 5. 1. 6
அ வண்டிசைபாடும் —கலி. 2. 10. 4
அ வரிவண்டிசைபாட —கலி. 7. 5. 9
அ வரிவண்டிசைபாட —கலி. 9. 6. 9

636 இ பரிமுகமாய் —கலி. 5. 3. 2
அ பரிமுகமாய் —கலி. 7. 8. 2

637 இ வையமுண்டாலிலைமேவும் —கலி. 5. 4. 2
அ ஆலமாமரத்தினிலைமேல் —அமலன். 9

638 இ அரக்கன் நகர் பாழ்பட...இடம் —கலி. 5 4. 4
அ செருவிலேயரக்கர்கோனைச்செற்ற...கோயில
திருமாலை 11

639 இ எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே என்றும் —கலி.
5. 5 5
அ எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே என்னும் —கலி
தி. நெ. 11
அ எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே என்றும —கலி.
தி. நெ. 18
அ எம்பெருமான் திருவரங்கமென்னும —கலி. 5. 5. 6

640 இ இப்பெண் பெற்றேன் —கலி. 5. 5. 7
அ பெண்ணைப்பெற்றேன் —கலி. தி. நெ. 12

641 இ சந்தோகன் பௌழியன் —கலி. 5 5. 9
அ சந்தோகா பௌழியா —கலி 7. 7. 2

642 இ ஆமருவி நிரைமேய்த்து அணியரங்கததம்மான்
கலி 5. 6 10
அ ஆமருவி நிரைமேய்த்த...அணியழுநதூர்...அம்மான்
தி. நெ. 26

643 இ வானவர்க்கும் முனிவர்க்கும் நல்கி —கலி. 5. 7 3
அ வானவர்க்கும் முனிவர்க்கும் நல்கி —கலி. 11. 4. 8

644 இ அறிதுயில் —கலி 5. 7. 6
அ அறிதுயில் —திருவாசிரியம் 1
அ அறிதுயில் —தி. எ. கூ. 44

645 இ மாழைமான் மடநோக்கி —கலி. 5 8. 1
அ மாழைமான் மடநோக்கி —கலி. 10. 2. 7

646 இ நின் சரணெனச்சரணய —கலி. 5. 8 4
அ நின் சரணெனச்சரணாய் —கலி. 5. 8 6

647 இ பாடல் பத்திவை பாடுமின் தொண்டீர்-கலி.5.8 10
அ பாடல் பத்திவை பாடுமின் தொண்டீர்-கலி 7.3.10

648 இ உகந்த சக்கரச் செல்வன் —கலி. 5 9. 5
அ உகந்த சக்கரச் செல்வன் —நம். 7. 6. 11

649 இ கண்ணியார் குறுங்கயிற்றுல் —கலி. 5. 9. 7
அ கண்ணிக் குறுங் கயிற்றுல் —கலி. 11 5 5

650 இ நைவளம் நவிற்று —கலி 5. 10 2
அ நைவளம் ஒன்றுராயா —கலி தி. நெ. 22
அ நுடங்கு கேள்வியிசை —நம். 3 4 6

651 இ வெம்பியெரி கானகம் —கலி. 5. 10. 6
அ வெயில் வறுத்த வெம்பால்மேல்—பெரியதிருமடல் 50

52 இ அமுதில் வரும் பெண்ணமுது —கலி. 6. 1 2
அ சீதக்கடலுள்ளமுது —பெரியாழ்வார். 1. 2. 1

653 இ அருளென்னும் ஒள்வாளுருவி —கலி 6. 2. 4
அ அருளென்னும் தண்டாலடித்து—நம் பெ. திரு. 26
அ அருளென்னும் ஒள்வாளுருவி —இரா. நூ. 93

654 இ முனனுணடவரே மாண்டார் என்று வந்தார்—கலி. 6 2. 5
அ வாழ்ந்தார் துஞ்சினுர் என்பதோர் சொல —கலி. 9. 7. 5

655 இ தென்னுடன் குடகொங்கன் சோழன்—கலி. 6 6.6
அ கொலலி காவலன் கூடல் நாயகன் கோழிக்கோன் —குல. 2. 10

656 இ ஓட்டந்து —கலி 6. 3. 3
அ ஓட்டந்து —கலி. 10. 4. 3
அ ஓட்டநது —கலி. 10. 4. 6
அ ஓட்டரா வந்து —நாச். தி. 4. 2

657 இ மெய்ம்மை சொல்லில் —கலி. 6. 6. 10
அ மெய்ம்மை சொல்லில —கலி. 7. 10. 10

658 இ ஆர்க்க —கலி. 6, 7. 4
அ ஆர்க்க —கலி. 2 10. 6

659 இ வாசநீர் —கலி. 6. 7. 9.
அ இலஙகமுது நீர் —கலி. 1. 5 8

660 இ தாளால் அளந்த பெருமானை-திருவேங்கடத்தானை —கலி 6 8. 1
அ தாள் பரபபி மண் தாவிய ாசனை —நம். 3, 3. 11

661 இ பெடையடர்த்த—இணையடியே —கலி 6. 9
அ உலகமுண்டபெருவாயா—உனபாதம் —நம். 6. 10

662 இ கிடந்த நம்பி—நறையூர் நெடுமாலை—கலி. 6.10 10
அ பொன்னிவர் மேனி—நாகையழகியாரை-கலி.9.2.10

663 இ கறவாமடநாகு தனகன்று உனளிஓற்போல்—கலி 7. 1. 1
அ தாய் நினைந்த கன்றே போல —கலி. 7. 3. 2

664 இ போகவொட்டேன் —கலி. 7-2-5, 6, 8
அ உன்னை நான் பிடித்தேன் —நம. 2 6. 1
அ போகவொட்டேன் —பெரியாழ்வார். 5. 3. 2

665 இ என்னெஞ்சத்துள்ளிருநது —கலி. 7. 2 7
அ என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து —நம். 10. 6. 4

666 இ அரஙகமாளி என்னுளி —கலி. 7. 3. 4
அ எனனையாளி அரங்கத்து —நான். தி. 30

667 இ யாழ் நரம்பில் பெற்றபாலை —கலி 7. 3 7
அ பண்ணில் நின்றதோர் பான்மை —கலி. 7. 10. 9
அ யாழ்பயில் நூல் நரம்பின் முதிர்சுவை —நம் 2 3 7

668 இ அரக்கன் நகர் பாழ்பட-மணிகுன றினை-போற்றி —கலி. 7. 3 9
அ இலங்கை பாழாளாகப் படை பொருதானுககுப் பலலாண்டு —தி. ப. 3

669 இ தொண்டர்கட்கவன் சொன்ன சொன்மாலை —கலி. 7. 3. 10
அ தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலை—நம். 9.4.9

670 இ தாள் தொழுவார் காண்மின என் தலைமேலாரே கலி. 7. 4. 1
அ நினைவார் என்றன் தலைமிசை மன்னுவாரே தி. கு. தா. 7

671 இ கண்சோர கலி 7. 4 (பாகவதவைபவம்)
அ நண்ணுத —கலி 2 6 (பாகவதவைபவம்)

672 இ காதொடு கொடிமூக்கன்றுடறுத்த கைத்தலத்தா —கலி. 7. 4. 3
அ அரக்கியை மூக்கீர்ந்தாயை —நம். 2. 3. 6
அ கொல்லையரக்கியை மூக்கரிந்திட்ட குமரனுர் — நாச். தி 10. 4
அ சூர்ப்பணகாவைச் செவியொடுமூக்கு அவள் ஆர்ககவரிந்தான் —பெரியாழ்வார். 3. 9. 8

673 இ **விண்ணவரில் பொலிகின்றுரே** —கலி 7. 4 3
அ **விண்ணுளாரிலும்** சீரியரே —நம். தி. வி. 79

674 இ போதோடு புனல் தூவும் புணணியரே —கலி 7 4 3
அ சூட்டுநன்மாலைகள .நீராட்டி நம். தி. வி. 21

675 இ பேராளன் பேரோதும் பெரியோர் —கலி.7. 4. 4
அ பேராளன் பேரோதும் பெண் —கலி தி. நெ. 20

676 இ தேராளும் வாளரக்கன் —கலி. 7 4. 4
அ தேராளும் வாளரக்கன —தி. நெ 20

677 இ வாமான் —கலி. 7. 4. 10
அ வாம்பரி —கலி. 5. 3. 4

678 இ ஒலிமாலைகொண்டு...பொன்னடிமேல் சூட்டுமின்— கலி. 7. 4. 10

அ இப்பத்தால் அடிசூட்டலாகும் அந்தாமமே — நம். 2 4. 11

679 இ தந்தை காலில் பெருவிலங்கு தாளவிழ —கலி. 7. 5. 1

அ தந்தை கால் விலங்கற —கலி. 8. 5. 1

680 இ பகலும் இரவும் தானேயாய் —கலி. 7. 5. 5
அ சுடராய் இருளாய் —நம். 6. 3. 3

681 இ பஞ்சியன்ன மெல்லடி —கலி. 7. 5. 8
அ பஞ்சியல் மெல்லடி —கலி. 3. 4. 4
அ பஞ்சியல மெல்லடி —கலி. 3. 7. 3

682 இ வரிவண்டிசைபாட, அன்னம் பெடையோடுட னுடும் —கலி. 7. 5. 9
அ மதுரமா வண்டுபாட மாமயிலாடு —அமலன் 4

683 இ சங்கமிடத்தானை தழலாழி வலத்தானை —கலி. 7. 6. 1
அ வலக்கையாழி இடக்கைச்சங்கம் —நம். 6 4. 9

684 இ செங்கமலத்தயனனையார் தென்னழுந்தை —கலி. 7. 6. 1
அ செங்கமலத்தயனனையமறையோர் காழிச்சீராம விண்ணகரம் —கலி. 3 4. 10

685 இ ஆவின் நறுநெய்யமர்ந்துண்ண - கலி. 7. 6. 4
அ ஆநெய் உண்டி —தி. ச வி 40

686 இ செஞ்சொல் நானமறையோர் தெனனழுந்தை— கலி. 7. 6. 5
அ செஞ்சொல நான்மறையோர் நாங்கை—கலி. 4 3.7

687 இ நரனே நாராயணனே —கலி. 7. 7. 4
அ நரநாரணனாய் —கலி. 10 6. 1
அ நாராயணா நரனே —நாச். தி, 2, 1

688 இ நினைலாவிலேன் காண —கலி. 7. 7. 4
அ நின்னலாவிலேன் காண —நம். 2. 3. 7

689 இ பரனே பவித்திரனே —கலி. 7. 7. 5
அ பரனே பவித்திரனே —நம். 2. 3. 7

690 இ தீவாய் நாகணை —கலி. 7. 7. 9
அ தீமுகத்து நாகணை —நாச். தி 11. 1

691 இ செஙகமலத்திருமகளும் புவியும்...அடிவருட —கலி 7. 8 1
அ வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மறறை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி —நம் 9. 2 10

692 இ பகலவன் மீதியங்காத —கலி. 7. 8. 7
அ இருசுடர் மீதினிலியங்கா —கலி. தி. எ. கூ

693 இ பந்தணைந்த மென் விரலாள் —கலி 7. 8 7
அ பந்தணைந்த மென் விரலாள் —கலி. 2. 2. 4

694 இ சிறுபுலியூர்...உள்ளும், எனதுள்ளத்துளும் —கலி. 7. 9. 1
அ திருக்கடித்தானமும் என்னுடைச் சிந்தையும —நம். 8. 6. 2

695 இ சிறுநோன்பியர் செஞ்சோற்றொடு கஞ்சி மருவி —கலி. 7. 9. 2
அ சமண் செய்து சோறு தண் தயிரினால் திரளை மிடற்றிடை —கலி. 2. 1 7

696 இ நரகத்திடை நணுகாவகை நாளும் எந்தாய் —கலி. 7. 9. 5
அ நரகத்தழுந்தாவகை நாளும் எந்தாய்—கலி 11 8.9

697 இ மலைமங்கை தன் பங்கனை பங்கில் வைத்துகந்தான் —கலி. 7. 10 3
அ பாவை இடப்பால் கொண்டான் பங்கத்தாய் — கலி. தி. ௯. 9

698 இ வடமாமலையுச்சியை —கலி. 7. 10. 3
அ திருவேங்கடத்தாயன் —நம். 3. 3 9

699 இ மூவரில் முன்னிய விருத்தனை —கலி. 7. 10. 7
அ தேவர்கட்கெல்லாம் விருதது — நம். 9. 4 6

700 இ கண்ணபுரத்தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ —
கலி 8. 1. 1.
அ திண்ணம் என்னிளமான் புகுமூர் திருகோளூரே
—நம. 6. 7. 1

701 இ கண்டவர் தம் மனம் வழங்கும் —கலி 8. 1. 9
அ கண்டவர் தம் மனம் வழங்கும் —குல. 8. 2

702 இ கண்டாள் என்று —கலி. 8 1. 10
அ அவர் புலம்பிய புலம்பலை —கலி. 8. 5. 10

703 இ வடவரை...கணபுரம் —கலி. 8 2. 6
அ வேஙகடம கணணபுர நகர் —நாச். தி. 4. 2

704 இ கணபுரம் தொழும் —கலி. 8. 2. 9
அ தொலைவில்வி மங்கலம தொழும் —நம். 6. 5. 1

705 இ முன்னெயிறேய்ந்தில —கலி 8 2. 9
அ வாயிற் பலலும் எழுந்தில —பெரியாழ்வார் 3. 7. 2
அ முலையோ முழுமுற்றும போந்தில — தி. வி. 60

706 இ நீர்மலிவையத்து நீடு நிற்பார்களே —கலி 8. 2. 10
அ நீடுலகத்துப் பிறவாரே —நம். 8 3. 11

707 இ வேத முதல்வன் விளங்கு புரிநூலன்— கலி. 8. 4. 2
அ வேதனை வெண்புரிநூலனை —தி. வி. 79

708 இ ஊரும் துஞ்சிற்று...கலி. 8. 5 2
அ சுழன்றிலங்கு வெங்கதிரோன் . மறைந்தான்—கலி
9. 4 6
அ ஊரெலலாம் துஞ்சி...நம். 5. 4. 1

709 இ புலம்பிய புலம்பல கலி. 8. 5. 10
அ புலம்பிய புலமபல் —குல. 7. 11

710 இ பிலததுப்புக்கொளிப்ப —கலி. 8. 6. 2
அ பிலம்புக்கொளிப்ப —நம். 7. 6. 8

711 இ தெனனிலங்கை செந்தீயுண்ண —கலி. 8. 6. 6
அ தென்னிலங்கைமுன்மலங்கச் செந்தீயொல்கி —
தி. நெ 20
அ தீமுற்றத தென்னிலங்கையூட்டினுன் —நம். 2 2.3
அ இலங்கைநகர்...சுடுவித்தானை —குல. 10. 6

712 இ தசக்ரீவற்கிளையோற்கு அரசை அருளி —கலி.
8. 6 7
அ கருத்துடைத்தம்பிக்கு —கலி. 4. 6. 3
அ அவன் தம்பிக்கு அரசு மீந்து —குல. 10. 7

713 இ விடையும் மதகரியும்...மடிவித்து —கலி. 8. 6. 8
அ தேனுகனும் களிறும் புள்ளும் உடன் மடிய —
நாச். தி. 14. 9

714 இ வியமுடை விடையினம் —கலி. 8. 7. (சந்தம்)
அ உயர்வற உயர்நலம் —நம். 1. 1. (சந்தம்)

715 இ அக்காரக்கனி —கலி. 8. 9. 4
அ அக்காரக்கனி —நம். 2. 9. 8
அ கன்னல் கனி —நம். 3. 6. 7
அ தேனிடைக் கரும்பினின் சாற்றை —கலி. தி. கு.8

716 இ மெள்ளத்துயின்ற —கலி. 8. 10. 7
அ பையத்துயின்ற —திருப்பாவை 2

717 இ பெருந்திசை யடங்கிட நிமிர்ந்தோன்—கலி. 9 1 5
அ பெருந்திசை யடங்கிட நிமிர்ந்தோன்—கலி. 9. 1. 8

718 இ ஒன்பதோடொன்றும் வல்லவர் —கலி. 9. 1. 10
அ ஒன்பதோடொன்றும் —கலி. 4. 3. 10
அ ஒன்பதோடொன்றும் வல்லவர் —பெரியாழ்வார்
4. 6. 10

719 இ மஞுசுயர் பொன்மலை மேலெழுநதமாமுகில் —கலி. 9 2 8
அ பொனமலையின மீமிசைக் கார்முகில —நம். 9, 2 6

720 இ இன்னிசையால சொன்ன செஞுசொல்மாலை —கலி. 9 2. 10
அ இன்னிசையால் சொன்ன செஞ்சொல் மாலை—கலி. 2. 8. 10

721 இ அருள் தந்தவா நமகரு —கலி 9. 4. 4
அ அருள் தந்தவா நமக்கு —கலி. 9. 4. 8
அ அருள் தந்தவா நமக்கு —கலி. 9. 4. 9

722 இ என்னலமைந்தும் முன்கொண்டு போன-கலி.9.5.1
அ என்னலனும் —கலி. தி. நெ. 25
அ நலஙகொள் நாதன் —நம். 1. 8. 6
அ எனனலங்கொளள சுடரை —நம். 5. 9. 5

723 இ என்னை உய்ததிடுமின் —கலி. 9. 5, 1
அ என்னை உயத்திடுமின் — நாச். தி. 12 1
அ ஒருப்படுத்திடுமின் —பெரியாழ்வார் 3. 7. 10

724 இ இவளும் ஓர் பெண் கொடியென்றிரங்கார் —கலி. 9 5. 1.
அ ஓர் பெண் கொடியை வதை செய்தார்-நாச்.தி. 8 9

725 இ என் கொங்கை மூத்திடுகின்றன —கலி. 9 5 9
அ என் முலையும்...முன்னிருந்து மூக்கின்று —பெரிய திருமடல். 91

726 இ என் கொங்கை ... வாளா— கலி. 9. 5. 9
அ என் முலையும் வாளா எனக்கே பொறையாகி — பெரிய திருமடல். 91

727 இ கூத்தர் இமையவர் கோன் —கலி. 9. 5. 9
அ இனவாயர் தலைவன் - இனத்தேவர் தலைவன் — நம். 5. 6. 6.

728 இ அவரொருவர் —கலி. 9. 6. 1
அ இவனொருவன் —கலி. 9. 5. 8
அ இருவர் அவர் —நம். 2. 8. 1

729 இ நாண் மலர் கொண்டு —கலி. 9. 6. 8
அ நாண் மலர் கொண்டு —பெரியாழ்வார். 5. 1. 6

730 இ தெள்ளியார் கைதொழும் தேவனூர் —கலி. 9. 7. 9
அ தெள்ளியார் பலர் கைதொழும் தேவனூர் —நாச். தி. 4. 1

731 இ இண்டையும புனலும் கொண்டு —கலி. 9. 8. 2
அ இண்டையாயின கொண்டு —கலி. 2 1. 3

732 இ மலர்க் குறிஞ்சியின் நறுந்தேன் —கலி. 9. 8. 2
அ மலர்க் குறிஞ்சியின் நறுந்தேன் —கலி. 9. 8. 4

733 இ பிரசம் வந்திழிதர —கலி. 9. 8. 2
அ பிரசம் ஈன்ற —கலி தி. கு. 8

734 இ புதமிகு விசும்பு —கலி. 9. 8. 8. (முற் குறைத்தல்)
அ புதம்...பொன்களே சிதற —கலி. 9. 10. 1 (முற் குறைத்தல்)
அ மனறலர் பொழிலநந்த புரநகர் —நம். 10. 2. 2 (கடைக் குறைத்தல)
அ குநதா —நம். 2. 6. 1 (இடைக் குறைத்தல்)
அ உரவிடை —நம். 1. 3. 1 (,,)
அ சங்கதைவாள் —நம். 8. 8. 1 (கடைக் குறைத்தல்)
அ வாலி தன தனக்கு —தி. ச. வி. 81 (,,)

735 இ பொன்னி சூழரங்கம —கலி. 9. 9. 2
அ பொன்னி சூழரங்கம் —தி. ச. வி. 55
அ பொன்னி சூழரங்கம —தி. ச. வி. 118

736 இ புள்ளின்வாய் பிளந்து —கலி 9 9. 7
அ புள்ளின்வாய் பிளந்து —கலி. 10. 5. 7
அ புள்ளின்வாய் பிளந்திட்டாய்-பெரியாழ்வார் 2 7.5
அ புள்ளின்வாய் பிளந்தான் —நாச். தி. 1. 2
அ புள்ளின்வாய் பிளந்தாய் —நம். 5. 7. 9

737 இ மாடக்கொடி மதிள்சூழ் —கலி. 9 9. 10
அ மாடக்கொடி மதிள் - நம் 8 2 4

738 இ வெள்ளியான் கரியான் —கலி. 9. 10. 3
அ சேயனென்னும் திரேதைக் கண —கலி. தி நெ 3

739 இ முதலினை மணியை மணி மாணிக்க வித்தினை —
கலி 10. 1. 8
அ மணியே முத்தமே என்றன மாணிக்கமே —நம.
தி. வி. 84

740 இ வெங்கதிரோன் தன் சிறுவா —கலி. 10. 2. 9
அ வெங்கதிரோன் சிறுவா —கலி. 10. 3 6

741 இ சோத்த நமபி —கலி. 10. 3. 1
அ சோத்தென —கலி. 9. 5 9
அ சோத்தென —கலி. 10. 5. 5
அ சோத்தம்பிரான் — கலி. 10. 7 8
அ சோத்தம்பிரான் —பெரியாழ்வார் 2 3. 4
அ சோததமபிரான் —பெரியாழ்வார் 2 3 5

742 இ என் அம்மம் சேமமுண்ணாயே —கலி. 10 4 1
அ அம்மமுண்ணத்துயிலெழாயே —பெரியாழவார்.
2. 2. 1
அ உனக்கஞ்சுவன அம்மமதரவே —பெரியாழ்வார்.
3 1. 1

743 இ ஒக்கலை மேலிருந்து — பெரியாழ்வார் 10. 4 4
அ ஒக்கலை மேலிருந்து —பெரியாழ்வார் 1. 4 4
அ ஒக்கலையானே —நம். 1 9. 4

744 இ விகிர்தா —கலி. 10. 4. 5
அ விகிர்தமாதர் —கலி. 3. 4. 5

745 இ கடைவெண்ணெய் —கலி. 10. 5. 1
அ கடைவெண்ணெய் —நம். 1. 3. 1

746 இ தாம் மோர் உருட்டி —கலி 10. 5. 3
அ மோரார் குடமுருட்டி —கலி. சி தி. மடல்

747 இ அடியேன முலே நெருடும் —கலி 10 5. 7
அ ஒரு முலேயை நெருடிக்கொண்டு—பெரியாழ்வார். 2. 2. 8

748 இ நமன் தமர் என் தமரை வினவப்பெறுவார் அலர் —கலி. 10. 6.5
அ நமன்... இறந்தகுற்றம் எண்ணவல்லனே — தி ச. வி. 116
அ கூற்றின் தமர்களும் குறுககில்லார் —நம். 10. 2. 1
அ நமன் தமரால ஆராயப்பட்டறியார் —பொ. 55

749 இ வயிற்றை நிறைப்பான் —கலி. 10. 6. 10
அ வயிறு பிள்ளே பரமன்று —கலி 10 7. 3

750 இ தானும் ஓர் கன்னியும் கீழையகத்துத்தயிர் கடைகின்ருன் —கலி. 10. 7. 1
அ கீழையகத்துத்தயிர் கடையக்கண்டு ஒல்லே நானும் கடைவன் —குல. 6. 2

751 இ மேலேயகதது —கலி. 10. 7. 2
அ மேலேயகதது —பெரியாழ்வார் 2 9. 5

752 இ பொய்ந்நம்பி—கலி. 10. 7. 4
அ ஆழிபபெருமானுர்—நம். 2. 1. 6

753 இ இலேக்குழலூதி —கலி. 10. 7. 6
அ இலேத்தடத் தகுழலூதி —கலி. 6. 6. 7

754 இ வயிறடித்து —கலி. 10. 7. 14
அ வயிறடித்து —சிறிய திருமடல்

755 இ உன்னைப்பெற்ற வயிறுடையேன்—கலி. 10 7. 13
அ இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள் —பெரியாழ்வார் —2. 2. 6

756 இ மருள்கொடுபாடி —கலி. 10. 8. 3
அ நைவளம் ஒன்றுராயா —தி. நெ. ∠2

757 இ தக்கார் பலர் தேவிமார் —கலி. 10. 8. 8
அ அழகியார்...தருவார் பலர் —நம். 6. 2. 6

758 இ அங்கோர் ஆய்ச்சி எல்லிப் பொழுதூடி - கலி. 10. 8 10
அ ஆயச்சிமார்கள் எல்லிப பொழுதினில் ஏமத்தூடி —குல 6 10

759 இ பழமொழியால் பணிந்துரைத்த —கலி. 10 9. 10
அ மூழை உப்பறியா தென்னும் மூதுரை — பெரியாழ்வார் 3. 7. 4

760 இ திருத்தாய செம்போத்தே —கலி. 10. 10. 1
அ குயிலே பவளவாயன் வரக்கூவாய் – நாச் தி. 5.1

761 இ மாவாயகீண்ட —கலி. 10 10. 3
அ மாவாய் பிளந்தானை —திருப்பாவை 8

762 இ குடந்தைக கிடந்தமால் —கலி. 10. 10. 8
சார்ங்கமுடைய அடிகள் —கலி. 10. 10. 9
தொண்டீர் பாடுமினோ —கலி. 10. 10. 10
அ சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுது —கலி. 1. 1. 7

763 இ இன்றுரென்றறியேன் —கலி. 10. 10. 9
அ மைப்படிமேனி —நம். தி. வி. 94

764 இ வென்ற வில்லியார் வீரமே —கலி 11. 1. 1
அ வென்ற விலலியார் வீரமே —கலி. 11. 1 6

765 இ அங்கோராளரியாய் —கலி. 11. 1. 5
அ அங்கோராளரியாய —கலி. 1. 7. 1

766 இ தோழியும் நானும் —கலி. 11. 2. 6
அ தோழியும் நானும் — நாச். தி. 3. 1

767 இ தோழியும் நானும் —கலி. 11. 2. 6
அ ஆயும் அமருலகும் —நம். 2. 1. 1

768 இ காமன் தனக்கு முறையல்லேன் —கலி. 11. 2. 7
அ காமற்கு என் கடவேன் —கலி. 10. 10. 7

769 இ மன்றில் மலிபுகழ் —கலி. 11. 2. 10
அ மன்றில் புகழ் —கலி. 11. 8. 10

770 இ செம்முகத்தகளிறு —கலி. 11. 4. 10
அ செம்முகத்தகளிறு —நம். 8. 10. 6

771 இ மானமருமென்னோக்கிவைதேவி —கலி. 11. 5. 1
அ மானமருமென்னோக்கிவைதேகி —பெரியாழ்வார் 3. 10. 5

772 இ எண்ணுதமானிடத்தை —கலி. 11. 6. 7
அ எண்ணுதேயிருப்பாரை —கலி. 2. 6 1

773 இ தேவரையும் அசுரரையும் திசைகளையும் —கலி. 11. 6. 10
அ தேவரையும் அசுரரையும் திசைகளையும்-குல. 8. 10

774 இ ஆகிலும் சொல்லுவன் —கலி. 11 8. 1
அ ஆகிலும் செப்புவன் —கலி. 11. 8. 2
அ ஆகிலும் சொல்லுவன் —நம். 3. 9. 1

775 இ மக்கள தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய் கொல்
—கலி. 11. 8 1
அ மக்கள் தோறறக்குழி தோறறுவிப்பாய் கொல்
—கலி. 11. 8. 2

776 இ ஆற்றஙகரை வாழ்மரம் போல அஞ்சுகின்றேன்
—கலி 11. 8. 1
அ நலிவான் இன்னம் எண்ணுகின்றாய் —நம். 7. 1. 1

திருக்குறுந்தாண்டகம்

777 இ கேட்கயானுற்றதுண்டு —தி. கு. தா. 4
அ சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு. பொ. 69

778 இ அரும்பெறலன்பு —தி. கு. தா 5
அ அரும்பெறலடிகள் —நம். 1. 3 1

779 இ செம்மையைக் கருமைதன்னை —தி. கு. தா. 7
அ முன்னை வண்ணம பாலின் வண்ணம் —கலி. 4 9 8

780 இ திருவினை —தி. கு தா. 8
அ திருவுக்கும் திருவாகிய —கலி. 7. 7. 1

781 இ எரிநினறுண்ணும கொள்ளி மேலெறும்பு போல—
தி கு. தா. 9
அ இருபாடெரி கொள்ளியினுள் எறும்பேபோல்
—கலி. 11. 8. 4

782 இ தெள்ளியீர் தேவர்க்கெல்லாம் தேவர் தி. கு. 9
அ தெள்ளியீர் தேவர்க்கும் தேவர் —கலி. 8. 2. 1

783 இ மருதிற நடநது —தி. கு. தா. 16
அ மருதிற நடந்து —கலி. 4. 5. 3

784 இ சொற்களென்னும் தூயமாமாலை கொண்டு
சூட்டுவன —தி. கு. தா. 16
அ இப்பத்தால அடி சூட்டலாகும் அந்தாமமே —நம்.
2. 4. 11
அ நறிய நன்மலர் நாடி நன் குருகூர்ச்சடகோபன்—
நம். 5. 5. 11

785 இ பிண்டியார் மண்டை —தி. கு. தா 19
அ சந்தார் தலை கொண்டு —கலி. 1. 5. 8
அ முடையடர்த்த சிரமேந்தி —கலி. 6. 9. 1

திருநெடுந்தாண்டகம்

786 இ புனலுருவாய் அனலுருவில் —தி. நெ. 1
அ கனலுருவா புனலுருவா —கலி 7. 9. 9

787 இ ஒருருவம் பொன்னுருவம் ஒன்று செநதீ—தி. நெ. 2
அ அரி அயன் அரன் என்னுமிவரை —நம். 1. 3 6

788 இ அந்தரததில் தேவர் —தி. நெ 4
அ அந்தரத்தில வாழும வானோர் —கலி. 2 2. 9

789 இ ஒண்மிதியில் ..ஒருகால் —தி. நெ. 5
அ ஓரடி வைத்து —கலி. 11. 3. 6
அ பாயோரடி வைத்து —நம. 6. 9. 6
அ கழல்தலம் ஒன்றே —தி. வி. 58
அ மாமுதலடிப் போது ஒன்று —திருவாசிரியம் 5
அ நின்றதோர் பாதம —பூ. 61

790 இ பாவை பேணுள —தி. நெ. 11
அ பாவை பேணுள் —கலி. 5. 5. 9

791 இ துணைமுலை —தி. நெ. 13
அ துணைமுலை —நம். 10. 3. 7

792 இ அப்பால் முதலாய் நின்ற ஆரமுதை அரங்கம் மேய —தி. நெ 14
அ அண்டர்கோன் அணியரங்கன்-அமலன் —10

793 இ குறுங்குடியுள் —தி. நெ. 14
அ ஆழியுள் —திருபபாவை 4

794 இ கணபுரத்து…வடதிருவேங்கடம் —தி. நெ. 16
அ காட்டில் வேங்கடம் கண்ணபுரநகர் —நாச்.தி. 4.2

795 இ துணைமுலைமேல் துளி சோரச் சோர்கின்றளே —தி. நெ. 16
அ துணைமுலைமேல் துளி சோரச் சோர்கின்றளே —தி. நெ. 13

796 இ கண்ணீர் அரும்ப —தி நெ 17
அ மழைக்கண் துளும்ப —நம். 4. 4. 10

797 இ பாரையுண்டு —தி. நெ. 20
அ பாரினையுண்டு —கலி. 4. 10. 5

798 இ கைவளையும் மேகலையும் —தி. நெ. 22
அ சுடர் வளையும் கலையும் —நம். 9. 7. 7

799 இ புள்ளுரும் கள்வா —தி. நெ. 23
அ புளளுரும் கள்வர் —நம் தி. வி.2 2

800 இ மாலுக்கு —தி. நெ. 27
அ மாலுக்கு —நம். 6. 6. 1
அ மாலாய்ப் பிறந்த நம்பி —நாச் தி. 14 3

801 இ நின்றனை —கிடந்தமாலை —தி. நெ. 29
அ மாமலை நின்றன் —அரங்கத்தரவினணையான் —அமலன். 3

திருமங்கையாழ்வார்

வ்ருச்சிகே க்ருத்திகா ஜாதம் சதுஷ்கவி சிகாமணிம் ।
ஷட் ப்ரபந்த க்ருதம் சார்ங்க மூர்த்திம் கலிஹமாச்ரயே ॥
பரகாலஹரிம்வந்தே ஹரிபாத குஹாசயம்
உன்மத்த ப்ரதிகூலேப கும்ப ஸம்பேத விப்ரமம்
நாத ப்ரஸப ஸந்த்ரஸ்த சைவ சாக்யாதி துர்த்விபம்
பரகால ம்ருகேந்த்ரம் த்வாம் ப்ரபத்யேऽச்யுத வந்திநம்

கங்கையில புனிதமாய் காவிரி நதி பல கால்களாகப் பரந்து பொன் கொழிக்கும் பெருமை கொண்ட சோழ மண்டலத்திலே திருமங்கையென்னும நாட்டிலே திருவாலி திருநகரி எனற திவ்ய தேசத்திற்கு மிக அருகிலுள்ள திருககுறையலூரிலே நானகாம் வருணத்தில கள்ளர் குடியிலே நள வருடத்தில கார்த்திகையில கார்த்திகை நாள் வியாழக்கிழமை திநம் சார்ங்கம் என்னும் விஷ்ணு தநுஸ்ஸின அம்சமாக அவதரித்தவர் திருமஙகையாழ்வார

இவர் எம்பெருமானிடமிருந்தே திருமந்த்ரோபதேசம பெற்ற தாலும அவனுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை ஸேவித்தமை யாலும் அவனுடைய திருவடியில் உள்ள கணையாழியைக் கழற்றும போது அவனுடைய தேனே மலரும் திருப்பாதத் தாமரையிலே வாய் வைததாலும் கலியன் அஜ்ஞான இருள் ஒழிந்து மயர்வற்ற மதிநலம உடையவராகி எம்பெருமானைப் பரிபூர்ணமாக அநு பவித்து, அவவநுபவம் வழிந்து வெளிபபட்ட திவ்ய ப்ரபந்தஙகளைப் பாட வல்லரானர் வாடினேன் வாடி தொடங்கி தம்மை உய்வித்த திருவெட்டெழுத்தின் பெருமையை "நான கண்டு கொண்டேன நாராயணாவென்னும் நாமம" என்று ஒருகால் சொன்னற போலே ஒன்பதின் கால கூறியநுபவித்தருளினர். திருவெட்டெழுத்தில உயிர்ப்பதம் நாராயண நாமம். பகவானுடைய ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யங்களுக்கு வாசகம் அந்த நாமம. ஸ்வாமித்வ ஸௌலப் யங்களுக்கு ப்ரகாசகம் அர்ச்சாவதாரம். அர்சசாவதாரமாக பகவான உகந்து எழுந்தருளியுள்ள திவ்ய தேசங்களில் திருப்பிரிதி தொடக்க மாகப் பலவற்றை மங்களாசாஸநம் செய்து உலகை வாழ்விததருளி னார் கலியன.

வாள் வலியால மந்திரம் கொண்டவர் கலியன்.
தென்னரங்கத்தைப் பொன்னரங்கமாக ஆக்கியவர் கலியன்.

மாறன பணித்த தமிழ மறைக்கு ஆறங்கங்கூற அவதரித்தவர் கலியன்.

திருக்குருகூர் நம்பியான ஆழ்வாரைத் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலுக்கு எழுந்தருள்வித்து திருவாய்மொழித் திருநாட்களை நடப்பித்தவா திருமங்கையாழ்வார்.

இதுவோ திருவரசு இதுவோ மணஙகொல்லை
இதுவோ எழிலாலி என்னுமூர்—இதுவோதான
வெடடும் கலியன் வெருட்டி நெடுமாலை
எட்டெழுத்தும் கொண்ட விடம்

வேலணைத்த மார்பும் விளங்கு திருவெட்டெழுத்தை
மாலுரைக்கத்தாழ்த்த வலச்செவியும்—காலணைத்த
தணடையும் வீரக்கழலும் தார்ககலியன் வாண்முகமும
கண்டு களிக்கும் எனகண்.

(மணவாள மாமுனிகள்)

திருமஙகையாழ்வாரருளிச் செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்கள் ஆறு பெரிய திருமொழி ஆயிரத்தெண்பத்து நான்கும், திருககுறுந் தாண்டகம இருபதும், திருவெழு கூற்றிருக்கையும, சிறிய திரு மடலும, பெரிய திருமடலும், திருநெடுந்தாண்டகம் முப்பதும ஆன பாசுரங்களாகும்.

இவரால மங்களா சாஸநம செய்யப்பட்ட திவ்ய தேசஙகள் 86 51 திவ்ய தேசங்கள் பெரிய திருமொழியில் பதிகம் பாடப் பெற்றவை. 23 திவ்ய தேசங்கள் பெரிய திருமொழியில் தனிப் பாடல மட்டும் பெற்றவை. 12 திவய தேசங்கள் பெரிய திருமொழி யிற் பிரிதான இவருடைய ப்ரபந்தங்களில தனிப்பாடல் பெற்றவை.

பேதை நெஞ்சே! இன்றைப் பெருமையறிந்திலையோ
ஏது பெருமை இன்றைக்கெனனெனனில்—ஓதுகின்றேன்
வாய்த்த புகழ் மங்கையாகோன மாநிலத்தில் வந்துதித்த
கார்த்திகையில் கார்த்திகை நாள் காண்

(உபதேச ரத்தினமாலை)

மாறன் பணித்த தமிழ மறைக்கு மங்கையர் கோன்
ஆறங்கம் கூறவவதரித்த—வீறுடைய
கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள் இன்றென்று காதலிப்பார்
வாய்த்த மலர்தாள்கள் நெஞ்சே வாழ்த்து.
(உபதேச ரத்தினமாலே)

கண்ணமங்கை நின்ருனே கலேபரவும தனியானேயைத
தண்டமிழ் செய்த நீலன்
(இராமாநுச நூற்றந்தாதி)

கலிமிக்க செந்நெல் கழனிக்குறையல் கலேப்பெருமான்
(இராமாநுச நூற்றந்தாதி)

கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம் லோகதிவாகரம்
யஸ்ய கோபி' ப்ரகாசாபி ஆவித்யம் நிஹதம் தம:
(திருக்கோட்டியூர் நம்பி)

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனே வாள்வலியால மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர் மானவேல
(எம்பெருமாஞர)

நெஞ்சுககிருள் கடிதீபம் அடங்கா நெடுமபிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம தமிழ நன்னூல் துறைகள்
அஞ்சுக்கிலக்கியம ஆரண சாரம பரசமயப்
பஞ்சுக்கு அனலினபொறி பரகாலன் பனுவல்களே
(ஆழ்வான)

கலியன் வடிவழகு

அணைத்த வேலும தொழுத கையும அழுந்திய திருநாமமும் ஓமென்ற வாயும் உயர்ந்த மூக்கும் குளிர்ந்த முகமும் பரந்தவிழியும் இருண்ட குழலும சுருண்ட வளேயமும் வடிந்த காதும அலர்ந்த காது காப்பும் தாழ்ந்த செவியும் சரிந்த கழுத்தும அகன்ற மார்பும் திரண்ட தோளும் நெளிந்த முதுகும் குவிந்த இடையும் அல்லிக கயிறும் அழுந்திய சீராவும்' தூக்கிய கருங்கோவையும் தொங்கலும் தனிமாலேயும் சாத்தின திருத்தண்டையும் சதிரான வீரக்கழலும் குந்தியிட்ட கணேக்காலும் குளிர வைத்த திருவடி மலரும் வாய்த்த மணங்கொலலேயும் வயலாலி மணவாளன் வாடினேன வாடி

வாழ்விததருளிய நீலககலிகனறி மருவலர்தம் உடல்துணிய வாள் வீசும் பரகாலன மங்கை மன்னனுன வடிவே.

(எமபெருமானுர்)

உறைகழித்த வாளையொத்த விழிமடந்தை மாதர்மேல்
உருகவைத்த மனமொழித்து உலகளந்த நம்பிமேல்
குறையைவைத்து மடலெடுத்த குறையலாளி திருமணங்
சொலலைதனனில் வழிபறித்த குற்றமற்ற செஙகையான
மறையுரைதத மந்திரத்தை மாலுரைக்க அவனமுனே
மடியொதுக்கி மனமடக்கி வாய்புதைத்து ஒன்னலார்
கறைகுளித்த வேலணைத்து நின்றவிந்த நிலைமைஎன
கண்ணைவிட்டகன்றிடாது கலியன ஆணை ஆணையே.

(மணவாள மாமுனிகள்)

ஆலிநாடடரசான கலியன தெய்வங்களுக்கரசான பகவானிடத்து மந்த்ரஙகளுக்கரசான திருவெடடெழுத்தைப் பறித்த விடமே அரசமரததடி

ஜித பாஹயஜிநாதி மணி ப்ரதிமா
அபி வைதிகயந்நிவ ரஙகபுரே
மணிமண்டப வப்ரகணுந் விததே
பரகாலகவி ப்ரணமேமஹி தாந்

வாழித் திருநாமங்கள்

பெரியாழ்வார் வாழித் திருநாமம்

ஆனியில ஸவாதி

நல்லதிருப்பல்லாண்டு நானமூனரேன் வாழியே
நானூறறறுபத்தொன்றும நமக்குரைத்தான வாழியே
சொல்லரிய வானிதனில் சோதி வந்தான் வாழியே
தொடை சூடிக் கொடுத்தவள் தம் தொழும் தமபபன் வாழியே
செல்வநம்பி தனனைப்போல சிறப்புற்ருன் வாழியே
சௌறு கிழியறுத்து மாலதெயவமெனருன வாழியே
வில்லிபுத்தூர் நகரத்தை விளக்கினுன வாழியே
வேதியர்கோன் பட்டாபிரான மேதிநியில் வாழியே,

ஆண்டாள் வாழித் திருநாமம்

திருவாடிப் பூரம

திருவாடிப் பூரத்தில செகததுதித்தாள் வாழியே
திருப்பாவை முபபதும செப்பினுள் வாழியே
பெரியாழ்வாா பெறறெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே
பெருமபூதுார் மாமுனிககுப் பினனுனுள் வாழியே
ஒருநூற்று நாற்பதது மூன்றுரைத்தாள வாழியே
உயா அரங்கற்கே கண்ணி உகந்தளித்தாள வாழியே
மருவாரும் திருமல்லி வளநாடி வாழியே
வண்புதுவை நகர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே.

குலசேகரப் பெருமாள் வாழித் திருநாமம்

மாசிப் புனாபூசம்

அஞ்சன மாமலைப் பிறவி ஆதரித்தோன வாழியே
அணியரங்கர் மணத்தூணை அடைந்துய்ந்தோன் வாழியே
வஞ்சி நகரந்தனனில் வாழவந்தோன் வாழியே
மாசிதனில் புனாபூசம் வந்துதித்தான வாழியே
அஞசலெனக் குடபபாம்பில அஙகையிட்டான் வாழியே
அநவரதம ராமகாதை அருளுமவன வாழியே
செஞசொல மொழி நூற்றஞ்சும் செப்பினன் வாழியே
சேரலர்கோன் செஙகமலத் திருவடிகள் வாழியே.

திருமழிசைப்பிரான் வாழித் திருநாமம்

தையில மகம

அனபுடன அந்தாதி தொணணூற்று ஆறுரைததான் வாழியே
அழகாரும் திருமழிசை அமர்ந்த பிரான வாழியே
இனபமிகு தையில மகததிங்குதிததான வாழியே
எழிறசந்த விருத்தம் நூறறிருபதீந்தான் வாழியே
முன்புகத்தில் வந்துதித்த முனிவனா வாழியே
முழுபபெருக்கில பொன்னியெதிா மிதந்த சொலலோன
வாழியே
நம்புவியில நாலாயிரததெழுநூறருள வாழியே
நங்கள் பத்திஸாரன் இருநறபதங்கள வாழியே.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வாழித்திருநாமம்

மார்கழியில் கேட்டை

மண்டங்குடியதனை வாழ்வித்தான் வாழியே
மார்கழியில் கேட்டைதனில் வந்துதித்தான் வாழியே
தெண்திரைசூழ் அரங்கரையே தெய்வமென்றான் வாழியே
திருமாலை ஒன்பதஞ்சும் செப்பினான் வாழியே
பண்டு திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பத்துரைத்தான் வாழியே
பாவையர்கள் கலவிதனைப் பழித்த செல்வன் வாழியே
தொண்டு செய்து துளவத்தால் துலங்கினான் வாழியே
தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் துணைப்பதங்கள் வாழியே.

திருப்பாணாழ்வார் வாழித்திருநாமம்

கார்த்திகையில் ரோஹிணி

உம்பர் தொழும் மெய் ஞானத்து உறையூரான் வாழியே
உரோஹிணிநாள் கார்த்திகையில் உதித்த வள்ளல் வாழியே
வம்பவிழ்தார் முநிதோளில் வந்தபிரான் வாழியே
மலர்க்கண்ணில் வேறொன்றும் வையாதான் வாழியே
அம்புவியில் மதிளரங்கர் அகம் புகுந்தான் வாழியே
அமலனாதிபிரான் பத்தும் அருளினான் வாழியே
செம்பதுமையருள் கூறும் செல்வனார் வாழியே
திருப்பாணன் பொற்பதங்கள் ஜகதலத்தில் வாழியே

மதுரகவியாழ்வார் வாழித் திருநாமம்

சித்திரையில் சித்திரை

சித்திரையில் சித்திரைநாள் சிறக்கவந்தோன் வாழியே
திருக்கோளூர் அவதரித்த செல்வனார் வாழியே
உத்தரகங்கா தீரத்து உயர்தவத்தோன் வாழியே
ஒளிகதிரோன் தெற்குதிக்க உகந்து வந்தோன் வாழியே
பத்தியொடு பதினொன்றும் பாடினான் வாழியே
பராங்குசனே பரனென்று பற்றினான் வாழியே
மத்திமமாம் பதப்பொருளை வாழ்வித்தான் வாழியே
மதுரகவி திருவடிகள் வாழிவாழி வாழியே.

திருமங்கையாழ்வார் வாழித் திருநாமம்

காாத்திகையில காாததிகை

கலந்த திருககாாததிகையில காாததிகை வந்தோன வாழியே
காசினியில குறையலூர் காவலோன வாழியே
நலந்திகழ ஆயிரததெணபதது நாலுரைததான் வாழியே
நாலைந்தும் ஆறைந்தும நமககுரைததான வாழியே
இலங்கெழு கூறறிருககை இருமடலீந்தான் வாழியே
இம்மூனறில பாட்டிருநூறறிருபத்து ஏழிசைத்தான வாழியே
வலந்திகழும குமுதவலலி மணவாளன வாழியே
வாட்கலியன் பரகாலன மஙகையர்கோன் வாழியே

அய்யன் அருள்மாரி கலை ஆயந்துரைத்தான வாழியே
அந்துகிலும் சீராவும் அணியும அரை வாழியே
மையிலகு வேலணைத்த வண்மைமிக வாழியே
மாருமல அஞ்சலிசெய மலர்ககரஙகள் வாழியே
செயய கலனுடனலங்கல சோமாாபும் வாழியே
திணபுயமும பணிலமாந்த திருககழுததும் வாழியே
மையல செய்யும் முகமுறுவல மலாக்கணகள் வாழியே
மனனு முடித்தொபபாரம வலயமுடன் வாழியே

श्रीमते रम्यजामातृमुनीन्द्राय महात्मने ।
श्रीरङ्गवासिने भूयात् नित्यश्री नित्यमङ्गलम् ।।

ஆழவார் எமபெருமானர் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாமாயிரம முறறிறறு.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

पुण्याम्भोज विकासाय पापध्वान्त क्षयाय च ।
श्रीमानाविरभूत् भूमौ रामानुज दिवाकर ॥
तस्मै रामानुजार्याय नम परमयोगिने ।
य श्रुतिस्मृतिसूत्राणा अन्तर्ज्वरं अशीशमत् ॥

अजनिषि चिरमादौ हन्त देहेन्द्रियादि
तदनु तदधिकस्सन् ईश्वरोऽहं बभूव ।
अथ भगवत एवाभूवमर्थादिदानी
तव पुनरहमास पादुके धन्यजन्मा ॥

जयति यतिराजसूक्ति
जयति मुकुन्दस्य पादुकायुगली ।
तदुभयधनास्त्रिवेदी
अवन्ध्ययन्त जयन्ति भुवि सन्त ॥

அடியாாகள் வாழ அரஙகநகா வாழ
சடகோபனதண தமிழநூல் வாழ—கடல சூழந்த
மனனுலகம வாழ மணவாளமாமுனியே
இனனுமொரு நூறறுணடிரும.

